

ကလေးများအတွက်

ဂုဏ်ကျမ်းစာ

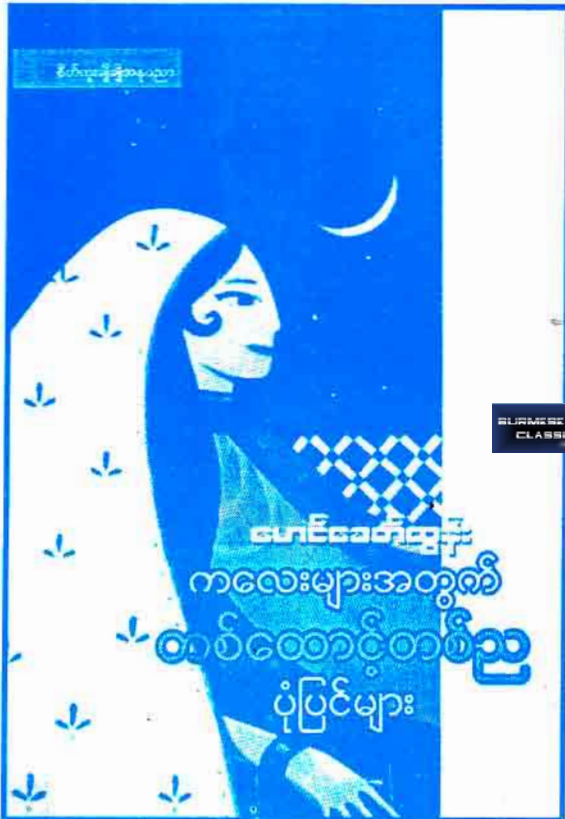
ရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်း

ဟိုခေါင်းမှာလည်း တဝေဝေ
 သည်ခေါင်းမှာလည်း တဝေဝေ
 တို့ပြေ (ပြည်) မှာ တစ်ခေတ်ဆန်းပေါ့
 ရွှေငါရောင်ပီတောက်ပန်း
 လန်းတင့်ကာနေ။
 အတာရေ...
 ဘဝါစေအေးစေကြောင်း
 အတာရေ...
 အယာတွေဝေးစေကြောင်း
 နှစ်သစ်မှာ ဆုချွေတောင်း
 သွန်းပက်ကာလောင်း။ ။

BURMESE CLASSIC

စိတ်ကူးချိုချိုပုံပြင်စာအုပ်

ကလေးများအတွက်
 တစ်ထောင့်တစ်ညပုံပြင်များ(ပေါင်းချုပ်)
 မောင်ခေတ်ထွန်း

တစ်ထောင့်တစ်ညပုံပြင်များသည် ကမ္ဘာစာပေတွင် ထင်ရှားသောပုံပြင်များဖြစ်ကာ ဘာသာပေါင်းမြောက်မြားစွာဖြင့် ပြန်ဆိုခြင်းခံရသည့် ကမ္ဘာ့အင်စာပေစာရင်းဝင်ဖြစ်သည်။

*

တစ်ထောင့်တစ်ညပုံပြင်များကို A Thousand and one nights ဟူသော အမည်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ Arabian Nights အမည်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ Arabian Nights Entertainments အမည်ဖြင့် လည်းကောင်း အမျိုးမျိုး ခေါ်ဝေါ်အသုံးပြုခဲ့ကြသည်။

*

ပုံပြင်များသည် အကြောင်းအရာစုံ၍ စိတ်ဝင် စားဖွယ်ကောင်းလှသည်။ ထိတ်လန့်ဖွယ်၊ ပျော်ရွှင်ဖွယ်လည်းရှိလှသည်။ ယုတ္တိမတန်သော်လည်း ထူးဆန်းဖွယ် ရှိလှသည်။ ပုံပြင်များတွင် ထူးဆန်းသော မီးခွက်၊ ကော်ဇောပျံ၊ အလီဘာဘာနှင့် ခိုးသားလေးဆယ်၊ သင်္ဘောသားဆင်းဘတ်တို့မှာထင်ရှား၍ လူသိများသည်။

*

ထိုပုံပြင်များသည် နှစ်သက်ဖွယ် ဖျော်ဖြေမှုကို ပေးစွမ်းနိုင်သည့်အပြင် ထိုကာလ လူနေမှုအခြေအနေကို ထင်ဟပ်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။ ထိုပုံပြင် များကို ခေတ်သစ် ဝတ္ထုများ၏အစ ဖြစ်သည်ဟု အနောက်တိုင်း စာပေရှင်များက ဆိုကြသည်။

ယခု ဤစာအုပ်မှာ ကလေးလူငယ်များ လွယ်လွယ်ကူကူ ဖတ်ရှုနားလည်နိုင်စေရန် ပြန်လည်ရေးသားထားသည့် Tales from the Arabian Nights နှင့် Strange Tales from the Arabian Nights တို့ကို ပြန်ဆိုထားခြင်းဖြစ်သည်။

စာအုပ်ဆိုင်များတွင် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါသည်။

တန်ဖိုး - ၂၃၀၀ ကျပ်

စိတ်ကူးချိုချိုစာအုပ်တိုက်

၉(က)၊ ၁၆၄ လမ်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း-၅၄၆၀၄၅၊ ၇၂၆၆၂၄

မောင်ခေတ်ထွန်း

စီ စ ဉ် သ ည်

ဂုဏ်နုပုနုခင်

ရုပ်စုံ မဂ္ဂဇင်း

အတွဲ ၂၁ | အမှတ် ၂ | ဧပြီလ | ၂၀၁၆ ခုနှစ်

အုပ်ချုပ်ရေးမှူး
ဒေါ်မြင့်မြင့်ရီ
အယ်ဒီတာချုပ်
မောင်ခေတ်ထွန်း
B.A. (Psy.), D.B.L, D.I.L, Dip. in Global English, Cert. in B.D.S D.L.P, WIPO (Switzerland)
အယ်ဒီတာအဖွဲ့
ဒေါ်မြင့်မြင့်ရီ၊ မွန်အေးဖြူ
မဂ္ဂဇင်းတိုက်တည်နေရာ
၈၀ (အေ) အပေါ်ဆုံးထပ်၊ ၁၂၄-လမ်း မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်း။ ဖုန်း- ၂၉၉၉၄၂၊ ၀၉ ၅၁ ၇၄၅၂၁
ထုတ်ဝေသူ
ဦးဝင်းမောင် (၀၀၉၁၈)
ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်း
၈၀ (အေ) အပေါ်ဆုံးထပ်၊ ၁၂၄-လမ်း မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်း။
ပုံနှိပ်သူ
ဦးဝင်းအောင် (၀၀၀၈၂)
သန်းထိုက်ရတနာပုံနှိပ်တိုက်
၈၄/၈၆၊ လမ်း-၅၀၊ ၁-ရပ်ကွက် ပုဂ္ဂန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်း။
မျက်နှာဖုံးဒီဇိုက်
ဒေါ်ရွှေ (၀၀၇၁၉)၊ သုခပုံနှိပ်တိုက်
၁၂၈၊ ၄၆-လမ်း၊ ရန်ကင်း။
တန်ဖိုး - ၁၀၀ ကျပ်
အုပ်ရေ - ၅၀၀

■ ကဗျာ

ဝိတောက်ဝေဝေ တိုမြန်ပြည်	မောင်ခေတ်ထွန်း	၄
မင်္ဂလာနှစ်	နန္ဒာမိုးကြွယ်	၈
နှစ်သစ်ဆုမွန်	ပုသိမ်မောင်ကြေးရည်	၁၂
ကျေးလက်သင်္ကြန်ပွဲ	မောင်ထည်ဝါ(ပျော်ဘွယ်)	၂၄
တန်ခူးလ	သီဟလေး(မြစ်ဝကျွန်းပေါ်)	၄၀
ဦးထုပ်ကလေး	ကေမင်းညို	၈၀

■ သုတနှင့် ဉာဏ်စမ်းပဟေဠိ

ကလေးတို့မျက်စိဘယ်လောက်လှိုင်သလဲ	ကောင်းထက်အောင်	၆
ဒါတွေသိပါသလား	ကျော်စည်ငြိမ်း	၉
မြန်မာ့ဆိုင်းဝိုင်းကြီး	ဘကြီးအောင်	၁၁
ဝေါဟာရပေါ်ကြွယ် စာလုံးဆက်မယ်	ခင်လေး(ဇာတု)	၂၃
အဖြေညှိကြည့်လိုက်ပါလား	ဦးဦးပဟေဠိ	၃၃
ဆန်းဆန်းပြားပြား ပုဆိန်ပစ်ပြိုင်ပွဲကြီး		၃၄
အခြားပူးမွေးလွန်းသည့် ရှင်မွေးလွန်း		၃၉
လုပ်ကြည့်တော့ လွယ်လွယ်လေး	မှတ်စုမောင်	၄၁
နာနတ်သီးကို စတင်တွေ့ရှိသူ		၄၃
စွယ်စုံကျမ်းထုတ်ဝေသည့် နိုင်ငံ		၄၃
မျက်မှန်		၄၅
ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းမှု		
ရက်စဉ်မှတ်တမ်း	မောင်ခေတ်ထွန်း	၄၉
သိမှတ်စရာ သုတထွေလာ	မောင်ခေတ်ထွန်း	၅၄
ရေသဘင်ပွဲတော်	ဒေါ်အုန်းကြည်သာ	၆၄
အနန္တသူရိယအမည်တူသူနှစ်ဦး		၇၅
သမိုင်းဆိုင်ရာ သိမှတ်စရာ	မောင်ခေတ်ထွန်း	၇၆
အလှူဒါန (၇)မျိုး	ပါမောက္ခဒေါ်ခင်ဖြူ	၇၉
ကလေးတို့တွက်တာ သုတအဖြာဖြာ	မောင်ခေတ်ထွန်း	၈၁
ကြံဖတ်မှ စက္ကူ		၈၃

ဉာဏ်စမ်းကလေးတွေ မြေကြည်ကြစို့	
စကားထားပဟေဠိ အပြေညှိရအောင်	ကိုရွှေတောသား ၁၂၁
မာသည့်လူသွား	၁၂၈
အရှည်ဆုံးတံတိုင်း	၁၄၀

■ ကလေးများအတွက်အင်္ဂလိပ်စာ

Essay Writing	ဦးဦးကျော် ၄၄
မတော်တဆ (အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ)	
ကိုကြွယ် နှင့် အောင်(ရေနံသာ)	၇၃

■ စာစီစာကုံး

ပျော်ရွှင်ဆင်နွှဲ သင်္ကြန်ပွဲ	မြန်စာရိုး ၅
-------------------------------	--------------

■ ရုပ်ပြ

မောင်တီထွင်၏ ယုန်နှင့်လိပ်	ကာတွန်းသစ်ထွန်း ၁၃
သိပါပြီ	ဇာတ်လမ်းနှင့် သရုပ်ဖော်ပိုင်းမော် ၂၅
ဖက်တီးနှင့် ချက်ကြီး	ကာတွန်းဌေးအောင်အောင် ၆၅
အင်အားအရှိဆုံး	ကာတွန်းသိက္ခာ ၁၀၅
နတ်ကလေးပိစိ	ကာတွန်းအေအေကေ ၁၂၉

■ ကလေးရုပ်ရှင်နှင့် ဗွီဒီယို

Zootopia	ဝေရက် ၁၄၅
----------	-----------

■ ကလေးဟာသ

ကလေးဟာသများ	ကျော်မြင့်အေး ၆၂
-------------	------------------

■ ပြိုင်ပွဲ

ဉာဏ်စမ်းပဟေဠိပြိုင်ပွဲ (၁)	၆၁
ဉာဏ်စမ်းပဟေဠိပြိုင်ပွဲ (၂)	၈၃
ဉာဏ်စမ်းပဟေဠိပြိုင်ပွဲ (၃)	၉၇
ဉာဏ်စမ်းပဟေဠိပြိုင်ပွဲ (၄)	၁၂၆
ဉာဏ်စမ်းပဟေဠိပြိုင်ပွဲ (၅)	၁၅၃
ဉာဏ်စမ်းပဟေဠိပြိုင်ပွဲ (၆)	၁၀၁
ဉာဏ်စမ်းပဟေဠိပြိုင်ပွဲအဖြေများနှင့် အဖြေမှန်သူများစာရင်း	၁၅၄

■ သူ့လက်ရာ

မဆက်ဆက်ညိမ်း	၁၀၄
--------------	-----

■ ဇာတ်နိပါတ်တော်နှင့် မြန်မာ့ရိုးရာပုံပြင်

ဇာတ်သရဉာဏ် ရသူများ	မောင်ရဲကြည် ၉၈
--------------------	----------------

■ မှတ်တမ်းပုံပြင်

သမင်နှစ်ကောင် မင်းမြဟွေဒတ် ၃၇

■ ဂန္ဓဝင်ပုံပြင်

ထက်ထပ်ပွဲများ စုပါမင်း ၁၄၈

■ ပင်ကိုရေးပုံပြင်

အုပ်ထိန်းမှုရဲ့အောက်မှာ သျှက်ပြုံး(မြန်မာစာ) ၄၆
 လှပြောမသန် လှသန်မပြော ရဲဘော်မြသိန်း(ဟိုပုန်း) ၅၈

■ နိုင်ငံတကာပုံပြင်များ

ပုံပြင်အတိုအထွာ မောင်ခေတ်ထွန်း ၁၇
 မြောက်ပင်အာရှအသေပေးလွန်းသည့် လူသား ကျော်စည်ငြိမ်း ၃၅
 သူတိုက်နဲ့ သူက (အိစွပ်) အောင်ချစ်စိုး(လသာ) ၅၆
 ဘိုးဘွားတို့မြေ မစွန့်သင့်ပေ သီတဂူကျောက်ဆည် ၁၀၂
 ခရီးအဆုံးမှာ (အင်္ဂလိပ်) သူရထိုက် ၁၁၇
 ဆိတ်ကလေးကို ၄က်တွေက
 ဘယ်လိုကယ်တင်ခဲ့ကြသလဲ (ရုရှား) ဝေလင်းထွန်း ၁၃၃
 ပုံပြင်ပြောမယ် အောင်စည်ချမ်းသာ ၁၄၁

■ ကလေးဝတ္ထုတို

သင်္ကြန်နှင့် ဖျော်ရွှင်ခြင်း မင်းတည်တံ့ ၁၂၂
 ရှင်ပြမင်္ဂလာ အောက်တိုဘာအောင်ကြီး ၁၃၈

■ ဘာသာပြန် ကလေးဝတ္ထု

မေတ္တာထောင်ချောက် နတ်မောက်အနီချို ၈၄

ပန်းချီကာတွန်းပညာရှင်များ

အောင်ရှိန်၊ ဆန်းထွန်း၊ မြေတာ၊ သစ်ထွက်၊
 ဖေသစ်တည်၊ ငွေအောင်အောင်၊
 မိုးကျော်(C.U)၊ အာကာ၊ နိုင်လင်း၊
 ပေါ်ကာ၊ ကာတွန်းမြူးညီ၊ သန့်ဇော်သစ်၊
 ကာတွန်းဝိုင်းမော်၊ ကာတွန်းသိက္ခာ

မျက်နှာပုံးပန်းချီ

ပန်းချီ သန့်ဇော်သစ်

မျက်နှာပုံးကာလာခွဲ

Alpha

အတွင်းဖလင်

ဦးထွန်းဆိုင်

ကွန်ပျူတာစာစီ

တင်မိုးနိုင်

ဒီဇိုင်းအပြင်အဆင်

ကျော်စည်ငြိမ်း

ဖြန့်ချိရေး

ရွှေမင်းသီးစာပေ အမှတ် ၂၀(မြေညီထပ်)
 ၃၁ လမ်း(အထက်လမ်း)
 ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
 ဖုန်း-၀၉-၄၃၂၃၃၁၅၂ ၀၁-၄၀၀၆၇၄

ပိတောက်ဝေဝေ တို့မြန်ပြေ(ပြည်)

မောင်ခေတ်ထွန်း

✦ ဟိုခေါင်းမှာလည်း တဝေဝေ
 သည်ခေါင်းမှာလည်း တဝေဝေ
 တို့ပြေ(ပြည်)မှာ တစ်ခေတ်ဆန်းပေါ့
 ရွှေဝါရောင် ပိတောက်ပန်း
 လန်းစွင့်ကာနေ။
 အတာရေ••
 မာပါစေ အေးစေကြောင်း
 အတာရေ••
 ဘယာတွေ ဝေးစေကြောင်း
 နှစ်သစ်မှာ ဆုခွေတောင်း
 သွန်းပက်ကာလောင်း။ ▣

| ၀၁ ၀၁ ၀၁ ကံ : |

ပျော်ရွှင်ဆင်နွှဲ သင်္ကြန်ပွဲ

မြန်မာ့စာပေ

မြန်မာ့တစ်ဆယ့်နှစ်လ၌ အဦးအစဖြစ်သော တန်ခူးလတွင် သင်္ကြန်ပွဲတော်ကို ဆင်ယင်ကျင်းပကြပါသည်။ သင်္ကြန်ဟူသည် ကူးပြောင်းခြင်းဟူသည် အဓိပ္ပာယ်ရှိပြီး နှစ်ဟောင်းကုန်၍ နှစ်သစ်ကူးပြောင်းသည့် အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် သင်္ကြန်ပွဲတော်ကို ဆင်ယင်ကျင်းပခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဆယ့်နှစ်လရာသီပွဲတော်များ ရှိကြသည့်အနက် နှစ်သစ်သို့ကူးပြောင်းခြင်းဖြစ်သည့် သင်္ကြန်ပွဲတော်မှာ အထူးခြားဆုံးနှင့် အစည်ကားဆုံးပွဲတော်လည်း ဖြစ်ပါသည်။

သင်္ကြန်ပွဲတော်ရက်ကို လေးရက်သတ်မှတ်ထားပြီး အကြိုနေ့၊ အကျနေ့၊ အကြတ်နေ့၊ အတက်နေ့များ၌ ရေသဘင်ပွဲကို ဆင်နွှဲကြပါသည်။ သင်္ကြန်အကြိုနေ့တွင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တိုင်း၏ အိမ်ရှေ့မုက်နာစာ၌ အတာအိုးများ ထားရှိကြပါသည်။ အတာအိုးထဲတွင် သပြေ၊ မြေစာ၊ အုန်း၊ ထန်း၊ ခရာ၊ ကံ့ကော် အစရှိသော ခုနစ်နေ့နံ့များကို စိုက်ထိုးကာ လှူပြည်ကိုသက်ဆင်းမည့် သိကြားမင်းကို ကြိုဆိုကြပါသည်။ သိကြားမင်းသည် လှူပြည်သို့ အကျနေ့၌ သက်ဆင်းပြီး အတက်နေ့၌ နတ်ပြည်သို့တက်ကြောင်း လှူပြည်၌ရှိစဉ် ကောင်းမှု၊ မကောင်းမှု ပြုသူတို့ကို ရွှေပုရပိုဒ်၊ ခွေးရေပုရပိုဒ်တို့၌ လူကြီးသူမများ ပြောဆိုသည်ကို ကြားဖူးပါသည်။

သင်္ကြန်ပွဲတော်နှင့် လိုက်ဖက်ညီသော ပန်းမှာ ပိတောက်ပန်းဖြစ်ပါသည်။ ပိတောက်ခက်နှင့်အတူ ရေပက်ကစားကြရသည်မှာ ပျော်ရွှင်ကြည်နူးဖွယ် ကောင်းလှပါသည်။ ရေပက်ကစားခြင်း၊ ရေဖျန်းမင်္ဂလာပြုကြခြင်းမှာ နှစ်ဟောင်းမှ အညစ်အကြေးများကို ဆေးကြောသန့်စင်၍ နှစ်သစ်အခါသမယ၌ စိတ်သစ်လူသစ်ဖြစ်စေရန် ရည်ရွယ်ပါသည်။ သင်္ကြန်ရေစင်၏ အာနိသင်မှာ အပူငြိမ်း၍ အေးချမ်းစေပါသည်။ ရေကစားမဏ္ဍပ်များ

တွင်လည်း ရေပက်ခံကားများကို ရေပိုက်များဖြင့် ပက်ကြပါသည်။ မြူးကြသော တေးဂီတသံများကို နောက်ခံထားလျက် ကခုန်မြူးတူးကြပါသည်။ မြန်မာတို့၏ အတာရေသဘင်ပွဲကို နိုင်ငံခြားသားများပါ စိတ်ဝင်စားပြီး ဝင်ရောက်နွှဲပျော်ကြပါသည်။

သင်္ကြန်အခါသမယ၌ မိဘဘိုးဘွား၊ သက်ကြီးရွယ်အိုများသည် ဘုရားကျောင်းကန်များသို့ သွားရောက်ကာ ဥပုသ်သီတင်းသီလများ ဆောက်တည်ကြပါသည်။ လှူဖွယ်ဝတ္ထုအစုစုကို လှူဒါန်းကြပါသည်။ နွားဘေးမဲ့လွှတ်ခြင်း၊ ရေသတ္တဝါများကို ဘေးမဲ့လွှတ်ခြင်းတို့ကို ဆင်နွှဲကုသိုလ်ယူကြပါသည်။ ထို့ပြင် စတုဒိသာမဏ္ဍပ်များ ဆောက်လုပ်၍ မုန့်လုံးရေပေါ်၊ သာကူ၊ မုန့်ကြာစိ၊ ရွှေရင်အေး၊ မုန့်လက်ဆောင်း၊ ဖျော်ရည်အမျိုးမျိုး၊ သင်္ကြန်ထမင်းဟင်းတို့ဖြင့် အယုတ်အလတ် အမြတ်မရွေး ကျွေးမွေးဒါနပြုကြပါသည်။

ထို့ပြင် ဘိုးဘွားတို့အား ခေါင်းလျှော်ပေးခြင်း၊ ခြေသည်းလက်သည်းညှပ်ပေးခြင်း၊ ရေမိုးသန့်စင်ပေးခြင်းတို့အပြင် သက်ကြီးပူဇော်ပွဲများကျင်းပကာ ကောင်းမှုကုသိုလ်ပြုကြပါသည်။

သင်္ကြန်ပွဲတော်သည် မြန်မာ့ရိုးရာ ယဉ်ကျေးမှုပွဲတော်စစ်စစ်ဖြစ်သည့်အတွက် အရိုးပေါ် အရွက်မဖုံးသင့်ပါ။ မီးရှူးမီးပန်းဖောက်လွှတ်ခြင်း၊ ကြမ်းတမ်းစွာ ရေကစားခြင်း၊ အရက်သေစာသောက်စားခြင်း၊ မူးယစ်ဆေး၊ စိတ်ကြွဆေးများ သုံးစွဲခြင်း၊ ခိုက်ရန်ဒေါသဖြစ်ခြင်း၊ အရှက်အကြောက်ကင်းမဲ့စွာ ဝတ်စားဆင်ယင်ခြင်းတို့ကို ရှောင်ရှားသင့်ပါသည်။ နှစ်သစ်ကူးပြောင်းချိန်၌ မြန်မာ့ရိုးရာစစ်စစ်ဖြင့် သင်္ကြန်ပွဲတော်ကို ဆင်နွှဲသင့်ကြပါသည်။

မြန်မာ့စာပေ

ကလေးတို့မျက်စိ ဘယ်လောက်လျင်သလဲ

CAN YOU FIND THESE HIDDEN PICTU

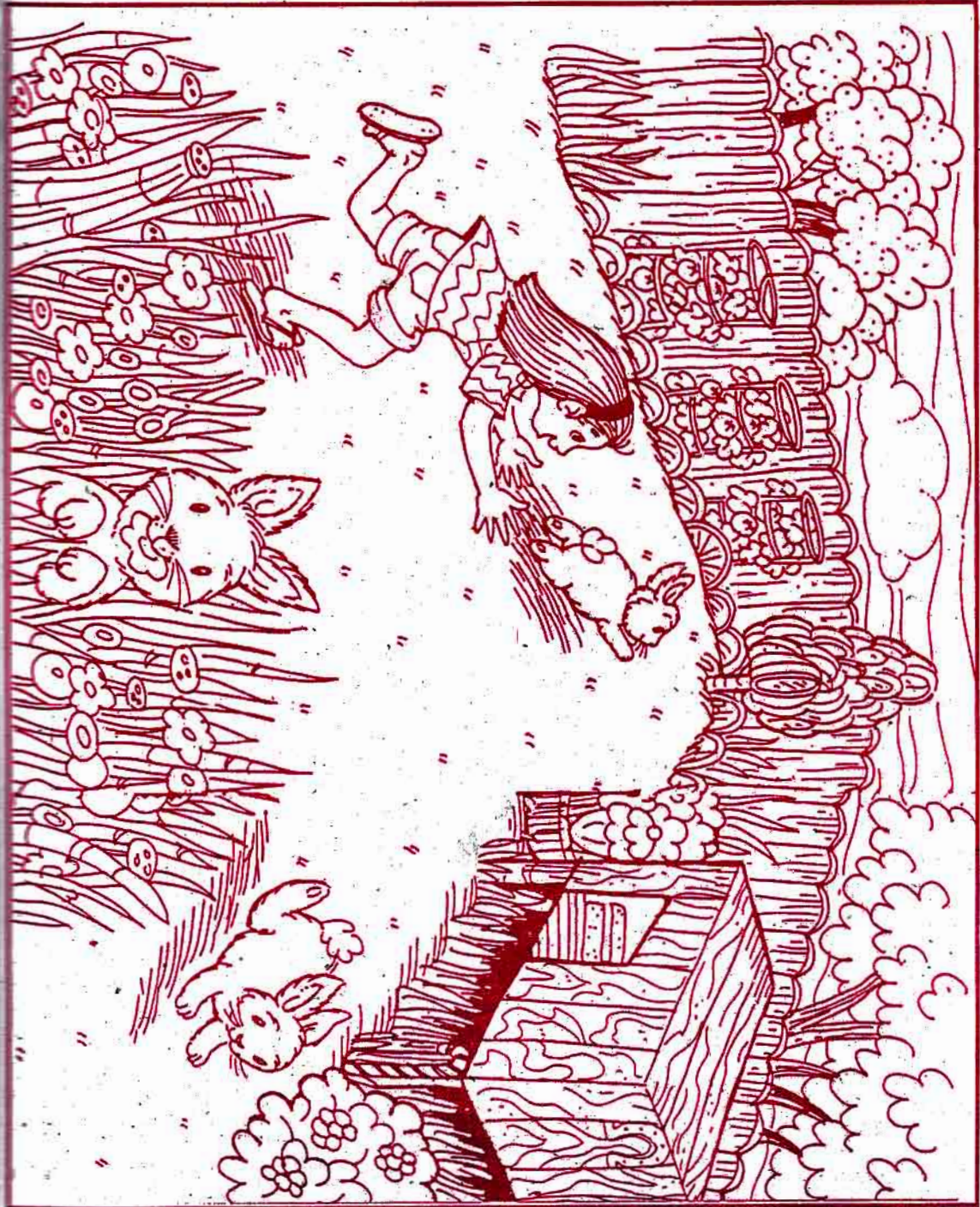
ကလေးတို့ရေ ..

ကလေးတို့မျက်စိ ဘယ်လောက်လျင်သလဲဆိုတာ သိရအောင် တစ်ဖက်မှာ ဖော်ပြထားတဲ့ ပုံကြီးထဲက ကလေးတို့နဲ့ ယဉ်ပါးနေပြီဖြစ်တဲ့ ငှက်သိုက်မုန့် cotton candy ၊ သီးစုံရေခဲမုန့် ice-cream sundae ၊ ကတ်ကြေး scissors ၊ စားဖိုမျိုးဦးထုပ် chef hat ၊ ကိတ်မုန့်ချပ် slice of cake ၊ နှင်းလူ snowman ၊ ပဲရိုင်း ပင်ရွက် clover leaf ၊ သကြားလုံးတုတ် candy cane ၊ သံပရာသီးစိတ် lemon slice ၊ မြင်းခွာ horseshoe ၊ မှန်ဘီလူး magnifying glass ၊ ဆားဘူး salt shaker စတဲ့ ရုပ်ပုံ (၁၂)ခုကို ရှာလို့မလွယ်အောင် မြှုပ်ဆွဲ ထားပါတယ်။ အဲဒီပစ္စည်းတွေကို ရှာလို့ရအောင်လည်း ပုံကြီးထဲမှာ မြှုပ်ဆွဲထားတဲ့ ပုံသဏ္ဍာန်အရွယ် အစားအတိုင်း အမျိုးအမည် (၁၂)မျိုးစလုံးကို စုပေါင်းဖော်ပြပေးထားပါတယ်။ ကလေးတို့က စိတ်ရှည်ရှည်၊ မျက်စိလျင်လျင်ထားပြီး ရှာဖို့သာ လိုပါတယ်။ အဲဒီလို ရှာတဲ့နေရာမှာလည်း တစ်ဦးတစ်ယောက်တည်းရှာတာထက် နှစ်ဦး၊ သုံးဦး ဝိုင်းရှာတာက ပိုပြီးပျော်စရာကောင်းပါလိမ့်မယ်။ ကဲ .. စမ်းကြည့်ကြပေါ့ကွယ်။

ကောင်းထက်အောင်

			
ငှက်သိုက်မုန့် cotton candy	သီးစုံရေခဲမုန့် ice-cream sundae	ကတ်ကြေး scissors	စားဖိုမျိုးဦးထုပ် chef hat
			
ကိတ်မုန့်ချပ် slice of cake	နှင်းလူ snowman	ပဲရိုင်း ပင်ရွက် clover leaf	သကြားလုံးတုတ် candy cane
			
သံပရာသီးစိတ် lemon slice	မြင်းခွာ horseshoe	မှန်ဘီလူး magnifying glass	ဆားဘူး salt shaker

မင်္ဂလာနှစ်

နန္ဒာမိုးကြယ်

- တန်ခူးလေနှင့် မျောလှိုင်ပြီ
ဥဩတေးချင်းသီ၊
ရော်ရွက်စုံညီ သွေခြောက်နွမ်း၊
ဖက်ဆွတ်မိုးရေဖျန်း။
- မြင်ကွင်းစိမ်းလန်း တို့ပြည်တွင်
စုပေါင်းနွဲ့ပျော်ရွှင်၊
အတာသဘင် ရေစင်ဖွေး
ဘေးဘာသာတွေဝေး။
- ညော်ခဲကျွေးမွေး မြတ်သဒ္ဓါ
ပွဲစတုဒိသာ၊
သူသူဝါငါ မခွဲခြား
စားသောက်ပျော်ပျော်ပါ။
- ကျောင်းကန်သွားလို သီလယူ
ရည်မှန်းမြတ်နိုးဖွဲ့၊
ကုသိုလ်အလှူ ခါနုညွတ်
သားငါး ဘေးမဲ့လွတ်။
- ပိတောက်ဆွတ်ခူး ငှုဝေဝေ
လှသစ်စိတ်သစ်စေ၊
သီရိကျက်သရေ ဖြာဝေလှစ်
မြန်မာ့မင်္ဂလာနှစ်။

ဒါတွေသိပါသလား

ကျော်စည်ငြိမ်း

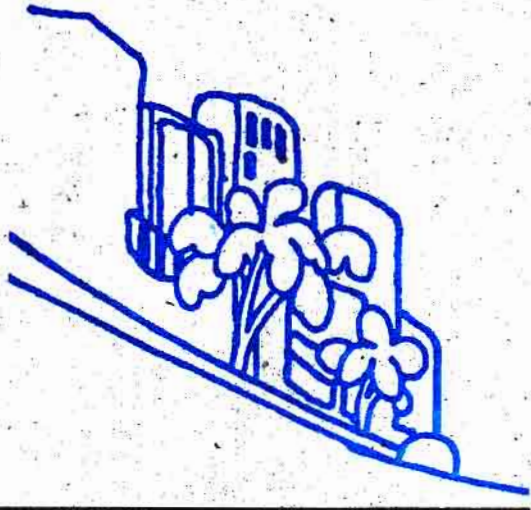
နတ်ဘုရားရုပ်တု မနုသီဟ

အီဂျစ်နိုင်ငံတွင် ရှေးကတည်းက ရှိခဲ့သော နာမည်ကျော် ဩသော်ကိုယ်လူခေါင်းပုံ မနုသီဟရုပ်တု ကြီးသည် အမှန်တကယ်က အာမာချည်နတ်ဘုရားမ၏ ရုပ်တုဖြစ်ပေသည်။

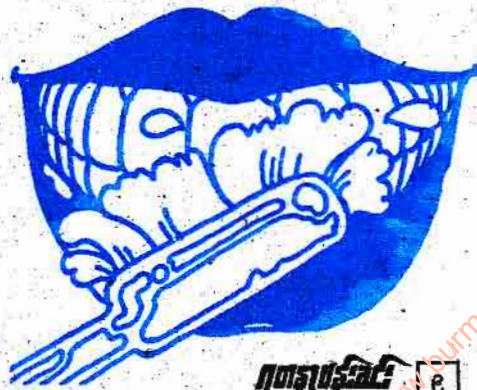
မိုနာကိုနိုင်ငံ၏ လူဦးရေ

မိုနာကိုနိုင်ငံ Monaco နိုင်ငံသည် မွန်ဂိုးလီးယား နိုင်ငံ Mongolia ထက် အကျယ်အဝန်း တစ်စတုရန်း ကီလိုမီတာတွင် လူဦးရေ ၁၇,၀၀၀ ဦး နီးပါးခန့် ပိုမို နေထိုင်ကြသည်ဟု ဆိုသည်။

အကျိုးသက်ရောက်မှုပိုရှိသည် သွားတိုက်မှု

သွားကို ဆားဖြင့်တိုက်ကာ သန့်ရှင်းခြင်းက သွားတိုက်ဆေးဖြင့် တိုက်ခြင်းထက် ပို၍ အကျိုးသက် ရောက်မှု ရှိလေသည်။

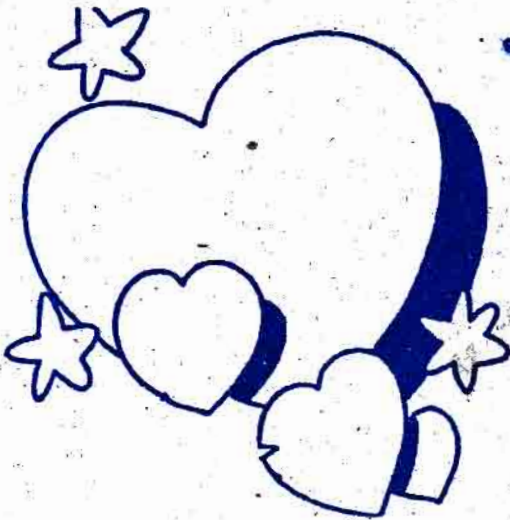

မျောက်ခေါင်းဘောလုံး

ဥရုဇွေးနိုင်ငံတွင် ပထမဆုံးကျင်းပသော ကမ္ဘာ့ချန်ပီယံဖလားဘောလုံးပွဲ အားကစားပွဲ World Cup Championship တွင် ဘောလုံးသမားများ ကစားကြသည့် ဘောလုံးမှာ ယခုကဲ့သို့ ဘောလုံးမဟုတ်ဘဲ မျောက်အရိုးခေါင်းကို စက္ကူနှင့် သားရေပတ်ကာ ဘောလုံးအဖြစ် ဖန်တီးထားသော ဘောလုံးဖြစ်ပေသည်။

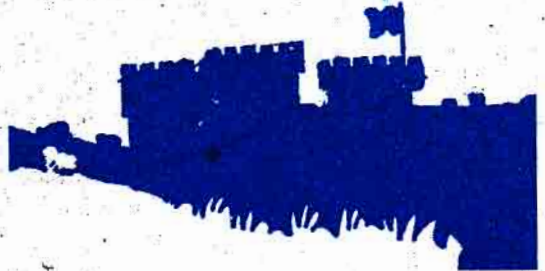
ဇနီးအတွက် ကပုရေဖွဲ့သည် ခေါင်းဆောင်

ဂျာမနီနိုင်ငံ၏ နိုင်ငံခေါင်းဆောင်နှင့် ဘာသာစကားများကို လေ့လာတတ်ကျွမ်းသူ ကားလ်ဗီဟမ်ဗွန်ဟမ်းဘိုတ် Karl Wilhelm Von Humboldt သည် သူ့ဇနီးသည်ကို ဂုဏ်ပြုထားသော ကြောင်းရေ ၁၀၀ ရှိသည့် ကဗျာကို ရက်ပေါင်း ၄၀ တိုင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ရေးဖွဲ့ခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။

ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံး ရဲတိုက်ကြီး

အင်္ဂလန်နိုင်ငံရှိ ဝင်ဆာရဲတိုက်ကြီး Windsor Castle သည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် အကြီးမားဆုံး လူနေထိုင်သည့် ရဲတိုက်ကြီး ဖြစ်ပေသည်။

အထည်အသစ်သာ ဝတ်ဆင်သည့် ဘုရင်မ

ဗစ်တိုးရီးယားဘုရင်မ Queen Victoria သည် နေ့စဉ် အတွင်းခံဘောင်းဘီ အသစ်နှစ်ထည်စီ ဝတ်ဆင်သည်ဟု ဆိုသည်။ နောက်နေ့တွင် ယင်းဘောင်းဘီကို မဝတ်တော့ပေ။

[Illustrated Fascinating Facts you wouldn't know! စာအုပ်မှ . .]

ကျော်စည်မြိုင်

မြန်မာ့ဆိုင်းဝိုင်းကြီး

ဘကြီးအောင်

မြန်မာတို့သည် မြန်မာမှုနှင့် ပတ်သက်လာလျှင် မှန်စီရွှေချ စောင်းကောက်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ မှန်စီရွှေချ ဆိုင်းဝိုင်းကြီးကိုလည်းကောင်း ဂုဏ်ယူဝင့်ကြားပြသကြ၏။ ယင်းတို့အနက် ယခုအပတ်တွင် မြန်မာ့မင်္ဂလာ ရွှေဆိုင်းအကြောင်းကို ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ဆိုင်းဝိုင်းအဖြစ် ဖွဲ့ခွေသော အပြားများကို ပန်းပြားဟုခေါ်သည်။ ပန်းပြားတစ်ပြားလျှင် သံချောင်းသုံးချောင်းပါဝင်သည်။ ထိုကဲ့သို့ ပန်းပြားများဖြင့် ဖွဲ့ယှက်ထားသောဆိုင်းကို ခေါက်ဆိုင်းဟုခေါ်သည်။

ပန်းပြားများဖြင့် ဖွဲ့ယှက်ပြီးသွားသော ဆိုင်းဝိုင်းကြီးထဲတွင် ဗုံများကို ကြီးစဉ်ငယ်လိုက် ချိတ်ဆွဲရသည်။ ၎င်းဗုံများကို ပတ်လုံးဟူ၍လည်းခေါ်သည်။ ပတ်လုံးများကို သရက်သား၊ ကျွန်းသား၊ ယမနေသား စသည်များကိုတွင်းပြီး အပေါ်မှ နွားသားရေးအုပ်သည်။ ထိုသားရေမျက်နှာပြင် တင်းရင်းနေစေရန် ပန်းကုံးကို တင်းစေရသည်။ ဗုံတစ်ခုလုံးကို အထက်အောက် တန်းနေသော သားရေမျှင်ဖြင့် ဝန်းရံထားသည်။

ဆိုင်းဝိုင်းကြီးတစ်ဝိုင်းလျှင် လက်ဝဲမှလက်ယာသို့ ချိတ်ဆွဲထားသော ဗုံ သို့မဟုတ် ပတ်လုံးပေါင်း ၂၁ လုံးရှိသည်။ ဤသည်တို့မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

- (၁) ဒိုးခဲ အကြီးဆုံးဖြစ်သည်။
- (၂) နှစ်ဆစ်လုံး
- (၃) တစ်ဆစ်လုံး
- (၄) ဘယ်တျောလုံး
- (၅) ဘယ်တေးလုံး
- (၆) ဒူးလုံး
- (၇) တေလက်
- (၈) တျာလက်
- (၉) ပတ်စာဟပ်
- (၁၀) ငါးပေါက်လုံး
- (၁၁) လေးပေါက်လုံး
- (၁၂) သုံးပေါက်လုံး
- (၁၃) နှစ်ပေါက်လုံး

- (၁၄) သံကုန်လုံး
- (၁၅) တျောလုံး
- (၁၆) ခြောက်ပေါက်ဖျား
- (၁၇) ငါးပေါက်ဖျား
- (၁၈) လေးပေါက်ဖျား
- (၁၉) သုံးပေါက်ဖျား
- (၂၀) နှစ်ပေါက်ဖျား
- (၂၁) သံကုန်ဖျား

ဤပတ်လုံး ၂၁ လုံးမှာ တစ်လုံးနှင့်တစ်လုံး အသံမတူငြား အသံအမျိုးအစားမှာ ခုနစ်သံသာရှိသည်။ ဆိုင်းဝေါဟာရအားဖြင့် ခေါ်ပါက သံလတ်၊ သံကြပ်၊ သံဟီး၊ ဆစ်ကြီး၊ နှဲကြီးခြောက်ပေါက်၊ ဆစ်ကြီးနှစ်ပေါက်၊ သံဖျားဟူ၍ ဖြစ်ပေ၏။

ရှေးအခါက ထမင်းကို ကျေညက်အောင်ချေပြီး မှ ပြာနှင့်ရောကာ နယ်ရသည်။ အပျော်တမ်းတီးသော အရပ်ထဲက အိုးစည်ဒိုးပတ်ရော၊ ဆိုင်းထဲက ဗုံများပါ ဤကဲ့သို့သော ပတ်စာကို ဗုံ၏အလယ်တည့်တည့် သစ်စေးဖြင့် ဝိုင်းပြထားသောနေရာ၌ ကပ်ရသည်။ ယခုအခါတွင် ထမင်းပတ်စာအစား ပလတ်စတာပတ်စာကို သုံးနေကြပြီ။

သို့ရာတွင် ပတ်စာသာပြောင်း၍ ပတ်စာတပ်နည်းများကား မပြောင်းလဲပါ။ ယင်းတို့မှာ အောက်ပါကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။

- (၁) သံမှန်ပတ်စာပိုးတပ်နည်း
- (၂) ၆ ပေါက်သံကပ်
- (၃) ၅ ပေါက်သံကပ်
- (၄) ၅ ပေါက်အောက်ပြန်
- (၅) ၄ ပေါက်အောက်ပြန် သို့မဟုတ် ဆစ်ကြီး
- (၆) သံတီးကပ်နည်း

ပတ်စာပိုးတပ်နည်းမှာ ဤမျှမကရှိငြား ဤမျှဖြင့် ရပ်တန့်လိုက်ပါသည်။

ဘကြီးအောင်

နှစ်သစ်ဆုမွန်

ပုသိမ်-မောင်ကြေးရည်

✦ ကောင်းကင်ကြီးမှာ ဝါဝါရွှေ
မန်းပီတောက်ဝေဝေ ..
ဖက်ဆွတ်မိုးရေ စိုအောင်ရွှံ
လှပုံလွန်ထူးကဲ။

✦ သကြန်ပွဲမှာ ဝါဝါရွှေ
ပန်းပီတောက်ဝေဝေ
ရေစင်ပက်ဖျန်း ကခုန်ဖြူ၊
ချမ်းတုန်ကြပါဘူး။

✦ နှစ်သစ်ကူးမှာ ဝါဝါရွှေ
ပန်းပီတောက်ဝေဝေ
ငြိမ်းချမ်းသည်မြေ ဆုမွန်ကောင်း
မာစေ သာစေကြောင်း။

□

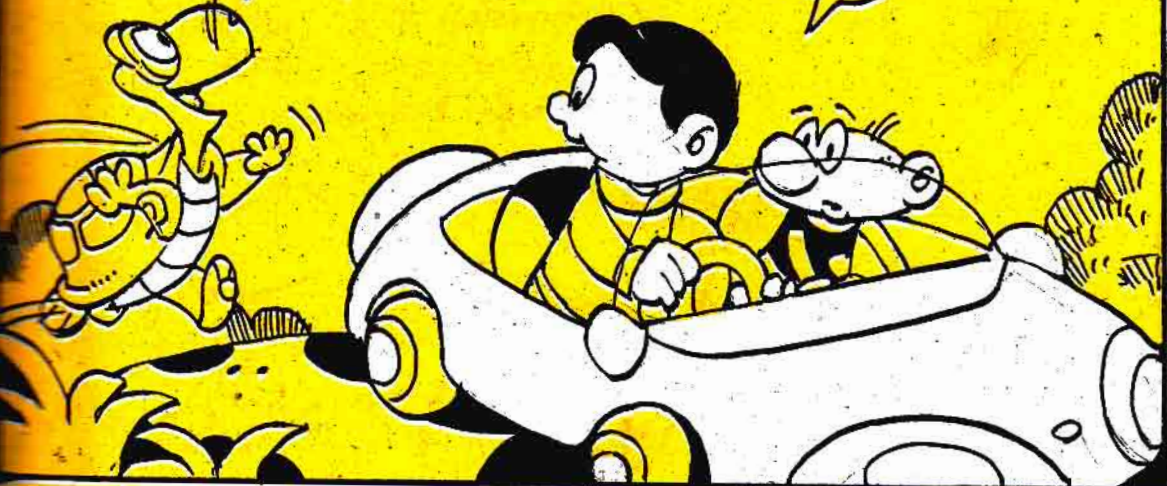
၁၉၅၅

ကားတိုက်

၂၅ ဇူလိုင်

မောင်တီထွေး...
ခဏလုပ်ပါဦးဗျာ..

ရွေးဖို့

အရေးကြီး
အကူအညီ လိုနေ
လျှင်ပါစေဗျာ..

ကုန်ဆုံးပေါ့ကွာ..
ကဲ.. မြော..

ပုံပြင်အိုအတ္ထု

မောင်ခေတ်ထွန်း

ကမ္ဘာပေါ်ရှိ အရှားပါးဆုံးအရာ

တစ်ခါက လူဝံအိုကြီးတစ်ဦးမှာ သမီးချောလေး တစ်ယောက် ရှိတယ်။ လူဝံအိုကြီးက သူ့သမီးကို လက်ထပ်လိုချင်သူ မည်သူမဆို ကမ္ဘာပေါ်က အရှားပါးဆုံးအရာကို ရှာဖွေယူဆောင်လာနိုင်သူအား လက်ထပ်ခွင့်ပေးမည်ဟု ကြေညာလေသည်။

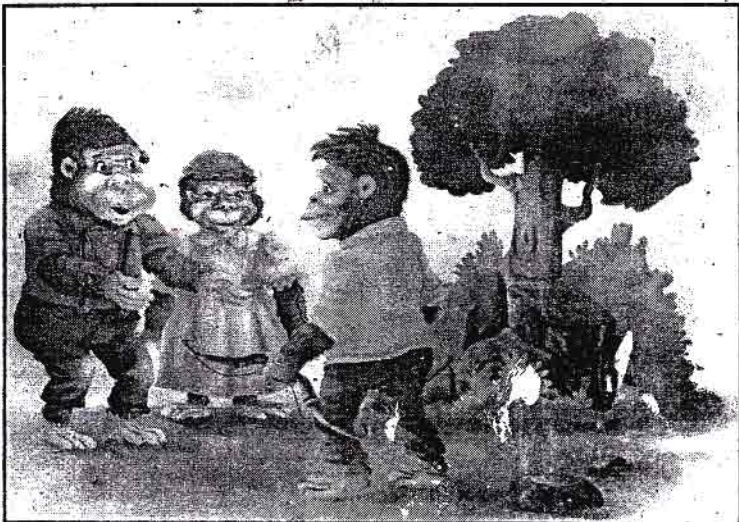
လူဝံပျိုကလေးများလည်း လူဝံကြီး၏သမီးချောကလေးကို လက်ထပ်ချင်ကြ၍ လူဝံအိုကြီးပြောကြားသည့်အတိုင်း ကမ္ဘာပေါ်ရှိ အရှားပါးဆုံးအရာကို ရှာဖွေရန်အတွက် ထွက်ခွာသွားကြလေသည်။ မကြာမီ လူဝံပျိုကလေး သုံးဦးသည် လူဝံအိုကြီးထံသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာကြလေသည်။ သူတို့သုံးဦးတွင် မည်သူသည် အရှားပါးဆုံးအရာကို ယူဆောင်လာသူ ဖြစ်သည်ကို လူဝံအိုကြီးက မဆုံးဖြတ်မီအချိန်တွင် ရန်သူ လူဝံအုပ်စုတစ်စုသည် သူတို့ကို လာရောက်တိုက်ခိုက်ကြလေသည်။ လူဝံလူပျိုကလေး သုံးဦးအနက် နှစ်ဦးက ရန်သူများကို ချက်ချင်းဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ကြသည်။ သို့သော်

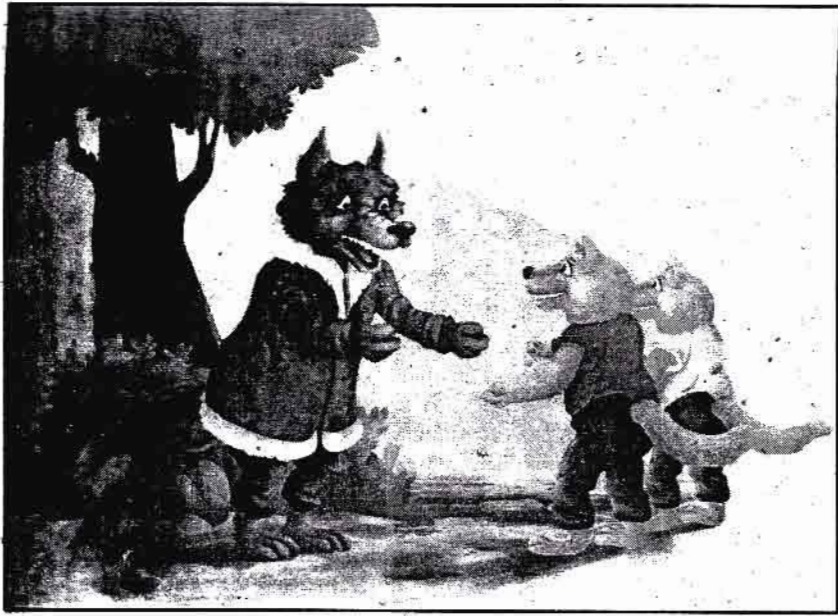
တတိယမြောက် လူဝံပျိုကလေးသည် ဦးစွာ လူဝံအိုကြီး၏သမီးကို ရန်သူအန္တရာယ်မှ ကင်းဝေးသည့်နေရာတွင် ထားရှိခဲ့ပြီးမှ ပြန်လာပြီး ရန်သူများကို ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လေသည်။

မကြာမီ ရန်သူများထွက်ပြေးကာ အောင်ပွဲဆင်နိုင်ခဲ့လေသည်။ ထိုအခါ လူဝံအိုကြီးက -

“ကမ္ဘာပေါ်မှာ အရှားပါးဆုံးအရာ ချစ်မေတ္တာပါ။ အသင်တို့သုံးဦးအနက် တတိယမြောက် လူဝံပျိုကလေးကသာ ငါ့ရဲ့သမီးကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်သူ ဖြစ်တယ်။ ငါ့သမီးကို မေတ္တာစစ်နဲ့ အမှန်တကယ် ချစ်မြတ်နိုးသူဟာ သူပါပဲ။ ဒါ့ကြောင့် သူသာ ငါ့သမီးကို လက်ထပ်ရမယ့်သူ ဖြစ်ပေတယ်” ဟူ၍ ပြောကြားလိုက်လေသည်။

[365 Animal Tales စာအုပ်မှ The Rarest thing on Earth.]

ပျောက်ဆုံးသွားသော ဝံပုလွေပေါက်စကလေးများ

တစ်ခါက ဝံပုလွေဘုရင်ကြီးတွင် သားတော် ဝံပုလွေကလေးနှစ်ကောင် ရှိလေသည်။ တစ်နေ့တွင် အဆိုပါ ဝံပုလွေကလေးနှစ်ကောင်ကို ဝံပုလွေအိုကြီးက ခိုးယူခေါ်ဆောင်သွားလေသည်။ ဝံပုလွေကလေးနှစ်ကောင်သည် ဝံပုလွေအိုကြီးနှင့်အတူ နှစ်ရှည်လများ နေထိုင်ကြရလေသည်။ ဝံပုလွေကလေးများက ဝံပုလွေအိုကြီးကို သူတို့၏ဖခင်ဟူ၍ ထင်မှတ်ထားကြလေသည်။

တစ်နေ့တွင် ဝံပုလွေကြီးသည် မကျန်းမမာ ဖြစ်ကာ သေဆုံးရမည့်အချိန်သို့ ရောက်ရှိလာသည်။ ဝံပုလွေအိုကြီးသည် သူ မကွယ်လွန်မီ ဝံပုလွေကလေးနှစ်ကောင်ကို ခေါ်ကာ အဖြစ်မှန်ကို ရှင်းပြလေသည်။ ဝံပုလွေကလေးနှစ်ကောင်လည်း အလွန်အံ့ဩသွားကြသည်။ မကြာမီ ဝံပုလွေအိုကြီး ကွယ်လွန်သွားလေသည်။

ဝံပုလွေကလေးနှစ်ကောင်လည်း သူတို့၏ မိဘအစစ်ကို ရှာဖွေရန် ထွက်ခွာလာခဲ့ကြလေသည်။ လမ်းခရီးတွင် ဝံပုလွေကလေးနှစ်ကောင်သည် ဝံပုလွေကြီးတစ်ကောင်ကို ဝက်ဝံတစ်ကောင်က တိုက်ခိုက်နေသည်ကို တွေ့မြင်ရလေရာ ဝံပုလွေကလေးနှစ်ကောင်လည်း

ဝက်ဝံကြီးကို ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ကာ ဝံပုလွေကြီးကို အသက်ဘေးမှ ကယ်တင်လိုက်လေသည်။ အမှန်မှာ ဝံပုလွေကြီးသည် ဝံပုလွေကလေးနှစ်ကောင်၏ ဖခင်အရင်း ဘုရင်ကြီးဖြစ်သည်။

ဝက်ဝံကြီးက သူ့ကို ကယ်တင်လိုက်၍ ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောပြီး -

“အသင်တို့က ဘယ်သူတွေလဲ”ဟု မေးလေသည်။ ဝံပုလွေကလေးနှစ်ကောင်လည်း သူတို့အကြောင်းဖြစ်ကြောင်း ကုန်စင်ပြောပြရာ ဝက်ဝံဘုရင်ကြီးသည် အလွန်ပင်ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်သွားပြီး ဝက်ဝံကလေးနှစ်ကောင် ရှာဖွေနေသည်။ ဖခင်သည် သူသာဖြစ်ကြောင်း အဖြစ်မှန်ကို ရှင်းပြလေသည်။ ဝံပုလွေကလေးနှစ်ကောင်လည်း သူတို့ရှာဖွေနေသည့် ဖခင် ဝံပုလွေဘုရင်ကြီးကို ရှာဖွေတွေ့ရှိသွားပြီဖြစ်၍ လွန်စွာဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်သွားကြကာ သူတို့၏ ဖခင်ကြီးကို ပြေးဖက်လိုက်ကြလေသည်။

[365 Animal Tales စာအုပ်မှ The Lost Wolf Cubs.]

မိတ်ဆွေစစ်

တစ်ခါက ခွေးတစ်ကောင်နှင့် မြင်းတစ်ကောင် သည် သူတို့အား ဈေးသို့ခေါ်ဆောင်သွားမည့် လယ် သမားကြီးကို စောင့်နေကြလေသည်။ ထိုအချိန်တွင် ခွေးသည် ဆာလောင်လာ၍ မြင်းအား -

“မင်းကျောပေါ်မှာ ချည်ထားတဲ့ အစာတွေကို နည်းနည်းလောက် ငါ့ကို ကျွေးပါလား။ ဆာနေလို့ပါ” ဟု ပြောဆိုလေသည်။

ထိုအခါ မြင်းက -

“မင်းကို လယ်သမားကြီးလာပြီးကျွေးပါလိမ့် မယ်”ဟု ဆိုကာ ငြင်းဆိုလေသည်။

မကြာမီ ခွေးအတစ်ကောင်သည် သူတို့ထံ ရောက်ရှိလာလေသည်။ မြင်းသည် ခွေးအက သူ့ကို တိုက်ခိုက်မည်ကို သိရှိကာ လွန်စွာထိတ်လန့်ကြောက်

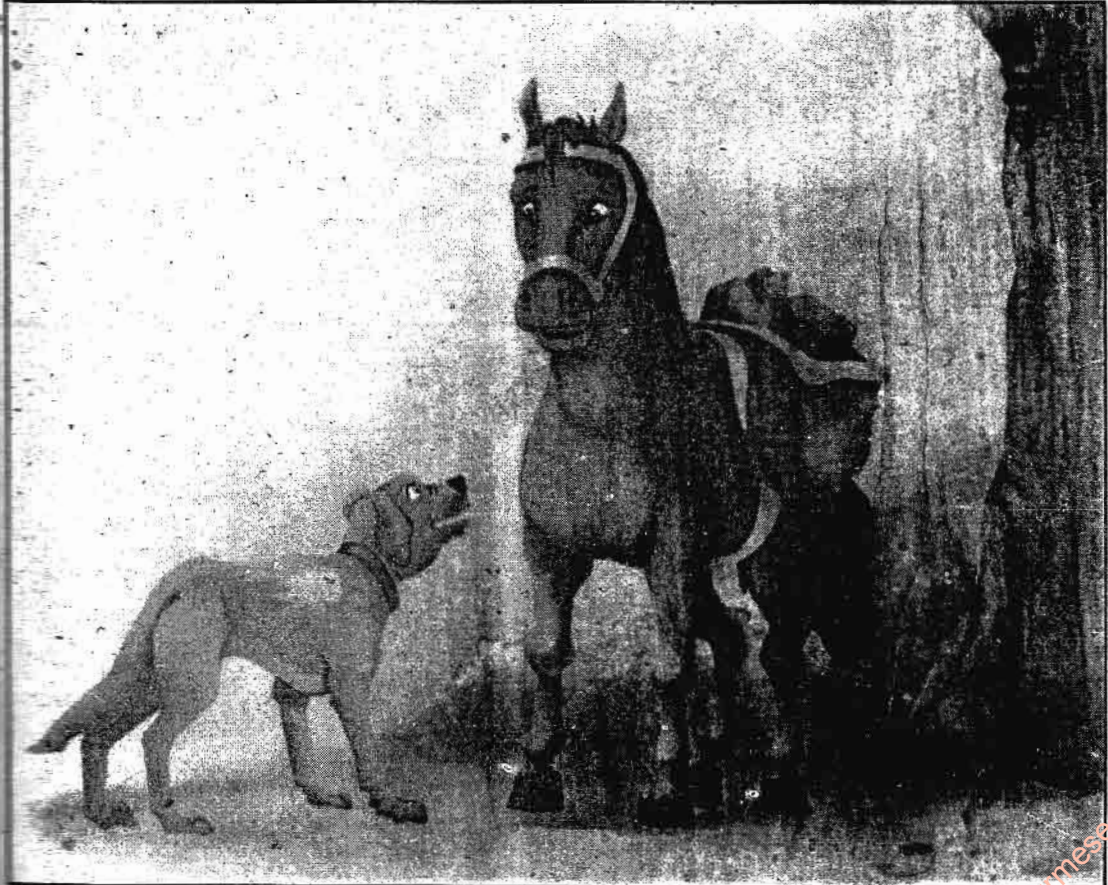
ရွံ့သွားလေသည်။

ထို့ကြောင့် မြင်းက ခွေးအား သူ့ကို ကူညီရန် ပြောဆိုလိုက်သည်။ ထိုအခါ ခွေးက “မင်းကို လယ် သမားကြီး လာကူညီလိမ့်မယ်”ဟု ပြန်ပြောလေရာ မြင်းသည် ခွေးကို သူပြောကြားလိုက်သည့် စကားအား ပြန်သတိရသွားကာ သူ့အမှားကို သိရှိသွားလေသည်။

သို့သော် ခွေးသည် မိတ်ဆွေကောင်းပီသစွာ မြင်းကို စိတ်ဆိုးခြင်းမရှိဘဲ ခွေးအကို အားကုန်ထိုး ဟောင်လေရာ ခွေးအလည်း နေရာမှ ထွက်ပြေးသွား လေတော့သည်။

[365 Animal Tales စာအုပ်မှ A Friend in Need is a Friend Indeed.]

□

အအေးဒဏ်သက်သာနည်း

တစ်ခါက အလွန်ချမ်းအေးသော ညတစ်ညတွင် မျောက်မိသားစုတစ်စုသည် သစ်ပင်တစ်ပင်ပေါ်တွင်ထိုင်ကာ ခိုက်ခိုက်တုန်အောင် ချမ်းနေကြလေသည်။

မကြာမီ သူတို့သည် ပိုးစုန်းကြူးအချို့ ဝဲယုံနေကြသည်ကို တွေ့မြင်ကြရာ ပိုးစုန်းကြူးများကို မီးပွားများဟု ထင်မှတ်ကာ မျောက်တစ်ကောင်သည် ပိုးစုန်းကြူးတစ်ကောင်ကို ဖမ်းယူကာ သစ်ရွက်ခြောက်တွင်ထားကာ လေမှုတ်၍ မီးမွှေးလေသည်။

ကျီးက မျောက်၏ မိုက်မဲအသိဉာဏ်နည်းသည် လုပ်ရပ်ကို ကြည့်နေပြီး -

“အသင် .. အသိဉာဏ်နည်းလှချည်လား။ ဒါ မီးအစစ်မဟုတ်ဘူး။ ပိုးစုန်းကြူးအကောင်သာ ဖြစ်တယ်။ အပိုအလုပ်တွေ မလုပ်နဲ့တော့။ သင်အချမ်းသက်သာစေချင်ရင် ဂူထဲမှာ သွားနေပေတော့?” ဟု ပြောဆိုလေသည်။

မျောက်လည်း ကျီးကန်းအကြံပေးသည့်အတိုင်း အချမ်းလုံစေရန် ဂူထဲသို့ လျင်မြန်စွာ ပြေးဝင်သွားလေတော့သည်။

[365 Animal Tales စာအုပ်မှ Relief from the Cold.]

ယုန်၏ တစ်ပတ်ရိုက်လှည့်စားခံရသော မိကျောင်း

တစ်ခါက မြစ်တစ်ခုတွင် အားခွန်ဗလကြီးမားသော မိကျောင်းများစွာ နေထိုင်ကြလေသည်။ သူတို့သည် ကမ်းခြေတွင် နေထိုင်သော ယုန်ကို စားချင်နေကြသည်။ သို့သော် ယုန်သည် အစဉ်အမြဲ သူတို့ကို တစ်ပတ်ရိုက်လှည့်စားကာ လွတ်မြောက်နေလေသည်။

တစ်နေ့တွင် ယုန်သည် မြစ်တစ်ဖက်ကမ်းတွင် အရည်ရွှမ်းနေသော ဘယ်ရီသီးများကို မြင်တွေ့လေရာ ဘယ်ရီသီးများကို အလွန်ပင် စားချင်နေလေသည်။ ထို့ကြောင့် ဉာဏ်များသည့် ယုန်သည် မိကျောင်းများကို အော်ခေါ်လိုက်ကာ -

“အဆွေတို့ .. တောမြိုင်သခင် ဘုရင်မင်းကြီးက စားပွဲတစ်ခု ကျင်းပပါမယ်။ အဆွေတို့ကို စားပွဲတက်ရောက်ဖို့ ဖိတ်ခိုင်းထားပါတယ်။ အဆွေတို့ ဘယ်နှကောင်ရှိသလဲ သိရအောင် တန်းစီးကြပါ။ ဒါမှ ကျွန်ုပ် ဘယ်နှကောင်ရှိတယ်ဆိုတာ ရေတွက်လို့ရမှာပါ” ဟု ပြောဆိုလိုက်လေသည်။

မိကျောင်းတို့လည်း ယုန်ပြောဆိုသည့်အတိုင်း

မြစ်ထဲတွင် ကိုယ်ကိုဖော့ကာ တန်းစီးနေကြလေသည်။ မိကျောင်းတန်းကြီးသည် တစ်ဖက်ကမ်းစီ ထိရောက်သည်အထိရှိကာ မြစ်ပေါ်တွင် တံတားကြီးခင်းထားသကဲ့သို့ ရှိနေလေသည်။ ယုန်လည်း မိကျောင်းကျောပေါ်တက်၍ တစ်ကောင်ချင်းရေတွက်ဟန်ပြုကာ တစ်ဖက်ကမ်းသို့ရောက်ရှိသွားပြီး အရည်ရွှမ်းနေသော ဘယ်ရီသီးများကို အားရပါးရ အဝစားလိုက်လေသည်။ ထို့နောက် လာသည့်လမ်းအတိုင်း တံတားသဖွယ် ဖြစ်နေသော မိကျောင်းကျောပေါ်တက်ကာ အေးဆေးစွာ ပြန်လာခဲ့လေသည်။

မိကျောင်းတို့လည်း သူတို့ကို ယုန်သည် တစ်ပတ်ရိုက်လှည့်စားသွားပြန်လေပြီဟု သိရှိသွားကြလေသည်။

[365 Animal Tales စာအုပ်မှ The Hare Outwits the Crocodiles.]

ကြက်ပနှင့် ကစားစရာလည်း

တစ်ခါက ကြက်ဖတစ်ကောင်စွဲသည် ယာခင်းထဲတွင် ကလေးကစားစရာ လှည်းရုပ်ကို တွေ့မြင်ရာ စိတ်လှုပ်ရှားသွားလေသည်။ သူက ယာထဲမှ တိရစ္ဆာန်များကို လှည်းကို ဆွဲပေးဖို့ ပြောရာ မည်သူမျှ လှည်းကို ဆွဲရန် သဘောမတူကြပေ။

သို့သော် ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသော ကြောင်နှစ်ကောင်က ကြက်ဖအား သူတို့သည် ကြက်ဖကြီး၏ လှည်းကို ဆွဲပေးမည်ဟု ပြောဆိုကြလေသည်။

ကြက်ဖကြီး၏ မိတ်ဆွေများက -

“ခင်ဗျား သတိထားပါ။ ကြောင်ဆိုတာ ကြက်ဖနဲ့ တည့်တည့်သူမဟုတ်ဘူး”ဟု ပြောဆိုကြသည်။ သို့သော် ကြက်ဖကြီးက မိတ်ဆွေများ၏ သတိပေးမှုကို မလိုက်နာချေ။

ထိုသို့ဖြင့် ကြောင်နှစ်ကောင်သည် ကြက်ဖကို လှည်းပေါ်တင်ကာ သစ်ပင်ထူထပ်သော တောနက်

ကြီးထဲသို့ ဆွဲသွားကြလေသည်။ ထိုအခါ ကြက်ဖကြီးသည် ကြောင်နှစ်ကောင်က သူ့ကို စားလို၍ တောနက်ထဲသို့ ခေါ်ဆောင်လာကြောင်း ရိပ်မိသိရှိသွားလေသည်။

သို့သော် ကြက်ဖကြီးအတွက် ကံကောင်းသည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ သူ့မိတ်ဆွေ ကြက်ဖများသည် သူတို့ဆီသို့ ရောက်ရှိလာကြကာ ကြောင်များကို နှုတ်သီးများဖြင့် ဝိုင်းဝန်းထိုးဆိတ်ကြရာ ကြောင်များလည်း အဝေးသို့ ထွက်ပြေးသွားကြလေသည်။

ထိုအချိန်ကျမှ မိုက်မဲလှသည့် ကြက်ဖကြီးသည် နောင်တရရှိသွားကာ နောက်နောင် ကြောင်များကို လုံးဝမယုံကြည်တော့ပေ။

[365 Animal Tales စာအုပ်မှ The Rooster and his Carriage.]

မောင်ခေတ်ဇွန်နန်း

ဝေါဟာရပေါ့ကြွယ် စာလုံးဆက်မယ်

ခင်လေး-ဓာတု

ရတနာပန်းခင်း စာဖတ်ပရိသတ်အတွက် ဒီလတော့ အင်္ဂလိပ်စကားလုံးဆက်တွေ မြင့်မြင့်မားမား တိုးတက်စေဖို့ ရှာဖွေစုစည်းပေးလိုက်ပါတယ်။ တစ်လနဲ့တစ်လ ကြိုးစားဖော်ထုတ် ရေးသားနိုင်ကြမယ်ဆိုတာ ယုံကြည်မျှော်လင့်ထားပါတယ်။ ကြိုးစားပြီး စာလုံးများကို ဆက်ကြည့်ကြစို့နော်။ အဖြေကို စာမျက်နှာ ၁၆၀ မှာ ဖော်ပြပေးထားပါတယ်။

1 C	O ₂		T ₅			E ₈	
2 T ₁							
3 O							S ₁₀
				4 C ₆			
		L ₄					
5 E	V ₃			6 S	P ₇		A ₉
7 T			8 S				
	9 I						
	D		10 M				

အလျားလိုက်

- 1. ကုန်ပစ္စည်းသေတ္တာ
- 2. လက်ဖက်ရည်ကရား
- 3. အပေါ်မှာ
- 4. မော်တော်ကား
- 5. မကောင်းဆိုးဝါး
- 6. ပြောသည်
- 7. လည်းဘဲ
- 8. ပင်လယ်
- 9. အထဲမှာ
- 10. သနားခြင်း

ဒေါင်လိုက်

- 1. သန့်စင်ခန်း
- 2. မုန့်ဖုတ်စက်
- 3. ဆိတ်သုဉ်းသော
- 4. ခြင်္သေ့
- 5. ယူဆောင်သည်
- 6. အမှုတွဲ
- 7. စုံတွဲ
- 8. တိုးချဲ့သည်
- 9. လိမ်ကောက်သည်
- 10. ဝိုးထည်

ကျေးလက်သင်္ကြန်ပွဲ

မောင်ထည်ဝါ(ပျော်ဘွယ်)

- ပိတောက်နှစ်ပင် သောက်ရေစင် တိုရွာလမ်းအဝင်။
- ဝိုလွင်မြို့မှ ရွှေရည်လူး မြန်ဟုနှစ်သစ်ကူး။
- ရွာဦးထိပ်က ကျောင်းတော်မှာ သက်ကြီးပုဇွန်ကား။
- စတုဒီသာ ကျွေးမွေးပွဲ လူတိုင်းလာဝင်နွဲ့။
- အိုးမဲသုတ်လို စကြာပြီ မျောက်လို ကနိုင်းသည်။
- စည်းချက်ညီညီ တေးဆိုကြ တူးပို့သံပြိုင်က။
- ဟိုရေးရေးက ထုံးစဉ်လာ စောင့်ထိန်းတို့ကျေးရွာ။
- မြန်မာပြည်ရွှေ သာစေကြောင်း ဆုပွန်ခြေဆုတောင်း တာရေသွန်းကာလောင်းတယ်လေး။

အိမ်ပြန်

ကလေးတစ်ယောက်နှင့်အဖေတို့
အိမ်ပြန်

တစ်ခါတစ်ရံမှာ အိမ်ထောင်ရေးကို လုပ်ကိုင်
ကျွမ်းကျင်စေရန် မောင်နှံနှစ်ယောက်
တစ်ခါတစ်ရံ...

မောင်နှံနှစ်ယောက် ဘုရားတရားသံဃာတို့ ဂုဏ်အောင်ပေးပြီးနောက်
ပိုမိုအားထုတ်နိုင်စေရန်...

သူတို့သည် ဘုရားရှင်၊ မိမိကြီးကို
နှစ်နှစ်၊ ကန်တော့ပြင်ပ အိမ်ထောင်
တယ်ကုန်...

မောင်နှမနှစ်ယောက်လေး...
ဖခင်ဖြစ်သူ သေဆုံးသွားသောအခါ
ခင်ပွန်းမိခင်ကြီးကို ပြုစုရသကောင့်...
မိခင်ကြီးကို ပြုစုရသကောင့်...
မိခင်ကြီးကို ပြုစုရသကောင့်...

ရွာထဲရှိ သူငယ်ကြီး ဦး ကောက်ထံသို့ သွား၍ အကူပေး
ပါရန် အသနားခံတောင်းပန်ခဲ့ရသည်။

သူငယ်ကြီး ဦး ကောက်လည်း မောင်နှမနှစ်ယောက်ကို
သနားပြီး သူ့ဆီမှာ ငှက် ခံစားစေရန် ကျောင်းပို့
သူ့ကို ခိုင်းလိုက်တာပေါ့...
သူ့ကို ခိုင်းလိုက်တာပေါ့...
သူ့ကို ခိုင်းလိုက်တာပေါ့...

မောင်နွဲ့ ထုတ်ပေးရင် စွဲစွဲစွဲစွဲ ဆိတ်တွေကို
ကျောင်းကလေးပါ...

တစ်နေ့တော့ ဆိတ်တွေကိုကျောင်းရင်
သစ်ပင်တစ်ပင်ထောက်မှာ ဆိတ်ပေး
ဖူးတယ်..

ဒီပယာက နို့တော့ ဆိတ်တွေကို ကျေးဇူးပြုပေးတဲ့အခါ
တစ်ကောင်လို့ပြောတယ်... ဒါကြောင့် ဆိတ်ကို လိုက်
ရှာတော့တယ်..

သစ်ပင်နဲ့ ဆိတ်ကို လိုက်ရှာရင်း
သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်ထောက်ကို
ကျောက်လာတယ်...

ဒီသစ်ပြန်ကြီးမှာ လူ့ဘေးစားတဲ့ ဂိဗုကြီး
တစ်ကောင်ရောက်ပေါ့.. မောင်နွဲ့
သစ်ပင်ကြီးအောက် လှောက်သွားတော့..

ဟယ်.. လူ့ဘေးစား
သစ်.. ဒါပိုင်နက်ထဲကို
လှောက်လာပြီ ဒီကြောင်
သစ်ကိုလားရယ်..

မောင်နွဲ့လေးလည်း မကြောက်မရွံ့ ဂိဗုကြီးကို
ရှင်ဆိုင်လိုက်တယ်..

ဂိဗုကြီးဟာ မောင်နွဲ့ကို
တားဖို့ ကိုဗိုလ်ကတယ်

ဒါက... ပုဂံက
ဒီလူ့ကိုလား ဖြစ်စေတဲ့
ကိုဗိုလ်ကောင်မပါလား
ဘာကြောင့်ပါလိမ့်..

သည့်တော ဘိက္ခုနီလည်း မောင်နန္ဒကို
ခေါ်တော့တယ်...

အမောင်.. ငါ့သင်ကို
စားဖို့မပြောနှင့်.. သင်ကို
ကိုးကွယ်ပင် အကျွန်ုပ်ဟု
ပြုသည့် ဘာအကြောင်း
ကြောင်းပါလိမ့်..

အသင်ဘိက္ခုနီ လျှောက်တင် မည်သည့်
အကြောင်း ချ မှပါ...

လျှောက် လျှောက် သိတော်
ခါတော်ပင် လျှောက်တော် ပါအားပေး
စောနာသုံးပါးကို ဦးစိပ်ထား ဂုဏ်နှင့်
မေ့မော့ပြု ဂုဏ် သွန်သင်
ခဲပါသည့်...

ဒါကြောင့် သူ့ကို ကြောက်စွဲ ခြင်းပျက်သလို
သင်ဘိလူး ကျွန်ုပ်ကို မစားနဲ့ ခြင်း
ပြစ်ပါကယ်...

ထိုအခါ ဘိလူးက...

အင်း... ဒီလူငယ်ဟာ
အရွယ်ပင်လယ်ခေတ်လည်း
သူ့စားစားယံသာ ရတနာ
သူ့ပါးကို မခေမကျော့တ
အဖြင့် အိတ်ကိုပါ လှုပ်ကျွေး
နေတဲ သူ့ကြောက်စင်... ဝေး
ပါကား... ဝ

ဒါကြောင့် ငါ သူ့ကို
စားလို့ မရတော့ ဒီက
သိပါပြီ..

လို့နောက် ဘိလျှက်ထဲထဲ လောင်နွဲ့ နဲ့
ပျောက်နေတဲ့ ဆိတ်တစ်ကောင်ကို
ဖြင့်ရှာပေးဆွဲကတပေါ့ကွယ်...

ဟဲ... ဟဲ...

ဟေ့နွဲ့လေးလည်း
ဝမ်းသာစွာနဲ့ ဆိတ်တွေကို
ဆောင်ပြီး ရွာကိုဖြင့်ခွဲ
တော့တယ်...

ဒီကြောင်ကလေးတို့လည်း ရတနာသုံးပါးနဲ့
ဖိစားဆုတ်တို့ကိုအားပေးတော့မယ့်မေ့ကြန်ကွယ်...

အဖြေညှိကြည့်လိုက်ပါလား

ဦးဦးပဟေဠိ

ဟဲလေးတို့ရေ ..

ဉာဏ်စမ်းပဟေဠိ ဖြေဆိုဖို့ရာ အချိန်ကျရောက်လို့လာခဲ့ပြီပဲနော်။ အရင်လတွေတုန်းက အဖြေညှိရတာ အဆင်ပြေကြပါရဲ့လား။ တကယ်တော့ ဟောဒီ ကဏ္ဍကလေးဟာ ကလေးတို့မှာ ဗဟုသုတစွမ်းရည် ဘယ်ရွှေ့ ဘယ်မျှ ရှိတယ်ဆိုတာကို အကဲခမ်းလိုက်တဲ့ ကဏ္ဍကလေးပါပဲ။ ကျောင်းစာသက်သက်သာမကဘဲ ပြင်ပစာတွေ ပါ လေ့လာရင် အခက်အခဲမရှိဘဲ ပျော်ရွှင်စွာ ဖြေဆိုနိုင်ကြပါလိမ့်မယ်။

ကိုင်း .. သည်တစ်လအတွက်လည်း ကြိုးစားကြည့်လိုက်ကြပါဦး။

၁	A		B		J	C		D		E
				၃						
		၄								
				၅				၆		
	၇	F		G		၈				
၉									၁၀	H
					၁၁	I				
	၁၂	J				၁၃		၁၄		
				K		၁၅				
၁၆								L		M

အလျားလိုက်မေးခွန်း

- ၁။ ဣန္ဒြေမရ၊ တည်တည်တံ့တံ့က ဖြစ်မနေခြင်းကို မည်သို့ဆိုနိုင်သနည်း။
- ၂။ မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ကြီးမြတ်သော တပည့်ကို မည်သို့ခေါ်သနည်း။
- ၃။ သားစပ်သော ဝက်ထီးကို မည်သို့ခေါ်သနည်း။
- ၄။ မင်းမိဖုရားတို့၏ အခြွေအရံကို မည်သို့ခေါ်သနည်း။
- ၅။ မည်သည့် သစ်အတွင်းသို့မဆို ရိုက်သွင်းနိုင်လောက်အောင် အသားမာသည့် အပင်တစ်မျိုး။
- ၆။ ဦးခေါင်းထက်တွင် ခွေရစ်ထားသော ဆံပင်ကို မည်သို့ခေါ်သနည်း။
- ၇။ ဗြိုင်ပွဲတိုင်း၌ အောင်မြင်ကျော်ကြားသူကို မည်သို့ အမွှမ်းတင်ပြောဆိုကြသနည်း။

- ၈။ အသားဟင်းလျာတို့၌ ခတ်လေ့ရှိသော အမွှေးအကြိုင်ကို မည်သို့ခေါ်သနည်း။
- ၉။ ဆူးပုပ်ရွက်နှင့် လိုက်ဖက်သော ပဲအမျိုးအစားတစ်မျိုးမှာ အဘယ်နည်း။
- ၁၀။ ဓာတ်ကြီးလေးပါးမျှတစေရန် လူနာနှင့် သင့်လျော်အောင် ကျွေးရသည့် အစာကို မည်သို့ခေါ်သနည်း။
- ၁၁။ ကြက်သွန်ဖြူ၊ ငရုတ်ကောင်းတို့ခတ်လျက် အသုပ်၊ လက်သုပ်စုံတို့နှင့် တွဲဖက်စားသောက်ရသော ဟင်းချို တစ်မျိုးကို မည်သို့ခေါ်သနည်း။
- ၁၂။ မျိုးရိုးအကျင့်သိက္ခာ ကောင်းမွန်သူအဖြစ် ကြီးကဲသူက ချီးမြှင့်မြှောက်စားခြင်းကို မည်သို့ဆိုသနည်း။
- ၁၃။ အင်္ကျီစသည်တို့တွင် အစတစ်ခုနှင့်တစ်ခု ဆက်စပ်မိစေရန် တပ်ဆင်အသုံးပြုသောအရာ။
- ၁၄။ နတ်တို့သုံးဆောင်ရသော အစားအစာကို မည်သို့ဆိုသနည်း။
- ၁၅။ ဟင်းချက်ရန် အသားငါးတို့ကို မည်သို့ခေါ်သနည်း။
- ၁၆။ ကောင်းသောဘုံဘဝရောက်ရှိရန် မည်သည့်အမှုကိစ္စများကို ပြုလုပ်ရမည်နည်း။

ဒေါင်လိုက်မေးခွန်း

- A အပေါင်း၊ အနတ်၊ အမြောက်၊ အစား .. စသော ရေတွက်ခြင်းအတတ်ကို မည်သို့ခေါ်သနည်း။
- B ဘုရားကျောင်းကန်ကို ကာရံထားသော တံတိုင်းအား မည်သို့ခေါ်သနည်း။
- C ကာလကြာရှည် မပုပ်မသိုးအောင် စီစဉ်ထားသော စားသောက်ဖွယ်ကို မည်သို့ခေါ်သနည်း။
- D မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ အဆုံးအမကို မည်သို့ခေါ်သနည်း။
- E ရိုးရိုးသားသားမဟုတ်ဘဲ လိမ်လည်လှည့်ဖြားပြုမှုခြင်းကို မည်သို့ဆိုနိုင်သနည်း။
- F လွန်စွာ ကြည့်ရှု၍ကောင်းသော အကြိတ်အနယ်ပွဲကို မည်သို့ဆိုကြသနည်း။
- G မိုးဦးကျတွင် မြေပပ်ကြားအက်များကြားမှ ထွက်လေ့ရှိသော ဖားငယ်ကလေးများကို မည်သို့ခေါ်သနည်း။
- I ဟင်းချက်စားရသော အသီးအရွက်အား မည်ကဲ့သို့ ခေါ်သနည်း။
- J အကျင့်သီလသိက္ခာတို့နှင့် ပြည့်စုံသောသူကို မည်သို့ခေါ်သနည်း။
- K ကောင်းမှုကို ပါဠိဘာသာဖြင့် မည်သို့ခေါ်သနည်း။
- L ကဏန်းနှင့် တွဲဖက်စားပါက အဆိပ်ဖြစ်စေသော အရာမှာ အဘယ်နည်း။
- M ခိုသားနှင့် မတည့်သော အရာမှာ အဘယ်နည်း။

ဦးဦးပဟေဠိ

[အဖြေမှန်များကို စာမျက်နှာ ၁၆၀ တွင် ဖော်ပြထားပါသည်။]

Did you know?

ဆန်းဆန်းပြားပြား ပုဆိန်ပစ်ပြိုင်ပွဲကြီး

ပုဆိန်ပစ်ပြိုင်ပွဲမှာ မြားတူကလေးများကို စက်ဝိုင်းပုံ ပစ်မှတ်သို့ ပစ်ပေါက်ကစားနည်းကဲ့သို့ သစ်ခုတ်ရာ ၌ အသုံးပြုသော အလွန်လေးလံသည့် အသွားနှစ်ဖက်ပါ ပုဆိန်ကြိုးများကို သစ်လုံးတစ်ခု၏ ကန့်လန့်ဖြတ် အပိုင်းပေါ်တွင် ရေးဆွဲထားသော စက်ဝိုင်းပုံစံ ပစ်မှတ်ဆီသို့ ပစ်ပေါက်ကစားနည်းဖြစ်သည်။

ဤပြိုင်ပွဲကြီးကို နှစ်စဉ် အော်ရီဂွန်ပြည်နယ်၊ အယ်လ်ဘာနီမြို့၊ တင်ဘားလင်းရေကန်ကြီးအနီးရှိ ရေမကွင်းပြင်ကြီးထဲတွင် နှစ်စဉ် သုံးရက်တိုင်ကျင်းပရာ ပရိသတ်စုစုပေါင်း တစ်သိန်းကျော် ရှိလေသည်။

မြောက်ပင့်အရိုအသေပေးလွန်းသည့် လူသား

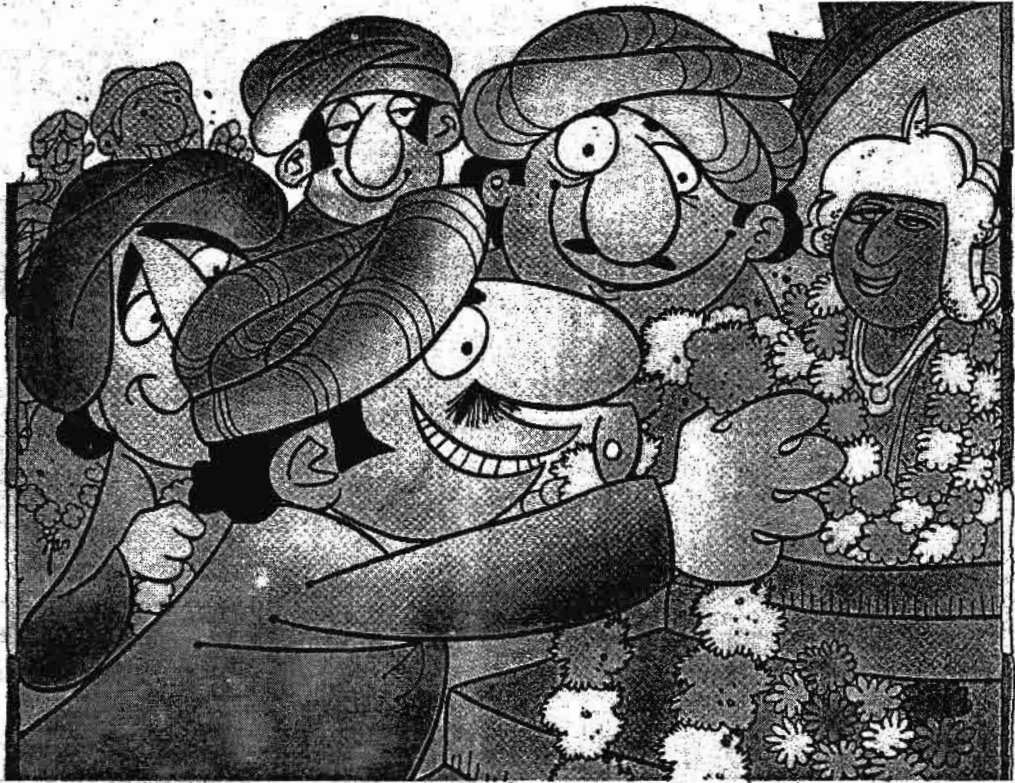
■ ကျော်စည်ငြိမ်း

တစ်ခါက ကမ္ဘာကြီးသည် ရောဂါဘယများ၊ မြေငလျင်လှုပ်ရှားမှုများ၊ ရေလွှမ်းမိုးမှုများ၊ မုန်တိုင်းတိုက်ခတ်မှုများ၊ ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်ဖွယ် သားရဲတိရစ္ဆာန်များကြောင့် ကြီးမားစွာ ပျက်စီးဆုံးရှုံးခဲ့ရတယ်။ လူတွေ ဒုက္ခရောက်ခဲ့ကြတယ်။

ဒါ့ကြောင့် လူတွေက ဘုရားသခင်ထံ ဆုတောင်းကာ သူတို့ ဒုက္ခကို ကယ်တင်ရန် လူသားနတ်ထိန်းတစ်ဦးကို တောင်းခံလေတယ်။ ဘုရားသခင်လည်း လူတွေကို သနားတာနဲ့ လူသားနတ်ထိန်း divine man တစ်ဦးကို ကမ္ဘာမြေသို့ စေလွှတ်ပေးလိုက်လေတယ်။

လူသားနတ်ထိန်း ရောက်လာတဲ့အတွက် လူတွေလည်း ပျော်ရွှင်ဝမ်းမြောက်သွားကြကာ အရမ်းမြောက်ပင့် အရိုအသေပေးပြီး လူသားနတ်ထိန်းကို ပန်းကုံးတွေ အားရပါးရ ဝိုင်းစွပ်ကြလေတယ်။

လူသားနတ်ထိန်းက တောင်းပန်ကာ “မလုပ်ကြပါနဲ့။ ဒါတွေ ကျွန်ုပ်မလိုအပ်ပါ” လို့ တားလေတယ်။

ဒါပေမယ့် လူသားတွေက လူသားနတ်ထိန်းရဲ့ စကားကို နားထောင်တဲ့အခါ အလွန်ပဲ စိတ်လှုပ်ရှားနေကြတယ်။ သူတို့က နတ်ထိန်းကို အဆက်မပြတ် ပန်းကုံးတွေစွပ်ကြတယ်။

နောက်ဆုံးမှာ လူသားနတ်ထိန်းဟာ ပန်းကုံးတွေအောက်မှာ ပန်းတွေပိပြီး သေဆုံးသွားလေတယ်။ လူသားတွေလည်း ဘုရားသခင်ထံ လူသားနတ်ထိန်းတစ်ဦး စေလွှတ်ပေးဖို့ ဆုတောင်း တောင်းဆိုပြန်လေတယ်။ ဘုရားသခင်လည်း လူတွေထံ နတ်ထိန်းတစ်ဦးကို စေလွှတ်ပေးလိုက်ပြန်လေတယ်။ နတ်ထိန်းလည်း ရှေ့နတ်ထိန်းနည်းတူ ကံကြမ္မာဆိုးနဲ့ ရင်ဆိုင်ရပြန်လေတယ်။

လူတွေကလည်း နတ်ထိန်းတစ်ဦး သေဆုံးသွားတိုင်းသွားတိုင်း ဘုရားသခင်ထံ နတ်ထိန်းကို တောင်းခံတာ အကြိမ်ကြိမ်အခါခါပါပဲ။ ဘုရားသခင်က လူတွေထံ နတ်ထိန်းပို့ပေးတိုင်း အရမ်းအရိုအသေပေးလွန်းတာ

ကြောင့် ပို့လိုက်သမျှ နတ်ထိန်းတွေအားလုံး သေဆုံးကုန်ကြတယ်။

နောက်ဆုံး ဘုရားသခင်လည်း လူသားမဟုတ်တဲ့ ကျောက်တုံးနတ်ထိန်းရုပ်ကို လူသားတွေထံ ပေးပို့လိုက်လေတယ်။ လူတွေလည်း လူသားနတ်ထိန်းတွေလို ကျောက်တုံးနတ်ထိန်းကို ပန်းကုံးတွေ ဝိုင်းစွပ်ကြလေတယ်။ ကျောက်တုံးနတ်ထိန်းရုပ်လည်း လူသားနတ်ထိန်းလိုမဟုတ်ဘဲ နေရာမှာပင် မတ်မတ်အနေအထားဖြင့် ရှိနေလေတယ်။

အဲဒီအခါ ဘုရားသခင်က ရယ်မောကာ “ဒီနတ်ထိန်းရုပ်ကပဲ သင်တို့ရဲ့ ဖိုက်မဲမှုကို ကြံကြံခံနိုင်ပေတယ်” လို့ ပြောကြားလိုက်ပေတယ်။

(ဦးနှောက်မသုံးတဲ့သူကို ဘုရားသခင်ကပင် မကူညီနိုင်ပေ။)

| Grandpa's Stories စာအုပ်မှ Oh God! |
ကျော်စည်ငြိမ်း

[မှတ်တမ်းပုံပြင်များ-၈၅]

သမင်နှစ်ကောင်

■ မင်းပြဟွဒတ်

“စားတော်ကဲအမတ်၏ တင်လျှောက်စကားဆုံးလျှင်ဆုံးချင်း ဘုရင်မင်းမြတ်သည် သလွန်တော်ပေါ်မှ ဆင်းရပ်၏။ သန်လျက်စွဲအမတ်မှာ ဘုရင်မင်းမြတ်၏ ပါးစပ်အလှုပ်ကိုသာ ကြည့်နေရ၏။

“ဥယျာဉ်တော်ကို ကြွမယ် မောင်မင်း”

အမတ်သည် အဆောင်တော်ရှေ့သို့ ပြေးနှင့်ရသည်။ သို့မှသာ အဆောင်တော်ပြင်ပသို့ ဘုရင်မင်းမြတ် ရောက်ချိန်တွင် ရထားမှာ ခြေတော်တင်ရန် အသင့်ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

စားတော်ကဲအမတ် တင်လျှောက်သွားသော စကားမှာ အနည်းငယ်သာ ဖြစ်သည်။

“အရှင်မင်းကြီး ဘေးမဲ့ပေးထားတဲ့ သမင်တစ်ကောင်ဟာ စဉ်းတီတုံးပေါ် ရောက်နေပါတယ် ဘုရား”

ဤမျှဖြင့် ဘုရင်မင်းမြတ် ရုတ်တရက် ထဖြစ်ခြင်းမှာ အကြောင်းကို သိလိုသောကြောင့် ဖြစ်၏။

ထိုဘုရင်မှာ ဗာရာဏသီပြည်ရှင် ဗြဟ္မဒတ်မင်းဖြစ်ပေသည်။ သူသည် သမင်သားပါမှ ပွဲတော်တည်၏။ စားတော်ကဲက “သမင်သားကုန်တော့မယ်ဘုရား” ဟူသော တင်လျှောက်စကား ကြားရလျှင် ချက်ချင်းလေးမြားပြင်သည်။ အမတ်တွေခေါ်ပြီး တောသို့ထွက်သည်။ တောသို့ရောက်လျှင် အနီးအနား ကျေးရွာများမှ ရွာသားများကို ဆင့်ခေါ်ပြီး တောခြောက်ခိုင်းကာ လန့်ဖျပ်ထွက်ပြေးလာသော သမင်ပစ်သည်။

တစ်ကြိမ်မဟုတ်၊ နှစ်ကြိမ်မဟုတ်၊ အကြိမ်ပေါင်းများလာသောအခါ ကျေးရွာသားတွေ ညည်းညူလာသည်။ ထွန်ရေပူချိန်မှန်းမသိ၊ ကောက်စိုက်နေမှန်းမသိ၊ မိန်းမပီနေမှန်းမသိ၊ တစ်အိမ်တစ်ယောက်သာ ဆင့်ခေါ်ရန် သိသောဘုရင်။

ရွာသားတွေ ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းပြီး ဘုရင်ဥယျာဉ်တော်ထဲတွင် ခိုင်ခံ့သော ခြံကြီးတစ်ခြံ တည်ဆောက်ကြ

သည်။ ခြံတံခါးကို ဖွင့်ထားပြီး သမင်တောသို့ဝင်ကြသည်။ ထွက်ပေါက်တစ်ပေါက်တည်းသာ ထားလျက် ဝိုင်းဝန်းခြောက်လှန်ကြရာ ဥယျာဉ်တော်အတွင်းရှိ ခြံကြီးတစ်ခုလုံး သမင်များဖြင့် ပြည့်သွားလေ၏။

“အရှင်မင်းကြီး စိတ်တိုင်းကျပစ်ခတ်ဖို့ ဥယျာဉ်တော်ထဲမှာ သမင်ခြံ တည်ဆောက်ထားပါတယ်ဘုရား”

ကလန်ကြီးတစ်ယောက်က ဝင်ရောက်လျှောက်ထားရာ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် ဝမ်းသာနှစ်ခြိုက်စွာ ဝင်ရောက်ကြည့်ရှုသည်တွင် ကြီးမားထွားကျိုင်းသော ရွှေသမင်အထီးနှစ်ကောင်ကို မြင်တော်မူသည်။

“ဟေ့... အဲသည် ရွှေသမင်ထီးနှစ်ကောင်ကို ဝါလည်းမပစ်ဘူး၊ တခြားသူလည်း မပစ်ရဘူး”

ဗြဟ္မဒတ်မင်း ဘေးမဲ့ပေးသော ရွှေသမင်နှစ်ကောင်ကား နိဂြောဓ သမင်မင်းနှင့် သာဓ သမင်မင်းတို့ဖြစ်ကြ၏။ နှစ်ကောင်လုံးမှာ သမင်ဘုရင်များ ဖြစ်ကြ၏။ သမင်ဘုရင်တစ်ကောင်လျှင် တပည့်တပန်း အခြံအရံငါးရာစီရှိ၏။

ဘုရင်မင်းမြတ်သည် သမင်ခြံထဲသို့ ဝင်ရောက်ပြီး စိတ်ကြိုက်တစ်ကောင်ကို ပစ်ခတ်သတ်ဖြတ်၏။ ဘုရင်မင်းမြတ် မအားလပ်လျှင် စားတော်ကဲကို လွှတ်သည်။ စားတော်ကဲကလည်း ပစ်ခတ်သတ်ဖြတ်မှု၌ ဝါသနာထုံသူတစ်ယောက်ကို လွှတ်တတ်သည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ထိုသူဝန်းယောက်မှာ သမင်ဆွေးစွန်းထင်းနေပြီး ထိုသူများသည် မည်မျှပင် ရေဖြင့်ဆေးကြောစေကာမူ အညှို့နံ့မပျောက်ပေ။ ထို့ကြောင့် သူတို့အထဲက တစ်ယောက်ယောက်၊ သမင်ခြံထဲသို့ ဝင်လာလျှင် သမင်အပေါင်းမှာ အသတ်ခံရတော့မည်ထင်ပြီး ပြေးလွှားရှောင်တိမ်းရင်း အချင်းချင်းတိုးမိတိုက်မိပြီး အနာတရဖြစ်ကြရသည်။ သို့အတွက် သမင်များ စုပေါင်းပြီး ဆွေးနွေးကြရာ သဘောတူညီမှုတစ်ခု ရကြသည်။

“နိဂြောဓအုပ်စုနှင့် သာဓသမင်အုပ်စုမှ တစ်နေ့ လျှင်တစ်ကောင်ကျ သတ်မှတ်ထားသော စဉ်းတီတုံးပေါ် သို့ သွားရောက်ကာ အိပ်ပေးလျှင် သမင်အများ ချမ်းသာ မည်။ ထို့ကြောင့် နက်ဖြန်မှစတင်ပြီး အလှည့်ကျ အိပ်ပေး ရမည်”

ဤစည်းကမ်းအရ စဉ်းတီတုံးပေါ်တွင် အလှည့် ကျ အိပ်ပေးနေကျရာက သာဓအုပ်စု၏ အလှည့်တွင် ဘေးမှ ရွှေသမင် နိဂြောဓ အဘယ်ကြောင့် ရောက်နေရ သနည်း။ သတ်သူက မသတ်ရဲသဖြင့် ဘုရင်ကို လာ ရောက်လျှောက်ထားသည့်အတွက် ဘုရင်ကိုယ်တိုင် ထလိုက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။

“အို . . . သမင်မင်း။ သင့်ကို ဘေးမှပေးထားပါ လျက် မည်သည့်အတွက် စဉ်းတီတုံးပေါ်၌ လာရောက် အိပ်စက်သနည်း”

ဘုရင်က ရထားပေါ်မှ ဆင်းလျှင်ဆင်းချင်း မေး သည်။

“မင်းကြီး . . . ကိုယ်ဝန်ရှိသော သမင်မငယ်တစ် ကောင်က ရက်ဆိုင်းပေးပါရန် သူ့သခင် သာဓသမင်မင်း ထံ သွားရောက်တောင်းပန်သော်လည်း ငြင်းပယ်ခံရသဖြင့် ထိုသမင်မနှင့် သန္ဓေသားတို့ ချမ်းသာရေးအတွက် ကျွန်ုပ် အစားထိုးစင်ရောက်သည်။ သဘောကျပြုမူလော့။

“အို . . . သမင်မင်း။ သင်၏ အပြုအမူကို ကြည့်ညို့ လှသောကြောင့် သင့်ကိုရော သမင်မငယ်ကိုပါ ချမ်းသာ ပေးလိုက်သည်”

“ကြွင်းသော သမင်များကိုလည်း သေစေ သဘော ထားသလော့”

“ဥယျာဉ်တော်အတွင်းရှိ ကြွင်းသော သမင်များ ကိုပါ ဘေးမှပေးပါသည်”

“တောထဲ၌ရှိသော အခြားသမင်များအတွက် အသိုနည်း”

ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် နိဂြောဓရွှေသမင်ကို ကြည့် ညို့ကာ ဘေးမှပေးရာက ရေသတ္တဝါများပါမကျန် သတ္တဝါ အားလုံးကို ဘေးမှပေးလျက် ငါးပါးသီလမြဲသော မင်းဖြစ် သွားလေ၏။ နိဂြောဓ သမင်မင်းလည်း အခြံအရံသမင် များကို ယူပြီး တောထဲသို့ ဝင်သွားတော့၏။

နိဂြောဓသမင်မင်း၏ စောင့်ရှောက်မှုဖြင့် အသက် ရှင်ရသော သမင်မသည် သားငယ်ကို မွေးဖွားပြီး၍ အရွယ် ရောက်ချိန်တွင် ဤသို့ ဆုံးမ၏။

“ချစ်သား . . . အကျိုးစီးပွားကိုလိုလျှင် နိဂြောဓသမင် မင်းကို ဆည်းကမ်း သာဓသမင်မင်းကို မဆည်းကပ်နှင့်။ သာဓသမင်မင်းထံတွင် အသက်ရှည်စွာနေရခြင်းထက် နိဂြောဓသမင်မင်းထံမှာ သေရခြင်းက ပွန်မြတ်၏”

| မဟာပညာဗလ ပထမကျော် ဦးကြီးပေ၏ ငါးရာ ငါးဆယ်နိပါတ်တော် စကားပြေ နိဂြောဓဝိဂဇာတ်ကို မိုး သည်။ |

မင်းဗြဟ္မဒတ်

Did you know?

အမြွှာပူး မွေးလွန်းသည် ရှင်မွေးလွန်း

ကမ္ဘာစံချိန်တင် အမြွှာပူးမွေးလွန်းသည့် ရှင်မွေးလွန်းအမျိုးသမီးမှာ ကနေဒါနိုင်ငံ၊ တိုရန်တိုမြို့မှ ‘မစ္စက် ရိုစီထရစ်ဘာလီ’ ဆိုသူ အမျိုးသမီးဖြစ်သည်။ သူသည် ခုနစ်နှစ်တာ ကာလအတွင်း အမြွှာပူးကလေး ခြောက် ကြိမ်ဆက်တိုက် မွေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အမြွှာပူးတိုင်းသည် ယောက်ျားကလေးနှင့် မိန်းကလေးတို့ ဖြစ်ကြပြီး ကလေးများအားလုံး ကျန်းမာသန်စွမ်းကြသည်ဟု ဆိုသည်။ ကလေးတစ်ဒါဇင်၏ မိခင်ဖြစ်ချိန်၌ သူ၏အသက်မှာ ၃၁ နှစ်သာ ရှိသေးသည်။

တန်ခူးလ

သီဟဇော် (မြစ်ဝကျွန်းပေါ်)

- * သားထွေးပျော်ဖို့ အချိန်ခါ နှစ်ကူး သင်္ကြန်ပါ။
- * ရေလီတာနဲ့ လောင်းကာပက် ငွှေးနံ့သာထုံလျက်။
- * နှစ်သက်စွဲလမ်း နှစ်ချိက်ဖွယ် ပိတောက်ပွင့်ပါတယ်။
- * ရွာအလယ်မှာ ပြုလုပ်ပြု စတုဒီသာပွဲ။
- * ပျော်ရွှင်ဖို့ တစ်ခုမှာ ဘေးမဲ့လွတ်ပွဲပါ။
- * မိသားစုသိ ဦးပေဖို့ ကံကော်ပွင့်ပန်လို့၊ အားလုံးပျော်ရွှင်ဖို့။

□

လုပ်ကြည့်တော့ လွယ်လွယ်လေး မှတ်စုမောင်

ကလေးတို့ရေ ..

အလွန် ပူပြင်းတဲ့ နွေရာသီကို ရောက်ပြီပဲနော်။ ရာသီဥတုတွေကလည်း ဖောက်လွှဲဖောက်ပြန်ခဲ့။ သဘာဝဘေးအန္တရာယ်တွေ ဆိုတာကလည်း ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် ဝန်းရံနေလို့ပါလားကွယ်။

ဟိုး .. အရင်တုန်းကဆိုရင် ဦးဦးတို့ မြန်မာနိုင်ငံဟာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ အလှဆုံးတိုင်းပြည်၊ ကမ္ဘာပေါ်မှာ နေချင်စရာအကောင်းဆုံး တိုင်းပြည်လို့ ဝင့်ကြားဂုဏ်ယူနိုင်ခဲ့တာကလား။ ဒါဟာ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေး ကောင်းမွန်ခဲ့လို့ပဲပေါ့ကွယ်။

ဒါပေမယ့် ခုကာလရောက်ပြန်တော့ လောဘဇောတိုက်နေတဲ့ မသမာသူတွေဟာ လုပ်ပိုင်ခွင့်အာဏာရှိတဲ့သူတွေနဲ့ ပေါင်းပြီး သဘာဝသယံဇာတ အရင်းအမြစ်တွေဖြစ်တဲ့ အဖိုးတန် သစ်တောတွေကို ပြုန်းတီးအောင် (ဘယ်သူသေသေ ငတေမာရင်ပြီးရောဆိုတဲ့ စိတ်ထားနဲ့) ခုတ်ပစ်ကြတယ်။ အဖိုးတန် တောင်တွေကိုလည်း ကြေးနီတို့၊ ရွှေတို့ ထွက်တယ်ဆိုပြီး ဖြုတ်ပစ်ကြတယ်။ ဖားကန့်လို သဘာဝတွင်းထွက်တွေရှိတဲ့ ဒေသတွေကိုလည်း အဝီစိရောက်အောင် တူးကြပြန်တယ်။ ဒါတင်မက နိုင်ငံရဲ့အသက်သွေးကြောဖြစ်တဲ့ အမိ ရောဝတီတို့၊ သံလွင်မြစ်တို့ကိုလည်း ချမ်းသာမပေးပြန်ဘူး။ လျှပ်စစ်တွေထုတ်ယူပြန်တယ်။ သည်တော့ ဂေဟစနစ်တွေ ပျက်ချင်တိုင်း ပျက်စီးပြီး ရာသီဥတုတွေဟာ ကမောက်ကမဖြစ်ကုန်တော့တာပေါ့ကွယ်။

အခုဆိုရင် အယ်လ်နီညိုက ခြိမ်းခြောက်နေပြီ။ ရေဓာတ်တွေ ခန်းခြောက်တာနဲ့အမျှ မီးတွေ ခဏခဏလောင်တယ်။ ရေတွေကြီးတဲ့နေရာ ကြီးနေကြပြီ။ လူမသမာတွေကြောင့် ဆိုးကျိုးတွေ ဖြစ်နေရတာပါ။ အဲသည် လူယုတ်မာ စုတ်ပဲ့တဲ့ လူအန္တတွေအတွက် ငရဲတံခါးပွင့်နေတာ သိစေချင်တယ်။

ကဲ .. ဒါတွေ ထားလိုက်ပါတော့ကွယ်။

သည်တစ်လအတွက်တော့ နွေရာသီမှာ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိတာတို့ သကြားဓာတ်လျော့နည်းခြင်း စတဲ့ အသေးစား ပြဿနာလေးတွေကို ဖျော်ရည်အေးအေးလေးနဲ့ ဖြေရှင်းပေးမှာပါ။ ဒါပေမယ့် ဖျော်ရည်ဆိုတိုင်းလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ ကျန်းမာရေးကို တကယ်တမ်း

အထောက်အကူပေးတဲ့ သစ်သီးဖျော်ရည်တွေအကြောင်း ဗဟုသုတဖြစ်ဖွယ် တင်ပြပေးမှာပါ။

၁။ ပန်းသီးဖျော်ရည်

ပန်းသီးကို ကလေးတို့ ကြိုက်ကြတယ် မဟုတ်လား။ ပန်းသီးဟာ ဗီတာမင်အေဓာတ်၊ ဘီဓာတ်၊ ဗီဓာတ်တို့ ကြွယ်ဝပြီး အစာခြေဖျက်မှုစနစ်ကို သန့်စင်စေပါတယ်။ ပန်းသီးကို ဖျော်ရည်သဖွယ်ပြုလုပ်ပြီး နေ့စဉ်ပုံမှန် သောက်သုံးပေးသွားမယ်ဆိုရင် ဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ ဝမ်းလျှော့ခြင်းနဲ့ အသည်းရောဂါတွေအတွက် အများကြီး ကာကွယ်ပေးနိုင်တယ်ဆိုတာပါပဲ။ ကဲ .. ပုံမှန်သောက်ကြကွယ် .. နော။

၂။ ဖရဲသီးဖျော်ရည်

ဖရဲသီးဟာ ရေဓာတ် ၉၀ ရာခိုင်နှုန်းထောင်မှ ပါဝင်တဲ့ အသီးလို့ သုတေသနပညာရှင်တွေက ဆိုကြပါတယ်။ သစ်သီးအားလုံးထဲမှာတော့ ရေဓာတ်အများဆုံး ပါဝင်တဲ့ သစ်သီးပဲပေါ့ကွယ်။

ဖရဲသီးရဲ့ အာနိသင်ဟာ နှလုံးရောဂါ၊ ကင်ဆာရောဂါနဲ့ သွေးတိုးရောဂါတွေကို ကာကွယ်ပေးနိုင်ပါသတဲ့။ ဖရဲသီးဖျော်ရည်ကို ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုပြုနေစဉ်မှာလည်း သောက်သုံးပေးနိုင်ပါတယ်။ ပုံမှန် မှီဝဲသုံးဆောင်ပေးသွားမယ်ဆိုရင်ဖြင့် ကြွက်သားနာကျင်မှုတွေ၊ ရောင်ရမ်းတာတွေကို လျှော့ချပေးနိုင်ပါသတဲ့။ ကိုင်း .. ဖရဲသီးဖျော်ရည်ကိုလည်း ပုံမှန်သောက်ပေးသင့်ကြတာပေါ့နော်။

၃။ ရှောက်ရည်

ရှောက်ရည်လို့ ဆိုလိုက်တာနဲ့ “အမယ်လေးလေး .. သွားတွေ ကျိန်းလိုက်ပါဘိ” လို့ ညည်းတွားမသွားပါနဲ့ဦး။ တကယ်ဆေးဖက်ဝင်တဲ့ အသီးမို့ ဗဟုသုတအဖြစ် လေ့လာကြည့်လိုက်ကြပါဦး။

ရှောက်သီးမှာ ဗီတာမင်စီဓာတ်၊ ဗီတာမင်ဘီဓာတ်တွေ ပြည့်ဝစွာ ပါဝင်နေတယ်။ အဲသည်ဓာတ်တွေက သွေးကြောတွေနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းကို သန့်စင်ပေးရုံသာ မကပါဘူး။ အသားအရေကိုပါ ထိန်းသိမ်းပေးပါ

တယ်။ ရှောက်ရည်ကို ဖျော်ရည်သဖွယ် သောက်ကောင်းအောင် စပ်ဟပ်ပြုပြင်လို့ သုံးဆောင်ပေးသွားမယ်ဆိုရင် အအေးမိခြင်း၊ အဆစ်ရောင်ခြင်းဆိုတဲ့ ရောဂါတွေကို ကာကွယ်ပေးနိုင်ပါသတဲ့။ ဒါ့ကြောင့် ရှောက်ရည်ကိုလည်း လက်မလွတ်ကြန့်ကွယ့်နော်။

၄။ ကီဝီသီးဖျော်ရည်

ကီဝီသီးကို ဓာတ်ခွဲကြည့်တဲ့အခါ ဗီတာမင်စီနဲ့ သံဓာတ်တွေ ကြွယ်ဝနေတာ တွေ့ရှိကြရပါသတဲ့။ ကီဝီသီးရဲ့ အပျိုဓာတ်တွေဟာ အစာချေဖျက်ခြင်းနဲ့ ဝမ်းချုပ်ခြင်းတို့ကို ကုသဖို့ရာ အင်မတန်ထိရောက်တယ်လို့ သိရပါတယ်။ ဒါ့အပြင် သွေးထဲမှာရှိတဲ့ ကိုလက်စထရောတွေကိုလည်း ဖယ်ရှားပစ်နိုင်တယ်ဆိုတာကြောင့် ကီဝီသီးဖျော်ရည်ဟာ အကျိုးများစေတဲ့ ဖျော်ရည်လို့ သတ်မှတ်ရမှာပေါ့ကွယ်။

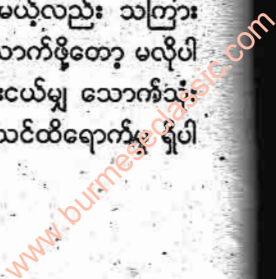
၅။ စပျစ်သီးဖျော်ရည်

စပျစ်သီးကို ဓာတ်ခွဲကြည့်တဲ့အခါ ဗီတာမင်ဓာတ်တွေအပြင် ကယ်လ်ဆီယမ်ဓာတ်၊ ကြေးနီဓာတ်၊ သံဓာတ်၊ အိုင်အိုဒင်းနဲ့ ပိုတက်ဆီယမ်ဓာတ်တွေ ပါဝင်နေတယ်လို့ သိရပါတယ်။

စပျစ်သီးကို ဖျော်ရည်အဖြစ် သောက်သုံးပေးမယ်ဆိုရင် ဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ နှလုံးရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ ဂေါက်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အဆစ်အမြစ်များ ရောင်ရမ်းခြင်း၊ အသည်းရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးယိုစီးခြင်း၊ အဆုတ်တီဘီရောဂါဖြစ်ခြင်းနဲ့ အမျိုးမျိုးသော ဓာတ်မတည့်ခြင်းရောဂါတွေကို ကာကွယ်ပေးပါသတဲ့လေ။

၆။ သကြားမုန့်လာဖျော်ရည်

သကြားမုန့်လာဖျော်ရည်ဟာ အသည်းထဲမှာ ဒိုအောင်းနေတဲ့ အဆိပ်တွေကို ထုတ်တဲ့နေရာမှာ အင်မတန်မှ အရေးပါပါတယ်။ ဒါပေမယ့်လည်း သကြားမုန့်လာဖျော်ရည်ကို အများကြီးသောက်ဖို့တော့ မလိုပါဘူး။ တစ်ပတ်ကို ပမာဏအနည်းငယ်မျှ သောက်သုံးပေးသွားမယ်ဆိုရင်တောင် အာနိသင်ထိရောက်မှု ရှိပါသတဲ့။

၇။ လိမ္မော်သီးဖျော်ရည်

လိမ္မော်သီးဖျော်ရည်ဟာ ခန္ဓာကိုယ်ကို ဗီတာမင် ဗီတာင် ထောက်ပံ့ရာမှာ များစွာ အထောက်အကူပြု ပါတယ်။ နေ့စဉ် လိမ္မော်သီးဖျော်ရည် ၈ အောင်စ လောက် သောက်ပေးသွားမယ်ဆိုရင် သွေးပေါင်မြင့် တက်ခြင်းကို လျော့ကျစေပြီး နှလုံးရောဂါဖြစ်ပွားမှုကို တားဆီးပေးနိုင်တယ်လို့ သိရှိရပါတယ်။

၈။ ဘလူးဘယ်ရီသီးဖျော်ရည်

ဘလူးဘယ်ရီသီးဖျော်ရည်ဟာ ဆေးဖက်ဝင်တဲ့ ဖျော်ရည်ပါပဲ။

အဲသည် ဖျော်ရည်ထဲမှာပါဝင်တဲ့ ရောဂါတိုက် ဖျက်တဲ့ ဓာတ်တွေဟာ အယ်စိုင်းမားရောဂါနဲ့ အခြား သော စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဝေဒနာတွေကို သက်သာစေ ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် ဘလူးဘယ်ရီသီးကို စားသုံးပေးခြင်း မြင့်လည်း ဆီးချို၊ သွေးချိုနဲ့ သွေးတိုးရောဂါတွေကို တာကွယ်ပေးနိုင်ပါသတဲ့။

၉။ ဂရိတ်ဖရူသီးဖျော်ရည်

ဂရိတ်ဖရူသီးဟာ နွေရာသီအတွက် အသင့် လျော်ဆုံး သစ်သီးဖြစ်သလို ဖျော်ရည်လုပ်ပြီး သောက် ပေးရင်လည်း ခဲရိုးကွပ်လို့ ထောပနာပြုရမှာပါ။

ဂရိတ်ဖရူသီးဖျော်ရည်ဟာ ရေဓာတ်ကို ဖြည့် တင်းပေးနိုင်တဲ့အပြင် ကိုယ်တွင်းခုခံအားကိုပါ ဖြည့် တင်းပေးတာမို့ သာမန်အအေးမိ ဖျားနာခြင်းကို ကာ ကွယ်ပေးနိုင်ပါတယ်။ ဂရိတ်ဖရူသီးဖျော်ရည်ဟာ ကိုယ် တွင်းသကြားဓာတ်ကို ထိန်းပေးရုံမက ကိုယ်အလေးချိန် ကိုပါ ထိန်းပေးပါသတဲ့။

၁၀။ သလဲသီးဖျော်ရည်

သလဲသီးဖျော်ရည်မှာ ဗီတာမင် E နဲ့ C ဓာတ် တို့ ပါဝင်ပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် အရေးအကြောင်းဖြစ် ခြင်းကို ကာကွယ်ပေးပါတယ်။ နေလောင်ခြင်းကို သက် သာစေရုံမက ရောင်ရမ်းမှုတွေကို လျော့ချပြီး ရင်သား ကင်ဆာဖြစ်ပွားစေတတ်တဲ့ အင်ဇိုင်းတွေကိုလည်း တား ဆီးထားပါတယ်။

ကိုင်း ၂ နှစ်သက်ရာဖျော်ရည်တွေ သောက် ကြပေတော့။

သည်တစ်လတော့ သည်မျှပါပဲကွယ်။ နောက် လတွေရောက်ရင်လည်း ကလေးတို့အတွက် ဗဟုသုတ ဖြစ်စရာတွေကို ရှာဖွေတင်ပြပါဦးမယ်။

ဦးဦး
မှတ်စုမောင်

Did you know?

နာနတ်သီးကို စတင်တွေ့ရှိသူ

စူးစမ်းရှာဖွေရေးသမား ကိုလံဘတ် Columbus သည် ၁၄၉၃ ခုနှစ်၌ ဂွါရာဒီလတ် Guadeloupe တွင် နာနတ်သီးကို စတင်တွေ့ရှိခဲ့လေသည်။

စွယ်စုံကျမ်းထုတ်ဝေသည့်နိုင်ငံ

Encyclopedia Britannica ကို ပြုစုထုတ်ဝေသည့် နိုင်ငံသည် အမေရိကန်နိုင်ငံ ဖြစ်သည်။

[The Quiz - Setter's Quiz Book စာအုပ်မှ . .]

■ ဦး : ဦး : ဧ ကျ န်

ESSAY

WRITING

Outlines

1. What is a hobby
2. Good sides of hobby
3. Your favourite hobby
4. Why it is your favourite hobby
5. What is teaches me

My Hobby

A hobby is any activity a person to do in his spare time. As it is commonly said, 'An idle mind is a devil's workshop', so those who get busy in their favourite activiyy never get bored in their free time. Hobbies vary from person to person. Hobbies are of different, they kinds, they can be indoors or outdoors. Some are costly and some are cheap.

My favourite hobby is coin and currency collection. It started for me some years back when my father used to come back from his foreign tours and give me coins of different countries. I started collecting them in my money box and after that I always used to wait for my new coins as much I used to wait for my father. Since then, it has become my favourite hobby. This hobby has given me information about different countries of the world. I have got to know about important personalities of the different countries. This hobby has made me responsible to take care of important things at very young age. I feel extreme pleasure in showing my collection to others.

It has also taught me this lesson that a lefe without a hobby is just like food without salt.

Glossary

1. A hobby is any activity a person to do in his spare time. = ဝါသနာဆိုသည်မှာ လူတစ်ယောက်က သူ၏ အားလပ်ချိန်တွင် သူနှစ်သက်တာကို ပြုလုပ်သည့် အလုပ်တစ်ခုခု ဖြစ်သည်။
2. As it is commonly said, 'An idle mind is a devil's workshop' = "အချိန်ဖြုန်းနေတဲ့စိတ်ဟာ နတ်ဆိုးရဲ့ အလုပ်ရုံတစ်ခုပဲ ဖြစ်တယ်" ဆိုတဲ့ အများပြောနေကျ စကားရှိသကဲ့သို့။
3. so those who get busy in their favourite activiyy never get bored in their free time. = မိမိနှစ်သက်ရာအလုပ်တစ်ခုခုမှာ အလုပ်များနေတဲ့သူတွေဟာလည်း သူတို့ရဲ့အားလပ်ချိန်မှာ မည်သည့်အခါမျှ မပျင်းရိကြပါဘူး။
4. Hobbies vary from person to person. = ဝါသနာများသည် လူတစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် မတူညီကြပါ။
5. Hobbies are of different, they kinds, they can be indoors or outdoors. = ဝါသနာများသည် အမျိုးမျိုးအစားစားရှိသည်။ အိမ်တွင်းမှာ ဖြစ်နိုင်သလို အိမ်ပြင်မှာလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

- 6. Some are costly and some are cheap. = တချို့မှာ ကုန်ကျစရိတ်များပြီး တချို့မှာ ကုန်ကျစရိတ်သက်သာပါသည်။
- 7. My favourite hobby is coin and currency collection. = ကျွန်တော်အနှစ်သက်ဆုံးဝါသနာမှာ ငွေဒဂါးပြားနှင့် ငွေစက္ကူတို့ကို စုဆောင်းခြင်းဖြစ်သည်။
- 8. It started for me some years back when my father used to come back from his foreign tours and give me coins of different countries. = ယင်းဝါသနာစတင်ခဲ့ပုံမှာ လွန်ခဲ့သောနှစ်များက ဖြစ်ပြီး ထိုအချိန်က ကျွန်တော်၏ဖခင်မှာ နိုင်ငံခြားခရီး လှည့်လည်သွားလာရာမှပြန်လာပြီး ကျွန်တော့်အား နိုင်ငံအမျိုးမျိုးမှ ငွေဒဂါးပြားများကို ပေးရာမှ စခဲ့ပါသည်။
- 9. I started collecting them in my money box. = ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော်၏ ပိုက်ဆံသေတ္တာထဲတွင် ၎င်းတို့ကို စတင်စုဆောင်းခဲ့၏။
- 10. after that I always used to wait for my new coins as much I used to wait for my father. = ထိုနောက်ပိုင်းတွင် ကျွန်တော်သည် ဖခင်ပြန်လာကို မျှော်လင့်ခဲ့သလို ငွေဒဂါးအသစ်များကိုလည်း အမြဲတမ်းမျှော်လင့်စောင့်စားခဲ့ပါသည်။
- 11. This hobby has given me information about different countries of the world. = ယင်းဝါသနာက ကမ္ဘာပေါ်ရှိ နိုင်ငံအသီးသီးနှင့် ပတ်သက်သည့် သတင်းအကြောင်းအရာကို ကျွန်တော့်အား ပေးပါသည်။
- 12. I have got to know about important personalities of the different countries. = နိုင်ငံအသီးသီး၏ အရေးပါသော ထူးခြားသည့် စရိုက်လက္ခဏာများကိုလည်း သိရပါသည်။
- 13. This hobby has made me responsible to take care of important things at very young age. = ယင်းဝါသနာက အသက်ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် အရေးကြီးသောအရာများကို သတိထားပြီး တာဝန်ယူတတ်စေပါသည်။
- 14. I feel extreme pleasure in showing my collection to others. = ကျွန်တော်စုဆောင်းထားသမျှကို တခြားလူများကို ပြခြင်းဖြင့် စိတ်သာယာပျော်ရွှင်မှုကို အလွန်အကျွံခံစားရပါသည်။
- 15. It has also taught me this lesson that a life without a hobby is just like food without salt. = ၎င်းက ဝါသနာကင်းမဲ့သော ဘဝသည် ဆားမပါသော အစားအစာနှင့် တူသည်ဟူသော သင်ခန်းစာကိုလည်း ကျွန်တော့်အားပေးပါသည်။

ဦးဦးကျော်

Did you know?

မျက်မှန်

လူတို့သည် မျက်မှန်များကို ၁၃ ရာစုနှစ်ကပင် စတင်သုံးစွဲခဲ့ကြသည်။ ထိုထက်စော၍ကား လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၁၀၀၀ ခန့်က တရုတ်လူမျိုးတို့သည် ကိုင်းများဖြင့် တပ်ဆင်သော မျက်မှန်များကို သုံးစွဲနေကြပေပြီ။ ထိုအချိန်က ရောမနိုင်ငံ ဘုရင်နီရိုးတွင် အစိမ်းရောင်ရှိသော ဗာရဲလ် ခေါ် ကျောက်မျက်ရွဲတပ်ထားသည့် မျက်မှန်ရှိသည်ဟု ဆိုသည်။

[How, A general knowledge Question and Answer Book မှ . .]

[၀ ၆ ကိ ခေ : ဝံ ဖြ င်]

အုပ်ထိန်းမှုရဲ့ အောက်မှာ

■ သျှက်ပြုံး(မြန်မာစာ)

ကလေးတို့ရေ ..

ဟိုးရှေးရှေးတုန်းကပေါ့။ ဗြိတိသျှန်နဲ့ မနီးမဝေး တောအုပ်ထဲက ချိုနွယ်တွေပိတ်နေတဲ့ နေရာမှာ သမင် မိသားစုလေးဦး နေထိုင်ကြတယ်။

သူတို့မိသားစုနဲ့ အိမ်နီးချင်းမိသားစုတွေဟာ မြစ် ကမ်းနားတစ်လျှောက်မှာရှိတဲ့ မြက်ပင်လေးတွေနဲ့ သစ်ဥ၊ သစ်ဖုလေးတွေကို ရှာဖွေစားသောက်နေထိုင်ကြ တယ်ကွယ်။

သူတို့မိသားစုဟာ စည်းစည်းလုံးလုံးနဲ့ ရှာဖွေစား သောက်ကြတော့လည်း စိတ်ချမ်းသာစရာ ကောင်းနေ တာပေါ့ကွယ်။ အရွယ်မရောက်သေးတဲ့ သမင်ထီးလေး နှစ်ကောင်ကိုတော့ သူတို့မိဘများက အမြဲတမ်း ဆုံးမ သွန်သင်ပေးကြသတဲ့။

“သားရေ .. ရေကူးတာ ကြည့်ကူးနော်။ အမေ တို့နေရာဝန်းကျင်နဲ့ ဝေးဝေးမကူးရဘူးသိလား။ သားတို့ ကို အမြဲတမ်းချောင်းနေတဲ့ ကျားတွေ၊ ခြင်္သေ့တွေ၊ မုဆိုးတွေနဲ့ တွေ့မှာစိုးတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ မေမေ။ သားတို့ ရေကူးကျွမ်းကျင် တာ သူတို့မသိပါဘူး”

အဲဒီလို သူ့အမေက ဆုံးမတိုင်း သူ့ကိုယ်သူ အထင်ကြီးပြီး စိတ်ကြီးဝင်နေတာပါပဲကွယ်။ မိဘစကား လည်း နားထောင်တယ်မရှိလှပါဘူး။

မခင်လုပ်တဲ့ သမင်ကြီးက သားတွေကို အန္တရာယ် က ကာကွယ်နိုင်အောင် ဦးချိုတွေရဲ့ သန်မာခိုင်ခံ့မှုနဲ့ ကြွိုင်မှုကို လေ့ကျင့်တဲ့အနေနဲ့ ချိုတွေနဲ့ခုံပုံ၊ ထိုးနက် ပုံတွေကို ညနေတိုင်း မြက်ခင်းပြင်ကြီးထဲမှာ သင်ပေး သတဲ့။

မိခင်သမင်မကြီးက လမ်းအစာရှာတဲ့နေရာမှာ ဖြစ်ဖြစ်၊ ရေကူးသွားရတဲ့နေရာတွေဖြစ်ဖြစ် အုပ်စုမကွဲရ

အောင် သတိ၊ ဝီရိယနဲ့ သွားလာတတ်ဖို့ အထပ်ထပ် သွန်သင်မှာကြားသတဲ့ကွယ်။

တစ်နေ့မှာ သမင်ထီးလေးနှစ်ကောင်ဟာ သူတို့ မိသားစုနဲ့အတူ အစာရှာထွက်ရာကနေ မြစ်ချောင်းနား အရောက် တောလိုက်မုဆိုးတွေနဲ့တွေ့လို့ ကြောက်လန့် တကြား ထွက်ပြေးလိုက်တာ မိဘတွေနဲ့ ကွဲသွားပါလေ ရောကွယ်။

တဖြည်းဖြည်းပြေးရင်းနဲ့ တောနက်ထဲကိုရောက် သွားသတဲ့။ သူတို့မိဘတွေကိုလည်း ရှာဖွေရင်း၊ နေရင်း အရပ်ကိုလည်း ပြန်မရောက်နဲ့ အန္တရာယ်ကြားထဲ ရောက်နေသလို ကြောက်လန့်နေကြတာပေါ့။

အဲဒီအချိန်မှာ မိဘတွေကို သတိရနေကြတာ ပေါ့။ ဒီအချိန် သူတို့မိဘတွေ ဘယ်လိုစိတ်ပူနေမလဲဆို တာ တွေးရင်း စိတ်မကောင်းဖြစ်နေကြတယ်လေ။ ဒါ ပေမယ့် အသက်အန္တရာယ်ကိုပဲ ကာကွယ်ရတော့မှာမို့ ချို့ထဲမှာပဲ ပုန်းကွယ်နေကြတယ်ကွယ်။ နေ့ဘက်မှာ ရန်သူတွေနဲ့ တွေ့တတ်လို့ ညဘက်ရောက်မှ သူတို့နေ ခဲ့တဲ့နေရာကို မုန်းဆပြီး ရှာဖွေရတော့မှာ ဖြစ်တယ် ကွယ်။

ကလေးတို့ရေ .. သမင်အကြီးလေးကတော့ “မိဘတွေနဲ့ဝေးသွားလည်း ဘာဖြစ်လဲ။ သူတို့ရဲ့ ဆုံးမ သွန်သင်မှုအောက်မှာနေရတာ မလွတ်လပ်ဘူး။ အခုလို နေရတာ ပိုတောင်ကောင်းသေးတယ်။ ငါတို့အမျိုးတွေ ဖြစ်တဲ့ ဒရယ်တို့၊ ဆတ်တို့နဲ့တွေ့တော့ သူတို့နောက် လိုက်သွားရုံပဲ မဟုတ်လား” လို့ သူ့ရဲ့ညီလေးကို ပြော လိုက်တော့ ညီငယ်ဖြစ်တဲ့သမင်က သိပ်ကြောက်တတ် တာဆိုတော့ မိဘစကားနားမထောင်ဘဲ အမြဲတမ်း ဂျစ် ကန်ကန် တဖွတ်ထိုးလုပ်တတ်တဲ့အကျင့်ရှိတဲ့ သူ့အစ်ကို သမင်ကိုကြည့်ပြီး မျက်နှာငယ်နဲ့ သူ့အစ်ကိုသမင်နောက်

www.burmeseclassic.com

ကနေ ကုပ်ကုပ်ကလေး လိုက်နေရတာပေါ့။

အဲဒီလို တောထဲမှာ မျက်စိလည်လမ်းမှားနေ တုန်း သူတို့ရောက်နေတဲ့တောရဲ့ တောင်ကြောထဲမှာ တော့ မြေတွင်းယက်ပြီး အိုင်အမာတစ်ခွဲနေတဲ့ ဝံပုလွေ တွေရှိသတဲ့။

သူတို့ သမင်ညီအစ်ကိုဟာ နေ့ဘက်မှာ တုပ် တုပ်မှမလှုပ်ရဲသလောက် ညဘက်မှာတော့ အနံ့ခံပြီး သူတို့နေတဲ့ နေရင်းဒေသကို စမ်းတဝါးဝါး လိုက်ရှာနေ တာပေါ့ကွယ်။ ညဘက်ဆိုပေမယ့်လည်း ကျားတို့၊ ခြင်္သေ့တို့ကိုလည်း ရှောင်ကွင်းပုန်းအောင်းနေရသေးတာ ပေါ့ကွယ်။

အဲဒီလို တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်လောက်ကြာလေ တော့ ညီဖြစ်သူ သမင်ဟာ -

“အစ်ကိုကြီးရေ .. ညီလေးတို့ ဒီလိုသားရဲတွေ ပေါတဲ့နေရာကနေ ညီလေးတို့ အဖေ၊ အမေတွေဆီ ဘယ်လိုပြန်ရောက်ပါမလဲ။ ရန်သူတွေလာရင်လည်း ညီလေးတို့နှစ်ယောက် သေမှာပဲ။ အဖေ၊ အမေတို့နဲ့နေ တုန်းက အုပ်စုတောင့်လို့ ရန်သူတွေလာရင်တောင် ဝိုင်း ပြီး ချီတွေနဲ့လိုက်ဝေ့လို့ ပြေးကြတာ ဘယ်ရန်သူမှ မကပ်နိုင်ဘူး။ အခုတော့ ဒုက္ခလှလှတွေ့ပါပြီ အစ်ကို ကြီးရာ”

ညီဖြစ်တဲ့ သမင်လေးဟာ ချုံထဲက ဘယ်မှ မထွက်ရဲလို့ အစာရေစာလည်း ပြတ်နေပြီလေ။ အစ်ကို ဖြစ်တဲ့သူကတော့ ရန်သူတွေရဲ့အသံကို နားစွင့်ရင်း ရသမျှ သစ်ရွက်၊ သစ်ခက်အနုတွေ ခူးစားနေတာပေါ့။ စမ်းချောင်းထဲကိုလည်း အရဲစွန့်ပြီး ရေသွားသွားသောက် တတ်သေးတယ်ကွယ်။

“လာပါ ညီလေးရာ။ အစ်ကိုကြီးရှိပါတယ်။ ဒီ တစ်ခါ စမ်းချောင်းဘက်ကနေ ရေကူးပြီး တစ်ဖက် တောစပ်ကို ပြေးကြတာပေါ့။ အဲဒီရောက်ရင် တို့နေတဲ့ နေရာကို ရောက်ဖို့နီးသွားပြီ”

သူ့အစ်ကိုက ပြောပြောဆိုဆို ညီလေးကိုခေါ်ပြီး စမ်းချောင်းဘက် ဆင်းလာခဲ့ကြတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ သေနတ်သံတစ်ချက် ကြားလိုက်လို့ မုဆိုးတွေနဲ့တွေ့ရင် လည်း အသက်ပါတော့မှာတော့မိပြီး ရေကူးပြေးကြပြန် တယ်။ ရေကူးကျွမ်းကျင်လို့ တော်သေးတာပေါ့ကွယ်။ ချောချောမောမောပဲ တစ်ဖက်ကမ်းကို ရောက်သွား

တော့သတဲ့။

“အမယ်လေးညီလေးရာ တော်ပါသေးရဲ့။ အဲဒီ ဘက်ရောက်ရင် မကြောက်ရတော့ပါဘူးကွာ။ တို့တစ် တွေကို လိုက်ရှာနေတဲ့ အဖေ၊ အမေတို့နဲ့ တွေ့ရတော့ မှာပါ။ ညီလေးပြောတာမှန်တယ်။ အစ်ကိုကြီးတို့ဟာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် မနေသင့်ဘူးဆိုတာပေါ့။ အရေး ကြီးရင် သွေးစည်းရမယ်ဆိုတာ မှန်တယ်။ စည်းလုံးမှုရှိ မှလည်း ရန်သူတွေ မကပ်နိုင်မှာနော်။ အစ်ကိုကြီးရဲ့ ဇွတ်တရွတ်နိုင်မှုကိုလည်း ရှောင်ပါတော့မယ်ကွာ။ ညီ လေးလည်း တော်တော်ပင်ပန်းသွားပြီ”

“ဟော .. ပြောရင်းဆိုရင်း ဟိုမှာအမေတို့”

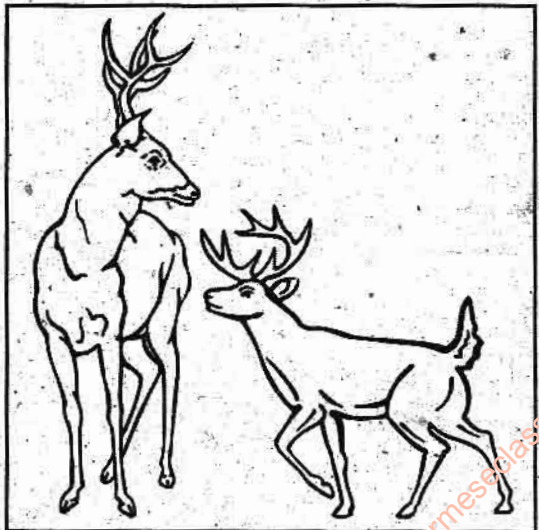
“လာ .. လာ ညီလေးရေ သွားကြမယ်”

သူတို့ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် နောင်တကြီးစွာရ သွားပြီး သူတို့ရဲ့မိဘများဆီ ပျော်ရွှင်စွာနဲ့ ပြေးသွားကြ ပါတော့တယ်။

ကဲ .. ကလေးတို့ရေ လောကမှာ ပညာအသိ ဉာဏ် မကြွယ်ဝသေးဘဲ မိဘများရဲ့ အုပ်ထိန်းမှုအောက် ကနေ လွတ်လပ်မှုမရှာကြနဲ့နော်။ နောက်တစ်ခုက နွား ကွဲရင် ကျားဆွဲမယ်ဆိုတဲ့ သေတံနဲ့ အမြဲတမ်း စည်းလုံး ညီညွတ်မှုစိတ်ဓာတ် ထားနိုင်ကြပါစေကွယ်။

ကလေးတို့ ကျန်းမာရွှင်လန်းကြပါစေ။

သျှက်ပြုံး(မြန်မာစာ)

ပိုက်ချုပ်အောင်ဆန်း

ထွတ်လပ်ရေး ကြိုးပမ်းမှု ရက်စဉ်မှတ်တမ်း

မောင်ခေတ်ထွန်း

Translated by Kyaw Myint

အာဏာမခက်၊ ကိုယ်ကျိုးမရှာ အတ္တကင်းမဲ့၊ ပရမိတ်ထား အပြည့်ရှိသူ၊ အမှန်တရားကို ချစ်မြတ်နိုး၍ နှီးထိပ်ပန်ဆင်ကာ အမှန်တရားဘက်က ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ဆောင်ရွက်ခဲ့သူ၊ တိုင်းပြည်လွတ်လပ်ရေးရပါက စာရေးခြင်း အလုပ်ဖြင့်သာ ငြိမ်းချမ်းရေးကပ်စွာ နေထိုင်လိုသူ .. စသည် စသည်ဖြင့် ဖခင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ လွတ်လပ်ရေးအတွက် ကိုယ်ကျိုးစွန့်ကာ စွမ်းစွမ်းတမ်းတမ်း ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့် အံ့မခန်းဖွယ် ဂုဏ်ပုဒ်အစုံကို မွေးဖွားခဲ့သည်မှ တွယ်လွန်သည်အထိ ဖြစ်စဉ် မှတ်တမ်းများကို အနာဂတ်မျိုးဆက် လူငယ်များ အားကျဂုဏ်ယူဖွယ်ဖြစ်စေရန်နှင့် တိုးတက်စရာ စာအုပ်အဖြစ် ကျန်ရစ်စေရန် စာအုပ်စာတမ်းပေါင်းများစွာကို မှီငြမ်းပြုစု ရေးသားထားသည်။

၁၉၃၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၃၀ ရက်။
တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများသမဂ္ဂမှ ကြီးမှူးကျင်းပသော စကားရည်လှပွဲ၌ သဘာပတိ ကိုနု (တထက ဥက္ကဋ္ဌ)က 'ကျောင်းအုပ်ကြီးသည် ကျောင်းသားများ၏ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စများကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နေကြောင်း၊ ကျောင်းသားများ၏ ကျွန်ုပ်စိတ်မွေးမှုနှင့် ကြောက်စိတ်များကို ပယ်ဖျောက်ပစ်သင့်ကြောင်း' စသည်ဖြင့် တက္ကသိုလ်အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာပိုင်များ၏ အပြစ်နှင့် ချို့ယွင်းချက်များကို ဝေဖန်ပြောဆိုသည်။

၁၉၃၆ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီ။
ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားသမဂ္ဂမှ 'အိုးဝေ' မဂ္ဂဇင်း အတွဲ ၅၊ အမှတ် ၁ (၁၉၃၆ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ)ကို ထုတ်ဝေသည်။ မဂ္ဂဇင်းတွင် ကျောင်းအုပ် မစ္စတာဒီဂျေစလော့ဒ်နှင့် တပ်ကာ မျိုးချစ်ကျောင်းသားများကို အထူး ချောက်တွန်းနေသော ဆရာတစ်ဦးအား ငရဲခွေးနှင့် နှိုင်းကာ ညှိမြဲ ခေါ် ကိုသိန်းတင်၏ ယူမင်း

ကလောင်အမည် ဂုဏ်ဖြင့် အိုးဝေမဂ္ဂဇင်းတွင် အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ရေး သားခဲ့သော 'Hell-Hound At Large (ငရဲခွေးကြီး လွတ်နေပြီ)' ဆောင်းပါးကို ထည့် ပေးခဲ့ သည်။ ထို ဆောင်းပါးသည် တက္ကသိုလ်အာဏာပိုင်များကို ပုတ်ခတ် ထားသော ဆောင်းပါးဖြစ်ရာ မစ္စတာစလော့ဒ်က အယ်ဒီတာ ကို အောင် ဆန်းကို ဆောင်းပါးရေးသူကို ဖော်ထုတ်ပေးရန် တောင်းဆိုသည်။ ဖော်ထုတ်မပေးပါ က ကျောင်းထုတ်ခံရမည်ဟု ဆိုသည်။

သို့ရာတွင် ချောရွှံ့လည်းမရ၊ ခြောက်ရွံ့လည်း မကြောက်တတ်သော ကိုအောင်ဆန်းက တက္ကသိုလ် အာဏာပိုင်အဖွဲ့ဝင် လူကြီးများအား 'Journalistic etiquette prevents me from revealing the name of the author. (အယ်ဒီတာတို့မည်သည် ဆောင်းပါး ရှင်တို့၏အမည်ကို ထုတ်ဖော်ပြောဆိုရိုး ထုံးစံမရှိ။)' ဟု ဆိုကာ ဆောင်းပါးရေးသူ၏ အမည်ကို ဖော်ပြရန် ငြင်း ဆိုခဲ့သည်။

တက္ကသိုလ်အာဏာပိုင်များသည် 'ငရဲခွေးကြီး လွတ်နေပြီ' ဆောင်းပါးရေးသူ၏ အမည်မှာ ကိုညိုမြ ဖြစ်ကြောင်း သိထားပြီးဖြစ်သော်လည်း အိုးဝေအယ်ဒီ တာဖြစ်သော ကိုအောင်ဆန်း၏ တရားဝင် ထုတ်ဖော်မှု ကို လိုလား၍ ကိုအောင်ဆန်းအား ခေါ်၍မေးခြင်းဖြစ် သည်။

၁၉၃၆ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၁ ရက်။

သမဂ္ဂ ဥက္ကဋ္ဌ ကိုနု၏ မိန့်ခွန်းကြောင့် ကိုနုအား ကျောင်းထုတ်လိုက်သည့်အကြောင်း ကျောင်းအုပ်ကြီး မစ္စတာ စလော့ဒ်က ကိုနုထံသို့ အကြောင်းကြားစာ ပေးပို့ခဲ့သည်။

၁၉၃၆ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီ ၂၃ ရက်။

တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားသမဂ္ဂ အမှုဆောင် အစည်းအဝေးကို ကျင်းပကာ ဥက္ကဋ္ဌကိုနု ကျောင်းထုတ် လိုက်ခြင်းကို အဓိကထား ဆွေးနွေးကြသည်။ ကိုနုကို ကျောင်းထုတ်လိုက်ခြင်းသည် ကိုနုတစ်ဦးတည်းနှင့်သာ ဆိုင်သည်မဟုတ်။ သမဂ္ဂအမှုဆောင် တစ်ဖွဲ့လုံးနှင့်

ကျောင်းသားအားလုံး၏ ကိစ္စဖြစ်၍ သမဂ္ဂအမှုဆောင် အဖွဲ့များသည် ကိုနုအား စာနာသည်သဘောဖြင့် ကျောင်းကို ကိုယ်ချင်းစာ သပိတ် (Sympathetic Strike) မှောက်မည်ဟု သမဂ္ဂအမှုဆောင် ကိုထွန်းအံ့ ကတင်ပြရာ သမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူး ကိုသီဟန်က ထောက် ခံသည်။

၁၉၃၆ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၄ ရက်။

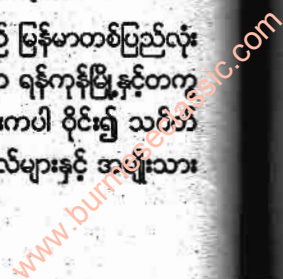
မြန်မာသတင်းစာများ၌ ကိုနုကို ကျောင်းထုတ် လိုက်သည့်အကြောင်း စာလုံးမည်းကြီးနှင့် ပါလာသော အခါ ကျောင်းသားများ သပိတ်မှောက်ရန် ပြင်ဆင်လာ ကြသည်။

၁၉၃၆ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၅ ရက်။

မကျေနပ်မှု၊ နှစ်နာမှုတို့ဖြင့် ရင်ဆိုင်နေကြသော ကျောင်းသားများသည် တက္ကသိုလ်သမဂ္ဂသို့ စုရုံးလာ ရောက်၍ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားထု အစည်း အဝေးကျင်းပသည်။ သမဂ္ဂခန်းမဆောင်ကြို တစ်ခုလုံး နှင့် အပြင်ဘက်တွင်ပါ ကျောင်းသားများဖြင့် ပြည်လှံ သွားသည်။ ကိုနုနှင့် မစ္စတာရာရှစ်တို့က ကျောင်းသား ထုအား အခြေအနေကို ရှင်းလင်းပြောကြားကာ ကိုအောင်ဆန်းက အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် သွက်သွက် လက်လက်၊ ထိထိမိမိ ဟောပြောသည်။ သမဂ္ဂဥက္ကဋ္ဌ နှင့် ခေါင်းဆောင်အချို့သည် မိမိတို့ အမှုဆောင်များက စာမေးပွဲကို သပိတ်မှောက်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားကြ သော်လည်း ကျောင်းသားထု၏ စိတ်ဓာတ်သည် တက် ကြွထက်သန်နေသဖြင့် ထိုနေ့ ညနေတွင် တက္ကသိုလ်ကို သပိတ်မှောက်လိုက်ကြသည်။ ကျောင်းသား၊ ကျောင်း သူပေါင်း ၇၀၀ ကျော် သပိတ်မှောက်သည်။ ရွှေတိဂုံ ဘုရားသို့ချီတက်ကြကာ သပိတ်စခန်းဖွင့်လိုက်ကြသည်။

၁၉၃၆ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၆ ရက်။

တက္ကသိုလ်သပိတ်ကြီးသည် မြန်မာတစ်ပြည်လုံး ရှိ ကျောင်းသားများသို့ ယုံနှံ့သွားကာ ရန်ကုန်မြို့နှင့်တကွ နယ်ရှိ အစိုးရတန်းမြင့်ကျောင်းများကပါ ဝိုင်း၍ သပိတ် မှောက်ကြသည်။ ပြင်ပ မျိုးချစ်ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် အမျိုးသား

သတင်းစာများကလည်း သပိတ်ကို အားပေးကြသည်။
ကိုအောင်ဆန်းနှင့် သခင်လေးမောင် အပါအဝင် သပိတ်မှောက်ကောင်စီက အချက် ၁၀ ချက်ပါသော ကျောင်းသားတို့၏ တောင်းဆိုချက်ကို ရန်ကုန် တက္ကသိုလ်အုပ်ချုပ်ရေးရုံးသို့ ပို့သည်။ အဆိုပါ တောင်းဆိုချက်များ မရမချင်း သပိတ်မှောက်၍နေကြရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

ထိုကဲ့သို့ ကျောင်းသားများ ညီညွတ်စွာ သပိတ်မှောက်ခြင်းကြောင့် သပိတ်ကိစ္စစုံစမ်းရန် ကော်မတီခန့်၍ စုံစမ်းခြင်း၊ တက္ကသိုလ်ဥပဒေကို ပြင်ဆင်ရန် ကော်မတီဖွဲ့စည်းခန့်ထားခြင်းဖြင့် ပညာရေးဝန်ကြီးဒေါက်တာ အဖော်က ကျောင်းသားသပိတ်ခေါင်းဆောင်များနှင့် အကြိမ်ကြိမ်တွေ့ဆုံ၍ ကျေနပ်အောင် ရွက်ဆောင်ခဲ့သည်။

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်တွင်သာမက တစ်နိုင်ငံလုံးတွင်လည်း သပိတ်တိုက်ပွဲများ ဆင်နွှဲခဲ့သဖြင့် အာဏာပိုင်များက စာမေးပွဲကို ရွှေ့ဆိုင်းလိုက်ပြီး ကိုနုနှင့် ကိုအောင်ဆန်းအား ကျောင်းထုတ်ခြင်းကို ဖျက်သိမ်းကာ ကျောင်းပြန်ဝင်ခွင့် ပေးလိုက်သည်။

သို့ရာတွင် သပိတ်ခေါင်းဆောင် ကိုနုသည် ကျောင်းသို့ ပြန်မဝင်ဘဲ ကာလကြာသောအခါ နောက်ဆုံး၌ တို့ဗမာအစည်းအရုံးသို့ ကိုအောင်ဆန်း၊ ကိုသန်းထွန်းနှင့်အတူ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

၁၉၃၆ ခုနှစ်၊ မေလ ၈-၉ ရက်။

ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသားများ သမဂ္ဂ ပထမအကြိမ် ကွန်ဖရင့်ကို ဂျူဗလီဟောခန်းမ (ရွှေတိဂုံဘုရားလမ်းတွင် တည်ရှိခဲ့သော သမိုင်းဝင် အဆောက်အအုံကြီး ဖြိုဖျက်ခံရပြီး ယခု တပ်မတော်သမိုင်းပြတိုက်) ၌ ကျင်းပသည်။ ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသားများ သမဂ္ဂကို စတင်ဖွဲ့စည်းသည်။ သပိတ်မှောက်ခေါင်းဆောင် မစ္စတာအမ်အေရာရှစ်ကို ဥက္ကဋ္ဌ၊ ကိုအောင်ဆန်းကို ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် တင်မြှောက်၍ ထိုအစည်းအဝေး၌ အမျိုးသားပညာရေးအဖွဲ့ချုပ် ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ဖြစ်လာစေရန်၊ အမျိုးသားတက္ကသိုလ်တည်ထောင်ရန်၊ တိုင်းရင်းသားကျောင်းသားများနှင့် လူမျိုးခြားကျောင်းသားများ သွေးစည်းရန် စသည်တို့ကို ဆုံးဖြတ်ကြသည်။

ကိုအောင်ဆန်းသည် ကျောင်းသို့ပြန်လာ၍ ဘီအေ စီနီယာတန်းသို့ ပြန်တက်ကာ ပဲခူးဆောင်၊ အခန်း ၁၁၃ တွင် နေထိုင်ခဲ့ပြီး ပဲခူးဆောင် သဟာယနှင့် စာဖတ်အသင်း ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်လည်း ဆောင်ရွက်သည်။ ပဲခူးဆောင် သဟာယအသင်း ဖွင့်ပွဲတွင် ဥက္ကဋ္ဌ ကိုအောင်ဆန်းနှင့် အမှုဆောင်များက ဆရာကြီး သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းကို ပင့်ဖိတ်၍ မြန်မာစာပေ ယဉ်ကျေးမှုကို ဟောပြောစေသည်။

၁၉၃၆ ခုနှစ်၊ မေလ ၁၀ ရက်။

ကျောင်းသားတို့၏ တောင်းဆိုချက်ကို အာဏာပိုင်တို့က လိုက်လျောသဖြင့် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်သပိတ်မှောက်ကောင်စီက သပိတ်လှန်သည့်အတွက် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ဒုတိယကျောင်းသားသပိတ် ပြီးဆုံးသည်။ ကိုအောင်ဆန်းသည် သမဂ္ဂလုပ်ငန်းများကို မနားမနေ ဆောင်ရွက်သောကြောင့် စာမေးပွဲနီးလာသည့်အခါ ဆေးရုံတက်ရရာ ဘီအေစီနီယာ စာမေးပွဲကို ဆေးရုံမှ ဖြေဆို၍ ဝိဇ္ဇာစာမေးပွဲကို ခုံအမှတ် ၅၆ ဖြင့် အောင်မြင်သည်။

အင်္ဂလိပ်စာကို အထူးလေ့လာလိုက်စားသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ နိုင်ငံရေးလိုက်စားသူ ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း နိုင်ငံရေးသိပ္ပံဘာသာရပ်နှင့် ခေတ်အစစ်အနောက်တိုင်း ရာဇဝင်ဘာသာရပ်တို့တွင် ထူးချွန်စွာ အောင်မြင်ခဲ့သည်။

၁၉၃၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၂၇-၂၉ ရက်။

တို့ဗမာအစည်းအရုံး၏ ဒုတိယအကြိမ်မြောက် နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာကွန်ဖရင့် မြင်းခြံမြို့နယ်ရှိ ကိုးခန်းတန်ဆောင်း၌ ကျင်းပသည်။ ကိုယ်စားလှယ်ဖေါင်း ၂၀၀ ကျော် တက်ရောက်၍ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် သခင်လေးမောင်ကို ရွေးချယ်ခဲ့သည်။ ထိုနေ့ ဇွန်လ ၂၉ ရက်နေ့တွင် သခင်ဗစိန်၊ သခင်ညို၊ သခင်အောင်ဆန်း၊ သခင်သန်းထွန်းနှင့် သခင်ထွန်းမြင့်တို့ အဖမ်းခံရသည်။

(ရှေ့လဆက်ရန်)

မောင်ခေတ်ထွန်း

Chronicle of General Aung San (Bogyoke Aung San)'s Struggle For Independence

It is a chronicle of Bogyoke Aung San (General Aung-San) based on a lot of various books and records, being compiled and written in aiming at future generation to admire and take pride in him, and so as to remain a reference book, revealing how he did to the best of his ability by giving up his life for freedom of Myanmar People, together with all sorts of his noteworthy attributes: an altruistic person without craving for power, without seeing his own good, without being selfish, and a courageous man adoring truth and being on the side of truth, and a humble man desiring to live a simple and peaceful life as an outhor after being an independent country and so on.

Kyaw Myint

January 30, 1936

In the debate sponsored by Rangoon University Students' Union (RUSU), Ko Nu, chairman of RUSU pointed out the faults and weakness of University administrators and said, "The principal meddled in students' personal affairs, and on student's part, their breeding mind of being slave and fear should be removed."

February, 1936

The Rangoon University Students' Union published 'Oway' magazine No.1, Vol-5 (January, 1936). In this magazine, an article titled 'Hell-Hound At Large' written by Yamamin who was pseudonym of Nyo Mya alias Ko Thein Tin criticized a teacher (a University administrator) who was a hunger-on around Mr. D.J Sloss and particularly got the students in trouble. That article pointed out the evils of University administrators, so Mr. D.J Sloss commended Ko Aung San, Oway's editor, to reveal who wrote it, and threatened him that if he didn't do so, he would be expelled from the University.

Ko Aung San, however, who resisted persuasion or threats told the University administrators, "Journalistic etiquette prevent me from revealing the name of the author." and refused to reveal the author's name.

The University administrators had already known that the author was Ko Nyo Mya, but

they wanted the official claim from Ko Aung San, Oway's editor.

February 21, 1936

Mr. D.J Sloss, the principal, sent a message to Ko Nu, president of RUSU that he was expelled from the University because of his speech.

February 23, 1936

The executive members of RUSU held a meeting to discuss Ko Nu's expulsion as a main topic. This problem was not only the matter of Ko Nu but also the matter of all executive members and students. With compassion from the executive members, therefore, Ko Tun Ohn submitted the case to the University, that they would be on Sympathetic Strike. Ko Thi Han, the secretary of RUSU, supported it.

February 24, 1936

When the case of Ko Nu's expulsion was printed in bold on the pages of Burma's newspapers, the students prepared to boycott.

February 25, 1936

The students who was with complaints came together in the Hall of Rangoon University Students' Union and held a Rangoon University Students' meeting. There were overcrowded students inside and outside of

RUSU's Hall. Ko Nu and Mr. M.A Rashid, in turn, explained the present situation and Ko Aung San delivered a speech in English fluently and effectively. Only the president of RUSU and some student leaders decided to boycott the examination, but as the students were eager, there was a Students' Strike occurred that evening. More than 700 students took part in this boycott. Then marching up to Shwedagon Pagoda, they opened boycott camps.

February 26, 1936

As the University Students' Strike spread all over Burma, township high schools including Rangoon high school went on strike together. Other patriots and national newspapers supported the Strike.

The Strike Council including Ko Aung San and Thakhin Lay Maung sent students' demands consisted of ten points to the University administration office. They decided to constantly strike until getting those demands.

As the students boycott in unity, Dr. Ba Maw, Minister of Education, met the student leaders many times and did the best to make them please by forming a committee to investigate the boycott and to appoint members for the Rangoon University Act Amendment Committee.

Because of countrywide strike besides Rangoon University, the University administrators postponed the examination and subsequently retracted their expulsion (the expulsion of Ko Nu and Ko Aung San), and gave re-admittance for them.

Ko Nu, Strike leader, however, did not return to school, after many years, finally joined a new political party called Dohbama Asi-ayone (We Burmese) along with Ko Aung San and Ko Than Tun.

May 8, 9, 1936

There was a first conference of All-Burma Students Union (ABSU) in Jubilee Hall (a historic building situated in Shwedagon Pagoda

Road, and later became Myanmar National Military Museum after being destroyed). All-Burma Students Union started to form. In that meeting, Mr. M.A Rashid was appointed as a president and Ko Aung San, a vice-president, and then there was a final decision to widen National Education Federation, to establish a national university, and to make ethnic students and alien students to be united.

Ko Aung San returned to school for B.A. Senior, living in Room No. 113, Bago Hostel, carried out as a president of Bagosaung Thahaya (friends of Bago Hostel) and Reader Association as well. At the inaugural ceremony of Bagosaung Thahaya, Ko Aung San and executive members invited Sayagyi Thakhin Kodaw Hmine to deliver a speech on Myanmar Literature and Culture.

May 10, 1936

As the University administrators had to consider the strikers' demands, the Second University Students' Strike was successfully finished after Strikers' Council ended a strike. Doing his career for RUSU day and night, Ko Aung San was hospitalized at the close to examination and had to sit for B.A. Senior examination there, and then passed it by seat No. 56.

He was outstanding in Political Science and Modern Western History because of especially pursuing English and politics.

June 27-29, 1936

The Second All-Burma conference of Dohbama Asi-ayone (We Burmese) was held at Koe Khan prayer hall downtown in Myin Chan. More than 200 representative attended the meeting and Thakhin Lay Maung was elected to the president of Dohbama Asi-ayone. On that very day, June 29, Thakhin Ba Sein, Thakhin Nyi, Thakhin Aung San, Thakhin Than Tun and Thakhin Tun Myint were arrested.

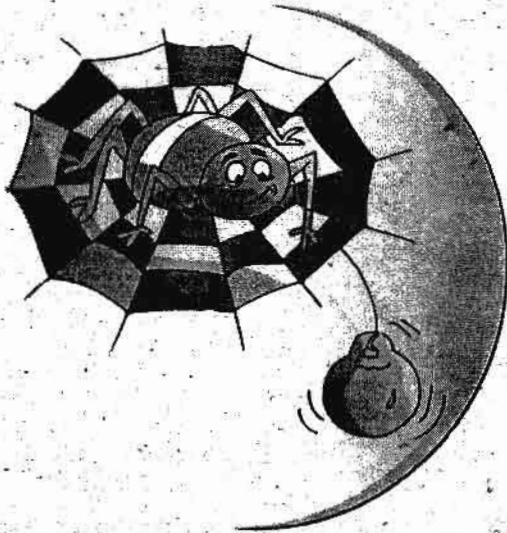
[to be continue]

■ မောင်ခေတ်ထွန်း

သိပ္ပံတိရစ္ဆာန် နုတ်စကား

သန်မာတောင့်တင်းသည့် ပင့်ကူအမျှင်

အချင်းလက်မချင်း တူညီသော ပင့်ကူမျှင်နှင့် သံမဏိကြိုးမျှင်တို့တွင် ပင့်ကူမျှင်က သံမဏိကြိုးမျှင်ထက် ပို၍ တောင့်တင်းသန်မာ ကြံ့ခိုင်မှုရှိလေသည်။

အာလူးကိုကြိုက်သည့် ဘုရင်ကြီး

၁၇၈၅ ခုနှစ်တွင် ပြင်သစ်နိုင်ငံကို အုပ်စိုးသော ၁၆ ဆက်မြောက် လူးဝစ်ဘုရင်သည် နိုင်ငံသူ၊ နိုင်ငံသားများအား အာလူးကို စိုက်ပျိုးကြရန် အားပေးလေသည်။ သူက အာလူးသည် သဘာဝမဟုတ်သော အသီး၊ အန္တရာယ်မရှိသောအသီးဟု ယူဆထားလေသည်။

အမ ဥပေါက်ချိန် အဖို အစာငတ်သည့်ငှက်

ပင်ဂွင်းငှက်အဖို ဖခင်အများစုသည် ဥမှပေါက်ဖွားလာမည့် သားသမီးများကို စောင့်ကြည့်ကြရသည့် ဥပေါက်ချိန်အတွင်း အစာထွက်မရှာ၊ မစားသောက်ရ၍ ကိုယ်အလေးချိန် ၂၅ ပေါင် လျော့ကျသွားခဲ့ကာ ပင်ဂွင်းငှက်အမ မိခင်များက ပေါက်ဖွားလာသည့် သားသမီးများကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်နေသည့် အချိန်ကျမှ ပင်လယ်ပြင်သို့ထွက်ကာ အစားအစာ စားသောက်အနားယူကြရသည်ဟု ဆိုသည်။

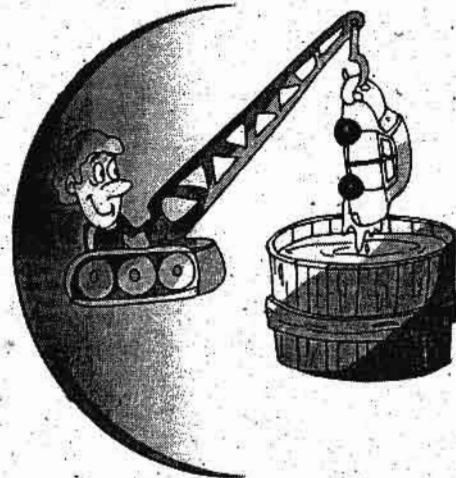
ပျံသန်းနေစဉ် အိပ်စက်သည်နှင့်

ပင်လယ်စင်ရော်သည် ပျံသန်းနေစဉ် အိပ်ပျော်နိုင်ပြီး တစ်နာရီလျှင် ၂၅ မိုင်နှုန်း ခရီးဝေးပျံသန်းနေစဉ် ငိုက်မြည်းနေသည်ကို သိသာထင်ရှားသည်။

အစောဆုံးသော အရောင်

၁၉၀၇ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်နိုင်ငံ၊ ချီကာဂို တက္ကသိုလ်၏ လေ့လာသူတေသနပြုချက်အရ အရောင် များတွင် အစောဆုံး၊ အဦးဆုံးအရောင်မှာ အဝါရောင် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။

[Illustrated book of Amazing Facts စာအုပ်မှ - -]

မောင်ဇော်ထွန်း

Did you know?

ဒုတိယပွန်ပီမြို့

'ပွန်ပီ'မြို့နည်းတူ မီးလောင်ပေါက်ကွဲမှုကြောင့် တစ်မြို့လုံး ချော်ရည်များအောက်၌ နစ်မြုပ်ခဲ့ရသော လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း ၃၅၀၀ ခန့်က မြို့တစ်မြို့ကို ဂရိနိုင်ငံ ရှေးဟောင်းသုတေသီများက အေရိယန်ပင်လယ် တွင်းရှိ သီရာကျွန်းပေါ်တွင် ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုမြို့မှ မြို့သူမြို့သားများသည် မီးတောင်ပေါက်ကွဲမှုကြောင့် မြို့ကြီးနစ်မြုပ်စဉ်က ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်ရန် အချိန်ရခဲ့ကြကြောင်း၊ သို့သော် သူတို့၏ အဖိုးတန် ပစ္စည်းများနှင့် အသုံးအဆောင်များကိုမူ မသယ်ယူနိုင်ဘဲ ထားခဲ့ကြကြောင်း ရှေးဟောင်း သုတေသနအဖွဲ့ ခေါင်းဆောင် ပါမောက္ခ 'စပရီဒွန် မရီနာ တိုးစ်'က ထုတ်ဖော်ပြောကြားခဲ့သည်။ 'သီရာ'ကျွန်းမှာ 'ဂရိ'ကျွန်း ၏ မြောက်ဘက် မိုင် ၇၀ အကွာတွင် တည်ရှိပြီး ခရစ်တော်မပေါ်မီ ကာလက 'မိဒိုးရင်း'လူမျိုးများ အခြေချ နေထိုင်ခဲ့သော ကျွန်းဖြစ်သည်ဟု ယူဆကြသည်။

Source : Science Digest

သူထိုက်နဲ့ သူ့ကံ

ဒေဘင်ချစ်စိုး(လသာ)

တစ်ခါတုန်းက ဆေးဖက်ဝင် သစ်ရွက်သစ်မြစ် တွေကို ရောင်းချတဲ့ ဘယဆေးကုန်သည်ကြီးတစ်ဦးမှာ မြည်းတစ်ကောင် ရှိတယ်ကွယ်။ သူ့သခင်က အလုပ်ကို ပင်ပင်ပန်းပန်းခိုင်းသလောက် ဝအောင်မကျွေးလို့ စိတ်ညစ်နေတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ကြာသပတေးနတ်မင်းထံမှာ သခင်သစ်ရှာပေးဖို့ မြည်းက ဆုတောင်းတယ်။ ဆုတောင်းမမှားဖို့ နတ်မင်းကြီးက သူ့ကို သတိပေးခဲ့တယ်။

နောက်နေ့မနက်မှာ ဘယဆေးမြစ်ရောင်းတဲ့ သခင်က မြည်းကို ဈေးကွက်ထဲယူလာပြီး ပိုင်ရှင်သစ်ထံ ရောင်းချခဲ့တယ်။ ပိုင်ရှင်သစ်က အိမ်မိုးအုတ်ကြွပ် ပြုလုပ် ရောင်းသူ ဖြစ်တယ်။ မြည်းရဲ့ကျောကုန်းပေါ် အုတ်ကြွပ် ခဲတွေတင်ပြီး ဝယ်သူတွေထံ ပို့ခိုင်းတယ်။ အုတ်ကြွပ်ခဲ က မြေကြီးကို မီးဖုတ်ပြီးလုပ်တာမို့ ဆေးမြစ်၊ ဆေးရွက် တွေထက် ပိုလေးတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ပထမသခင်ထက် ဒုတိယသခင်လက်ထဲမှာ မြည်းဟာ ပိုဆင်းရဲပြီး ဒုက္ခ ပိုခံရတယ်။ စိတ်ညစ်ညစ်နဲ့ မြည်းဟာ ကြာသပတေး နတ်မင်းထံ ထပ်သွားပြီး သခင်သစ်ရဖို့ နောက်တစ်ကြိမ် ဆုတောင်းပြန်တယ်။

သင့်လိုအင်ကို ဒါနောက်ဆုံးဖြည့်ဆည်းပေးတာ နော်လို့ ကြာသပတေးနတ်မင်းက မြည်းကို ပြောတယ်။

အုတ်ကြွပ်ကုန်သည်က နောက်နေ့မနက်မှာ မြည်းကို သားရေနယ်ကုန်သည်ကို ရောင်းတယ်။ နွား သားရေကြမ်းကို သားရေနယ် ပြုလုပ်ရောင်းချသူဖြစ် တယ်။ သခင်သစ်ရဲ့ အလုပ်အကိုင်လည်း သိရော မြည်း ဟာ ဘုရားတပြီး ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားတယ်။ “အတော်မိုက်မဲတဲ့ အကောင်ပါလား” လို့ သူ့ကိုယ်သူ အပြစ်တင်တယ်။ အရင်သခင်တွေက ငါ့ကို အလုပ်ကြမ်း ခိုင်းပြီး မဝရေစာ ကျွေးတာက တော်သေးတယ်။ ခု သခင်ကတော့ ငါသေတာတောင် ငါ့ကို သားရေနယ် လုပ်ရောင်းချပြီး စီးပွားရှာမယ့်သူပဲ။ လက်ရှိဒုက္ခသည် ဘဝက အရင်သခင်တွေထက် ပိုဆိုးဝါးတာပဲ။ ဒါပေမယ့် ကြာသပတေးနတ်မင်းကြီးက သူ့ဆုတောင်းဆန္ဒကို လုံးဝမဖြည့်ဆည်းတော့လို့ မြည်းဟာ ဒီဘဝဆိုးက လွတ်လမ်းမရှိမှ ဖြစ်ရသတဲ့ကွယ်။

[My Favourite Aesop's Fables တံအုပ်မှ
The Ass and his masters.]

ဒေဘင်ချစ်စိုး(လသာ)

Did You know?

သူရိယသတင်းစာ

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ပေါ်ထွက်ခဲ့သမျှသော သက်တမ်းရှည်သည့် သတင်းစာများအနက် 'သူရိယသတင်းစာ' သည် တစ်ခုအပါအဝင် ဖြစ်သည်။ သူရိယသတင်းစာကို စတင်တည်ထောင်သူများမှာ ဦးဘဘေ(ဘကြီးဘဘေ) နှင့် ပြန်ကြားရေးဝန်ဟောင်း ဦးလှဖေတို့ ဖြစ်ကြသည်။ သူရိယသတင်းစာကို ဦးဘဘေက အယ်ဒီတာအဖြစ် ဆော်ရွက်၍ ဦးလှဖေက မန်နေဂျာအဖြစ် ဆောင်ရွက်သည်။ သူရိယသတင်းစာကို မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၇၃ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလဆန်း ၉-ရက်၊ အင်္ဂါနေ့ (၁၉၁၁ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၄ ရက်)တွင် စတင်တည်ထောင်ခဲ့လေသည်။

[မောင်ခေတ်ထွန်း၏ 'ရွေးကထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့သော ဟံသာဝတီ၊ သူရိယနှင့် မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာ' စာအုပ်မှ ...]

လူမာမာသန် လူသန်မာမာ

ရဲဘော်မြသိန်း(ဟိုပုန်း)

တစ်ခါက လုလင်ပျိုနှစ်ဦးတို့ဟာ ကုန်ရောင်း ကုန်ဝယ်ကိစ္စတွေနဲ့ အတူတကွ ခရီးထွက်လာကြ တယ်။ သူတို့နှစ်ဦးဟာ တောအုပ်တန်းကြီးတစ်ခုကို ဖြတ်သန်းလျှောက်လှမ်းနေကြလေတယ်။ အဲဒီတော အုပ်ကြီးထဲမှာ သားရဲတိရစ္ဆာန်မျိုးစုံတို့ သွားလာနေ ထိုင်လျက်ရှိကြလေတယ်။

“အဆွေ . . ဒီသစ်တောကြီးဟာ သားရဲ တိရစ္ဆာန်တွေ ပေါများလှတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘာမှ မစိုးရိမ်မကြောင့်ကြပါနဲ့။ ကျွန်ုပ်ဟာ ဒီသစ်တော ရဲ့သဘာဝအခြေအနေတွေကို သိကျွမ်းပြီးဖြစ်တယ်။ တောကျွမ်းပြီး ဖြစ်တယ်။ သားရဲတွေဟာ ညအခါမှာ သာ ကျက်စားသွားလာလေ့ရှိပြီး အခုလိုနေချိန်မှာ အိပ်စက်အနားယူကြပါတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးစလုံး တစ်နေကုန်ခရီးနှင့်ပြီးလို့ရှိရင် ဒီသစ်တောကြီးကို ဖြတ်ကျော်လွန်မြောက်မိပြီး ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ခပ်သွက် သွက်တော့ လျှောက်လှမ်းကြရမှာပေါ့။ ဒီသစ်တော အတွင်းရှိစဉ် ကျွန်ုပ်ဟာ အဆွေ့ကို အစစအရာရာ ကူညီသမူပြုပါမယ်။ စောင့်လည်းစောင့်ရှောက်ပါ မယ်။ စိတ်ချချသာနေပါ”

လုလင်ပျိုတစ်ဦးက ပြောလိုက်တယ်။ ကျန် လုလင်ပျိုက ဘာမှမပြောဘူး။ ခေါင်းညိတ်ပြီးနား ထောင်နေတယ်။

“အဆွေ့.. ကျွန်ုပ်ဟာ ဒီသစ်တောကို အကြိမ် ကြိမ်ဖြတ်ဖူးရာ တစ်ခါမှာ အိပ်မုန်စုံမွှားနဲ့နိုးထလာ တဲ့ ကျားတစ်ကောင်နဲ့ ရင်ဆိုင်တွေ့ဆုံဖူးတယ်။ အဲဒီတုန်းက ကျားက ကျွန်ုပ်ကိုခုန်အုပ်၊ ကျွန်ုပ်က လည်း ဓားမြှောင်နဲ့ ကျားရဲ့ရင်ကို ထိုးစိုက်မွှေ နှောက်ပြီး ရှောင်တိမ်းထွက်ပြေးခဲ့ဖူးတယ်။ ကျားဟာ

သွေးအလိမ်းလိမ်းနဲ့ စူးစူးဝါးဝါးအော်ဟစ်ကျန်ရစ်ပြီး တောနက်ထဲ ပြေးဝင်ပျောက်ကွယ်သွားသလို ကျွန်ုပ် လည်း ကိုယ့်လမ်းကိုယ် အပြေးအလွှားနဲ့ ထွက်လာ ဖူးပါတယ်”

စကားစပြောခဲ့တဲ့လုလင်က သူ့ရဲ့စွန့်စားခန်း ကို ပြောလိုက်တယ်။ ကျန်လုလင်ပျိုက ဘာမှဝင် မပြောဘူး။ ခေါင်းညိတ်ပြီးတော့သာ စိတ်ဝင်တစား နားထောင်နေတယ်။ သူတော်တော်လေး အံ့ဩနေ တယ်။

“အဆွေ . . တစ်ခါကလည်း ကျွန်ုပ်ဟာ ဒီသစ်တောအတွင်း ဆင်ရိုင်းတစ်အုပ်နဲ့ တွေ့ဆုံဖူးပါ တယ်။ ခွန်အားတွေ အလွန်ကြီးမားပြီး အကောင်ရေ တွေ များလွန်းတဲ့အတွက် သူတို့ကို ယှဉ်ပြိုင်တိုက် ခိုက်ဖို့ မစွမ်းသာပေမယ့် အလျင်အမြန်ပြေးထွက်ပြီး နီးရာသစ်ပင်မြင့်ကြီးတစ်ပင်ပေါ်ကို တက်လိုက်ရပါ တယ်။ ဆင်ရိုင်းတွေမရှိတော့မှ သစ်ပင်အောက်ပြန် ဆင်းပြီး ခရီးဆက်ခဲ့ရပါတယ်။ ဆင်ရိုင်းတွေက အများကြီး။ ကျွန်ုပ်က တစ်ယောက်တည်းဖြစ်ပေ မယ့် ကြောက်စိတ်တော့မရှိခဲ့ဘူး”

ကျားနဲ့ရင်ဆိုင်တွေ့ခဲ့တယ်ဆိုတဲ့ လုလင်ပျိုက သူ့ရဲ့နောက်ထပ်စွန့်စားခန်းကို ပြောလိုက်တယ်။ ကျန်လုလင်ပျိုက ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နဲ့ စိတ်ဝင် တစား နားထောင်နေတယ်။ သူ တော်တော်လေး အံ့ဩနေပြန်တယ်။

“တစ်ခါတုန်းကလည်း ကျွန်ုပ်ဟာ အစွယ် တဖွေးဖွေးနဲ့ တောဝက်ကြီးတစ်ကောင်နဲ့ ရင်ဆိုင်တွေ့ ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီဝက်မျိုးဟာ ကျားတို့၊ ခြင်္သေ့တို့ဆို တဲ့ အကောင်တွေကိုတောင် ပြန်ပြီးယှဉ်ပြိုင်ဝံ့တဲ့

မြတ်ဗုဒ္ဓ...
၂၀၁၁

အကောင်မျိုးတွေပါ။ အကြောက်အလန့် တစ်စက် မှမရှိတဲ့ဝက်မျိုးပါ။ တွေ့စက ကျွန်ုပ်လည်း အတော် လန့်ဖျပ်သွားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဝက်ကြီးက ပြေး ပြီးထိုးအပတ် ကျွန်ုပ်ကလည်း လေထဲခုန်ပျံတက်ပြီး သူ့ကျောပေါ်ကတစ်ဆင့် သူ့အနောက်က ပြေးဆင်း ခဲ့ပါတယ်။ ဝက်ကြီးလည်း အရှိန်လွန်ပြီး သစ်ပင် တစ်ပင်နဲ့ သွားတိုက်မိတယ်။ နောက်ပြီး လဲကျမေ့ သွားခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်လည်း ကိုယ့်လမ်းကိုယ် အေး အေးဆေးဆေးနဲ့ ဆက်လျှောက်လာခဲ့တယ်။”

ကျား၊ ဆင်တွေနဲ့ ရင်ဆိုင်တွေ့ခဲ့တယ်ဆိုတဲ့ လုလင်ပျိုက တတိယမြောက် သူ့စွန့်စားခန်းကို ပြောလိုက်ပါတယ်။ ကျန်လုလင်ပျိုက တအံ့တဩနဲ့ နားထောင်နေတုန်းပါပဲ။

“အဆွေ .. ကျွန်ုပ်ဟာ ဒီသစ်တောအတွင်း အန္တရာယ်အမျိုးမျိုးကို ရင်ဆိုင်ကျော်လွှား အောင်မြင် ခဲ့တာချည်းဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ရဲ့ စွန့်စားခန်းတွေကို ပြောရလို့ရှိရင် ဆုံးအံ့မထင်ပါ။ ကျွန်ုပ်ဟာ တော တောင်ရေမြေတွေရဲ့အထောက်အထားကို ကျွမ်းကျင်လို့ အဆွေ ကို အချိန်မရွေး၊ နေရာမရွေး ကူညီစောင့်ရှောက်နိုင် စွမ်းရှိတဲ့အကြောင်း ထပ်ပြောလိုက်ပါတယ်။”

ကျား၊ ဆင်၊ ဝက်တွေနဲ့ ရင်ဆိုင်တွေ့ခဲ့တယ် ဆိုတဲ့ လုလင်ပျိုက သူ့ရဲ့စွန့်စားခန်းတွေကို ပေါင်း ရုံးပြောဆိုလိုက်တယ်။ အဲဒီလုလင်ပျိုဟာ သူ့ကိုယ်သူ တစ်ပါးလူက အထင်ကြီးလာစေဖို့ ပြောဆိုတာလည်း ပါဝင်ပါတယ်။ ကျန်လုလင်ပျိုကတော့ ခေါင်း တညိတ်ညိတ်နဲ့သာ နားထောင်နေရှာတယ်။

အဲဒီလို တောကျွမ်းတယ်ဆိုတဲ့ လုလင်ပျိုဟာ သူ့ရဲ့တောတွင်းစွန့်စားခန်းတွေကို ပြောမဆုံးပေါင် တောသုံးတောင် ဖြစ်နေရာကနေပြီး တစ်ခါမှာ ပင်စည်လုံးပတ် အလွန်ကြီးမားပြီး သစ်ကိုင်းသစ်စက် တွေနဲ့ အထပ်ထပ်ဝေဖြာနေတဲ့ ဧရာမသစ်ပင်ကြီး တစ်ပင်အောက်ကို ရောက်ရှိလာလေတယ်။

အဲဒီအခါ လုလင်ပျိုနှစ်ဦးတို့ရဲ့ ဦးခေါင်းတည့် တည့် သစ်ပင်အမြင့်ကြီးထက်က မိုးရေတွေပြည့်ဝစိမ့် ဝင်နေတဲ့ သစ်ဆွေးအကိုင်းကြီးတစ်ကိုင်းဟာ ကျွ

ကျွဲ ကျွဲကျွဲနဲ့ တအိအိမြည်ကာ ကျိုးပြီးကိုင်းကျလာ တယ်။ အဲဒီသစ်ကိုင်းကြီးဟာ သာမန်သစ်ကိုင်းတစ် ကိုင်းကျိုးသလိုမျိုး “ပြောင်း”ခနဲ ကျိုးကျတာမျိုး မဟုတ်ဘူး။ တဖြည်းဖြည်း အိပြီးအိပြီး ကျိုးကျလာ တာမျိုးဖြစ်တယ်။ အကိုင်းရဲ့ပင်စည်နဲ့ ဆက်နေတဲ့နေ ရာမှာ ခြေတွေ၊ ပုရွက်ဆိတ်တွေ အုံ့ခဲကိုက်ဖြတ်စား သောက်ထားကြရာက ဆွေးမြည့်နေတာဖြစ်တယ်။ ကျိုးအိပြုတ်ကျလာတဲ့ သစ်ကိုင်းကြီးဟာ သာမန် သစ်ပင်တစ်ပင်ရဲ့ ပင်စည်မျှလောက်ကို လုံးပတ်ကြီး မား တုတ်ခိုင်လှပေတယ်။

အဲဒီအခါ စကားသိပ်ပြောတဲ့လုလင်ပျိုက မျက်စိတစ်မှိတ်၊ လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်း သူ့နေရာက အဝေးကို တစ်ဟုန်ထိုး ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်လိုက် တယ်။ သူ့လွတ်သွားတယ်။ ဒါပေမယ့် သစ်ကိုင်း အဖျားကလေးတစ်ခုခုရှိကိမ်လို့ ခြေထောက် ထော့ နင်းထော့နင်းဖြစ်သွားတယ်။

စကားနည်းတဲ့ လုလင်ပျိုကတော့ စကားသိပ် ပြောတဲ့ လုလင်ပျိုလို အဝေးကို ရှောင်ပြေးချိန်မရ လိုက်ဘူး။ သူဟာ ထွက်ပြေးသွားတဲ့ လုလင်ပျိုကို အံ့အားတသင့် ကြောင်ပြီးကြည့်နေလိုက်တယ်။ ဒါပေ မယ့် ရုတ်ခြည်းပဲ သူဟာ အနီးက သစ်ပင်ကြီးရဲ့ ပင်စည်ဆီကို ခုန်ဝင်တိုးကပ်လိုက်ပြီးသား ဖြစ်သွား တယ်။ ပတ်ဝန်း ကျင်အခြေအနေကို ဖြတ်ထိုးဥဉာဏ် နဲ့ အသုံးချလိုက်တဲ့ သဘောလည်းဖြစ်တယ်။ ပင် စည်ကြီးဟာ လုံးပတ်ကြီးတဲ့အပြင် အပေါ်ကိုကိုင်းပြီး တက်နေတာဟာ လုလင်ပျိုကို အုပ်မိုးပေးလိုက်သလို ဖြစ်နေတယ်။ စကားပြောနည်းတဲ့ လုလင်ပျိုဟာ လည်း သစ်ကိုင်းကြီးရဲ့ဘေးအန္တရာယ်က ကိုယ့်နည်း ကိုယ့်ဟန်နဲ့ လွတ်ကင်းခဲ့လေတယ်။

အဲဒီအခါ စကားသိပ်ပြောတဲ့ လုလင်ပျိုဟာ သစ်ပင်ကြီးအောက်ကို ပြန်လှည့်လာပြီး အခြေအနေ ကို ကြည့်ရှုလိုက်တယ်။ စကားနည်းတဲ့လုလင်ပျို ဟာ တစ်စုံတစ်ရာ ထိခိုက်မှုမရှိဘဲ သစ်ပင်ကြီးရဲ့ ပင်စည်အနားမှာ တိုးကပ်ပုဝင်နေတုန်းဖြစ်လေတယ်။

“အဆွေ လာပါတော့။ ဒီလောက်တောင်

လည်း ကြောက်မနေပါနဲ့တော့”

စကားသိပ်ပြောတဲ့ လူလင်ပျိုက စကားနည်း တဲ့ လူလင်ပျိုကို ရယ်သွမ်းသွေးပြီး ပြောလိုက်ပါတယ်။

“ကျွန်ုပ်ကြောက်ပါ။ အခု သစ်ပင်အနား တိုးကပ်နေတာက သစ်ပင်ကြီးက ကျွန်ုပ်ကို သတိပေးစကားပြောနေလို့ နားထောင်နေတာပါ”

စကားနည်းတဲ့ လူလင်ပျိုက ပြန်ပြောလိုက်တယ်။ သူ့စကားက ထူးဆန်းနေတယ်။

“ဟင်... သစ်ပင်က စကားပြောတယ်ဟုတ်လား။ ဘာတွေများ ပြောပါလိမ့်”

“သစ်ပင်ကြီးက ကြားဝါပြောဆိုတတ်သူဟာ

တယ်တော့မှ ယုံကြည်စိတ်ချရတာ မဟုတ်ဘူး။ အရေးကြီးရင် အားကိုးရတာမဟုတ်ဘူးတဲ့။ လောကမှာ ကိုယ့်ကိုကိုယ်သာ ယုံကြည်အားကိုးရတာတဲ့။ သတိထားတဲ့”

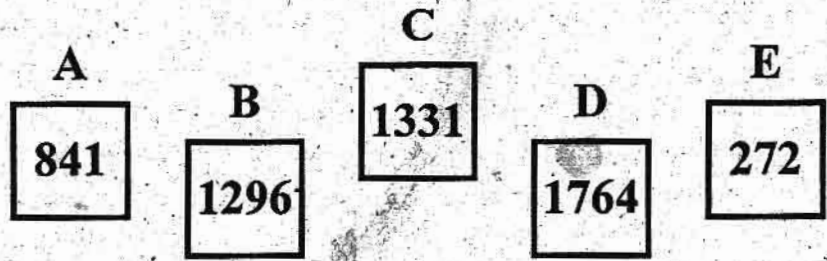
စကားနည်းတဲ့ လူလင်ပျိုရဲ့အပြောကို စကားသိပ်ပြောတဲ့ လူလင်ပျိုက ဘာမှပြန်မပြောဘူး။ စကားသိပ်ပြောတဲ့ လူလင်ပျိုက စရိုးစဉ်တစ်လျှောက်လုံးမှာလည်း စကားတစ်လုံးတစ်ပါးမျှ ဘာစကားကိုမျှ မဖွင့်ဟ၊ မပြောဆိုတော့ပါဘူး။

ရဲဘော်မြသိန်း(ဟိုပုန်း)

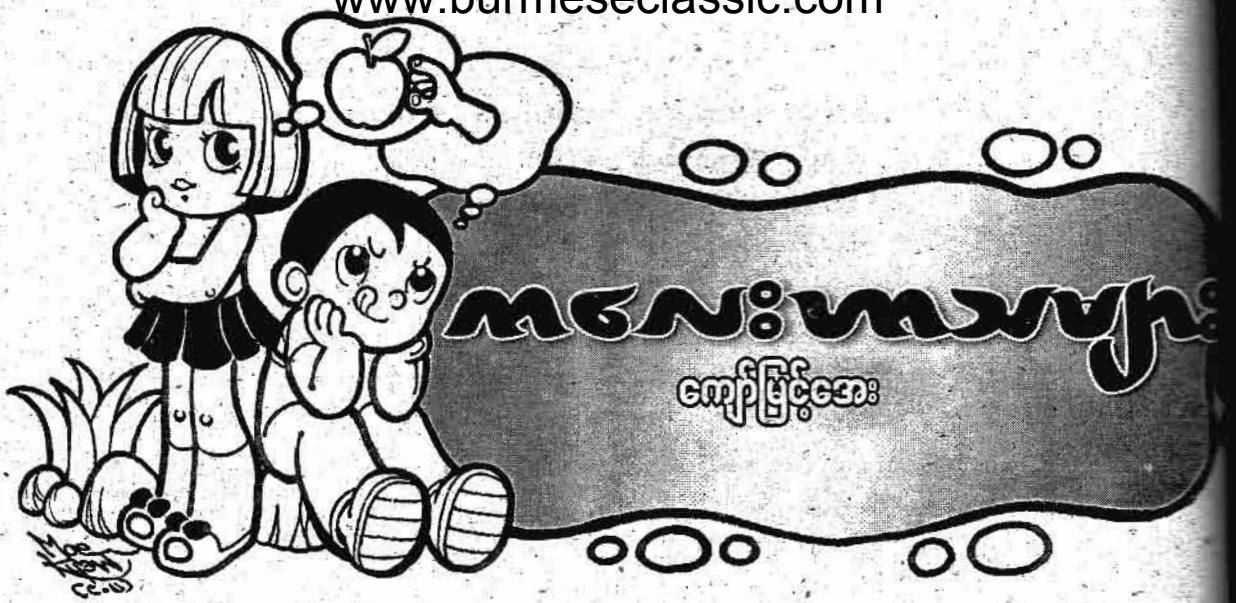

ဉာဏ်စမ်းပဟေဠိပြိုင်ပွဲ (၁)

A မှ E စတုရန်းကွက် ၅ ကွက်အတွင်းရှိ ကိန်းများကို ကြည့်ကာ မည်သည့် တခြား စတုရန်းကွက် ၄ ခုနှင့် မတူကွဲပြားခြားနားနေသော စတုရန်းကွက်တစ်ခုကို ရှာပေးပါ။

[အဖြေမှန်သူကို ဆုအဖြစ် ဆုငွေ ၁၅၀၀ ကျပ်နှင့်အတူ Oxford Learner's Pocket Dictionary 2005 နှင့် ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတစ်အုပ်စီချီးမြှင့်မည်ဖြစ်ပါသည်။ အဖြေမှန်သူတစ်ယောက်ထက်များနေပါက အဖြေမှန်သူများထဲမှ တစ်ဦးကို မဲစနစ်ဖြင့် ရွေးချယ်ကာ ဆုချီးမြှင့်ပါမည်။ မူလတန်း၊ အလယ်တန်းနှင့် အထက်တန်းကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများသာ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ရှိပါသည်။ ဖော်ပြပေးထားသည့် ပြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံဖြင့်သာ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ပြုပါမည်။ ပြိုင်ပွဲအဖြေလွှာများကို ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတိုက်၊ အမှတ် ၈၀(A)၊ အပေါ်ဆုံးထပ်၊ ၁၂၄ လမ်း၊ သပြေကုန်းရပ်ကွက်၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့သို့ လိပ်မှတ် ၁-၅-၂၀၁၆ ရက်နေ့အရောက်ပေးပို့ရပါမည်။ ပြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံကို စာအုပ်အနောက်ဘက်စာမျက်နှာတွင် ဖော်ပြပေးထားပါသည်။]

ပြဿနာနှင့် ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်လုပ်

မစ္စတာဘရောင်းနှင့် မစ္စတာရောင်းတို့တွင် သားနှစ်ယောက်ရှိ၏။ တစ်ယောက်၏အမည်မှာ ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်လုပ်ဟု ခေါ်၏။ အခြားတစ်ယောက်၏ အမည်မှာ မူ ပြဿနာဟု ခေါ်ပါသည်။

တစ်နေ့တွင် ထိုသားနှစ်ယောက်တို့သည် တူတူပုန်းတမ်း ကစားကြ၏။ ပြဿနာက ပုန်းရမည်ဖြစ်၍ ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်လုပ်က တစ်ကနေ တစ်ရာအထိ ရေတွက်ရသည်။ ပြဿနာပုန်းနေစဉ် ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်လုပ်က သူ၏ညီအစ်ကိုကို အမှိုက်ပုံများ၊ ချုံတောများ အကြားသို့သွား၍ စတင်ရှာဖွေလေတော့သည်။ ထို့နောက် ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်လုပ်မှာ ကားတစ်စီး၏ အောက်ဘက်သို့ ငုံ့ကြည့်လိုက်စဉ် ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်တစ်

ယောက် အနီးသို့ရောက်လာပြီး သူ့ကို စုံစမ်းမေးမြန်းလိုက်၏။ “မင်း ဘာလုပ်နေတာလဲကွ”

“ဆော့နေတာပါ” ကောင်လေးက လှည့်၍ မကြည့်ဘဲ ဖြေလိုက်သည်။

“မင်းနာမည် ဘယ်လိုခေါ်လဲ”

“ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်လုပ်” ဟု ကောင်လေးက လှည့်၍ပင်မကြည့်သေးဘဲ ဖြေလိုက်ပြန်သည်။ ထိုအခါ ရဲတပ်သားမှာ ဒေါသထွက်လာပြီး “ဟေ့ကောင် မင်း ပြဿနာရှာနေတာလားကွ” ဟု မေးလိုက်သည်။ ထိုအခါ ကောင်လေးက “ဟုတ်ကဲ့ပါ ပြဿနာရှာနေတာ” ဟု ပြောလိုက်လေတော့သည်။

တောပစ်ထွက်တဲ့ တောသား

တောသားနှစ်ယောက်သည် အမဲလိုက်ကြရင်း သမင်တစ်ကောင်ကို ပစ်ခတ်ဖမ်းဆီးရမိလိုက်၏။ သူတို့က သမင်၏ နောက်ခြေထောက်နှစ်ချောင်းကို တရွတ်တိုက် ဆွဲသွားကြသည်။ ထိုစဉ် တောထဲသို့ ဖြတ်လျှောက်လာသော အခြားတောသားတစ်ယောက်က သူတို့ကို အကြံပေး၏။ “မင်းတို့က သမင်ရဲ့ဦးချိုကနေဆွဲရင် ပိုပြီး မြန်မြန်ဆွဲလို့ရတာပေါ့ကွ”

သို့ဖြင့် သူတို့နှစ်ယောက်သည် သမင်ကို ဦးချိုကနေ ဆွဲပါတော့သည်။ အချိန်အတန်ကြာသောအခါ တောသားတစ်ယောက်က “ဝိုး .. ငါတို့ တအားမြန်မြန် ဆွဲလို့ရတာပဲကွ။ အဲ .. ဒါပေမယ့် ငါတို့ရဲ့ရွာနဲ့တော့ ပိုပိုပြီး တေးသွားပါရောကွာ” ဟူ၍ ပြောလိုက်လေတော့သည်။

တောင်းပန်လိုက်ပုံက

ကျွန်တော်၏ညီမငယ် ဒီယန်မှာ ၆ နှစ်ရှိပြီဖြစ်သည်။ သူမသည် သူမ၏ဒေါ်လေးနီဘေးတွင် ထိုင်ရင်း “ဒေါ်လေးက ဘာဖြစ်လို့အရုပ်ဆိုးရတာလဲ” ဟု မေး၏။

ကျွန်တော်က ကြား၍ သူမကို ဒေါ်လေးဆီ ပြန်ပြီးတောင်းပန်ရန် ပြောလိုက်သည်။

ညီမလေးက ခေါင်းညိတ်ပြီး ဒေါ်လေးကို ဤသို့ တောင်းပန်လိုက်လေသည်။ “ဒေါ်လေး .. ဒေါ်လေးက အရုပ်ဆိုးလို့ သမီးစိတ်မကောင်းပါဘူး” ဟူ၍။

ကူညီချင်လွန်းလို့

လူတစ်ယောက်သည် ဖျော်ရည်ဆိုင်တစ်ဆိုင်သို့ ဝင်လာပြီး စပျစ်သီးဖျော်ရည်တစ်ခွက် မှာလိုက်၏။ စပျစ်သီးဖျော်ရည်မှာ အလွန်အရသာရှိလှ၏။ အတန်ကြာသော် သူသည် သန့်စင်ခန်းသွားချင်လာသည်။ ထိုအခါ သူ၏ဖျော်ရည်ကို သူတစ်ပါးသောက်မှာစိုးသောကြောင့် သူက စာရွက်သေးသေးလေးတစ်ခုပေါ်တွင် အောက်ပါ စာတိုလေးကိုရေးပြီး ဖျော်ရည်ခွက်ဘေးတွင် ထောင်ထားလိုက်လေသည်။ “အဲဒီဖျော်ရည်ခွက်ထဲ ငါ တံတွေး ထွေးထည့်ထားတယ်။ သောက်လို့မရဘူး”

မိနစ်အနည်းငယ်ကြာ၍ သန့်စင်ခန်းမှ ပြန်လာသောအခါ သူသည် ဖျော်ရည်ခွက်ဘေး၌ နောက်ထပ် စာတိုလေးတစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရလေတော့သည်။

“ကျွန်တော်လည်း ကူညီတဲ့အနေနဲ့ နောက်ထပ် တံတွေးထွေးထည့်ပေးထားလိုက်ပါတယ်” ဟူ၍။

ပုလင်းတူဘူးဆို

ကောလင်းလေးမှာ ကျောင်းသား ၃၉ ယောက်ရှိသော မူကြိုအခန်းတွင် တစ်ယောက်အပါအဝင်ဖြစ်ပြီး အသက် ၄ နှစ်အရွယ်သာရှိသေး၏။ သူသည် ညစ်ညစ်ပတ်ပတ်နေထိုင်တတ်ပြီး ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဟောဟော ခိုင်းခိုင်း ပြောတတ်သည့် မျက်လုံးညိုညို ကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်လေသည်။ ကျွန်မက သူ့ကို သဘောကျသည်။ သို့သော်လည်း သူ့တွင် ပြဿနာရှိလေ၏။ ၎င်းမှာ သူ၏အတန်းဖော်များက သူ့ကို ညစ်ပတ်ကြီးဟု ခေါ်ကြခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်ယောက်ယောက်က သူ့အနားသို့ရောက်လာပြီး အသက်ရှူမိပါလျှင် သူ့ကိုယ်ပေါ်က အောက်သိုးသိုးအနံ့ကိုသာ ရှူမိပါလိမ့်မည်။

တစ်ခါတွင် ကျောင်းအုပ်ကြီးက သူ၏အိမ်သို့ စာတစ်စောင်ရေးပေးလိုက်သည်။ စာထဲတွင် ကောလင်း၏ မိခင်ကို ကောလင်းအား ပုံမှန်ရေးချီးပေးရန် တိုက်တွန်းထားသည်။

သို့သော်လည်း ကောလင်းတို့အိမ်မှာ ရေချိုးပျင်းသူများ ဖြစ်ပုံရ၏။ ထို့ကြောင့် ကောလင်း၏မိခင်က ကျောင်းအုပ်ကြီးထံသို့ စာတစ်စောင်ပြန်ရေးပေးလိုက်သည်။ ရေးထားသည်မှာ စက္ကူစုတ်ပေါ်တွင်ဖြစ်သည်။

“သူ့ကို စာကိုပဲ အာရုံစိုက်သင်ပေးပါ။ သူ့ကိုယ် ပေါ်ကအနံ့ကို မရှူလည်းရပါတယ်” ဟူ၍ ဖြစ်လေသည်။

(Internet မှ ..)

ကျော်မြင့်အေး

သင်္ကြန်သည် သက်န္တဟူသော ပါဠိပုဒ်မှလာ သည့် သက္ကလ ရရစ်သံနှင့် သင်္ကြန်ဟု မြန်မာစကား ဖြစ်ပေါ်လာလေ၏။ သက်န္တ၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်မှာ ကူးပြောင်းခြင်းဖြစ်လေ၏။

မြန်မာတို့၏ နှစ်ကူးသင်္ကြန်ပွဲတော်သည် ဟိန္ဒူ အယူဝါဒမှ သက်ဆင်းလာသော ဓလေ့ဖြစ်ရာ ၁၂ လ ရာသီပွဲစော်များတွင် ထိုသင်္ကြန်ရေသဘင်ပွဲတော်သည် လွန်စွာမှ ကြီးကျယ်စည်ကားသော မြန်မာတစ်မျိုးသား လုံး၏ ရိုးရာပွဲတော်ကြီးတစ်ခုပင် ဖြစ်လေ၏။

ရှေးမြန်မာမင်းများ လက်ထက်ကပင် ဗေဒင် ပညာရှင် ပုဏ္ဏားတို့က သင်္ကြန်ရက်နှင့် သက္ကရာဇ်တို့ကို တွက်ချက်၍ မဟာသင်္ကြန်စာများ ရေးသားဆက်သရ လေ၏။

ပုဂံခေတ် နရသီဟပတေ့မင်းသည် မိဖုရားစော လုံကို ကျီးစားလိုသဖြင့် သူ့ကိုယ်တိုင် ရေမပက်ဘဲ မောင်း မငယ်အား ရေပက်ခိုင်းရာ မိဖုရားစောလုံဆိုသူမှာ လွန် စွာမှစိတ်ဆိုးကာ ဘုရင့်အပေါ် သေကြောင်းကြံသော ကြောင့် နောက်ဆုံး မိဖုရားစောလုံ အသတ်ခံရသည် ဟူသော ဖြစ်ရပ်အရ သင်္ကြန်ရေကစားခြင်းသည် ပုဂံ ခေတ်ကပင် အလေ့ရှိသည်ဟုဆိုကာ မှတ်သားမှတ်ယူ

ဖွယ် ရှိကြလေ၏။ သင်္ကြန်ပွဲတော် ကျင်းပခြင်းကား နှစ်သစ်ကို ကြိုဆိုခြင်းပင်။ နှစ်ဟောင်းလွန်၍ နှစ်ဆန်းစ ပထမနေ့ ကို နှစ်ဆန်း ၁ ရက်နေ့ဟု ခေါ်ကြလေ၏။

အဟောင်းမှ အသစ်သို့ ကူးပြောင်းခြင်းကား နှစ်လိုဖွယ်ရာဖြစ်၍ နှစ်သစ်မင်္ဂလာအဖြစ် ရိုးရာသင်္ကြန် ခါတွင် ယဉ်ကျေးစွာရေကစားခြင်း၊ တိရစ္ဆာန်များကို ဘေးမဲ့လွှတ်ခြင်း၊ သက်ကြီးရွယ်အို မိဘတိုးဘွားတို့အား ခေါင်းလျှော်ပေးခြင်း၊ ရေချိုးပေးခြင်း၊ ပူဇော်ကန်တော့ ခြင်း၊ ဥပုသ်သီလဆောက်တည်ခြင်း၊ ရှင်ပြုရဟန်းခံခြင်း၊ အလှူဒါနပြုလုပ်ခြင်း၊ ဘုရားပုထိုးများကို ရေသပ္ပာယ် ခြင်း စသည်တို့ကို မြန်မာတို့က ပြုလုပ်ကြလေ၏။

မြန်မာတို့၏ ၁၂ လရာသီပွဲတော်များအနက် သင်္ကြန်ပွဲတော်ကြီးသည် လွန်စွာမှ ပျော်စရာကောင်း သော ပွဲတော်ကြီးပင် ဖြစ်လေ၏။

သင်္ကြန်ပွဲတော်ကြီးကို အတာရေသဘင်ဟူ၍ လည်း ခေါ်ဝေါ်ကြလေ၏။

ဒေါ်အုန်းကြည်သား

ကလေးငါးအောင်အောင်

အိမ်ထဲမှာ
အိမ်ထဲမှာ

လာရုံမယ်လေ
မလာလို့ အယ်ရ
မှားလဲ... ရဲ့ထက်တို့ကို
ဖိတ်ပြီးပြီလား...

ဟန်ထွန်းစိတ်
 ဓါတ်ကျိဉ်းမပြိုက်ဘူး
 ဒီကောင်ကမနှာလို့
 ဝန်တိုစိတ်ရှိတယ်..

မင်းတို့ပဲ
 လုပ်စားကြ..

ပြီးတော့
 မူတစ်ပါးကို
 ကျွန်ုပ်ချင်တဲစိတ်
 အရမ်းရှိတယ်..

အဲဒါတော့မသိဘူး
 ဟန်ထွန်းကမဟုတ်တာ
 မလုပ်ဘူး မမှန်တာ
 မပြောတတ်ဘူးလို့..

သူ့ဆီမှာလည်း
 ကောင်းကွက်တွေ
 အများကြီးချက်ကြီးစွ..

အဲဒါတို့အဖွဲ့အစည်း
တွေထဲမှာ ဘက်လော်
ဘက်လော် ခြီးကျန်
သေးတယ်ကွ..

ကော်ပါ
ဖတ်တီးကွ..

မင်းပြောသလို
ဆိုရင်တော့ ဒီကောင်
ကောင်တွေက ကျွန်ုပ်
ခက်လိမ့်မယ်..

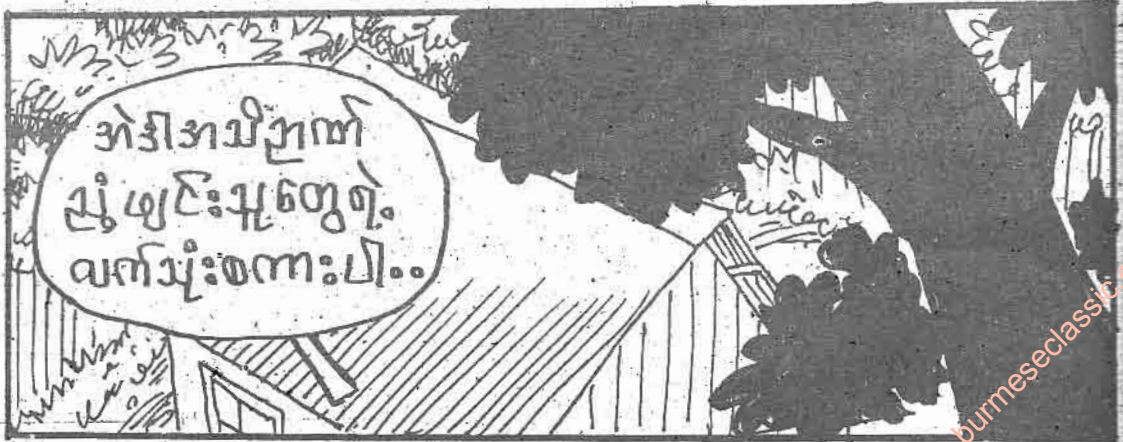
ဘက်လော်
အကြောင်းမင်း
သိသားနဲ့..

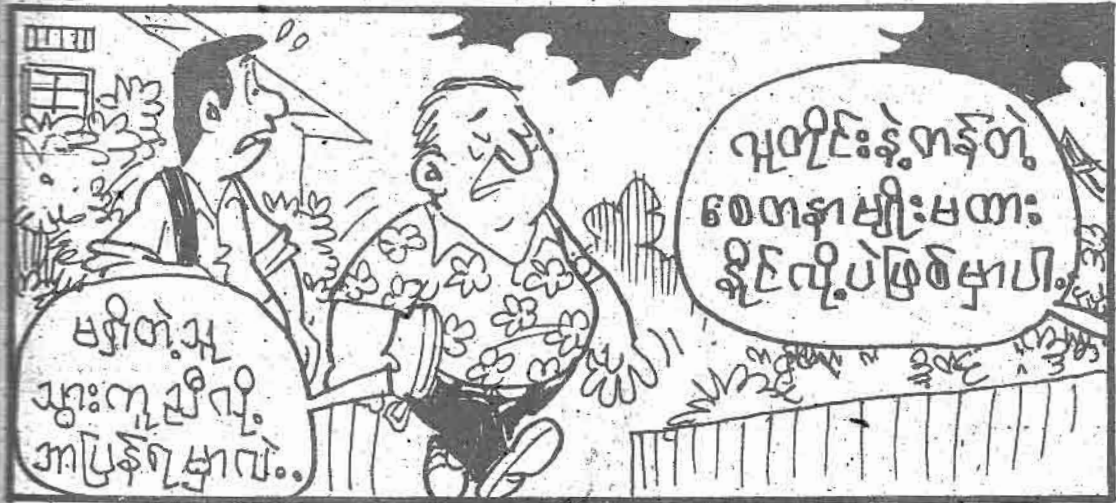

သိတာပေါ့
ချက်ခြီးကွ.က
သိသလဲမမေးနဲ့..

အဲဒီလိုကမ္ဘာကို
မကောင်းတဲ့သူဆို
ရင်လျားပစ်မထား
စူးစူးတို့ကိုယ်ကွ..

ပစ်မထား
စူးစူးပုတ်လား..

မတော်တဆ

■ ကိုကြွယ်

တစ်ခါတုန်းက တောအုပ်တစ်ခုအတွင်းမှာ လှည့်လည်ကျက်စားနေတဲ့ ဝက်ဝံတစ်ကောင်ဟာ လေးနှင့်မြားကို ကိုင်ဆောင်နေတဲ့ မုဆိုးကို မြင်လိုက်ရတာနှင့် တစ်ပြိုင်နက် ကြောက်အားလန့်အား ထွက်ပြေးသွားသတဲ့ကွယ်။

မုဆိုးတွေက အလျင်အမြန် လိုက်လာကြပေမယ့် ဝက်ဝံက အပြေးကောင်းလို့ မမီလိုက်ကြဘူး။ ဝက်ဝံလည်း ပြေးရလွန်းလို့ တော်တော်မောနေရှာတယ်။ အရိပ်အာဝသအလွန်ကောင်းတဲ့ ထိန်ပင်ကြီးတစ်ပင်အောက်မှာ နားနေသတဲ့ကွယ်။

“အရှင်ရုက္ခစိုးနတ်မင်းကြီး အခုထိန်ပင်ကြီးအောက်မှာ ကျွန်တော်မျိုးကိုနားခွင့်ပေးပါဘုရား”

“ကောင်းပြီ၊ အေးချမ်းသက်သာစွာ နားစေဗျာ”

ရုက္ခစိုးနတ်မင်းကြီးက ဝက်ဝံကို သူထိန်ပင်အောက်မှာ နားခွင့်ပေးလိုက်တယ်။ မုဆိုးရန်က ထွက်ပြေးလာတဲ့ ဝက်ဝံခမျာ ပင်ပန်းလွန်းလို့ မောမောနှင့် နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် အိပ်ပျော်သွားရှာတယ်လေ။

အဲဒီအချိန်မှာ ရုတ်တရတ်လေပြင်းတိုက်လာပြီး ဝက်ဝံရဲ့ခြေထောက်ကို သစ်ကိုင်းတစ်ကိုင်း ထျိုးကျလာတယ်။ ရုတ်တရတ်လန့်နိုးပြီးတော့ ခြေထောက်ဒဏ်ရာက တော်တော်နာနေတယ်။

လေတိုက်လို့ သစ်ကိုင်းကျိုးကျတယ်လို့မထင်ဘူး။ ထိန်ပင်စောင့်ရုက္ခစိုးနတ်မင်းက သူ့ကို ဒီထိန်ပင်အောက်မှာ မနေစေချင်လို့ နှင်ထုတ်တယ်လို့ထင်နေတယ်။

ဒါကြောင့် ဝက်ဝံကစိတ်ဆိုးပြီး ထိန်ပင်အောက်က ထွက်လာခဲ့တယ်။ လမ်းမှာ သစ်ခုတ်

သမားကိုတွေ့တော့ -

“အသင် သစ်ခုတ်သမား၊ ဒီတောထဲက သစ်ပင်တွေထဲမှာ ထိန်ပင်ကသလျှင် သစ်ခုတ်ဖို့ အကောင်းဆုံး အပင်ဖြစ်ပါတယ်” လို့ပြောလိုက်တယ်။

သစ်ခုတ်သမားက -

“ထိန်ပင်ဘယ်နေရာမှာ ရှိသလဲ။ သင်သိလျှင် ပြောပါ”

ဝက်ဝံကသူ့အိပ်ခဲတဲ့ ထိန်ပင်ဆီကို လမ်းညွှန်လိုက်သတဲ့ကွယ်။ သူ့ကို ဒီထိန်ပင်မှာ ဝက်ဝံက မနေစေချင်လို့ တမင်ဉာဏ်ဆင်ပြီး သစ်ခုတ်သမားကို စေလွှတ်လိုက်တယ်ဆိုတာကို ရုက္ခစိုးနတ်မင်း သိလိုက်တယ်။

ရုက္ခစိုးမင်းဟာ တော်တော်စိတ်ဆိုးပြီး ဒေါသဖြစ်မိတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ကံအားလျော်စွာ မုဆိုးတစ်ယောက်က ထိန်ပင်နားကိုရောက်လာတယ်။

“အသင်မုဆိုး အခုပဲ ဝက်ဝံတစ်ကောင် အနောက်တက်ပြေးသွားတာ တွေ့လိုက်ရတယ်”

ရုက္ခစိုးနတ်မင်းကြီးက ဝမ်းသာအားရပြောလိုက်တာကြောင့် မုဆိုးက ဝက်ဝံဆီကို တွေ့အောင်ရှာပြီးဖမ်းဆီး သတ်ဖြတ်လိုက်သတဲ့ကွယ်။

လေတိုက်လို့ သစ်ကိုင်းမတော်တဆ ကျိုးကျတာကို အသိဉာဏ်ကင်းမဲ့စွာ မဆင်မခြင်လုပ်လိုက်တဲ့ ဝက်ဝံရဲ့အမှားကြောင့် အခုလို သူ့ခမျာ အသက်ဆုံးရှုံးရတာပေါ့ကွယ်။

ရုက္ခစိုးနတ်မင်းမှာလည်း မိတ်ဆွေကောင်းမပီသတဲ့ ဝက်ဝံရဲ့စကားအရ သစ်ခုတ်သမားက သူ့နေထိုင်တဲ့ ထိန်ပင်ခုတ်လိုက်တာကြောင့် နေရာသစ်ပင်မရှိ ဖြစ်သွားသတဲ့ကွယ်။

Accident

Once upon a time, having wonder and lived in a forest, a bear was running frightenly when he saw the hunters who hold the bows and arrows.

Although the hunters followed him quickly, as they did not catch, a bear run fast. The bear was very tired for running. He had a rest under a shady Htain tree.

he said, "Our majesty guardian spirit of the tree. Let me rest under this Htain tree."

"Okay, let you relax comfortably", said guardian spirit of the tree to a bear.

The bear who run from the hunters was very tired and sleepy well.

At that time, the storm became suddenly and a branch of Htain tree was broken. Then it was fall down on the leg of bear.

A bear woke up frightenly and hurt his leg.

He did not think that was windy. He thought that guardian spirit didn't want him to say so drove him.

He left under the free angrily.

He met a wood cutter ont the way." Dear wood cutter! Htain tree is the best tree in the

forest.

The wood cutter asked, " Where is this tree. Please say me if you know" The bear directed the way where he slept under the Htain tree.

The guardian knew that the bear didn't want him to stay so he sent to cut wood cutter silly. ko kyaw

He was very angry. At that time, the hunter arrived near the tree oppotunately.

The guardian spirit told the hunter "Oh the hunter, I meet happily a bear has just run the west way. So the hunter found and killed the bear.

According to the bear's speech, the wood cutter cut the tree so guardian spirit didn't live a place.

A branch was broken by the storm. The bear was no intellengence and thoughtless because of his mastake. Therefore he was lost his life.

[Translated into English by AUNG (Yenathar)]

Did you know?

အနန္တသူရိယ အမည်တူနှစ်ဦး

ပုဂံခေတ် မင်းတစ်ပါးဖြစ်သည့် နရပတိစည်သူမင်း (မြန်မာသက္ကရာဇ် ၅၃၆-၅၃၇) လက်ထက်တွင် အမည်တူ အနန္တသူရိယ နှစ်ဦး ပေါ်ပေါက်ခဲ့ရာ ပထမတစ်ဦးမှာ 'သူတည်းတစ်ယောက်၊ ကောင်းဖို့ရောက်မှု' အစချီ အမျက်ဖြေလက်ာ တင်လျှောက်ခဲ့သူ နောင်တော်မင်းယဉ်နရသိခံ၏ အထိန်းတော် 'အနန္တသူရိယ' ဖြစ်၍ ဒုတိယတစ်ဦးမှာ ရန်မန်ငွေထွေးခေါ် အနန္တသူရိယ ဖြစ်သည်။ ရွှေကြက်ယက်ဘုရား ထီးတော်တင်ရန် နရပတိစည်သူမင်းသည် ရွှေဖောင်ဖြင့် ဆန်တော်မူရာတွင် ဖောင်ကို မိကျောင်းကြီးတစ်ကောင် နောင်ယုက်ရာ တွင် သူရဲကောင်း ရန်မန်ငွေထွေးသည် ရေငုပ်ပြီး မိကျောင်းကြီးကို သန်လျက်ဖြင့် ထိုးခုတ်သတ်ဖြတ်ရှင်းပေး ခဲ့သည်။ ထို့အတူ ကျားကိုလည်း တစ်ယောက်တည်း ရင်ဆိုင်သတ်ဖြတ် အနိုင်ရခဲ့ရာ ရန်အောင်ဖန်များသူ ဖြစ်ရာ 'အနန္တသူရိယ' ဘွဲ့ ထပ်ဆင့်ပေးအပ်ခဲ့သည်။

[မောင်ကြည်သန့်၏ 'မက္ခမပြား လွှဲမှားနိုင်သော မြန်မာ့သမိုင်းထဲက အထင်ကရ ဇာတ်တော်များ' စာအုပ် ၅၀၀]

သမိုင်းဆိုင်ရာ သိပ္ပံစရာ

ခေတ်သစ်

THE NEW AGE

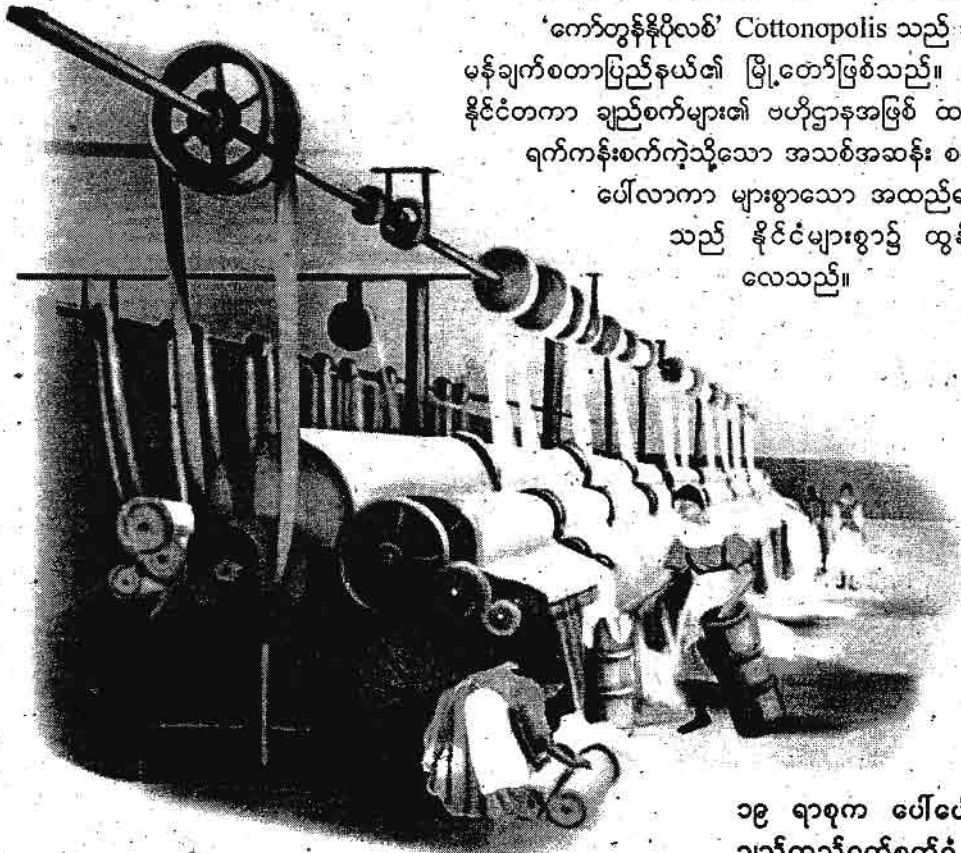
■ မောင်ခေတ်ထွန်း

စက်မှုတော်လှန်ရေး မည်သည့်ဒေသတွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သနည်း

လက်ဖြင့်လုပ်ကိုင်ရသော လက်လုပ် အလုပ်ကြမ်းသမားလုပ်သားများနေရာတွင် စက်ပစ္စည်းများ အစား ထိုး၍ ပြည်သူများ အလုပ်လက်မဲ့ဘဝ ရောက်ရသည့် အလုပ်သမားများ၏ စက်မှုတော်လှန်ရေးသည် ၁၈ ရာစုတွင် ဗြိတိန်နိုင်ငံက စတင်ဖြစ်ပွားခဲ့လေသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် ကမ္ဘာအနှံ့အပြားတွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။

'ကော်တွန်နိုပိုလစ်' သည် မည်သည့်ဒေသတွင် တည်ရှိသနည်း

'ကော်တွန်နိုပိုလစ်' Cottonopolis သည် အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၊ မန်ချက်စတာပြည်နယ်၏ မြို့တော်ဖြစ်သည်။ ၁၉ ရာစုက နိုင်ငံတကာ ချည်စက်များ၏ ဗဟိုဌာနအဖြစ် ထင်ရှားခဲ့သည်။ ရက်ကန်းစက်ကဲ့သို့သော အသစ်အဆန်း စက်ပစ္စည်းများ ပေါ်လာကာ များစွာသော အထည်ရက်စက်ရုံများ သည် နိုင်ငံများစွာ၌ ထွန်းကားလာခဲ့ လေသည်။

၁၉ ရာစုက ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော ချည်ထည်ရက်စက်ရုံ

‘ဆစ်တင်း’ခရစ်ယန်ဝတ်ကျောင်းတော်သည် မည်သည့်ဒေသတွင် ရှိပါသနည်း

‘ဆစ်တင်း’ခရစ်ယန်ဝတ်ကျောင်းတော် The Sistine Chapel သည် ရောမမြို့တွင်ရှိကာ ဝတ်ကျောင်း ချမ်းသာကြွယ်ဝစွာ ရေးဆွဲထားသော ‘အဒမ်ကို ဖန်ဆင်းခြင်း’ The Cration of Adam ပန်းချီကားကြီးကြောင့် ထင်ရှားလေသည်။

၁၆ ရာစုက အလွန်ထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့သည့် ပန်းချီဆရာကြီး ‘မိုက်ကယ်အင်ဂျလို’ Michelangelo က ယင်းပန်းချီကားကို ရေးဆွဲခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

မိုက်ကယ်အင်ဂျလို ရေးဆွဲခဲ့သည့် ကမ္ဘာကျော် ‘အဒမ်ကို ဖန်ဆင်းခြင်း’ ပန်းချီကား

ကိုပါးနီးကန်သီအိုရီသည် မည်သို့ စတင်ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သနည်း

ရီနေးဆန် (ရှေးဂရိယာဉ်ကျေးမှု အတွေးအခေါ်များကို ဖော်ထုတ်လိုက်စားမှုကြောင့် ၁၄ ရာစုမှ ၁၆ ရာစုနှစ်များအတွင်းက အနုပညာနှင့်စာပေ ပြန်လည်ထွန်းကားလာသည်ခေတ်) Renaissance ခေတ်ကာလက သိပ္ပံပညာရှင်များ၏ ရှေ့ဆောင်ဖြစ်သူ နီကိုလပ်စ် ကိုပါးနီးကန်စ် Nicolaus Copernicus သည် ကိုပါးနီးကန် သီအိုရီကို တီထွင်ခဲ့သည်။ သူက ကမ္ဘာကြီးသည် သူဝင်ရိုးပေါ်တွင်လည်ကာ နေကို လည်ပတ်လျက်ရှိသည်ဟူသော အဆိုကို တင်ပြခဲ့သည်။

သိပ္ပံပညာရှင် ကိုပါးနီးကန်စ်

အဓိကပြောင်းလဲမှုကို စတင်ခဲ့သည့် ရေနွေးငွေ့အင်ဂျင်သည် မည်သည့်ဒေသတွင် စတင်ပေါ်ပေါက်ခဲ့သနည်း

ရေနွေးငွေ့အင်ဂျင် Steam engines သည် စက်မှု တော်လှန်ရေး၏ အရေးအကြီးဆုံး တီထွင်မှုဖြစ်ပြီး ဥရောပ၏ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးစနစ်နှင့် ကုန် ပစ္စည်းထုတ်လုပ်သည့် စက်ရုံများကို အသွင် ပြောင်းလဲလိုက်သည့် တီထွင်မှုကြီးတစ်ခုဖြစ် သည်။ ထို့နောက် ရေနွေးငွေ့မောင်းပီးရထား များနှင့် ရေနွေးငွေ့မောင်း သင်္ဘောများ စသည်ဖြင့် ရေနွေးငွေ့အင်ဂျင်သုံး သယ် ယူပို့ဆောင်ရေးယာဉ်များ ပေါ်ထွန်းလာ ခဲ့လေသည်။ (ယခင်က ယာဉ်ရထားကို မြင်းများဖြင့် ပြေးဆွဲခဲ့ကြသည်။)

သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးတွင် အရေးအကြီးဆုံး တီထွင်မှုဖြစ်သည့် ရေနွေးငွေ့အင်ဂျင်ဖြင့် မောင်းသည့် ပီးရထား

ရီနေးဆန်သည် မည်သည့်ဒေသက စတင်ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သနည်း

ရီနေးဆန် Renaissance သည် အီတလီနိုင်ငံမှ စတင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပြီး ၁၄ ရာစုမှ ၁၆ ရာစုအတွင်း ဥရောပသို့ ပျံ့နှံ့သွား ခဲ့သည့် အနုပညာ၊ စာပေနှင့် သိပ္ပံပညာတို့ ကြီးမားစွာ တိုးတက် ဖွံ့ဖြိုးလာသည့် ကာလဖြစ်ပြီး ရှေးခေတ်ဂရိနှင့် ရောမယဉ်ကျေးမှု တို့ သြဇာလွှမ်းမိုးမှုရှိလာခဲ့လေသည်။

| I Know Where စာအုပ်မှ The New Age. |
မောင်ခေတ်ထွန်း

ပန်းချီဆရာကြီး လီယိုနာဒိုဒါဗင်ချီ Leonardo da Vinci ရေးဆွဲခဲ့သည့် ကမ္ဘာကျော် 'မိုနာလီဆာ' ပန်းချီကား

အလှူဒါန (၇) မျိုး

အခါတစ်ပါး၌ လူငယ်တစ်ယောက်သည် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ “အကျွန်ုပ်သည် မည်သည့်အရာကိုပဲလုပ်လုပ် မအောင်မြင်ဖြစ်နေပါသည်။ အဘယ့်ကြောင့် မအောင်မြင်ဖြစ်နေပါသနည်း” ဟု မေးလျှောက်သည်။

“ချစ်သားသည် အလှူဒါနမပြုတတ်၍ ဖြစ်သည်” ဟု မြတ်စွာဘုရားက ဖြေကြားတော်မူသည်။

“ငွေကြေးတစ်ပြားတစ်ချပ်မျှ မရှိသော ကျွန်ုပ်အဖို့ မည်ကဲ့သို့ အလှူဒါနပြုနိုင်ပါမည်နည်း”

“ချစ်သား ဤသို့မဟုတ်သည်ကို မှတ်သားလော့။ တစ်ဦးတစ်ယောက်သောသူသည် ငွေကြေးမရှိသော်လည်း သူတစ်ပါးကို ပေးကမ်းနိုင်သော အလှူဒါန (၇) မျိုးရှိသည်”

ထို (၇)မျိုးမှာ -

- ၁။ မျက်နှာဟန်ပန် အမူအရာဖြင့် အလှူဒါနပြုခြင်း (အပြုံးဖြင့် ဖော်ရွေစွာဆက်ဆံခြင်း)
- ၂။ နှုတ်ဖြင့်အလှူဒါနပြုခြင်း (အားပေးစကား၊ နှစ်သိမ့်စကား၊ ချီးကျူးစကား၊ ညှာတာစကား၊ နွေးထွေး သောစကားများ ပြောဆိုခြင်း။)
- ၃။ စိတ်ဖြင့် အလှူဒါနပြုခြင်း (စိတ်တံခါးကိုဖွင့်၍ သူတစ်ပါးကို ပွင့်လင်းရိုးသားစွာ ဆက်ဆံခြင်း။)

၄။ အမြင်ဖြင့် အလှူဒါနပြုခြင်း (ကောင်းသော စေတနာအမြင်ဖြင့် သူတစ်ပါးကို ကြည့်မြင်တတ်ခြင်း)

၅။ ကာယလုပ်အားဖြင့် အလှူဒါနပြုခြင်း (ကိုယ်နိုင်နင်းသော လုပ်ဆောင်ပေးမှုဖြင့် သူတစ်ပါးကို ကူညီခြင်း။)

၆။ နေရာထိုင်ခင်း အလှူဒါနပြုခြင်း (လှေစီး၊ ကားစီးသည်အခါ မိမိထိုင်ခုံနေရာကို အိုမင်းမစွမ်းသူ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိသူနှင့် ကလေးငယ်တို့အား မိမိ၏ထိုင်ခုံနေရာကို ထိုင်စေခြင်း။)

၇။ နေအိမ်အလှူဒါနပြုခြင်း (မိမိ၏အိမ်နေရာကို သူတစ်ပါးတို့အနားယူရန် ပေးကမ်းခြင်း။)

မည်သူမဆို၌ ဤအလှူဒါန (၇)မျိုးသော ကောင်းမှုကုသိုလ်ကို ပေးကမ်းလေ့ရှိသည့် အကျင့်ကောင်းရှိလျှင် အောင်မြင်ခြင်းသည် ထက်ကြပ်မကွာလိုက်ပါလာမည်သာ ဖြစ်သည်။

| ပါမောက္ခ ဒေါ်ခင်ဖြူ (မြင်းခြံ) ၏ တရုတ်ဘာသာ READER 2009-16 စာစောင်မှ ပြန်ဆိုဝေငှသည့် လက်ကမ်းစာစောင်ကို တစ်ဆင့်ဖော်ပြအပ်ပါသည်။ |

ဦးထုပ်ကလေး

ကျေးဇူးပြု

- ◆ အပူဒဏ်ကို ကာကွယ်တာ ဦးထုပ်ကလေးပါ။
- ◆ နေ့လယ်ခင်းမှာ အပြင်ထွက် တာဝန်မပျက် လိုက်ပါလျက်။
- ◆ ဦးခေါင်းထက်က တိုမိတ်ဆွေ ဘဝင်စိတ်ထား မမြင့်ပေ။
- ◆ သစ်ပင်တွေလို အရိပ်ပေး အပူဘေးမှ ကင်းပဝေး။ သားသားဆောင်းဖို့ပေး။ ။

□

ကျော

ကလေးတို့တွက်တာ သုတအဖြာဖြာ

ဟောင်ခေတ်ထွန်း

ရှေးခေတ်တီထွင်မှုများ

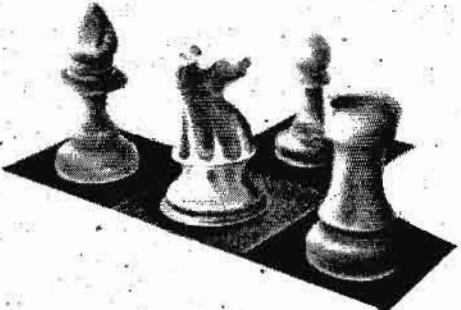
ANCIENT INVENTIONS

ရှေးခေတ်အိဂျစ်လူမျိုးများသည် ပေါင်မုန့်အမျိုးပေါင်း မည်မျှကို ပြုလုပ်ခဲ့ကြသနည်း

ရှေးခေတ်အိဂျစ်လူမျိုးများသည် ပေါင်မုန့်အမျိုးပေါင်း ၄၀ ကို ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့ကြလေသည်။ အဆိုပါ ပေါင်မုန့်များကို သစ်သီး၊ စွန်ပလွံသီး၊ နှမ်း (သို့) ပျား ချဉ်များဖြင့် အရသာရှိအောင် ထည့်သွင်းပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။

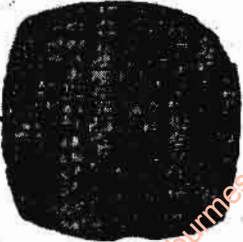
ရှေးခေတ် အိန္ဒိယနိုင်ငံက စတင်ခဲ့သော ထင်ရှားကျော်ကြားသည့် ဘုတ်ပြားကစားနည်းမှာ မည်သည့်နည်းဖြစ်သနည်း

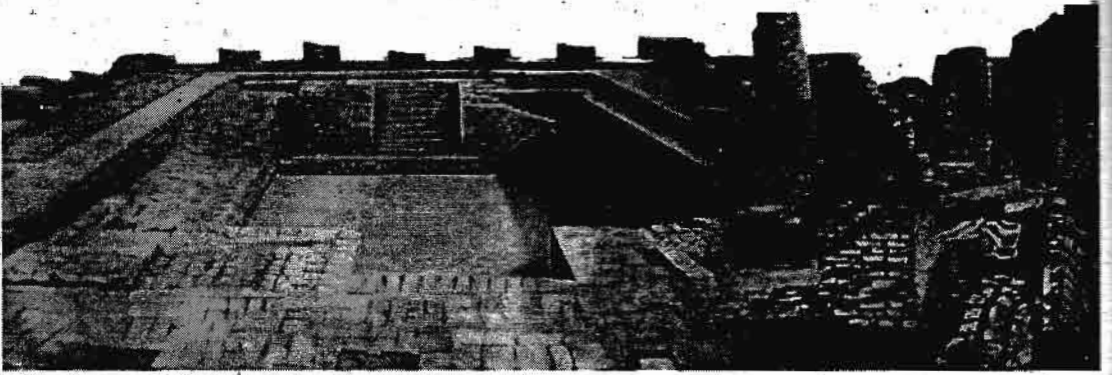
စစ်တုရင် Chess ကစားနည်းသည် ရှေးခေတ် အိန္ဒိယနိုင်ငံက စတင်ခဲ့သော ကစားနည်းဖြစ်သည်။ ကစားသမား လေးယောက်သာ ကစားရသည်။ ထို့ကြောင့် ယင်းကို 'ချတူရန်ဂါ' Chaturanga ဟု၍ ခေါ်ဆိုသည်။ အဓိပ္ပာယ်မှာ 'ကိုယ်ခန္ဓာ ၄ ကိုယ်' four bodied ဟု၍ ဖြစ်သည်။

ရှေးခေတ်လက်ရေးစာကို မည်သူတို့ တီထွင်ရေးခဲ့ကြသနည်း

ရှေးခေတ် ဆူမားရီးယန်းလူမျိုးတို့သည် ပထမဆုံး လက်ရေးစာကို စတင်တီထွင်အသုံးပြုခဲ့ကြသူများ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့သည် ထုံးကျောက် (သို့) ရွှံ့ပြားပေါ်တွင် ရုပ်ပုံများ၊ သင်္ကေတစာများနှင့် အသံများကို ရေးထွင်းခဲ့ကြသည်။

ပထမဦးဆုံး ရေလွှဲနှင့် ရေမြောင်းသွယ်စနစ်ကို မည်သည့်နေရာတွင် စတင်ခဲ့သနည်း

ကမ္ဘာ့ပထမဆုံး ရေလွှဲ၊ ရေမြောင်းသွယ်စနစ်ကို ယဉ်ကျေးမှုလူ့အဖွဲ့အစည်းထွန်းကားရာ အင်ဒူမြစ်ဝှမ်း ၏ အလယ်ဗဟိုရှိ ဝိဟင်ဂျီဒါရီမြို့တော်တွင် စတင်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်ကာလက ရေလွှဲ၊ ရေမြောင်းသွယ်စနစ် သည် အလွန်ပင်ထင်ရှား အကျိုးကျေးဇူးများခဲ့ပေသည်။

ခေါက်ဆွဲကို ဖန်တီးတီထွင်ခဲ့သည်မှာ မည်မျှကြာပြီနည်း

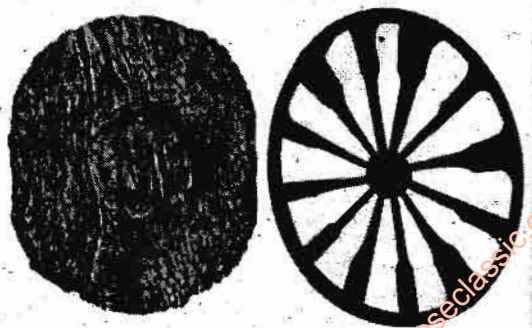
ခေါက်ဆွဲပြုလုပ်နည်းကို အီတလီနိုင်ငံက လွန်ခဲ့ သည့်နှစ်ပေါင်း ၂၀၀၀ ခန့်ကပင် ရရှိခဲ့လေသည်။ အီတလီလူမျိုး စူးစမ်းရှာဖွေရေးသမား မာကိုပိုလို Marco Polo သည် ခေါက်ဆွဲပြုလုပ်နည်းကို တရုတ် ပြည်မှ ရရှိခဲ့ကာ အီတလီနိုင်ငံသို့ ယူဆောင်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ရှေးခေတ်က လူသားတို့အား သွားလာရာတွင် အဓိက ပစ္စည်းတစ်ခုကို တီထွင်ခဲ့ရာ ယင်းမှာ မည်သည့်ပစ္စည်း ဖြစ်ပါသနည်း

ဘီး Wheel တီထွင်မှုသည် လူ့ယဉ်ကျေးမှု အဖွဲ့ အစည်း ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးတွင် အရေးကြီးသည် တီထွင်မှုတစ်ရပ်ပင် ဖြစ်သည်။

ပုံတွင်တွေ့ရသော ရှေးအကျဆုံး ဘီးပုံမှာ လွန်ခဲ့သည့်နှစ်ပေါင်း ၅၀၀၀ ကျော်က ရှေးခေတ် မက်ဆိုပိုတေးမီးယားနိုင်ငံတွင် တီထွင်ပြုလုပ်ခဲ့သော ဘီးဖြစ်သည်။ သစ်သားအပိုင်းပြားဖြစ်သည်။ နောက် ပိုင်းတွင် ရှေးခေတ် အီဂျစ်လူမျိုးများသည် ဘီးတွင် ဘီးအကန့်များထည့်ကာ ပြုလုပ်လာခဲ့သည်။ ဘီးသည် လေးလံမှုမရှိဘဲ ပေါ့ပါးလာခဲ့သည်။

ရှေးခေတ် တရုတ်ပြည်သည် ငွေစက္ကူကို ပထမဆုံး စတင်အသုံးပြုသည့် တိုင်းပြည်ဖြစ်ပါသလား

ရှေးခေတ် တရုတ်ပြည်သည် ငွေစက္ကူ Paper Money ကို ပထမဆုံး စတင်အသုံးပြုသည့် တိုင်းပြည် ဖြစ်ပါသည်။ အဆိုပါ ခေတ်ကာလက လူများက ငွေစက္ကူကို 'ပျံနေသောငွေ' Flying Money ဟူ၍ ခေါ်ဆို ကြသည်။ ငွေစက္ကူသည် လေထဲလွင့်သွားအောင် ပေါ့ပါးသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

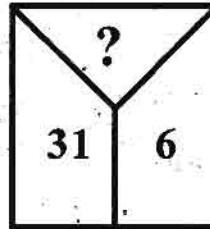
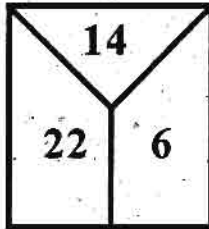
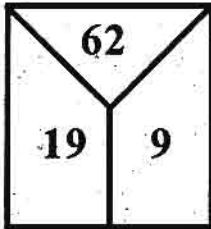
[I Know About စာအုပ်မှ .. The Ancient Inventions.]

မောင်ဇော်ထွန်း

ဉာဏ်စမ်းပဟေဠိပြန် (၂)

မေးခွန်းသင်္ကေတနေရာ၌ လိုနေသော ကိန်းကို ဖြည့်ပါ။

[အဖြေမှန်သူကို ဆုအဖြစ် ဆုငွေ ၁၅၀၀ ကျပ်နှင့်အတူ Oxford Learner's Pocket Dictionary 2005 နှင့် ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတစ်အုပ်စီချီးမြှင့်မည်ဖြစ်ပါသည်။ အဖြေမှန်သူတစ်ယောက်ထက်များနေပါက အဖြေမှန်သူများထဲမှ တစ်ဦးကို မဲစနစ်ဖြင့် ရွေးချယ်ကာ ဆုချီးမြှင့်ပါမည်။ မူလတန်း၊ အလယ်တန်းနှင့် အထက်တန်းကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများသာ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ရှိပါသည်။ ဖော်ပြပေးထားသည့် ပြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံ ဖြင့်သာ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ပြုပါမည်။ ပြိုင်ပွဲအဖြေလွှာများကို ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတိုက်၊ အမှတ် ၈၀(A)၊ အပေါ်ဆုံးထပ်၊ ၁၂၄ လမ်း၊ သပြေကုန်းရပ်ကွက်၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့သို့ လိပ်မူ၍ ၁-၅-၂၀၁၆ ရက်နေ့အရောက်ပေးပို့ရပါမည်။ ပြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံကို စာအုပ်အနောက်ဘက်စာမျက်နှာ တွင် ဖော်ပြပေးထားပါသည်။]

Did you know?

ကြံဖတ်မှ စက္ကူ

စက္ကူကို အဓိကအားဖြင့် ဝါးနှင့် သစ်ပျော့ဖတ်များမှ ထုတ်လုပ်ခဲ့သော်လည်း ဝါးနှင့် သစ်များ ရှားပါး လာမှုကြောင့် စက္ကူစုတ်များကို ကုန်ကြမ်းအဖြစ် အသုံးပြုပြီး စက္ကူပြန်လည်ထုတ်လုပ်ကြသည်။ ဂျာမနီနိုင်ငံ သည် စွန့်ပစ်ပစ္စည်းဖြစ်သော ကြံဖတ်မှ စက္ကူအဖြစ် ထုတ်လုပ်သည့် နည်းလမ်းကို ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ပြီး ယခုအခါ အဆင့်မီ သတင်းစာစက္ကူများကို ထုတ်လုပ်လျက်ရှိနေပြီဖြစ်သည်။

| အခန်းဆက်ဘာသာပြန်ဝတ္ထုရှည် |

မေတ္တာထောင်ချောက်

နတ်မောက်အနီချို

(၁)

ဘိုရင်ရေအိုင်ကြီးအနီးရှိ ဘိုလိင်ကင်းမှာ တောင်တန်းများကြားမှ ရွာငယ်လေးဖြစ်သည်။ ၎င်းတွင် မိန်းကလေးများအတွက် ကျောင်းပိတ်ရက် အပန်းဖြေစခန်းရှိသည်။ အခြားစခန်းများနှင့် ထူးခြားနား ဤစခန်းလေးမှာ အနီးမှဖြတ်သွားလျှင် ပွက်ပွက်လှုပ်နေသော ပျားအုပ်မှာ အသက်အသံ ဆူဆူညံညံကို သတိထားမိလောက်သည်။ တီးတိုးတွတ်ထိုးသံမှသည် တခါခါရယ်သံ၊ ခွက်ထိုးခွက်လန် ရယ်မောသံအထိ သံစုံတီးဝိုင်းပမာနားအာရုံမှာ အသံပေါင်းစုံလာညီနေကျ။ ပျော်ရွှင်ကြည်နူး ရွှင်ဖြူးတက်ကြွနေသော အသံများပါပေ။

ဤအပန်းဖြေစခန်းလေး၌ ရှုပ်ထွေးသော်လည်း ကျေနပ်နှစ်သက်စွာ စိတ်လှုပ်ရှားစရာဖြစ်သော ဇာတ်လမ်းလေးတစ်ခု ဖြစ်ထွန်းလာခဲ့သည်။

ရေအိုင်ထဲတွင် ကိုးနှစ်သမီး အုပ်စုလိုက် အော်ကာဟစ်ကာ ရေကစားလျက်ရှိကြရာ ၎င်းအုပ်စုထဲ၌ ထုံးစံအတိုင်း အကဲဆုံးမိန်းကလေးမှာ ဆံပင်အခွေအလိပ်များနှင့် ဖုံးလွှမ်းထားသော ဉာဏ်နီညာဏ်နက်ထက်မြက်သော စိတ်ကူးများဖြင့် ပြည့်လျှမ်းနေသည့် ခေါင်းကလေးပိုင်ရှင် ဗီယင်နာမှ လီဇာပင်တည်း။

အိမ်မကြီးဆီမှ မောင်းသံသုံးချက် ထွက်ပေါ်လာလေရာ မိန်းကလေးများရော၊ အကူမိန်းမပျိုလေးများပါ ကမ်းဆီလှမ်းကြလေပြီ။ 'မစ္စယူရီကာ' က ကလေးများကို အိမ်မကြီးဆီ စုသိမ်းလာသည်။ မနက် ၁၂ နာရီတိတိတွင် နေ့လယ်စာ စားကြသည်။

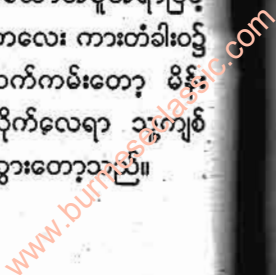
ယနေ့ နေ့လယ် ဂျာမဏီတောင်ပိုင်းမှ မိန်းကလေး အယောက်နှစ်ဆယ် ထပ်ရောက်လာမည်။ ၎င်းတို့ထဲ၌ ဝတ်စားဆင်ဖြင့် အလှမင်တတ်သော ယမင်း

ရုပ်ကလေး မည်မျှ၊ မနေမနား လျှာကစားနေမည့် စကားအိုးက မည်မျှ၊ အပျိုကြီးဂိုက်ဖမ်းနေမည့် အပျိုပေါက်တွေ မည်မျှပါလာလိမ့်မည်ကို သိလိုဇောကြီးစွာ မျှော်လင့်နေကြ၏။ ထိုက်ထိုက်တန်တန် ကစားစရာများ သယ်ဆောင်လာကြလေမလား။ ဘောလုံးလေးတစ်လုံး တလေပါလျှင် ကောင်းမည်။ လက်ရှိ ဘောလုံးက လေမရှိ။

လီဇာ၊ ထရူဒီ၊ ဘရစ်ဂျစ်တို့အုပ်စု ခြံဝရှိ သံပန်းတံခါးကိတ်အနီး၌ စုရပ်ကာ ဘူတာမှ ကားပြန်အလာကို စောင့်ဆိုင်းနေကြသည်။ စောင့်ရင်းနှင့် စိတ်မရှည်နိုင်။ ရထားက အချိန်မှမှန်ပါလေစ။ ယခုဆို ရောက်ရန်သင့်ပြီ။ ရုတ်တရက် ကားဟွန်းသံကြားလိုက်ရ၏။

“ဟေး .. လာကြပြီဟေ့”

အရှိန်နှင့်လာနေသော ခရီးသည်တင်ကားသည် ဂိတ်ဝသို့ ဂရုတစိုက် ချိုးကွေ့ဝင်လာကာ ကားကို အသာအယာရပ်လိုက်၏။ ဒရိုင်ဘာ ကားပေါ်မှဆင်းလာသည်။ မိန်းကလေးငယ်များကို တစ်ယောက်စီမြှောက်ချီ၍ ကားပေါ်မှချပေးနေသည်။ မိန်းကလေးများနှင့်အတူ အဝတ်အိတ်၊ သေတ္တာ၊ ခြင်းတောင်း၊ စက္ကူအိတ်၊ ဗိုလ်မရုပ်၊ မွေးပွဲခွေးရုပ်၊ အထုပ်အပိုးများ၊ ဓာတ်ဘူး၊ မိုးကာ၊ ကျောပိုးအိတ်၊ ကော်ဇောလိပ်၊ ရုပ်ပုံစာအုပ်များ၊ လိပ်ပြာဖမ်းပိုက်ကွန် စသည့် မြတ်စဉ်းတောင်းတွေပါ တစ်စုံတစ်ခဲကြီး ကားထဲမှထွက်လာသည်။ နောက်ဆုံး လေးနက်သောမျက်နှာ၊ ငြိမ်သက်သောအမူအရာဖြင့် အယောက်နှစ်ဆယ်မြောက် မိန်းကလေး ကားတံခါးဝ၌ ပေါ်လာသည်။ ဒရိုင်ဘာက လက်ကမ်းတော့ မိန်းကလေးက ခေါင်းလေးယမ်းခါလိုက်လေရာ သူ့ကျစ်ဆံမြီးလေးနှစ်ဖက်ပါ ခါယမ်း၍သွားတော့သည်။

“ရတယ် ကျေးဇူးပါပဲ”

ယဉ်ကျေးသော်လည်း ပြတ်သားစွာငြင်းဆိုကာ ယုံကြည်မှုအပြည့်ဖြင့် အေးဆေးတည်ကြည်စွာ လှေကားထစ်များကို ဆင်းလာသည်။ မြေပြင်ရောက်တော့ ရှက်ပြီးလေးနှင့် ကြိုဆိုရေးအုပ်စုထံ မျက်လုံးဝင့်မိလေရာ လီဇာကိုမြင်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် မျက်လုံးအပိုင်း သား ဖြစ်သွားတော့သည်။ အလန့်တကြား ထိုမျက်နှာလေးကို သေချာကြည့်လိုက်မိသော လီဇာမှာလည်း မျက်လုံးကြီးများ ပြူးပိုင်းလာတော့သည်။

အနီးရှိ မိန်းကလေးတစ်အုပ်စုလုံးနှင့် မစွယူရီကာမှာလည်း တအံ့တဩ။ ကားအရှိုင်ဘာပင်လျှင် သူ့ဦးထုပ်ကို နောက်သို့တွန်းရွှေ့ကာ သူ့ထိပ်ပြောင်ကြီးကို ကုတ်ခြစ်ရင်း ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြစ်နေ၏။

လီဇာနှင့် ယခုမှရောက်လာသော အသစ်မိန်းကလေးမှာ ရှည်လျားသော ဆံပင်အလိပ်အခွေများနှင့် ပိပြားသောကျစ်ဆံရှည်နှစ်ချောင်းမှလွဲ၍ နှစ်ဦးသား ရွှေမရအောင် တစ်ရုပ်တည်းဖြစ်နေသည်။ လီဇာက ချာခနဲလှည့်ကာ နောက်က ကျားလိုက်လာသလို ဥယျာဉ်ထဲ ပြေးထွက်သွားသည်။

“လီဇာ .. လီဇာ”

မစွယူရီကာ လှမ်းခေါ်သော်လည်း ပြန်မလှည့်လာ။ မစွယူရီကာက ပန်းအသာတွန့်ကာ အသစ်ရောက်လာသော မိန်းကလေးအုပ်စုကို အိမ်မကြီးဆီ ဦးဆောင်လာသည်။ ကျစ်ဆံပြီးနှစ်ချောင်းနှင့် မိန်းကလေးမှာ စိတ်ရှုပ်ထွေးအံ့သြရင်း ဇေဝဇေဝ မရေမရာနှင့် လိုက်ပါလာတော့သည်။

နေရာသီ အပန်းဖြေစခန်း၏ အုပ်ချုပ်သူ မစွက်ဖြူတီစူးက ရုံးခန်းထဲ၌ ထမင်းချက်နှင့် ဟင်းလျာစားရင်း ဆွေးနွေးစီစဉ်နေသည်။ တံခါးခေါက်သံကြားရကာ မစွယူရီကာအခန်းထဲ ဝင်လာ၏။ အသစ်ရောက်လာသော မိန်းကလေးများစုံစေ့ကြောင်း သတင်းလာပို့ခြင်းဖြစ်သည်။

“တစ်ခုရှိတာက ..”

“အင်း .. ပြောပါ”

“လီဇာက တွေ့ချင်လို့ပါတဲ့။ အပြင်မှာ စောင့်နေတယ်”

“လွှတ်လိုက်ပါ။ ဘာများ စာရင်းရှုပ်ဦးမလဲ မသိဘူး”

ဆရာမကြီး မပြူးဘဲမနေနိုင်။ လီဇာမှာ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ပြဿနာများတတ်သူလေး ဖြစ်သည်။

“ဒီတစ်ခါတော့ ပြဿနာမဟုတ်ပါဘူး”

တံခါးကို အသာအယာဖွင့်ကာ ခေါင်းပြုရင်း

“ကဲ .. လာ .. နှစ်ယောက်စလုံးလာကြ။ မကြောက်ကြနဲ့”

မိန်းကလေးနှစ်ယောက် ဝင်လာသည်ကိုကြည့်ရင်း ထမင်းချက်က -

“ဘုရားရေ ..”

ဆရာမကြီးမှာ မျက်လုံးကြီးသာ ပြူးနေသည်။ စကားမဆိုနိုင်။ မစွယူရီကာက ဦးဆောင်ကာ -

“ဒီမိန်းကလေးက မြူးနစ်ကပါ။ လော့တီဟွန်းတဲ့”

“သမီးတို့နှစ်ယောက် အမျိုးတော်ကြလား” ကလေးနှစ်ယောက်က ခေါင်းခါသည်။ မစွယူရီကာက -

“သူတို့လည်း ဒီနေ့ကျမှ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မြင်ဖူးတွေ့ဖူးကြတာ ထူးဆန်းတယ်နော်”

“ကလေးတို့ ဒီလောက်ရုပ်ချင်းဆင်နေတဲ့နှစ်ယောက်ဟာ မိတ်ဆွေဖြစ်သင့်တယ်။ ခွာပြီး ခပ်ဝေးဝေး ရပ်မနေကြနဲ့လေ။ ပူးပူးကပ်ကပ်ရပ်ပြီး လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ကြပါလား”

“ဟင့်အင်း”

လီဇာက လက်နှစ်ဖက်ကို နောက်ပစ်လိုက်၏။

“ကဲ .. ကောင်းပြီလေ။ ဒါဆို နှစ်ယောက်စလုံး ပြန်နိုင်ပြီ”

လီဇာက တံခါးဆီ ပြေးသွားဆွဲဖွင့်ပြီး လှစ်ခနဲ ပြေးထွက်သွားသည်။ လော့တီက ဒူးညွတ်အရိအသေပေးကာ ဣန္ဒြေရရ လှမ်းထွက်သွား၏။

“ခဏလောက် လော့တီ”

ဆရာမကြီးက စာရင်းစာအုပ်ကိုဖွင့်ကာ

“တစ်ခါတည်း စာရင်းသွင်းလိုက်ရအောင်။

ဘယ်မှာမွေးသလဲ၊ ဘယ်နှခုနှစ်မှာ မွေးသလဲ၊ မိဘတွေရဲ့နာမည်”

“သမီးမှာ မေမေပဲရှိပါတယ်”
ဆရာမကြီးက -
“ကဲ .. မွေးသက္ကရာဇ် ပြော”

လော့တီက စကြိုတစ်လျှောက် လျှောက်လာကာ လှေကားကိုတက်သည်။ တံခါးဖွင့်ပြီး အခန်းထဲ လှမ်းဝင်လိုက်၏။ သူ့သေတ္တာမှာ မဖွင့်ရသေးပါ။ သေတ္တာဖွင့်ကာ အဝတ်အစားများကို လော့ကာထဲထည့်သည်။ ပန်းခြံထဲမှာ ပျော်ရွှင်ရယ်မောနေသော အသံများက ပြတင်းမှ လျှံဝင်လာသည်။

လော့တီက လက်ထဲရှိဓာတ်ပုံကို ချစ်ခင်မြတ်နိုးစွာ ကြည့်နေမိ၏။ ဓာတ်ပုံကို အဝတ်ပုံအောက် ဂရုတစိုက်ထိုးထည့်လိုက်သည်။ လော့ကာ တံခါးပြန်ပိတ်ပြီး သူ့ကိုယ်သူ မှန်ထဲသေချာကြည့်နေမိသည်။ ပြီး ကျစ်ဆံလေးနှစ်ဖက်ကိုဖြေကာ လီဇာ့ဆံပင်ပုံစံမျိုးဖြစ်အောင် ထိပ်ဖက်၌ ဖွကြည့်လိုက်၏။ ရုတ်တရက် တံခါးတစ်ချပ်ပိတ်သံ ကြားလိုက်ရမှ အလန့်တကြား လက်ပြန်ချမိလိုက်သည်။ သူ့ခိုးလူမိသလို ခံစားလိုက်ရသည်။

လီဇာက သူ့အဖော်တသင်းနှင့် ပန်းခြံထဲရှိ အုတ်ထရံပေါ် တက်ထိုင်နေကြသည်။ မျက်မှောင်ကိုကုတ်ရင်း စဉ်းစားနေသည်။ ထရူဒီက -

“တကယ်အောက်တယ်ကွာ။ နင့်မျက်နှာနဲ့ ချွတ်စွပ်တူတဲ့လူမှ ပေါ်လာရတယ်လို့”

လီဇာ ဒေါပွလာလေပြီ။
“အဲဒါ ငါက ဘာလုပ်ရမှာလဲ”
မိုနီကာက -

“သူ့မျက်နှာကို ကုတ်ဆွဲပစ်ဟာ”

ခရစ္စတင်းကလည်း ခြေထောက်များကို တွဲလွဲရမ်းခါရင်း -

“နာခေါင်းကို ဖမ်းကိုက်လေဟယ်။ သူ့နာခေါင်း ပြတ်သွားရင် နင်နဲ့မတူတော့ဘူးပေါ့။ မကောင်းဘူးလား”

“ပျော်ပျော်ပါးပါး အမှတ်တရနေချင်ပါတယ်ဆိုမှ ဒါမျိုးကြီးနဲ့ လာတိုးတယ်လို့ပဲ”

လီဇာက စိတ်ပျက်လက်ပျက်ညည်းနေသည်။ ပါးဖောင်းဖောင်းလေးနှင့် စတက်ဖီက -

“ဟဲ့ .. သူလည်း တမင်လုပ်တာမှမဟုတ်တာ ဘယ်တတ်နိုင်ပါ့မလဲ။ ငါနဲ့ချွတ်စွပ်တူတဲ့လူများ တွေကြည့်ပါလား”

ထရူဒီက ဟက်ဟက်ပက်ပက်ရယ်မောကာ -
“ဪ .. နင့်ရုပ်ကြီးမျိုးနဲ့ ချွတ်စွပ်တူတဲ့လူများ ရှိနိုင်သေးတယ်လို့ နင်ထင်တယ်ပေါ့နော်။ ရယ်ရတယ်ဟေ့”

စတက်ဖီ နှုတ်ခမ်းစုသွားသလောက် အားလုံးက ဝိုင်းဝန်းရယ်မောကြသည်။ လီဇာပင် မပြုံးဘဲမနေနိုင်။ မောင်းသံကြားရလေပြီ။ ညစာစားချိန်။

ထမင်းစားခန်းထဲ၌ ဆရာမကြီးက မစွယူရီကာကို -

“အဲဒီကလေးနှစ်ယောက်ကို အတူထိုင်ခိုင်းမယ် ဆရာမရေ”

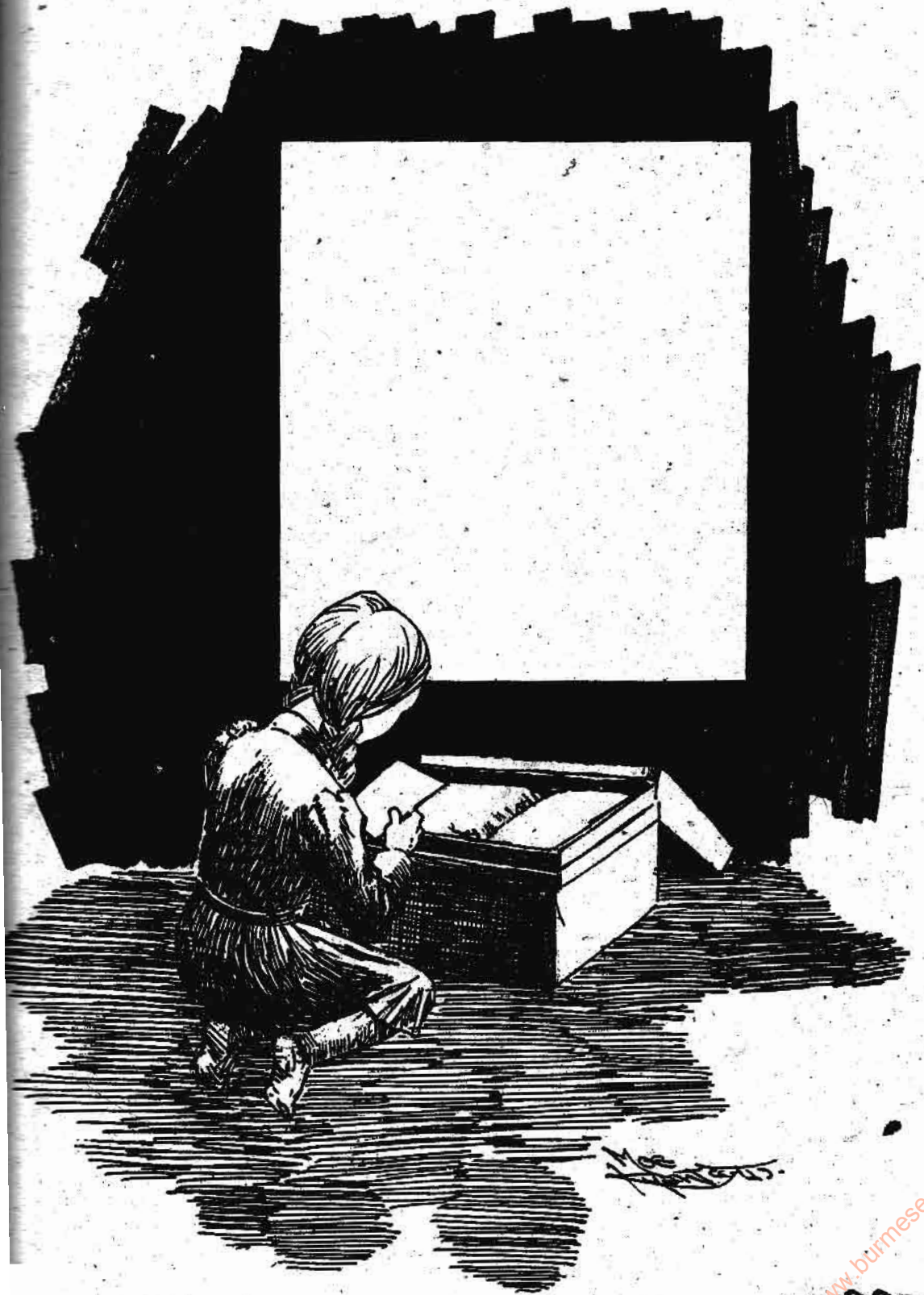
ကလေးအုပ်စု တညည့်နှင့် ထမင်းစားခန်းထဲဝင်လာသည်။ ကုလားထိုင်ဆွဲသံတွေ ကြားရ၏။ တာဝန်ကျမိန်းကလေးများက အငွေ့တထောင်းထောင်းနှင့် အစားအသောက်များကို ထမင်းစားပွဲဆီသယ်လာကြသည်။ တချို့က ပန်းကန်ပြားများထဲ ကော်ခပ်ထည့်ပေးနေ၏။

မစွယူရီကာက ထရူဒီပခုံးကိုပုတ်ကာ -
“ဟေးလီဒါနား သွားထိုင်ချေသမီး”
“ဒါ သမီးနေရာ”

“စောဒကမတက်နဲ့ သမီး။ ခိုင်းတဲ့အတိုင်းလုပ်”
ထရူဒီလည်း ပခုံးတွန့်ကာ နေရာမှထ၍ ဟေးလီဒါအနီးသို့ သွားထိုင်သည်။ သည်တော့ လီဇာ၏ဘေးနေရာ လွတ်သွားသည်။ အားလုံးသောမျက်လုံးအစုံက နေရာလွတ်ဆီ အာရုံရောက်နေသည်။ ခဏနေတော့ အခန်းထဲလှမ်းဝင်လာသော လော့တီဆီ မျက်စိရောက်သွားကြပြန်သည်။

မစွယူရီကာက အေးဆေးငြိမ်သက်သော ကျန်းဆံပြုံးမလေးကို ဦးဆောင်ကာ -

“လာ .. သမီး ဒီနေရာမှာလာထိုင်”

လီဇာက မော့မကြည့်။ စွပ်ပြုတ်ကိုသာ ဇွန်းနှင့်
ခပ်ကာ မဲသောက်နေသည်။ လော့တီက ဘေး၌အသာ
အယာဝင်ထိုင်ကာ ဇွန်းကိုကောက်ကိုင်သည်။ လော့တီ
လည်မျိုမှာ ကြိုးစည်းထားသလို နင်နေ၏။

တစ်ခန်းလုံးမှာ သည်နှစ်ယောက်ကို စိတ်ဝင်စား
ခြင်းကြီးစွာ အကဲခတ်နေကြ၏။ ခေါင်းနှစ်လုံးသုံးလုံးပါ
သော နွားပေါက်လို အထူးအဆန်းသတ္တဝါထက်ပင် စိတ်
ဝင်စားစရာ ကောင်းနေသေးတော့သည်။

လီဇာ သည်းမခံနိုင်တော့ပါ။ ရှိသမျှအားကိုစု
စည်းကာ စားပွဲအောက်မှ လော့တီခြေမဲ့ရိုးကို တအား
ပိတ်ကနပ်လိုက်၏။ လော့တီခမျာ နာကျင်မှုကြောင့်
ရှုံ့မဲ့သွားရှာသည်။ သို့သော် အသံတစ်စက်မထွက်ရ
အောင် နှုတ်ခမ်းကို တင်းတင်းစေ့ထားလိုက်၏။

လူကြီးများ စားပွဲမှ မစွဲကိဒါက ခေါင်းကိုခါယမ်း
ရင်း -

“ကြ၊ ကြ၊ ဖူးပေါင်တော်။ သူစိမ်းတစ်ရံဆံနှစ်
ယောက် ဒီလောက် ချွတ်စွပ် ရုပ်ချင်းတူနေရတယ်လို့
ပဲ”

မစွယူရိကာက စဉ်းစဉ်းစားစား ဆိုသည်။

“နက္ခတ်တစ်ခုတည်းမွေးတဲ့ ကလေးတွေများ
လား”

“အဲဒါ ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲ”

“ဪ .. နက္ခတ်ချင်း တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်
ဆိုပြီး တစ်မိနစ်၊ တစ်စက္ကန့်ထဲမွေးတဲ့ ကလေးတွေဟာ
သွေးမစပ်ပေမယ့် ရုပ်ချင်းတပ်အပ်တူတတ်တယ်လို့
ကြားဖူးထားလို့လေ”

ကျောင်းအုပ်က အတည်ပြုသည်။

“တို့လည်း ဖတ်ဖူးတယ်။ လန်ဒန်က အပ်ချုပ်
သမားတစ်ယောက်ဟာ သတ္တမမြောက် အက်ဒွတ်ဘုရင်
နဲ့ ရုပ်ချင်းတစ်ထပ်တည်းတူနေတာ တွေ့ရသတဲ့။ ခွဲလို့
တောင်မရဘူးဆိုပဲ။ ဒီကြားထဲ ဘုရင်မှတ်ဆိတ်ပုံစံမျိုး
အပ်ချုပ်သမားကလည်း မှတ်ဆိတ်ချွန်ချွန်ထားလေ
တော့ ပိုပြီး ခွဲရခက်တော့တာပေါ့။ ဘုရင်က သူ့ကို
ဘာမင်ဟမ်နန်းတော်ကို စိတ်ကြားပြီး စကားပြောခဲ့
သတဲ့”

“သူတို့နှစ်ယောက် တစ်ချိန်တည်းမွေးတာတဲ့
လား”

“ဟုတ်တယ်။ မိနစ်၊ စက္ကန့်မလွဲ တစ်ချိန်တည်း
မွေးတာဆိုတာ အတည်ပြုနိုင်ခဲ့တယ်”

“ပြီးတော့ ဘာဆက်ဖြစ်သေးသလဲဟင်”

အကြီးအကျယ် စိတ်ဝင်စားနေသော မစွဂါဒါက
စပ်စုသည်။

“ရှင်ဘုရင်ရဲ့ဆန္ဒအရ အပ်ချုပ်သမားခမျာ မှတ်
ဆိတ်ကို ရိပ်ပယ်လိုက်ရရှာသတဲ့”

အားလုံးပွဲကျသွားသည်။ ကျောင်းအုပ်ကြီးက
တော့ ကလေးနှစ်ယောက်ဆီ မျက်စေ့ရောက်ရင်း ...

“လော့တီဟုန်းကို လီဇာလဲဖိနဲ့ တစ်ခန်းတည်း
ထားပေးလိုက်ရအောင်။ ဒါမှ သူတို့ချင်း ရင်းနှီးဖို့ အခွင့်
အရေးရမယ်”

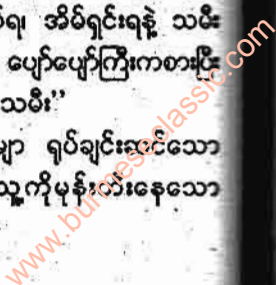
ထိုည၌ အခြားကလေးများ အိပ်ပျော်သော်
လည်း သည်ကလေးမလေးနှစ်ဦး အိပ်မပျော်နိုင်။ ကျော
ခိုင်းကာ အိပ်ပျော်ဟန်ဆောင်နေကြသော်လည်း မျက်စိ
အကြောင်သား ဖြစ်နေကြ၏။

အခန်းထဲသို့ ပြတင်းမှတစ်ဆင့် လရောင်က ဖြာ
သွန်နေသည်။ အိပ်ရာပေါ်သို့ ကွက်ကြားပြန်နေသော်
လရောင်အပြောက်အမွှန်းတို့ကို စိတ်တိုတိုနှင့် ငေးနေမိ
သော လီဇာမှာ တိတ်တိတ်ကလေး ကျိတ်ငိုနေသော
ရွှက်သံနှင့်နဲ့နဲ့များကြောင့် နားရွက်တွေထောင်သွား
သည်။

လော့တီခမျာ ပါးစပ်များကို လက်ဖြင့်ပိတ်ထား
ရင်း ထွက်ခွာမလာမီ မှာကြားလိုက်သော မေမေစကား
ကို ကြားယောင်နေမိသည်။

“လွတ်လပ်ပျော်ရွှင်နေတဲ့ ကလေးတွေကြားထဲ
သမီးကိုဖို့လိုက်ဖြစ်တာ မေမေသိပ်အားရတာပဲ။ မေမေ
သမီးလေးက အရွယ်နဲ့မလိုက် တည်ကြည်လေးနက်
လွန်းနေတယ်။ အဲဒါလည်း မေမေအပြစ်ပါသမီးရယ်။
မေမေက အမြဲတမ်းအလုပ်များပြီး အိမ်မှမကပ်နိုင်ခဲ့တာ။
အိမ်ပြန်ရောက်တော့လည်း ခြေကုန်လက်ပန်းကျနေပြီး
သမီးလေးမှာ ကစားဖော်လည်းမရှိ၊ ကစားချိန်လည်း
မရ၊ လျှော်ရဖွယ်ရ၊ ချက်ပြုတ်ရ၊ အိမ်ရှင်းရနဲ့ သမီး
လေး ပင်ပန်းနေတယ်။ ဒီတစ်ခါ ပျော်ပျော်ကြီးကစားပြီး
ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်နဲ့ အိမ်ပြန်ခဲ့နော် သမီး”

ယခုတော့ လော့တီခမျာ ရုပ်ချင်းအင်သော
အပြစ်ကြောင့် သက်သက် သူ့ကိုမှန်းထားနေသော

သဘော ဆိုးဆိုးကောင်မလေးနှင့် တစ်ခန်းတည်းတွဲနေရလေပြီ။ လော့တီ သက်ပြင်းချမိ၏။ မေမေပြောသလို ပြုံးပျော်ရွှင်မြူးနိုင်ပါမလား။ လော့တီ ရွှက်ရွှင်ပိပြန်သည်။ ရှုတ်တရက် လော့တီလန့်သွားမိ၏။ လက်ကလေးတစ်ဖက်က သူ့ခေါင်းကို ဖွဖလေးပုတ်ပေးနေသည်။

ပြတင်းကျယ်ကြီးမှတစ်ဆင့် အခန်းထဲသို့က ကြည့်နေသော လမင်းကြီးပင် အံ့သြဝမ်းသာဖြစ်လောက်စရာ။ ကလေးမလေးနှစ်ယောက်မှာ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်မကြည့်ရဲဘဲ ယှဉ်လျက်သားလဲလျောင်းနေသည်။ ငိုကြွေးနေခဲ့သော ကောင်မလေးခေါင်းပေါ် အသာအယာပုတ်ပေးနေသော လက်ကလေးကို ကောင်မလေးက ဖြည်းဖြည်းချင်း လှမ်းယူဆုပ်ကိုင်လိုက်၏။

လမင်းကြီးပင် စိတ်ချလက်ချပြုံးနိုင်လိုက်ပြီထင်ပါသည်။

စကားတစ်လုံးမှမဟုတ်။ စေ့စပ်ဆွေးနွေးရေးတွေ့သဘောတူညီချက် ကတိကဝတ်တွေ တစ်လုံးတစ်ပါးပုပပါဘဲ လက်နက်ချ ငြိမ်းချမ်းရေး ရနိုင်ပါသလား။

မနက် အိပ်ရာကနိုးတော့ တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက်မကြည့်ရဲ။ ရေချိုးခန်းပြေး ပြန်လာ။ အဝတ်အစားလဲ။ နို့သောက်။ ကန်ပတ်လမ်းအတိုင်း ရင်ပေါင်တန်းပြေးလွှား။ ခန်းမထဲ၌ အကူဆရာမများနှင့် အကသင်။ လှုပ်ရှားနေသမျှကာလအတွင်း မျက်လုံးချင်းပင် သိပ်မဆိုဖြစ်။ ဆိုဖြစ်လျှင်လည်း ကပျာကသီ မျက်နှာလွှဲလိုက်ကြမြဲ ဖြစ်သည်။

ယခု နားနေချိန်မတော့ မစ္စယူရိကာက အချစ်ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်နှင့် တောပန်းတွေပွင့်နေသော မြက်ခင်းပြင်မှာ။ လီဇာတစ်ယောက်က အဖော်တစ်စုနှင့် ဘောလုံးကစားလျက်။ သို့သော် သူ့စိတ်က ကစားပွဲမှာမရှိ။ ရံဖန်ရံခါ လူပျောက်ရှာသလို ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြူးပြူးမြဲမြဲ ပတ်ကြည့်တတ်သေးသည်။ ထရူဒီက -

“ဟိုကောင်မလေးရဲ့ နှာခေါင်းကို နှင် ဘယ်တော့ကိုက်ဖြတ်မလဲ”

“ဘာလာပြောနေတာလဲ”

ခရစ္စတင်းက အံ့သြတကြီးကြည့်ကာ -

“ဟဲ့ .. နှင် အဲဒီကောင်မလေးကို စိတ်တိုနေ

တာ မဟုတ်လား”

“စိတ်တိုတာနဲ့ပဲ သူများနှာခေါင်းကို ကိုက်ရမလား။ ပြီးတော့ ငါလည်း သူ့ကို စိတ်မဆိုးတော့ပါဘူး”

“မနေ့ကတော့ နှင်တအားစိတ်ဆိုးနေတာလေ” စတက်ဒီက သတိပေးသည်။ မိုနီကာကလည်း

“ညစာစားတုန်းကတောင် စားပွဲအောက်ကနေ နှင် သူ့ကိုပိတ်ကန်လိုက်တာ ကောင်မလေး လန့်အော်တော့မလို့”

“အေးလေ”

ထရူဒီက ထောက်ခံသည်။ လီဇာ စိတ်တိုလေပြီ။

“တော်တော့။ နှင်တို့ပါးစပ်မပိတ်ရင် ငါ ပိတ်ကန်မိတော့မယ်”

ပြောပြောဆိုဆို လီဇာ ပြေးထွက်သွားလေတော့ ခရစ္စတင်းက ပခုံးတွန့်သည်။

ပန်းတွေပွင့်နေသော မြက်ခင်းပြင်၌ လော့တီ တစ်ဦးတည်း ငုတ်တုတ်ကလေးထိုင်နေသည်။ သူ့ခေါင်း၌ ပန်းရိုင်းများကို ခွေထားသော သရဖူလေးတစ်ခုစွပ်ထား၏။ လက်ထဲ၌လည်း ပန်းများကို ရွေးကာခူးကာ သီခက်ကာနှင့် ပန်းခွေလေးတစ်ခုလုပ်နေဆဲ။ အရိပ်တစ်ခုထိုးလာသည်။ မော့ကြည့်လိုက်တော့ လီဇာ။ ခြေတစ်ဖက်ဆီ ထောက်ခုန်ရင်း ဖဝေဝေါအမူအရာနှင့် ရှက်ကိုးရှက်ကန်းဖြစ်နေသည်။ လော့တီက အရဲစွန့်ကာ အသာပြုံးပြလိုက်၏။ လီဇာကလည်း စိတ်သက်သာရာရကာ ပြန်ပြုံးလိုက်သည်။ လော့တီက အပြီးသတ်သွားသော ပန်းခွေလေးကို မြှောက်ပြကာ -

“ကြိုက်ရဲ့လား .. ဟင်”

လီဇာက ခူးထောက်ထိုင်ချလိုက်ရင်း ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်လေသံဖြင့် -

“ခေါင်းပေါ်တင်ပေးလေ”

လော့တီ လီဇာ၏ ဆံပင်အခွေအလိပ်များပေါ် ပန်းခွေလေးတင်ပေးလိုက်သည်။ ပြီး ခေါင်းလေးဆတ်ကာ -

“သိပ်လှတာပဲ”

ဆင်တူမိန်းကလေးနှစ်ယောက်သား မြက်ခင်းပေါ်၌ အတူထိုင်ကာ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ပြူးကြည့်နေကြသည်။ ပြီးမှ လီဇာက သက်ပြင်းရွက်ကာ

“စိတ်ဆိုးနေလား ..ဟင်”

လော့တီက ခေါင်းခါသည်။ လီဇာက မြေပြင်ကို
ငုံ့စိုက်ရင်း -

“ချက်ချင်းသာကြီးလေ တတ်စိကားပေါ်က နှင်
ဆင်းလာတာမြင်ပြီး ရှုပ်ချင်းတုနေတော့ တစ်မျိုးကြီးဖြစ်
သွားတာ။ တုန်လှုပ်သွားတာမျိုး”

“အင်း .. တုန်လှုပ်သွားတာ”

လော့တီက ထောက်ခံသည်။

လီဇာက ကိုယ်ကို ရွေ့သို့ကိုင်ကာ -

“ဒါပေမယ့် ပျော်တော့လည်း ပျော်စရာနော်။

ဟုတ်တယ်ဟုတ်”

လော့တီက အံ့အားသင့်ကာ လီဇာ၏ ရွှင်မြူးနေ
သော မျက်ဝန်းလေးများကို စိုက်ကြည့်သည်။ ပြီးမှ
တိုးတိုးလေး ...

“ပျော်တယ်လား။ နင့်မှာ မောင်တွေ၊ ညီမတွေ
ရှိလားဟင်”

“ဟင့်အင်း မရှိဘူး”

“အေး .. ငါ့မှာလည်းမရှိဘူး”

ခဏနေတော့ နှစ်ဦးသား ရေချိုးခန်းထဲရှိ မှန်ကြီး
ရှေ့ ရောက်သွားကြသည်။ လော့တီက လီဇာဆံပင်များ
ကို ဘီးရော၊ ဝက်မုင်ဘီးပါသုံးကာ အလေးအနက် ကြိုး
စားပမ်းစား ကျစ်ဆံကျစ်ရန် လုံးပန်းနေသည်။

“အာ .. အာ .. နာတယ် .. အိုး”

“ငြိမ်ငြိမ်နေလေဟယ်။ နင့်အမေ နင့်ကို ကျစ်
ဆံကျစ်ပေးရင်ရော နှင် ဒီလို ငယ်သံပါနေတာမဲလား”

“ဟာ .. ငါ့မှာ အမေမှမရှိတာ။ ဒါကြောင့်မို့
ငါ အား .. နာလိုက်တာ။ ငါ နည်းနည်းပရမ်းပတာဖြစ်
နေတာလို့ ဖေဖေကပြောတာပဲ”

“နင့်အဖေက နင့်ကို မတီးဘူးလား”

“သေတောင်မတီးဘူး။ ငါ့အဖေက ငါ့ကိုသိပ်ချစ်
တာ”

“မဆိုင်ပါဘူး။ ဆုံးမစရာရှိ ဆုံးမရမှာပေါ့”

“အလုပ်ကလည်း များတယ်လေဟာ”

“အမလေး .. ရိုက်တာများ လက်ကလေးတစ်
ဖက်ပဲ သုံးရတာ”

နှစ်ဦးသား ရယ်မောမိကြသည်။ ကျစ်ဆံကျစ်ပြီး

သွားတော့ နှစ်ဦးသား မှန်ထဲသို့ ခေါင်းချင်းဆိုင်ကြည့်
ကြသည်။ သူတို့မျက်နှာလေးများမှာ ခရစ္စမတ်သစ်ပင်
လို ဝင်းထိန်နေသည်။ မှန်ပြင်ပေါ်မှာရော၊ အပြင်ဘက်
မှာပါ ခွဲခြားမရအောင် လုံးဝတူသည့်အလုံးစုံ တူညီသော
မိန်းမငယ်လေးနှစ်ဦးကို အတွဲလိုက်မြင်နေရသည်။ လော့
တီက -

“ညီအစ်မ ကျနေတာပဲ”

နေ့လယ်စာ စားချိန်ကျလေပြီ။ လီဇာက -

“ဟားယရွှင်ဆေး တိုက်ကျွေးလိုက်ရအောင်
ဟေ့ .. လာ”

နှစ်ဦးသား လက်ချင်းတွဲလျက် ပြေးထွက်သွား
သည်။

ထမင်းစားခန်းထဲ၌ မိန်းကလေးအားလုံး နေရာ
ယူပြီးကြလေပြီ။ လီဇာနှင့် လော့တီ ခုံနှစ်နေရာသာ
လွတ်နေ၏။ အခန်းတံခါးပွင့်ကာ လော့တီဝင်လာသည်။
အတုံ့အဆိုင်းမရှိ လီဇာနေရာ၌ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ မိုနီ
ကာက -

“ဟေ့ .. အဲဒါ လီဇာနေရာနော်။ အကန်ခံချင်
ပြန်ပြီထင်တယ်”

လော့တီက ပုခုံးသားတွန့်ပြကာ အစာ စစား
သည်။

တံခါးပွင့်လာပြန်ကာ အလို လော့တီပါလား။
သက်ရှိထင်ရှား လော့တီပင် ဒုတိယအကြိမ် အခန်းထဲ
ဝင်လာကာ ဣန္ဒြေမပျက် ခုံလွတ်၌ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။
စားပွဲရှိ မိန်းကလေးအားလုံး မျက်လုံးပြူးကြရလေပြီ။
ပါးစပ်အဟောင်းသား ပွင့်ကြရလေပြီ။ အနားဝန်းကျင်ရှိ
စားပွဲများမှ ကလေးများလည်း ပြူးကြည့်ရုံနှင့် အားမရ။
နေရာမှခန့်ထကာ လော့တီနှစ်ဦးဆီ ဝိုင်းလာကြသည်။

ပြူးပြဲကြည့်ရင်း အံ့သြနေသမျှ လော့တီနှစ်ဦး
သားကစပြီး ဟက်ဟက်ပက်ပက်ရယ်မောလိုက်တော့
တစ်ခန်းလုံး ရယ်မောသံတွေ ကူးစက်ညံ့သွားတော့
သည်။ ကျောင်းအုပ်ကြီးက -

“ဘာဖြစ်နေကြတာလဲ”

နေရာမှ ထလာကာ ကလေးအုပ်အလယ်

ရောက်သွားတော့ ကျစ်ဆံပြီးလေးနှစ်ဦးကိုမြင်တွေ့ပြီး သူလည်း မနေနိုင်၊ ရောယောင်သွေးသောက် ပြုံးမိရင်း “ဘယ်ဟာ လီဇာပဲလိမီ၊ ဘယ်ဟာ လော့တီ ဟွန်းလဲ ပြောကြပါဦး”

“ဟင့်အင်း .. မပြောဘူး”

လော့တီတစ်ဦး၏အပြောကြောင့် အားလုံးပွဲကျ သွားကြသည်။ ဆရာမကြီးက တမင်ပင် စိတ်ပျက်လက် ပျက်ဟန်မျိုးကာ -

“အဲဒါမှ ဒုက္ခ။ တို့ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲဟေ့”

နောက် လော့တီတစ်ဦးက ရွှင်မြူးစွာ -

“တစ်ယောက်ယောက်ကတော့ အဖြေရှာပြီး ခွဲ ခြားနိုင်မှာပါ”

စတက်ဖီက လက်များကို ဝှေ့ရမ်းရင်း ..

“သိပြီ။ ထရူဒီနဲ့ လီဇာနဲ့က အတန်းဖော်သူငယ် ချင်း။ ထရူဒီ သိမှာ သေချာတယ်”

ထရူဒီက လူကြားထဲမှ တိုးထွက်လာရင်း လော့ တီနှစ်ဦးကို သေချာကြည့်သည်။ ပြီး ခေါင်းခါသည်။ နောက် ရုတ်တရက် အကြံရသလိုပြုံးသွားကာ အနီးဆုံး လော့တီ၏ကျစ်ဆံပြီးတစ်ခုကို ဆောင့်ဆွဲလိုက်၏။ ဖြန်း ခနဲ ပါးချလိုက်သံ ပေါ်ထွက်လာသည်။ သူ့ပါးလေးကို လက်နှင့်အုပ်ကိုင်ရင်း ထရူဒီက အားရပါးရပြောသည် မှာ -

“အဲဒါ .. လီဇာပဲ”

ရယ်သံ အုန်းခနဲဖြစ်သွား၏။

လီဇာနှင့် လော့တီကို ရွာကလေးဆီလွှတ်ကာ ဓာတ်ပုံရိုက်ခိုင်းလိုက်၏။ ဤမျှ ရုပ်ချင်းတူလှသည်ကို မှတ်တမ်းတင်ရန် လိုအပ်သည်လေ။ မိဘတွေမြင်လျှင် အံ့ဩလိုက်မည်ဖြစ်ခြင်း။

ဓာတ်ပုံဆရာ မစွတာအက်ပဲလ်ဒေါက် ဤမိန်း ကလေးနှစ်ဦး၏အဖြစ်ကို အံ့ဩရုံနိသေမှပင် သူ့အလုပ် ကို သူစနိုင်သည်။ ပုံစံအမျိုးမျိုးနှင့် ဓာတ်ပုံခြောက်ပုံတိ တိ ရိုက်ကူးလိုက်သည်။ နောက် ဆယ်ရက်ကြာလျှင် အိမ်ပြန်ပို့စရာ ပို့စကတ်ကလေးများ အဆင်သင့်ဖြစ် မည်။

မိန်းကလေးတွေပြန်သွားမှ သူ့ဇနီးသည်ကို တိုင် ပင်သည်။

“ငါ ဘာလုပ်မလဲသိလား။ အဲဒီဓာတ်ပုံကောင်း ကောင်းလေးတချို့ကို မဂ္ဂဇင်းတို့ သတင်းစာတိုက်တို့ဆီ ပို့မယ်။ အယ်ဒီတာတွေက တစ်ခါတလေ အဲဒီသတင်း မျိုးကို စိတ်ဝင်စားတတ်တယ်ကွ သိလား”

ဓာတ်ပုံဆိုင်အပြင်ဘက် ရောက်သည်နှင့်တစ် ပြိုင်နက် လီဇာက သူ့ခေါင်းမှကျစ်ဆံတို့ကို ဖြေသည်။ သူ့စိတ်ထဲ တင်းကျပ်နေ၏။ ခေါင်းကိုရမ်းခါ၍ ဆံပင် အခွေအလိပ်တွေ ဖရိုဖရဲပြန်ကျသွားမှပင် လီဇာ့ခမ္ဘာ လီဇာထုကယ် ပြန်ဖြစ်သွားသလို ခံစားလိုက်ရ၏။

လီဇာက လော့တီကို လီမွန်နစ်သောက်ရန် အဖော်စပ်သည်။ လော့တီ ငြင်းတော့ လက်မခံ။

“မရဘူး။ သောက်ရမယ်။ တစ်နေ့ကတင် ဖေဖေက မုန့်ဖိုးထပ်ပို့လိုက်တယ်။ လာ .. သွားမယ်”

သို့နှင့် ကမ္ဘာဆိုင်လေးပွင့်ထားသော တောခေါင်း အိမ်လေးဆီ နှစ်ဦးသား သွားကြသည်။ ပန်းခြံထဲရှိစား ပွဲ၌ ဝင်ထိုင်ကာ လီမွန်နစ်သောက်ရင်း စကားပြောကြ ၏။ ပြောစရာတွေကလည်း များပါဘိ။ အနီးအနား၌ မြေကြီးကိုယက်ကာ အစာကောက်ကာနှင့် ကြက်တွေက အပြေးအလွှား၊ ခွေးအိုကြီးတစ်ကောင်က သူတို့နားကပ် လာကာ အနံ့ခံနင်းရှုံ့ပြီး ကန့်ကွက်စရာမရှိလေဟန် ကျ နပ်စွာ ပြန်ထွက်သွား၏။ လီဇာက -

“နင့်အဖေသေတာ ကြာပြီလားဟင်”

“မသိဘူး။ မေမေက တစ်ခါမှ ပြောမပြုဖူးဘူး။ ငါလည်း မေးရမှာ မမေးရဲဘူး”

“ငါလည်း မေမေ့ကို မမှတ်မိဘူး။ အရင်တုန်းက တော့ ဖေဖေစန္ဒရားပေါ်မှာ ဓာတ်ပုံတစ်ပုံတင်ထားသေး တယ်။ တစ်နေ့ ငါ အဲဒါကြည့်နေတာ ဖေဖေတွေ့သွား ပြီး နောက်တစ်နေ့ကျ ဓာတ်ပုံမရှိတော့ဘူး။ အံ့ဆွဲထဲ ထည့်ပြီး သော့ခတ်သိမ်းလိုက်တယ် ထင်တာပဲ”

“နင့်အသက်က ကိုးနှစ်နော်”

လီဇာကမေးသည်။

“အင်း .. လာမယ့်အောက်တိုဘာ ဆယ့်လေး ရက်ဆို ဆယ်နှစ်ဖြစ်ပြီ”

လီဇာ တောင့်တင်းသွား၏။

“အောက်တိုဘာ ၁၄ ရက် ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်။ အောက်တိုဘာ ၁၄ ရက်”

“ငါလည်း တူတူပဲ”

လီဇာက လေသံလေးဖြင့်ပြောသည်။ လော့တီလည်း ရေခဲတိုင်ပမာ တင်းတောင့်အေးစက်သွားတော့သည်။ နှစ်ဦးသား တစ်ဦးကိုတစ်ဦး မှင်တက်မိသလို ကြည့်နေမိကြ၏။ လော့တီက မနည်း တံတွေးမျိုးချရင်း စိတ်လှုပ်ရှားနေသောအသံဖြင့် -

“ဒါ .. ဒါဖြင့် နင် ဘယ်မှာမွေးတာလဲ”

လီဇာက တုံ့ဆိုင်းတုန်လှုပ်စွာ -

“ဒင်ညမြစ်ကမ်းက လင့်တဲမြို့လေးမှာ”

လော့တီ နှုတ်ခမ်းတွေခြောက်သွေ့နေ၍ လျှာဖြင့်သိမ်းကာ တံတွေးဆွတ်ပြီးမှ စကားပြန်နိုင်သည်။

“ငါ ငါလည်း အဲဒီမှာပဲ မွေးတာ”

ပန်းခြံလေးမှာ စောစောပိုင်းက ကြက်တွန်သံ၊ ကတော်သံနှင့် ဆူညံနေခဲ့သော်လည်း ယခု ဘာသံမှ မကြားရ။ ဆိတ်ငြိမ်လှသည်။ သစ်ပင်မြင့်ဖျားများသာ လေပြည့်၍ လှုပ်ရှားနေကြသည်။ ကံကြမ္မာနတ်သမီးက သူတို့ကို တောင်ပံဖျားလေးများနှင့် ရိုက်ခတ်တို့ထိကာ လှုပ်ရှားစေရော့လားမသိ။ လော့တီက -

“မေမေ့ဓာတ်ပုံ ငါ့ဆီမှာပါလာတယ်”

လီဇာက နေရာမှခုန်ထကာ လော့တီကို တရွတ်ဆွဲရင်း ပြေးသည်။

“ငါ့ကိုပြ .. ငါ့ကိုပြ”

“ဟေး .. အအေးသောက်ပြီး ပိုက်ဆံမပေးဘဲ ပြေးတော့မလို့လား”

တောခေါင်း၏ဇနီးသည်က လှမ်းအော်သည်။ လီဇာ ဖြူသွားသည်။ တုန်ရိသောလက်များဖြင့် ပိုက်ဆံအိတ်ကိုဖွင့်ကာ တွန့်ကြေနေသော ငွေစက္ကူကို အမျိုးသမီးလက်ထဲထည့်လိုက်၏။ ပြီး .. လော့တီဆီပြန်ပြေးသည်။

“အမ်းတဲ့ငွေ ယူသွားဦးလေ”

ကလေးနှစ်ယောက်ကား မကြားတော့။ လမ်းတစ်လျှောက် မာရသွန်ခရီး နှင်ကြလေပြီ။ အပန်းဖြေစခန်းဆီ ပြန်ရောက်တော့ အခန်းထဲပြေးကာ လော့တီက အဝတ်ပုံအောက်၌ထိုးထားသည့် ဓာတ်ပုံကိုထုတ်

သည်။ ခုန်တော့ပေါက်တော့မှလို ကူခြေမရဖြစ်နေသော လီဇာကို လက်ကမ်းပေးလိုက်၏။ လီဇာက မရဲတရဲနှင့် ဓာတ်ပုံကိုအသာကြည့်သည်။ ပြီး တစ်မျက်နှာလုံးလင်းသွားပြီး ဓာတ်ပုံထဲမှအမျိုးသမီးမျက်နှာကို ကော်နှင့်တွဲထားသလို လွှဲဖယ်မရ စူးစိုက်နေတော့သည်။

လော့တီက မျှော်လင့်တကြီး လီဇာမျက်နှာကို ငေးနေသည်။ လီဇာက ဝမ်းသာလုံးဆိုကာတုန်နေသည်။ ဓာတ်ပုံကို အသာနိမ့်ကာ လော့တီအား အားရပါးရ ခေါင်းညိတ်ပြရင်း တိုးညှင်းသောလေသံဖြင့် -

“ဟုတ်တယ် ဒါ .. ငါ့မေမေ”

ပြောပြီး ဓာတ်ပုံကို ကျပ်နေအောင်ပိုက်ပွေ့ထားလိုက်သည်။ လော့တီက လီဇာလည်ပင်းကို ကြိုးဖက်ကာ -

“တို့မေမေ”

မိန်းကလေးနှစ်ယောက်သား တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် တင်းကျပ်စွာဖက်ထားမိကြ၏။ ရုပ်ချင်းတူနေသော ပဟေဠိကိုတော့ အဖြေသိရလေပြီ။ သို့သော် အဖြေညှိရဦးမည့် ပဟေဠိအသစ်တွေ ပြဿနာနောက်တိုးတွေက တသီကြီးတန်းစီနေ၏။

ထမင်းစားခန်းမှ မောင်းသံကြားရလေပြီ။ လော့ကားတစ်လျှောက် ပြေးဆင်းသွားကြသော ကလေးများ၏ရယ်မောသံ၊ အော်ဟစ်သံတို့ကို ကြားရသည်။ လီဇာက ဓာတ်ပုံကို လော်ကာထဲပြန်ထည့်မည်ပြင်တော့ လော့တီက -

“နင် အပိုင်ယူလိုက်တော့”

မစ္စယူရီကာ ရုံးခန်းထဲရောက်နေသည်။ စိတ်လှုပ်ရှားလွန်း၍ သူ့ပါးအိုကြီးနှစ်ဖက်လုံး ပန်းသီးကြီးလိုရဲနေသည်။

“ပြောကို ပြောရမှဖြစ်မယ် ဆရာမကြီးရေ။ ကျွန်မအောင့်မထားနိုင်ဘူး။ တစ်ခုခုတော့လုပ်မှ ဖြစ်မှာ”

“ဖြည်းဖြည်း ဖြည်းဖြည်း။ ပြောချင်တာကို အေးအေးဆေးဆေးပြောလေ မိန်းကလေးရဲ့”

“နက္ကွတ်ချင်းတိုက်တာ မဟုတ်ဘူး ဆရာမကြီးရေ”

“ဘယ်သူ .. ဪ .. အက်ဒွပ်ဘုရင်နဲ့ အပ်ချုပ်သမားလား”

“ဟင့်အင်း .. လီဇာနဲ့လော့တီကိုပြောတာ။ ကျွန်မ စာရင်းစာအုပ်ထဲမှာ ကြည့်ပြီးပြီ။ တစ်နှစ်တည်း။ တစ်လတည်း။ တစ်ရက်တည်း။ လင့်တံမြို့မှာ မွေးခဲ့ကြတာ ဆရာမကြီးရဲ့။ တိုက်ဆိုင်မှုတော့ မဖြစ်နိုင်လောက်ဘူး။ ပြောရရင် ဆရာမကြီးလည်း အဲဒါနဲ့ပတ်သက်ပြီး သဘောပေါက်ထားတာလေးတွေ ရှိပါတယ်”

“ဟင် .. ဒါဖြင့် ဆရာမကြီးသိနေတယ်ပေါ့”
“ဆိုပါတော့။ လော့တီလေးရောက်လာတော့ သူမွေးသက္ကရာဇ်နဲ့ မွေးဖွားရာဒေသကို စာရင်းသွင်းခိုင်းလိုက်တာလေး။ ပြီး လီဇာ မွေးသက္ကရာဇ်နဲ့ တိုက်ကြည့်လိုက်တယ်။ ဒါက မလုပ်မဖြစ်လုပ်ရမယ့်ကိစ္စ မဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ် .. ဟုတ်တယ် ဆရာမကြီး။ ဒါထက် ဘာဆက်လုပ်ကြမလဲဟင်”
“ဘာမှမလုပ်ဘူး”
“ဘာမှမလုပ်ဘူး။ ဟုတ်လား ဆရာမကြီး”

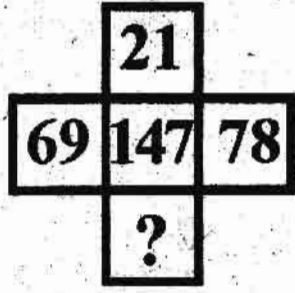
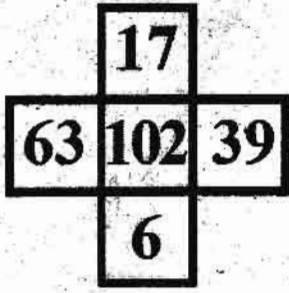
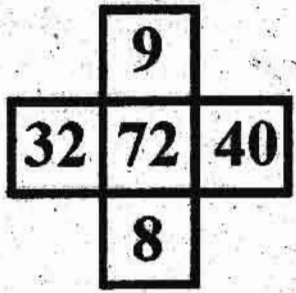
“အင်းလေ ဘာမှမလုပ်ဘူး။ အဲ .. မင်းပါးစပ် ဝိတ်မထားရင်တော့ ဆရာမကြီး စိတ်ဆိုးမိမယ်ထင်တယ်”

“ဟင် .. ဒါပေမယ့်”
“ဘာ .. ဒါပေမယ့်မှ လုပ်မနေနဲ့။ ကလေးနှစ်ယောက်ကလည်း သံသယမရှိဘူး။ အခု နှစ်ယောက်တို့ တတ်ပုံရိုက်ပြီးပြီ။ အဲဒီပုံတွေ အိမ်ကိုပို့လိုက်လိမ့်မယ်။ အဲဒါက အဆင်ပြေသွားလည်း အတိုင်းထက်အလွန်ပေါ့။ တို့တွေ ဒီဇာတ်မှာ ဒါရိုက်တာဝင်လုပ်စရာမလိုဘူး။ အဲဒါလေးတော့ နားလည်ပေးထားနော်။ ကဲ .. ထမင်းချက်ကို ဆရာမကြီးဆီ လွှတ်လိုက်ပါဦး”
မစွယူရိုကာခမာ မတင်မကျနှင့်ပင် ဆရာမကြီး ရုံးခန်းမှ ထွက်ခွာလာရသည်။
(ရှေ့လဆက်ရန်)

နတ်မောက်အနီချို

ဥက္ကဋ္ဌပေးပို့ခြင်း (၃)

မေးခွန်းသင်္ကေတနေရာ၌ လိုနေသော ကိန်းကို ဖြည့်ပါ။

[အဖြေမှန်သူကို ဆုအဖြစ် ဆုငွေ ၁၅၀၀ ကျပ်နှင့်အတူ Oxford Learner's Pocket Dictionary 2005 နှင့် ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတစ်အုပ်စီချီးမြှင့်မည်ဖြစ်ပါသည်။ အဖြေမှန်သူတစ်ယောက်ထက်များနေပါက အဖြေမှန်သူများထဲမှ တစ်ဦးကို မဲစနစ်ဖြင့် ရွေးချယ်ကာ ဆုချီးမြှင့်ပါမည်။ မူလတန်း၊ အလယ်တန်းနှင့် အထက်တန်းကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများသာ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ရှိပါသည်။ ဖော်ပြပေးထားသည့် ပြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံဖြင့်သာ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ပြုပါမည်။ ပြိုင်ပွဲအဖြေလွှာများကို ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတိုက်၊ အမှတ် ၈၀(A)၊ အပေါ်ဆုံးထပ်၊ ၁၂၄ လမ်း၊ သပြေကုန်းရပ်ကွက်၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့သို့ လိပ်မူ၍ ၁-၅-၂၀၁၆ ရက်နေ့အရောက်ပေးပို့ရပါမည်။ ပြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံကို စာအုပ်အနောက်ဘက်စာမျက်နှာတွင် ဖော်ပြပေးထားပါသည်။]

လောကီသမရဉာဏ် ရုဇဗ္ဗဗျား

မောင်ရဲကြည်

ဗာရာဏသီပြည်ကို ဗြဟ္မဒတ်မင်း၏ သားတော် ဗြဟ္မဒတ္တသတ်သားသည်လည်းကောင်း၊ ၎င်း၏ ကြင် ယာတော် ကောသလမင်း၏ သမီးတော်သည်လည်း ကောင်း အတိတ်က ဘဝဟောင်းကို ကောင်းစွာ မှတ် မိသော ဉာဏ်ရှိသူများ ဖြစ်ကြ၏။

ထိုသတ်သားသည် ပြည့်ရှင်မင်းဖြစ်လာသော အခါ ကောသလမင်း၏ သမီးတော်မှာလည်း မိဖုရား ကြီးဖြစ်လာသည်။ မိဖုရားကြီးသည် ဘုရင်မင်းမြတ် ရွတ်ဆိုသော ဥဒါန်းဂါထာကို သီလိုသော်ငြား မမေးရဲ သဖြင့် မသိရချေ။

တစ်နေ့သ၌ မိဖုရားကြီးသည် ဘုရင်မင်းမြတ် အလွန်နှစ်သက်သော ကိစ္စတစ်ခုကို ဆောင်ရွက်မိရာ ဘုရင်မင်းမြတ်က ဆုပေးတော်မူ၏။

“မိဖုရားကြီးကို ဆုတစ်ခုပေးမယ်။ လိုရာဆုကို တောင်းလော့”

“အရှင်မင်းကြီး နေ့တိုင်းသီဆိုတဲ့ သီချင်းရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို သိချင်ပါတယ်”

“ရှင်မ .. အဲဒါသိလို့ ဘာလုပ်မှာတုံး။ တခြား ဆုကို ပြောင်းပြီးတောင်းစမ်းပါ”

“အရှင်မင်းကြီး .. ကျွန်တော်မျိုးမမှာ ကျွဲ၊ နွား၊ ဆင်၊ မြင်း၊ ကျေးကျွန်၊ ရွှေငွေ အားလုံးပြည့်စုံတဲ့အတွက် မလိုချင်ပါဘူးဘုရား။ အဲသည်သီချင်းရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ပဲ သိချင်ပါတယ်”

“ကောင်းပြီ ရှင်မ၊ သိစေအံ့။ သို့ရာတွင် သင့် တစ်ယောက်တည်းကို ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ မပြောလို။ ခြို့ အလုံး၌ စည်လည်စေ၍ မင်းအိမ်တံခါး၌ ရတနာမဏ္ဍပ် ဆောက်လုပ်ပြီးလျှင် ရတနာပလ္လင်ကို ခင်းစေ၍ ပလ္လင် ထက်၌နေလျက် အလုံးစုံသောသူတို့ကို ပြောဆိုဟော ကြားမည်”

မိဖုရားကြီးလည်း မင်းကြီးပြောဆိုသည့်အတိုင်း ပြုလုပ်စေကာ ပြီးစီးသော် မင်းကြီးထံ အကြောင်းကြား ၏။ မင်းကြီးကြွလာတော်မူသော် ပရိသတ် ဗိုလ်ထု အလယ်တွင် မေးမြန်း၏။

“ကုသိုလ်ကို အလိုရှိ၍ တိုင်းနိုင်ငံကို ကြီးပွား စေတတ်သော အရှင်မင်းကြီး။ အရှင်မင်းကြီးသည် သီချင်းဂါထာကို အလွန်နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်စွာ အမြဲ မပြတ် ဆိုဘိ၏။ ထိုသီချင်းဂါထာ၏ အနက်ကို မေးမြန်း ပါ၏။ ဖြေကြားတော်မူပါ”

“ရှင်မ .. ငါသည် ရှေးအခါက ဤဗာရာဏသီပြည်၌ပင်လျှင် မထင်ရှားသော သူဆင်းရဲမျိုး၌ ဖြစ်၍ သူတစ်ပါးအမှုကိုစွဲ၍ အခစားပြုလုပ်ကာ အသက် မွေးလျက် သီလကို စောင့်သုံးခဲ့ဖူးပြီ။

“ရှင်မ .. ငါသည် အမှုလုပ်ရာသို့ သွားသည်ရှိ သော် မင်္ဂလီယုလာသော အကျင့်သီလဖြင့် ပြည့်စုံ လျက် အာသဝေါတရား လေးပါးမရှိ ငြိမ်းချမ်းသော အံ့ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ လေးဆူတို့ကို ဖူးမြင်ရပြီ။

“ရှင်မ .. ငါသည် ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါ လေးဆူတို့ ၌ စိတ်ကိုကြည်ညိုစေ၍ သစ်ရွက်အခင်း၌ သီတင်းသုံး စေပြီးလျှင် မိမိလက်တို့ဖြင့် မုယောမုန့် လေးဆုပ်တို့ကို လှူဒါန်းခဲ့ဖူးပြီ။

“ရှင်မ .. ငါ၏ ဤသို့သဘောရှိသော အကျိုး သည် မုယောမုန့်လေးဆုပ်ကို လှူဒါန်းသော ကုသိုလ်၏ အကျိုးဖြစ်သည်။ မြေအပြင်ကို အစိုးရ၍ ပြည့်စုံမွန် မြတ်သော ဤမင်းစည်းစိမ်ကို ခံစားရပြီ”

မင်းကြီးသည် မိဖုရားကြီးအမျှရှိသော ပရိသတ် တို့ကို ကောင်းကင်အလယ်တွင် လပြည့်ဝန်းကို ထင်စေ သကဲ့သို့ ထင်ရှားစွာ သီချင်းဂါထာ၏ အနက်အဓိပ္ပာယ် ကို ဟောကြားလေ၏။

ထိုအခါ နိဗ္ဗာန်ကြီးသည် မင်းကြီး၏ တရားစကားကို ကြားနာရသည်ဖြစ်၍ ကြည်ညိုစွာ တိုက်တွန်း၏။

“ကုသိုလ်ကို အလိုရှိသော အရှင်မင်းကြီး .. လှူဒါန်း၍သာ စားတော်မူပါ။ ဒါန စသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌ မမေ့မလျော့ပါလင့်။ ပဋိရူပဒေသဝါစသော စက်လေးပါးကိုလည်း လည်စေပါလော့။ တရားကိုလည်း စောင့်ပါလော့”

ထိုအခါ မင်းကြီးသည် ဝိပုရာကြီး၏ လှပတင့်တယ်ခြင်း၊ စည်းစိမ်အခြံအရံ ပေါများခြင်းကို ကြည့်ရှုပြီးလျှင် တစ်ဖန်ပြန်၍ မေးမြန်းတော်မူသည်။

“ရှင်မ .. ငါ၏ ရှေးကပြုခဲ့ဖူးသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြောကြားအပ်ပြီ။ သင်လည်း သိကြားမင်း၏ ဝိပုရာကဲ့သို့ တင့်တယ်လှ၏။ ရှေးအခါက အဘယ်ကောင်းမှုကို ပြုခဲ့ဖူးသနည်း”

ဝိပုရာကြီးလည်း မင်းကြီးကဲ့သို့ပင် ရှေးဘဝက အဖြစ်အပျက်ကို သိနိုင်သော စာတိဿရဉာဏ်ကို ရရှိပေ၏။ ထို့ကြောင့် ဤသို့ ဖြေကြားပေ၏။

“အရှင်မင်းကြီး .. အကျွန်ုပ်လည်း ရှေးအခါက သူကြွယ်မျိုး၏ အစေအပါး ကျွန်ုပ်ဖြစ်၍ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ နှလုံး သုံးပါးကို စောင့်ရှောက်ခဲ့ပြီ။ သီလဖြင့်ပြည့်စုံခဲ့

ပြီး တရားသဖြင့် အသက်မွေးခဲ့ပြီး ထို့ကြောင့် လှပတင့်တယ် ရှုချင်စဖွယ် အဆင်းရှိပါ၏။

“အရှင်မင်းမြတ် .. ထိုအခါ ကျွန်ုပ်သည် ကံလေသာကို ဖျက်ဆီးပြီးသော အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား ဆွမ်းခံကြွလာစဉ် ဝေစုရသော ထမင်းကို ကိုယ်တိုင်နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်စွာ လှူဒါန်းခဲ့ဖူးပြီ။ အကျွန်ုပ်၏ ဤသို့သဘောရှိသော အကျိုးသည် ဝေစုရသော ထမင်းကို လှူဒါန်းရသော ကုသိုလ်ကောင်းမှု၏ အကျိုးဖြစ်ပါ၏”

ဤသို့လျှင် မင်းကြီးနှင့် ဝိပုရာကြီးတို့သည် မိမိတို့၏ ကောင်းမှုကို အကျယ်အားဖြင့် ပြောဆိုပြီးလျှင် မြို့တံခါးလေးဖျက်နား၊ မြို့တော်၊ နန်းတော် တံခါး ဤခြောက်ဌာနတို့၌ အလှူတင်းကုန် ခြောက်ဆောင်တို့ကို ဆောက်လုပ်လျက် နေ့စဉ် ဖွဲ့စည်းတစ်ကျွန်းလုံး ကျော်ကြားသော အလှူကြီးကို ပေးကုန်၏။ သီလကို ဆောက်တည်ကုန်၏။ ဥပုသ်ကို စောင့်သုံးကုန်၏။ အသက်၏အဆုံး၌ နတ်ပြည်သို့ လားကြကုန်၏။

(မဟာပညာဗလ ပဌမကျော်ဦးကြီးစေ၏ ငါးရာ ငါးဆယ်နှိပါတ်တော်၊ စကားပြေ ကုမ္ဘာသပဏ္ဍိစာတံကို ဖိုးသည်း)

မောင်ရဲကြည်

မေတ္တာရပ်ခံခြင်း

ဉာဏ်စစ်ပဟေဠိပြိုင်ပွဲဝင်သူများသည် ဉာဏ်စစ်ပဟေဠိပြိုင်ပွဲ ဝင်ဖြေကြသည်ကိုတွေ့၍ များစွာနှစ်ထောင်းအားရဖြစ်မိပါသည်။ သို့သော် ဖြေဆိုသူများအား အကြိမ်ကြိမ်သတိပေးထားသော်လည်း တချို့ဉာဏ်စစ်ဖြေဆိုသူများသည် အဖြေသာပေး၍ သက်သေပြချက်မပါရှိသည်ကို တွေ့နေရပါသေးသည်။ ထိုသို့သော ဖြေဆိုလွှာများကို ပယ် ဖြေဆိုလွှာအဖြစ် ဝမ်းနည်းစွာ သတ်မှတ်ခဲ့ရပါသည်။ သို့ပါ၍ ဉာဏ်စစ်ဖြေဆိုသူများသည် အဖြေနှင့်အတူ သက်သေပြချက် (တွက်နည်း) ကိုပါပေးဖို့ အထူးသတိပြုစေလိုပါသည်။

တချို့ ဉာဏ်စစ်ဖြေဆိုသူများသည် ကျောင်းလိပ်စာပေး၍ ဖြေဆိုပြီး ဆုရ၍ ဆုရှင်အား ဆုငွေနှင့် စာအုပ်လက်ဆောင်များ ပေးဖို့သော်လည်း ကျောင်းတွင် ဆုရှင်၏ အမည်စာရင်းမရှိသည်ကိုတွေ့ရကာ ဆုငွေနှင့် စာအုပ်လက်ဆောင်များ မကူစင်းတိုက်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာသည်ကိုလည်း တွေ့နေရပါသည်။ ဒို့ပါ၍ ဖြေဆိုသူသည် မိမိလိပ်စာကို တိကျမှန်ကန်စွာရေးသားရန် အထူးလိုအပ်လှပါသည်။ ဤဉာဏ်စစ်ဖြေဆိုပွဲများသည် အခြေခံမှ အထက်တန်းအဆင့် ဉာဏ်ရည်ရှိသူများအတွက် ပြုလုပ်သော ပြိုင်ပွဲသာဖြစ်၍ တက္ကသိုလ်၊ ကောလိပ်ဆင့်တက်ရောက်နေသော၊ အောင်မြင်ပြီးသောသူများ ယှဉ်ပြိုင်ပါက သင့်တော်မည် မဟုတ်၍ ပါဝင်မယှဉ်ပြိုင်ပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

ရတနာပန်းစင်းဂုဏ်စုံ ဦးစင်၊

ကုမ္ပဏီ

ရှစ်စုံစွမ်း

အတွဲ ၂၁၊ အမှတ် ၂၊ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ဧကုသုတဉာဏ်စမ်းပေးစဉ်ဖြင့် (၆)

- ၁။ ဆုအမည်သည် သူ့အမည်ဖြစ်ကာ စာရေးဆရာများကို နှစ်စဉ်ချီးမြှင့်ခဲ့သော အမေရိကန်လူမျိုး သတင်းစာတိုက်ပိုင်ရှင် စာနယ်ဇင်းသမားကြီးမှာ မည်သူဖြစ်ပါသနည်း။
- ၂။ စာကရော့တောင်တန်း Zagos Mountains သည် မည်သည့်တိုင်းပြည်တွင် တည်ရှိသနည်း။
- ၃။ ရှေးခေတ် ဂရိလူမျိုးများ ခေါ်ဝေါ်သည့် 'Stater' မှာ မည်သည်ကို ခေါ်ဆိုသနည်း။
- ၄။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် ပထမဆုံးသော ပုတ်ရဟန်းမင်းကြီးမှာ မည်သူနည်း။
- ၅။ ဟက်တိုမီတာ hectometre တစ်မီတာလျှင် မီတာ metre ပေါင်း မည်မျှရှိသနည်း။
- ၆။ တိဘက်ဘုန်းကြီး Tibetan monk များကို မည်သို့ခေါ်ဆိုကြသနည်း။
- ၇။ လူ၏ ကိုယ်ခန္ဓာတွင်ရှိသော 'Masseter' ကို မည်သို့ခေါ်ဆိုသနည်း။
- ၈။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ပုဂံခေတ်ကာလက ပုဂံမင်းဆက် ဘယ်နှဆက်ရှိခဲ့သနည်း။
- ၉။ ပါဠိဘာသာစကားဖြင့် 'နာမည်'ကို မည်သို့ခေါ်ဆိုသနည်း။

[အဖြေမှန်သူကို ဆုအဖြစ် ပထမ ၅၀၀၀ ကျပ်၊ ဒုတိယ ၃၀၀၀ ကျပ်၊ တတိယ ၂၀၀၀ ကျပ် နှင့် Oxford learner's Pocket Dictionary 2005 နှင့် ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံပစ္စည်းတစ်အုပ် ချီးမြှင့်မည် ဖြစ်ပါသည်။ အဖြေမှန်သူတစ်ယောက်ထက်များနေပါက အဖြေမှန်သူများထဲမှတစ်ဦးကို မဲစနစ်ဖြင့် ရွေးချယ်ကာ ဆုချီးမြှင့်ပါမည်။ အလယ်တန်းနှင့် အထက်တန်းကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများသာ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ရှိသည်။ ဖော်ပြပေးထားသည့် ဖြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံဖြင့်သာ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ရမည်ဖြစ်သည်။ ဖြိုင်ပွဲအဖြေလွှာများကို ရတနာပန်းခင်း ရုပ်စုံပစ္စည်းတိုက်၊ အမှတ်-၈၀(A)၊ အပေါ်ဆုံးထပ်၊ ၁၂၄ လမ်း၊ သပြေကုန်းရပ်ကွက်၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့သို့ လိပ်မှတ် ၁-၅-၂၀၁၆ ရက်နေ့ အရောက်ပေးပို့ရပါမည်။ ဖြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံကို စာအုပ် အနောက်ဘက်တွင် ဖော်ပြပေးထားပါသည်။]

စာမူရှင်များသို့ မေတ္တာရပ်ခံခြင်း

ရတနာပန်းခင်း ရုပ်စုံပစ္စည်းသို့ စာမူများပေးပို့ရာတွင် စာမူရှင်၏လိပ်စာကို စာမူ၏ နောက်ဆုံးစာ မျက်နှာတွင် တိကျမှန်ကန်ရှင်းလင်းစွာ ရေးသားပေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။ လိပ်စာကို စာအိတ်ပေါ်တွင်သာ ရေးသားပါက စာမူရှင်သို့ ဆက်သွယ်ရန် အခက်အခဲနှင့် ကြုံတွေ့ပါသည်။ စာမူနှင့် လက်ဆောင်စာအုပ်ပေးပို့ရာတွင် လိပ်စာရှာမတွေ့မှနှင့် မကြာခင်ထဲကြုံတွေ့ရ၍ စာမူ၏နောက်ဆုံးစာမျက်နှာ အောက်ဆုံးတွင်လည်း လိပ်စာရေး ထိုးပေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

ရတနာပန်းခင်း ရုပ်စုံပစ္စည်းတွင် တချို့စာမူရှင်များသည် စာမူပါရှိသော်လည်း စာမူများ မထုတ်ယူကြ သေးသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ သို့ပါ၍ မိမိစာမူပါရှိသည့် နှစ်၊ လကို ဖော်ပြကာ စာမူနှင့် လက်ဆောင်စာအုပ်များ ထုတ်ယူကြပါရန်နှင့် ကိုယ်စားလှယ်ဖြင့် ထုတ်ယူလိုပါက ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာ ရေးသား၍ ထုတ်ယူနိုင်ပါကြောင်း ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

ဘိုးဘွားတို့မြေ မစွန့်သင့်လေ

■ သီတာဂူကျောက်ဆည်

ဟိုးရှေးရှေးတုန်းက ဘီလုံးငှက်တစ်ကောင်ဟာ လယ်သမားတွေ ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးတဲ့ လယ်ကွင်းထဲက ထယ်စိုင်းခဲ မြေစိုင်းခဲတွေရဲ့ကြားမှာ နေထိုင်သတဲ့။ အဲဒီလို မြေစိုင်းခဲ၊ ထွန်ခဲတွေရဲ့အကြားမှာ နေထိုင်ကျက်စားကြတာဟာ စားသောက်နေထိုင်ရေးနဲ့ လုံခြုံမှုကိုလည်း ပေးနိုင်တာမို့ ဘီလုံးငှက်တို့ရဲ့ ဟိုးဘိုးဘေးလက်ထက်ကတည်းက အစဉ်အလာမပျက် နေထိုင်ကျက်စားကြတဲ့ အရပ်ဒေသဖြစ်သတဲ့။ တစ်နေ့မှာတော့ ဘီလုံးငှက်က လေးက ဒီလိုစဉ်းစားသတဲ့။

“အင်း .. တစ်နေ့လာလည်း ဒီထွန်ခဲတွေကြား၊ တစ်နေ့လာလည်း ဒီမြေစိုင်းခဲတွေကြား၊ အစာရှာရတာ ပျင်းစရာကောင်းလိုက်တာ။ ဟိုးမှာမြင်ရတဲ့ စိမ်းစိမ်းစိုစို တောအုပ်တွေထဲမှာဆိုရင် အစာလည်းပေါ် ပျော်စရာလည်းကောင်းမှာပဲ” ဆိုပြီး -

ဆွေမျိုးမိဘ သူငယ်ချင်းမိတ်ဆွေဘဝတူတွေ နေထိုင်တဲ့အရပ်ကိုစွန့်ပြီး တစ်ကောင်တည်း တောအုပ်ထဲကို ပျံသန်းသွားသတဲ့ကွယ်။ ဘီလုံးငှက်ကလေးဟာ တောအုပ်ထဲမှာ အစာရှာလိုက်။ သီချင်းဆိုလိုက်နဲ့ အတော်ပျော်မြူးနေတာပေါ့။ တစ်နေ့မှာတော့ အစာရှာနေတဲ့ ဘီလုံးငှက်ကလေးကို သိမ်းငှက်ကြီးတစ်ကောင်က အစာအဖြစ် ထိုးသုတ်သွားသတဲ့။ ဘီလုံးငှက်လေးဟာ ကြီးမားသန်မာတဲ့ သိမ်းငှက်ကြီးရဲ့ ခြေချောင်းတွေကြားထဲမှာ ယက်ကန်ယက်ကန်နဲ့ ပါသွားတာပေါ့ကွယ်။ သိမ်းငှက်ရဲ့ခြေချောင်းတွေကြားထဲက မလှုပ်နိုင်တဲ့ ဘီလုံးငှက်လေးဟာ ဝမ်းပန်းတနည်းနဲ့ ဒီလိုခိုက်ကြီးတင်ငိုကြွေးလိုက်သတဲ့။

“ငါ့မှာပဲ။ ငါတို့နေထိုင်ကျက်စားတဲ့ ဘိုးဘွားတွေရဲ့နေရာမှာဆိုရင် ဒီလိုအဖမ်းခံရမှာမဟုတ်ဘူးလို့ ပြောတော့ သိမ်းငှက်ကြီးက ရယ်မောပြီး ဒီလိုပြန်မေးသတဲ့။

“ဟေ့ဘီလုံး .. မင်းတို့အရပ်က ဘယ်လိုနေရာမျိုးမို့လဲကွ။ ဘယ်လိုနေရာမှာပဲဖြစ်ဖြစ် ရူးရှုထက်မြက်တဲ့ ငါ့မျက်လုံးခွန်အားကြီးမားတဲ့ ငါ့တောင်ပံအောက်က မလွတ်နိုင်ပါဘူးကွ” လို့ပြောတော့ ဘီလုံးငှက်ကလေးက

“အို .. ကျုပ်တို့နေထိုင်ရာဒေသဖြစ်တဲ့ လယ်ကွင်းပြင် ထွန်ခဲမြေစိုင်းခဲတွေကြားသာ ရောက်လိုကတော့ သင့်ရဲ့မျက်လုံး ဘယ်လောက်စူးရှထက်မြက်ပါစေ။ သင့်ရဲ့တောင်ပံ ဘယ်လောက်အားအင်ရှိပါစေ။ သင့်ရဲ့ခြေထောက် မညှိမှုသန်မာပါစေ ကျုပ် ဂရုမစိုက်ပါဘူး” လို့ပြောတော့ သိမ်းငှက်ကြီးက မခံချင်လည်းဖြစ် သူ့ရဲ့စွမ်းအင်ကိုလည်း ယုံကြည်တာကြောင့် -

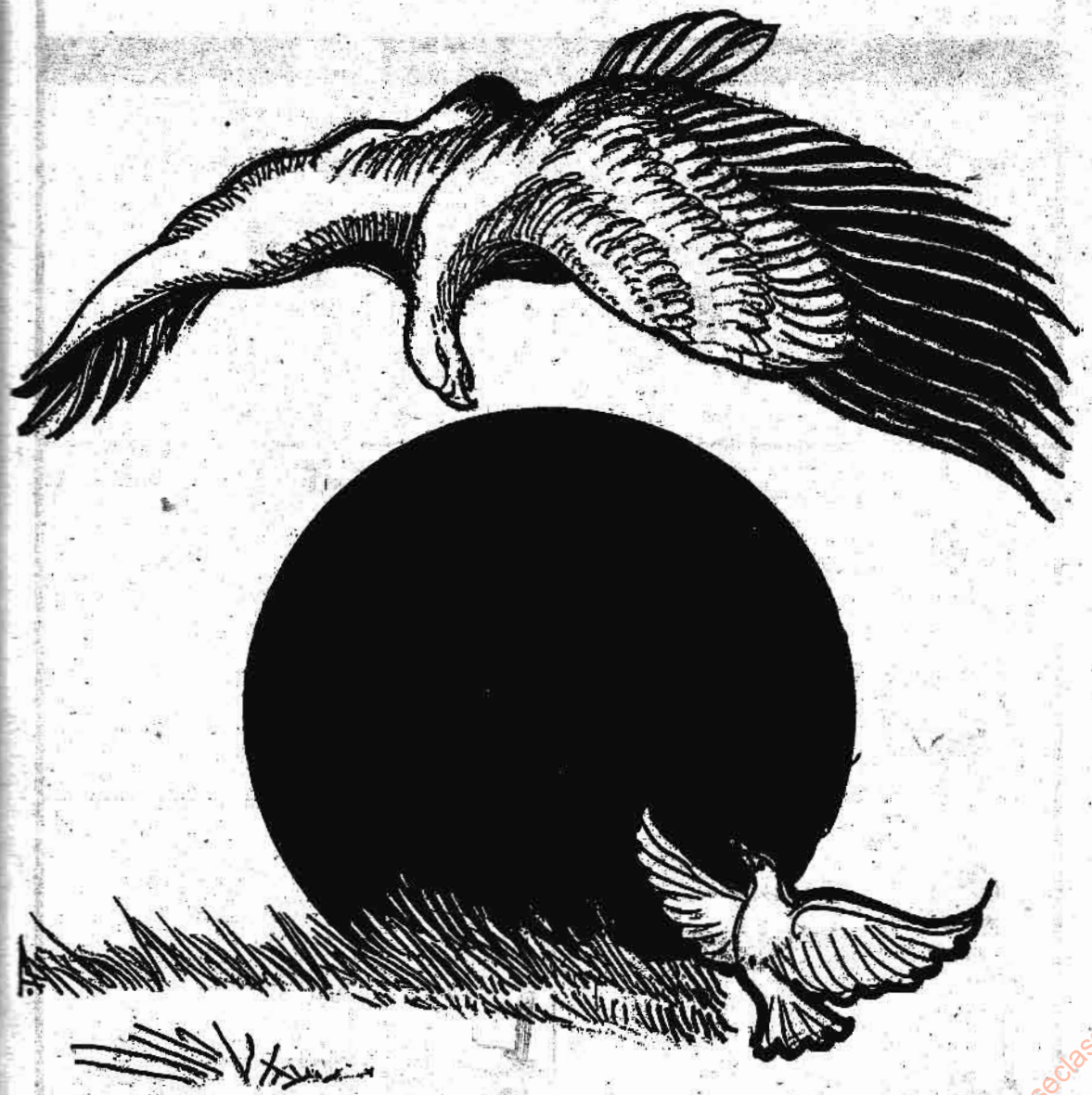
“အဲမာ .. မင်းလို ငှက်ပိစိကွေးကများ ငါ့လို သိမ်းငှက်ကို စိန်ခေါ်ရတယ်လို့။ ကောင်းပြီလေ။ မင်းတို့နေတဲ့ လယ်ကွင်းထဲ အရောက်ပို့ပေးမယ်။ မင်း ငါ့လက်က လွတ်အောင်ပြေးပေးတော့” ဆိုပြီး သိမ်းငှက်ကြီးက ဘီလုံးငှက်ကလေးကို လယ်ကွင်းထဲကို အရောက်ပို့ပေးလိုက်သတဲ့။ ဘီလုံးငှက်ကလေးဟာ သိမ်းငှက်ကြီးရဲ့ လက်ကလည်းလွတ်ရော မြေစိုင်းခဲတစ်ခုအပေါ် ခုန်တက်ရင်း သိမ်းငှက်ကြီးကို ဒီလိုစိန်ခေါ်လိုက်သတဲ့။

“အို .. အသင်သိမ်းငှက်၊ သင်သတ္တိရှိရင် ကျွန်ုပ်ကို လာဖမ်းလှည့်စမ်းပါ။ သင့်ထက် အဆများစွာကြီးတဲ့ ငှက်ဖြစ်ပါစေ ကျွန်ုပ်မကြောက်ဘူး”

လို့ ပြောလိုက်တော့ သိမ်းငှက်ကြီးက ဒေါသတအားဖြစ်သွားပြီး “အေး .. ငါ့လိုသိမ်းငှက်ကို စိန်ခေါ်ရတဲ့ငှက်စုတ် သေပေတော့” ဆိုပြီး သူ့ရဲ့ကြီးမားတဲ့တောင်ပံနှစ်ဖက်ကိုဖြန့်ပြီး အရှိန်အဟုန်ပြင်းစွာနဲ့ ဘီလုံးငှက်ဆီကို ထိုးစိုက်လိုက်သတဲ့။ ဘီလုံးငှက်ကလေးဟာ သိမ်းငှက်ကြီး အတောင်ပံဖြန့်ပြီး စိုက်ဆင်းလာတာလည်းသိရော ချက်ချင်းမြေစိုင်းခဲအကြားထဲကို ဝင်လိုက်သတဲ့။ အဲဒီအခါမှာ သိမ်းငှက်ကြီးဟာ သူ့ရဲ့အရှိန်ကို မထိန်းနိုင်ဘဲ မြေစိုင်းခဲနဲ့ သူ့ရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ဟာ အရှိန်ပြင်းစွာပွတ်တိုက်မိပြီး ရင်ကွဲတာ မျက်စေ့နှစ်လုံးကကျွတ်ထွက်ပြီး မရှုမလှ သေပွဲဝင်ရသတဲ့ကွယ်။

ပုံပြင်လေးကတော့ ဤမျှသာဖြစ်ပါတယ်။ ဒီပုံပြင်လေးကို နားထောင်ဖတ်ရှုပြီး မိမိကိုယ်ကို အထင်ကြီးလွန်းရင် လောကမှာ ပျက်စီးရတတ်တယ်။

သီတာဂူကျောက်ဆည်

သူလက်ရာ

ဤသူလက်ရာ ကလေးကဏ္ဍအတွက် ကလေးများကိုယ်တိုင် ရေးဆွဲသည့် တစ်မျက်နှာစာ ကာတွန်းများ ပေးပို့နိုင်ပါသည်။ ကာတွန်းဆရာသစ်များ ပေါ်ထွက်လာစေရန် ရည်ရွယ်ပါသည်။ ကာတွန်းရွေးချယ်ခံရပါက စာမူနှင့် လက်ဆောင်မဂ္ဂဇင်း ပေးပို့ပါမည်။

ပထက်ထက်ညိမ်၊ ဥဩစာတ်ပုံ/မိဒီယို၊ မိုလ်ချုပ်လမ်း၊ ပြင်သစ်မြို့။

ကလေး: **ပြာဏ**

အင်အားအရှိဆုံး

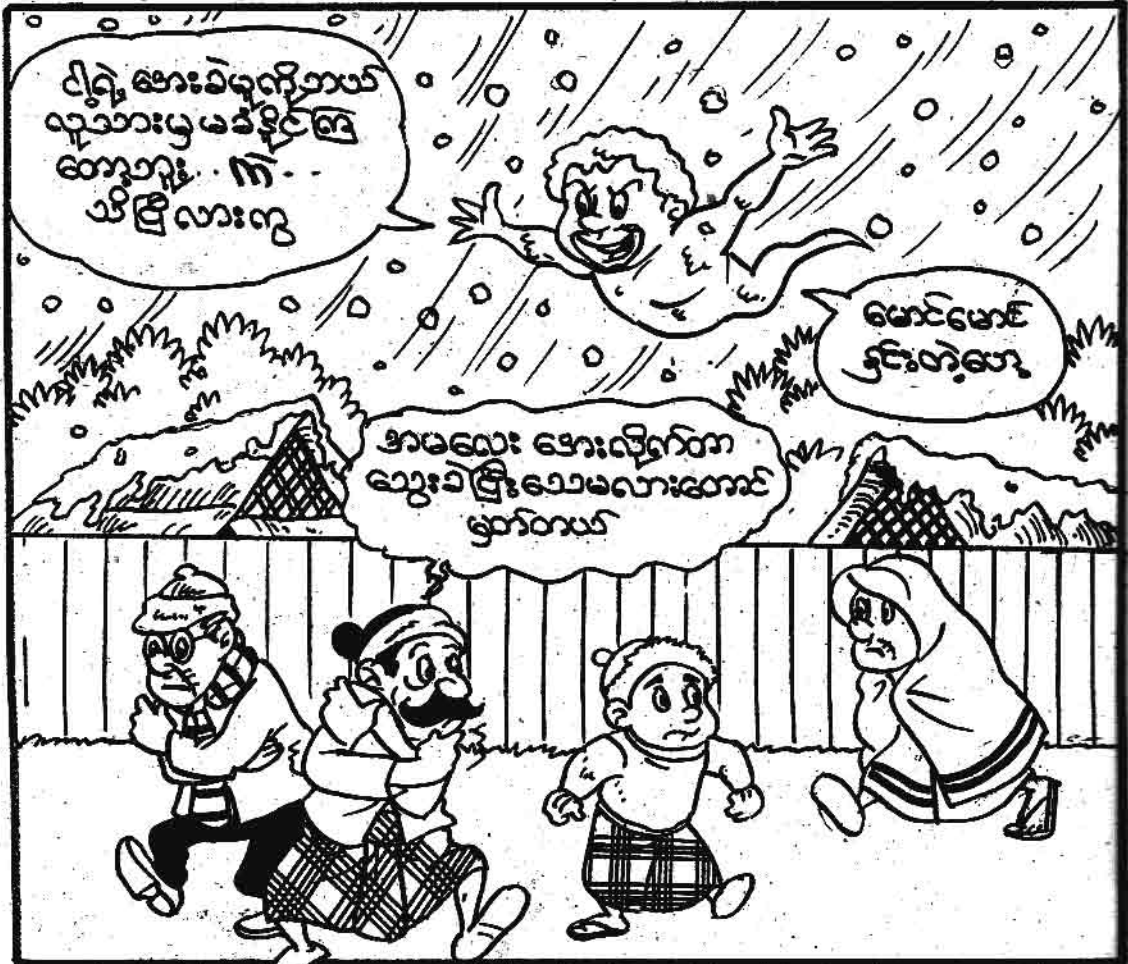

တစ်ခါတုန်းက အဖေခွင်းအိုကြီးမှာ
သူ့သား ခွင်းရှီလေးရှိတယ်။

ဒီကမ္ဘာမှာပါဟာ
အင်အားအရှိဆုံး
ဖြစ်မယ်လို့

ငါ့ရဲ့အဖိုးခွင်းခွေးကို
အေးဆရာပြန်ရင်ဟာပင်သူ့
ခံနိုင်ကြမှာမဟုတ်ဘူး

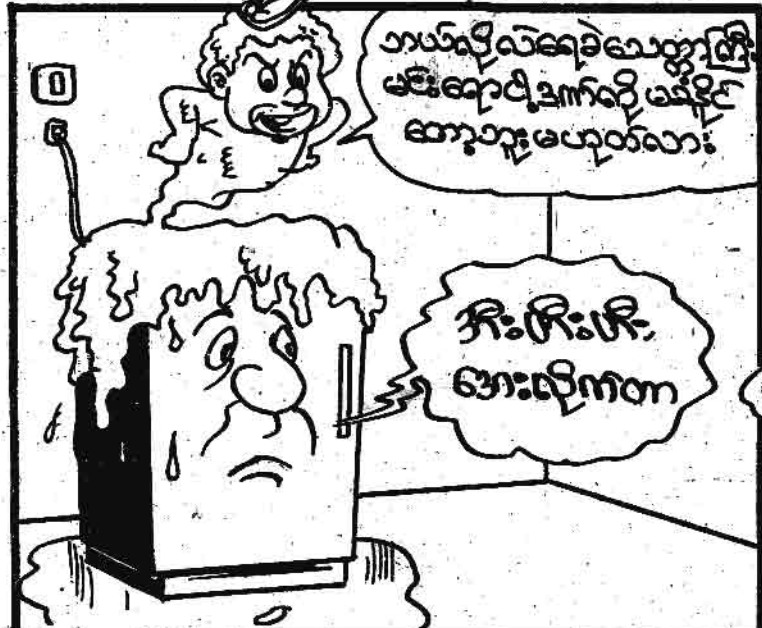

ငါ့ကို အေးခဲမှကိုဘယ်
လူသားမှ မခံနိုင်ကြ
တော့ဘူး... က...
ဟိန္ဒါလားကွ

မောင်မောင်
ရှင်းတဲဟေ့

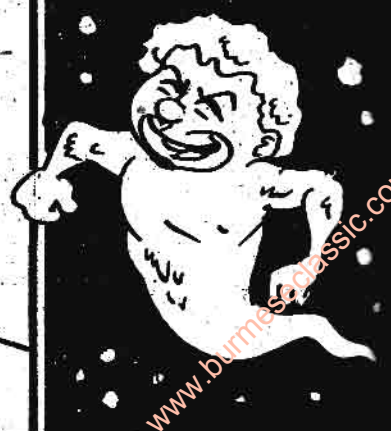
အမလေး အေးလိုက်တာ
လွှားခဲခြီးပေးမလားတော့
မှတ်တယ်

ဘယ်လိုလဲရေခဲသေတ္တာကြီး
မင်းရောငါ့အကဲကို မခံနိုင်
တော့ဘူးမဟုတ်လား

ဟိန်းဟိန်းဟိန်း
အေးလိုက်တာ

ဟားဟားဟားဟား
တတ်နိုင်ကြပေးလဲ

ထပ်ပြီး ငါ့အတွက်တွေပြုမယ်

ဟဟ... တွေ့ပါပြီမှာ
မြင်းရထားတစ်စီး

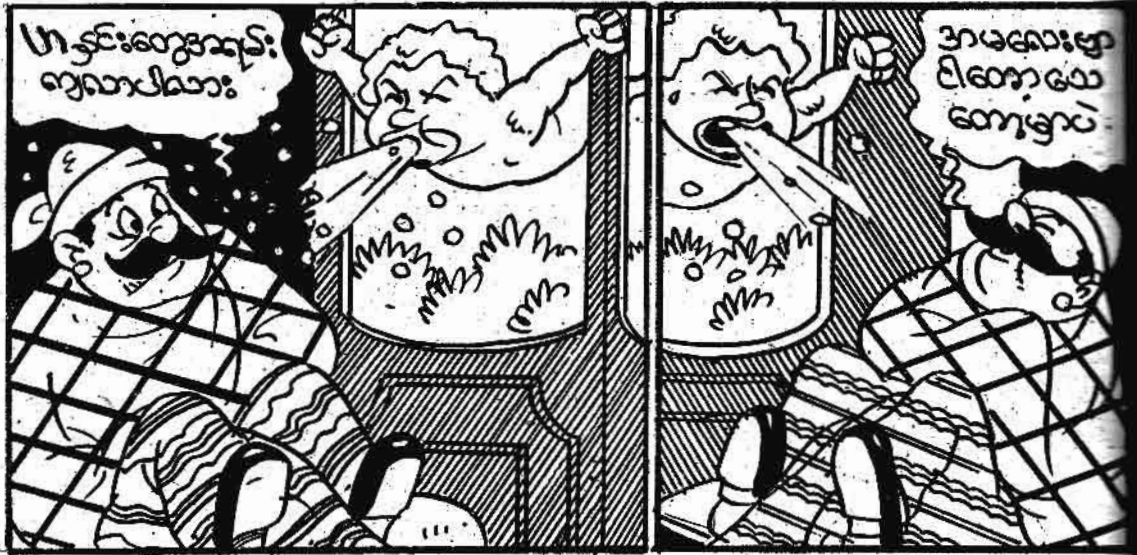

အံ့... သူ့ဌေးကြီးက သူ့ကိုယ်ပေါ်မှာ
တက္ကတိပါစောင်ခြင်းကိုယ်ဝတ်ထားပါသား

ငါသာဖြစ်ဟေ့

ရှိုးတွင်းခြင်ဆီအထိ အောင်စေားရဲ
သွားစောင့်ငါ့လှုပ်ပြုမယ်ကွ

သူ့ဌေးကြီးနားတဲ ဒါကကိစ္စမခံနိုင်လို့ ဂုဏ်တားလို့ အိမ်အမြန်မောင် စိုင်းတယ်..

ဟား ဟားဟား ဘယ်လောက်ပဲ
ဇွေးဆောင်လုပ်လုပ် ငါ့နှင်းကိုတော့
မခံနိုင်ကြပါဘူးလေ

လူကြီးထော်ရဲအာရှမ်းဟာဘယ်လောက်
အင်အားကြီးလည်း ဆိုတာသူဇွေးကြီး
ကိုယ်တစ်ပိုင် သေသွားပြီအဖေ

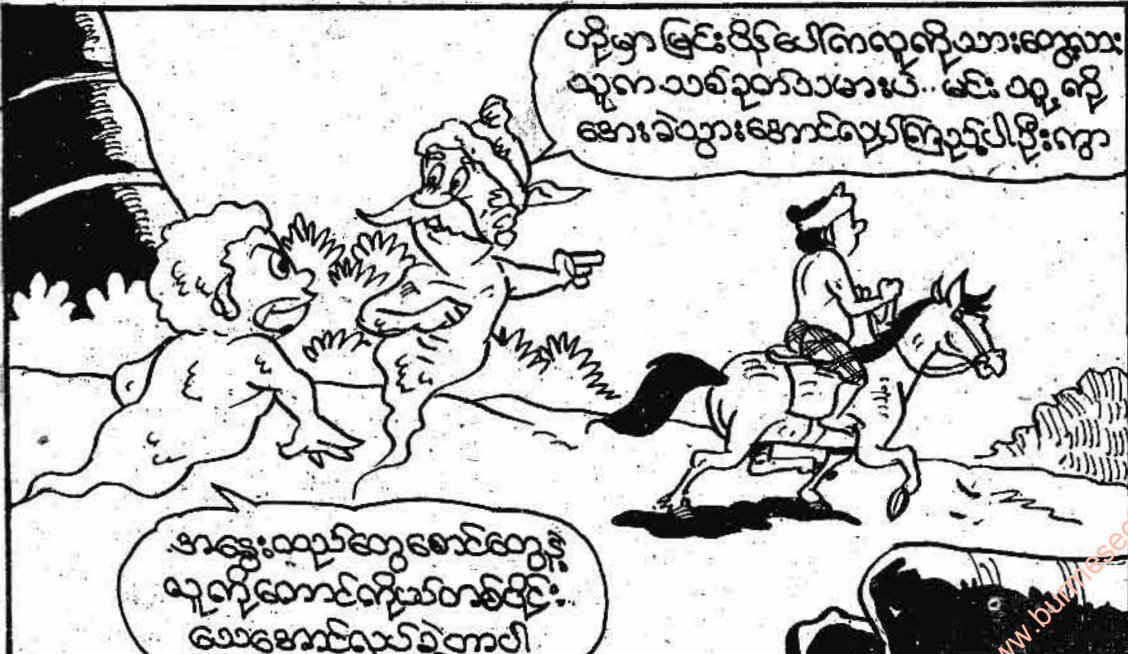
ဒါမှငါကွ

ဟုတ်ပါပြီလေ ဒါလေးခွဲတင်
ငါ့ယားဟာအင်အားကြီးတယ်
လို့မပြောနိုင်သေးဘူးကွ

ငါယားနှင်းဆိုပြန်တော့
ပညာမေးဖွယ်ဖြစ်တော့မယ်

ဟိုမှာ မြင်းပိုင်းပေါ်ကလူကိုယားတော့ယား
သူက သစ်ခုတ်သမားပဲ... မင်း သူ့ကို
အေးခဲသွားအောင်လုပ်ကြည့်ပါဦးကွာ

အဇွေးထုပ်တွေစောင်တွေနဲ့
သူ့ကိုကောင်ကိုယ်တစ်ပိုင်
သေအောင်လုပ်ခဲ့တာပါ

ဒါကတော့ကမ္ဘာကြီးကော့ကော့နားကော့နားတွေကိုမယူဘူး
ထင်တယ်။ ဒါဆို ကြည့်ည့်လိုက်လေ။

ငါ့လာပြီဟေ့.. ခံနိုင်ရင်ခံကြ
လေတော့ဟေ့။

ဟင်- ရာသီဥတုကတယ်လို့ဖြစ်ဖွား
ရတာလဲ.. နှင်းတွေကဒါရုန်းကိုကျ
လာပါလားဟ

မြင်းကိုခပ်သွေကပ်ထား
စီးမှဖြစ်မယ်

ငါ့ရဲ့အိမ်နား
အက်ကိုအိမ်နား
ခံမယ်။

ပြေးထား ထေ့သားရှေ့ နာခါး
 ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားပြီးတော့
 အဖွေးခါတ်ရမ္ဘာကွ

ဟင်- မြင်းပေါ်က
 ဆင်းပြေးနေပါလား

ခုလို ခုခိုတော့ ပိုပြီး
 သွေးပူလာမယ်

ဒီလောက်လှုပ်တကတောင်
 ပြေးနိုင် သေးတယ်

ခုထင်းခုက်တဲ
 ရေရာ အထိကို
 လျှောက်ရမယ်

သစ်ခုတ်သမားက သစ်ပင် တောကို တစ်ပင်
ပြီး တစ်ပင် ချွတ်လှူနေတာပေါ့
နှင်းပျိုက လျှမ်း သစ်ခုတ်သမားကို
အေးခဲအောင် အာဇာနည်လှုပ်တယ်

ချော့တွေကောင်မတော်တွေကလေး
လက်ခတ်ခွတ်ပြီး နားလှိုက်ပြီးပေး

ဒါခုနဲ့...သူ
ခွတ်ထားတဲ့
လက်ခတ်ထဲ
ငါဝင်နေလို့တာ
မှပဲ

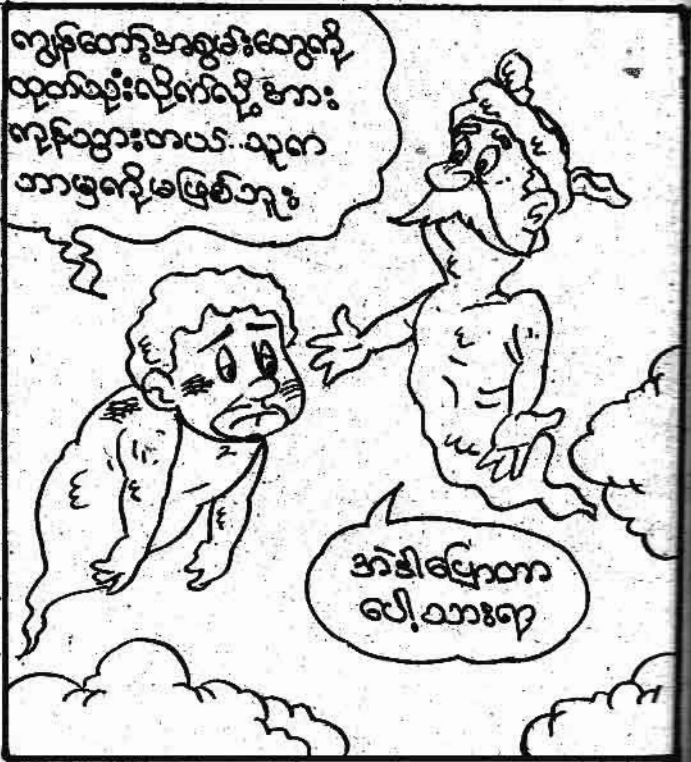
တင်း နုတ်နုတ်ထပ်ခတ်ပြီးရင်
အိမ်ကိုပြန်ပြန်တုတ်

ဒါပေး...ငါ့လက်ခတ်
ထဲတယ်တုန်းကနဲ့တွေ့
ထင်နေရတာပဲဟ.

ဟာ...ဟာ
ငါ့နှင်းခက်ကို
သူမခံနိုင်ဘူး

• ဗျာ မှင် ကော နာ နိုင် ပါ စေ •

(အင်္ဂလိပ်ပုံပြင်)

ခရီးအဆုံးမှာ သူရထိုက်

တွမ်ဟာ မွန်ရည်တဲ့ လူငယ်ကလေးတစ်ဦးပါ။ သူဟာ အလုပ်တစ်ခု လိုချင်နေတယ်။ ဒါပေမယ့် အလုပ် ရှာလို့မတွေ့ဘူး ဖြစ်နေလေရဲ့။ လူအတော်များများ လည်း အလုပ်လိုချင်တယ်။ ဒါပေမယ့် အလုပ်ရှာလို့မရ ဘူး ဖြစ်နေတယ်။ တွမ်လည်း အဝတ်အစားဝယ်ဖို့၊ ရုပ်ရှင်ကြည့်ဖို့အတွက် ဝိုက်ဆံမရှိလို့ စိတ်မကောင်းဖြစ် နေလေရဲ့။

တွမ်ဟာ ငယ်ငယ်တုန်းက ဘောလုံးသမားတစ်

ဦး ဖြစ်ချင်တယ်။ သူ့အနေနဲ့ ဘောလုံးကစားတာ ကောင်းသလို တင်းနစ်လည်း ကစားတတ်တယ်။ သူ ဟာ အားကစားအတော်များများကို ကောင်းကောင်း ကစားတတ်သူပါ။ ဒါပေမယ့် အားကစားသမားလည်း မဖြစ်ခဲ့ပါဘူး။

အခုတော့ တွမ်မှာ အတွေးသစ်တစ်ခုရှိနေပါပြီ။ သူ့အတွေးက ဒီလိုပါ။

“ငါ့အနေနဲ့ အားကစားပစ္စည်းရောင်းတဲ့ဆိုင်

တစ်ဆိုင်မှာ အလုပ်ရနိုင်ကောင်းရဲ့။ အဲဒါဆိုရင် ငါလည်း ပျော်ပြီး ပိုက်ဆံလည်း ရမှာပဲ”

ဒါပေမယ့် အဲဒါဟာ အတွေးပဲရှိနေသေးတယ်။ ဖြစ်မလာခဲ့ပါဘူး။

သူ့အနေနဲ့ အလုပ်တစ်ခုရဖို့အတွက် ကြိုးစားပမ်းစား ရှာဖွေပါတယ်။ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း သတင်းစာတွေဖတ်တယ်။ အလုပ်လျှောက်တဲ့လျှောက်လွှာတွေ ရေးပို့တယ်။ အဲဒီလို အလုပ်လျှောက်လွှာတွေ ရေးပို့ခဲ့တာလည်း အများအပြားရှိပြီဖြစ်တယ်။ ဒါပေမယ့် အလုပ်တစ်ခုမှ မရသေးပါဘူး။

တစ်နေ့မှာတော့ သတင်းစာထဲမှာ သူ တစ်ခုဖတ်လိုက်မိတယ်။ အဲဒါကတော့ သူ့အိမ်အနီးအနားမှာ ရှိတဲ့ ပန်းခြံတစ်ခုမှာ ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲ ကျင်းပမယ်ဆိုတဲ့ သတင်းပါပဲ။

“ဒါ စိတ်ဝင်စားစရာပဲ” လို့ သူ့တွေးမိခဲ့တယ်။

“နောက် စနေနေ့ပဲ။ ငါသွားရင်ကောင်းမယ်ထင်တယ်။ ဟုတ်တယ်။ ငါသွားမယ်။ ငါ့မှာ ဘာမှလည်း လုပ်စရာမရှိဘူး။ ပြီးတော့ ပိုက်ဆံလည်းသိပ်ပြီးကုန်မယ် မထင်ပါဘူး”

အဲဒီစနေနေ့ကို ရောက်တဲ့အခါ ပန်းခြံကို လမ်းလျှောက်ပြီး ထွက်သွားခဲ့တယ်။ ပွဲခင်းထဲဝင်ဖို့ လက်မှတ်တစ်စောင်ဝယ်တယ်။ မီးခွေးတွေ တွေ့ရသီရဲ့ နေ့တစ်နေ့ပါပဲ။ ကောင်းကင်က ပြာလဲ့နေတယ်။ ပန်းခြံကလည်း အတော်ကလေးကို လှပနေလေရဲ့။ ပန်းတွေလည်း အများအပြား ဖူးပွင့်နေကြတယ်။ အပြာ အဝါနဲ့ အနီ စသဖြင့်ပေါ့။ အဲဒါတွေကိုတွေ့ရတော့ တွမ်အနေနဲ့ အတော်ကလေးကို ပျော်ရွှင်သွားမိတယ်။

ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲတွေကလည်း ကောင်းပါတယ်။ လူတွေအများကြီးရောက်လာကြပြီး ကစားနည်းမျိုးစုံကို ကစားကြတယ်။ တွမ်လည်း ကစားနည်းတချို့ကို ကစားခဲ့တယ်။ သူ့နိုင်တဲ့အတွက် သစ်သီးသေတ္တာတစ်လုံးနဲ့ အားကစားစာအုပ်တစ်အုပ် သူ့ရလာခဲ့တယ်။ အဲဒီနောက် ပူအိုက်ပြီး ရေငတ်ထားတဲ့အတွက် ရေခဲမုန့်ကို သူဝယ်စားခဲ့တယ်။

“ငါ့အတွက်တော့ ကောင်းသောနေ့ပါပဲလေ” လို့ သူ့တွေးမိတယ်။ သူ့ထိုင်ပြီး ရေခဲမုန့်ကိုစားရင်းနဲ့ အခုလို

တွေးမိတယ်။

“အခု ငါဘာလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ”

ချက်ချင်းဆိုသလို စာလုံးအကြီးနဲ့ ရေးထားတာကို သူ့တွေ့လိုက်ရတယ်။

“မဒမ်ဇင်လီဒါ အနာဂတ်ကိုသိသောသူ။ သင့်အနေနဲ့ သင့်ရဲ့အနာဂတ်ကို သိလိုပါသလား။ အထဲကို ဝင်ပြီး မဒမ်ဇင်လီဒါနဲ့ ပြောဆိုမေးမြန်းကြည့်ပါ” တွမ်စမစ်အနေနဲ့ အဲဒီစာတန်းကိုဖတ်ပြီး တွေးခဲ့မိတယ်။

“ငါ အထဲကိုဝင်ကြည့်မယ်။ ငါဟာ အနာဂတ်ကို ကြောက်ရွံ့တတ်တဲ့သူ မဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် စိတ်ဝင်စားစရာတော့ ကောင်းလိမ့်မယ်။ ဟုတ်ပြီ။ ငါ အထဲကိုဝင်ပြီး မဒမ်ဇင်လီဒါနဲ့ စကားပြောကြည့်မယ်”

သူ ရုံထဲကို ဝင်သွားခဲ့တယ်။ အထဲမှာတော့ မှောင်မည်းနေလေရဲ့။ ဆံပင်အဖြူတွေနဲ့ အဘွားအိုတစ်ဦးဟာ ကြင်နာတဲ့အပြုံးနဲ့ တွမ်ကိုကြည့်နေတယ်။

“ဟဲ့လို လူကလေး ထိုင်ပါ။ မင်းရဲ့အနာဂတ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ငါ ပြောပြပါမယ်”

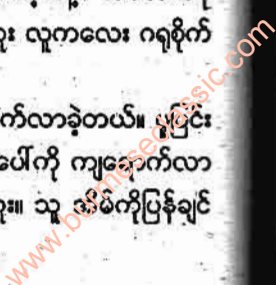
တွမ်ထိုင်လိုက်တယ်။ အဘွားအိုက သူမရဲ့ စားပွဲပေါ်မှာရှိတဲ့ ကတ်ပြားတွေကို စိုက်ကြည့်နေတယ်။

“ကတ်ပြားသုံးခု ယူလိုက်ပါ”

တွမ်က ကတ်ပြားတွေကိုယူပြီး အဘွားအိုကို ပေးလိုက်တယ်။ အဘွားအိုက ကတ်ပြားတွေကို အကြာကြီး ကြည့်နေလေရဲ့။ အဲဒီနောက် သူမပြောလိုက်ပါတယ်။ သူမရဲ့မျက်နှာမှာ အပြုံးတွေမရှိတော့ပါဘူး။

“နားထောင်ပါ။ မင်းအဖဗွတ် အရေးကြီးတဲ့ အချက် ပြောပြမယ်။ နောက်လာမယ့် သောကြာနေ့မှာ ဘယ်ကိုမှ မသွားပါနဲ့။ တကယ်လို့များ သောကြာနေ့မှာ မင်းအနေနဲ့ သွားစရာရှိတယ်ဆိုရင် မင်းသွားမယ့်နေရာကို ရောက်မှာမဟုတ်ဘူး။ လမ်းပေါ်မှာ တစ်ခုခုဖြစ်လိမ့်မယ်။ အခု ငါပြောတာတွေကို မမေ့ပါနဲ့။ အဲဒီထက်ပိုပြီးတော့ မင်းကို ငါမပြောပြနိုင်ဘူး လူကလေး ဂရုစိုက်ပါ”

တွမ်လည်း အပြင်ကို ထွက်လာခဲ့တယ်။ ပျိုပြီး တဲ့နေရောင်က သူ့ရဲ့မျက်နှာပြင်ပေါ်ကို ကျရောက်လာတယ်။ သူ့မှာ ပိုက်ဆံမဖိုတော့ဘူး။ သူ အိမ်ကိုပြန်ချင်

လာတယ်။

“ငါ မကြောက်ပါဘူး။ ဘယ်မှလည်း သွားစရာ မရှိတာ။ သောကြာနေ့ကျရင်လည်း ဘယ်မှသွားစရာ မရှိဘူး။ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်းဟာ ငါ့အတွက် အတူတူပဲ လေ။ အလုပ်မှမရှိတာ။ ဘယ်မှလည်း သွားစရာမရှိဘူး”

ဒါပေမယ့် ကြာသပတေးနေ့ရောက်တော့ သူ့ဆီ ကို စာတစ်စောင် ရောက်လာခဲ့တယ်။ အဲဒါက သူ့ပို့ လိုက်တဲ့ စာတွေထဲက စာတစ်စောင်ကို အကြောင်းပြန် တဲ့စာပါ။ ကီလိုမီတာ ၃၀ ကွာဝေးတဲ့ မြို့တစ်မြို့ဆီက အလုပ်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ စာဖြစ်တယ်။ အားကစားပစ္စည်း ရောင်းတဲ့ ဆိုင်တစ်ဆိုင်ဆီက ပို့လိုက်တဲ့စာဖြစ်တယ်။ မနက်ဖြန်မှာ အလုပ်ရှင်က သူ့ကို တွေ့ချင်သတဲ့။

တွင်းအနေနဲ့ အတော်ကလေး ပျော်ရွှင်သွားမိ တယ်။

“အဲဒီကို ရထားစီးသွားမယ်။ ကီလိုမီတာ သုံး ဆယ်ကြီးများတောင်။ ငါ လမ်းလျှောက်သွားလို့ မဖြစ် ဘူးလေ”

ချက်ချင်းဆိုသလို ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲသွားတုန်းက အဘွားအိုပြောလိုက်တဲ့စကားကို အမှတ်ရလိုက်မိရဲ့။ ပြီး တော့ သူ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်သွားခဲ့မိတယ်။

“သောကြာနေ့မှာ ဘယ်ကိုမှ မသွားပါနဲ့” လို့ သူမ ပြောခဲ့တယ်လေ။

“ဒါပေမယ့် ငါလုပ်ရုံမှာပဲ” လို့ ဝမ်းနည်းစွာနဲ့ သူတွေ့တော့မိလိုက်တယ်။

“ဒီအလုပ်ကို ငါလက်လွှတ်လို့မဖြစ်ဘူး။ ဒါဟာ ငါ့အတွက် အရေးသိပ်ကြီးတယ်။ မနက်ဖြန် ရထားစီးပြီး သွားမှဖြစ်မယ်။ ပြီးတော့ အဘွားကြီးအနေနဲ့ အနာဂတ် ကိုမသိနိုင်ဘူးလေ။ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး”

ဒါပေမယ့် သူ့အနေနဲ့ အဲဒီအတွက် သိပ်ပြီး မပျော်ရွှင်တော့ပါဘူး။ ပြီးတော့ တစ်ညလုံး ကောင်း ကောင်း အိပ်မပျော်ခဲ့ဘူး။

နောက်တစ်နေ့ သေကြာနေ့မှာတော့ မီးရထား ဘူတာရုံကို တွစ်ထွက်လာခဲ့တယ်။ မီးရထားလက်မှတ် ရုံမှာ လက်မှတ်တစ်စောင် ဝယ်လိုက်တယ်။ မီးရထား လည်း ရောက်လာခဲ့ပါပြီ။ မီးရထားပေါ် သူတက်လိုက် တယ်။

အဘိုးအိုတစ်ဦးလည်း သူ့အနားမှာ လာထိုင်ခဲ့ တယ်။ ဆံပင်ဖြူတွေ့အောက်က သူ့ရဲ့ရှုပ်ရှည်ဟာ စူးစမ်း ဆင်ခြင်တဲ့ ပုံသဏ္ဍာန်ရှိတယ်။ အဘိုးအိုရဲ့ ခြေထောက် တစ်ဖက်က မသန်စွမ်းပါဘူး။ အဘိုးအိုအတွက် တွစ် စိတ်မကောင်းဖြစ်မိတယ်။

မီးရထားလည်း ထွက်လာခဲ့ပြီ။ ကျေးလက် ဒေသကို ဖြတ်သန်းလာခဲ့တယ်။ စားပွဲထိုးတစ်ဦးက အစားအစာတွေနဲ့အတူ ရောက်လာတဲ့အခါ အဘိုးအိုက ဆင်းဒဝစ်မှန်တစ်ခု ဝယ်လိုက်တယ်။ အဲဒီနောက် တွစ် ကို ပြုံးကြည့်ပြီး ပြောလိုက်လေရဲ့။

“မင်း ရေမဆာဘူးလား။ ငါနဲ့အတူ လက်ဖက် ရည်သောက်ပါလား။ မင်းကြိုက်မယ် ထင်ပါတယ်”

အဘိုးအိုက တွစ်အတွက် လက်ဖက်ရည်တစ် ခွက် မှာပေးတယ်။

“ဒီအဘိုးကြီးက သဘောကောင်းတဲ့သူပဲ။ သူ ကို ငါ သဘောကျတယ်”

လို့ တွစ်က တွေးတောမိတယ်။

အဘိုးအိုကို ပြုံးပြီး သူ့ပြောလိုက်တယ်။

“ကျေးဇူးပါပဲ။ ကျွန်တော့်နာမည် တွစ်စမစ်ပါ။ အဘိုးသွားရမယ့်ခရီးက ဝေးသလား”

ဒါပေမယ့် အဘိုးအိုက ဘာမှပြန်မဖြေပါဘူး။ အဲဒီအချိန်မှာ အသံအကျယ်ကြီးကြားလိုက်ရပြီး မီး ရထား ထိုးရပ်သွားခဲ့တယ်။ ဘာများဖြစ်လို့ပါလိမ့်။ မီး ရထားပေါ်ကလူတွေလည်း ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်သွားခဲ့ တယ်။ သူတို့တစ်တွေဟာ ပြတင်းပေါက်ကနေ အပြင် ကို ကြည့်လိုက်ကြတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘာကိုမျှ မတွေ့ကြ ရပါဘူး။

“မစိုးရိမ်ပါနဲ့” လို့ တွစ်က အဘိုးအိုကို ပြော လိုက်တယ်။

“ကျွန်တော် သွားကြည့်လိုက်ဦးမယ်။ တစ်ခုခု မတော်တဆဖြစ်တာ နေပါလိမ့်မယ်။ ဒီမှာပဲထိုင်နေတာ အဘိုးအတွက် ကောင်းပါလိမ့်မယ်”

အဘိုးအိုက ပြုံးလိုက်တယ်။

“ကျေးဇူးပါပဲ ကောင်ကလေးရေ။ ငါ့ရဲ့ခြေ ထောက်တွေက သိပ်ပြီး မသန်စွမ်းတော့ဘူးကွယ်” တွဲစောင့်ကို တွစ် တွေ့လိုက်တယ်။

“ဘာဖြစ်လို့လဲ။ ဘာဖြစ်လို့ မီးရထားရပ်သွားရတာလဲဟင်”

လို့ တွမ်က တွဲစောင့်ကို မေးလိုက်ပါတယ်။
တွဲစောင့်က တွမ်ကို မပျော်မရွှင်နဲ့ စိုက်ကြည့်တယ်။

“သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင် မီးရထားလမ်းပေါ်မှာ လဲကျနေတယ်။ ငါတို့ အဲဒီသစ်ပင်ကြီးကို ရွှေ့ကြည့်တယ်။ ဒါပေမယ့် ရွှေ့လို့မရဘူး။ အဲဒါကြောင့် ဒီခရီးက ဒီမှာပဲ ဆုံးပြီပေါ့။ မင်းတို့အနေနဲ့ မီးရထားပေါ်ကဆင်းပြီး လမ်းလျှောက်သွားမှဖြစ်တော့မယ်”

“ဘယ်ကို လမ်းလျှောက်ရမှာလဲ” လို့ တွမ်က မေးလိုက်တယ်။

“ဒီနားမှာ ရွာတစ်ရွာရှိတယ်။ မင်းတို့ အဲဒီကို သွားပြီး စားသောက်ဆိုင် ဒါမှမဟုတ် ကော်ဖီဆိုင်ရှာတွေ့နိုင်တယ်။ ငါကတော့ မီးရထားနဲ့အတူ ရှိနေရမှာပေါ့။ မင်းတို့သွားရမယ့် ခရီးအတွက်တော့ စိတ်မကောင်းပါဘူး။ ဒါပေမယ့် မင်းတို့ရဲ့ပိုက်ဆံကို ပြန်ပေးမှာပါ”

တွမ်လည်း တွေးလိုက်မိတယ်။

“ပိုက်ဆံက အရေးမကြီးပါဘူး။ ငါတကယ်လိုချင်တာ အလုပ်ပဲ”

အဲဒီနောက် သူလည်း စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားမိတယ်။ တွမ်အနေနဲ့ အဘိုးအိုကို သူ့ရဲ့အလုပ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘာမျှမပြောမိဘူး။ သူ့က အဘိုးအိုကို ကူညီပြီး မီးရထားပေါ်ကနေ ဆင်းလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ အဘိုးအိုရဲ့ပစ္စည်းကို ကူသယ်ပြီး ရွာဘက်ကို ထွက်လာခဲ့ကြတယ်။

“ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါတယ်” လို့ အဘိုးအိုက တွမ်ကိုပြောလိုက်တယ်။

“ငါသိပါတယ်။ ငါ့ရဲ့သေတ္တာက လေးတယ်။ အထဲမှာ ကွန်ပျူတာ ပါတယ်လေ။ ပြီးတော့ စာရွက်တွေလည်း အများကြီးပဲ”

တွမ်က ပြုံးလိုက်တယ်။

“ရပါတယ်”

ဒါပေမယ့် သူ့အနေနဲ့ အတော်ကလေးကို ဝမ်းနည်းနေမိတာပါ။

“ငါရူးတာပဲ။ အဘွားကြီးပြောတာကို နား

မထောင်ခဲ့မိဘူး။ သူ့ပြောတာ မှန်သားပဲ။ အခု ငါ အလုပ်လည်းမရတော့ဘူး” လို့ တွေးနေမိသတဲ့။

စိတ်မကောင်းဖြစ်နေတဲ့ တွမ်ရဲ့မျက်နှာရိပ်ကို ကြည့်ပြီး အဘိုးအိုက မေးလိုက်တယ်။

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ကောင်ကလေး”

တွမ်က အားကစားပစ္စည်းဆိုင်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ အလုပ်ဟာကြောင်း အဘိုးအိုကို ပြောပြလိုက်တယ်။ အဲဒီလို ပြောဆိုပြီးတဲ့အခါ အထူးအဆန်းဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။ အဘိုးအိုကပြုံးတယ်။ ပြီးတော့ ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်ပါလေရော။ အဘိုးကြီး ဘာဖြစ်တာပါလိမ့်။ တွမ် မသိဘူး။ နည်းနည်းလည်း စိတ်ဆိုးသွားခဲ့မိတယ်။ ဒီအဘိုးကြီးနဲ့ တွေ့ရကြုံရတာ သူ့အတွက် ကံဆိုးတဲ့နေ့ဖြစ်နေပြီလား။ ဘာကြောင့် ရယ်ရတာလဲ။

တွမ်ကတော့ ပြုံးလည်းမပြုံး။ စကားလည်း မပြောမဆိုဘဲနဲ့ ရှိနေပါတယ်။

“တွမ် ငါပြောတာ နားထောင်ဦး။ ဝမ်းမနည်းပါနဲ့။ ငါဟာ ချမ်းသာတဲ့သူတစ်ဦးပါ။ အမြို့မြို့အနယ်နယ်မှာ ငါ့ရဲ့ဆိုင်ခွဲတွေရှိတယ်။ အဲဒါတွေက အားကစားပစ္စည်းရောင်းတဲ့ဆိုင်တွေပဲ။ ငါ့ရဲ့ဆိုင်အသစ်အတွက် အလုပ်လုပ်ချင်တဲ့ တတ်သိလိမ္မာတဲ့ လူငယ်တစ်ဦးကို လိုချင်နေတာ။ အဲဒါလည်း ငါ့ရဲ့ဆိုင်ကြီးပဲ။ ငါ့အတွက် အလုပ်လုပ်ပေးနိုင်မလား။ အခု မင်းအကြောင်း ငါသိပြီး ငါတွေးမိတယ်။ မင်းဟာ ငါ့အတွက် မီးရထားပေါ်က အလွန်ကြင်နာတဲ့ သူငယ်လေးပါပဲ။ အလုပ်အတွက် မင်းဟာ သင့်တော်တဲ့လူတစ်ဦးပါ။ မင်းအဖြေ ဘယ်လိုရှိသလဲ သိပါရစေ”

“အံ့ဩစရာပဲ” လို့ တွမ်က ဝမ်းသာတဲ့အပြုံးနဲ့ ပြောလိုက်ပါတယ်။

“ဒီနေ့ဟာ ကျွန်တော့်ဘဝအတွက် အကောင်းဆုံးနေ့ပါ။ အဆိုးဆုံးနေ့ မဟုတ်ပါဘူး”

[Jan Carew ရဲ့ Journey's End.]

သူရထိုက်

ဦးနောက်ရွှင်ကြည်လန်းစေဖို့

ဉာဏ်စမ်းကလေးတွေ ဖြေကြည့်ဖို့

■ ကိုရွှေတောသား

ကလေးတို့ရေ ..

ကလေးတို့ရဲ့ ဦးနောက်ကလေးတွေ ကြည်ရွှင်လန်းဆန်း ပျော်ရွှင်စေဖို့ ဉာဏ်စမ်းကလေးတွေ ဖြေကြရမယ့်အချိန် ရောက်လာပြီပဲနော်။

သည်တစ်လမှာလည်းကောင်း၊ ကလေးတို့ ဖြေဆိုနိုင်မယ့် ဉာဏ်စမ်းကလေးတွေကိုပဲ ပေးထားပါတယ်။ စဉ်းစားဉာဏ်ကလေးတွေသုံးပြီး ဖြေဆိုကြည့်ကြပေါ့။ အားလုံး ဖြေဆိုပြီးပြီဆိုမှပဲ စာမျက်နှာ ၁၆၀ မှာ ဖော်ပြထားတဲ့ အဖြေမှန်နဲ့ တိုက်ဆိုင်ကြည့်ကြပေါ့ကွယ်။

- ၁။ မြင်ကိုက်ခံရမယ့် အန္တရာယ်ကနေ လွတ်ကင်းနိုင်တယ်ဆိုတဲ့ အချိန်ဟာ ဘယ်အချိန်ဖြစ်မလဲ။
- ၂။ အသက်ရှိနေတဲ့ လူသားတွေအားလုံး (ဘယ်နိုင်ငံသားမဆိုပေါ့။) တူညီနေကြတဲ့ အချက်တစ်ချက် ရှိတယ်။ အဲသည်အချက်ဟာ ဘာဖြစ်မလဲ။
- ၃။ လူတစ်ယောက်ကို ထိပ်မပြောင်အောင် ကာကွယ်ပေးနိုင်တာ ဘာဖြစ်မလဲ။
- ၄။ ခွဲစိတ်ဆရာဝန်တွေဟာ ဘာဖြစ်လို့ သူတို့ရဲ့ မျက်နှာကို အဝတ်တွေနဲ့ စည်းနှောင်ထားရတာလဲ။
- ၅။ မိုးရေထဲ လျှောက်သွားတဲ့အခါ တစ်ကိုယ်လုံး ရွှံ့ရွှံ့စိပ်ပေမယ့် ထီးကျတော့ မိုးရေတစ်စက်တောင် မစင်ဘူးတဲ့။ ဘာဖြစ်လို့ပါလိမ့်။
- ၆။ ဘယ်လမှာ လူတွေ စကားပြောအနည်းဆုံးလဲ။
- ၇။ ခရီးသွားတဲ့အခါ ယာဉ်ကြောမကျပ်ရအောင် ဘာကိုစီးသင့်သလဲ။
- ၈။ ကြိုးချည်ခံထားရတဲ့ ခွေးဟာ ဘာကြောင့် သူ့အနားကို လူ့အကပ်ခံရတာလဲ။
- ၉။ ဆံပင်မဖြူအောင် ဘယ်လိုကာကွယ်လို့ရသလဲ။
- ၁၀။ လူတွေမှာ ကစီ၊ အသား၊ သတ္တု၊ အဆီ၊ သက်စောင့်၊ ရေ... စတဲ့ ဓာတ်ခြောက်ပါးအပြင် ဘယ်ဓာတ်ရှိဖို့လည်း လိုသလဲ။
- ၁၁။ ကြည်၊ ရေ၊ လေ စတဲ့ တစ်တွေအသီးသီး ရှိ

- ကြတဲ့အနက် နာမည်ခေါ်လို့ သိပ်မကောင်းတဲ့ တစ် ရှိသေးတယ်ဆိုရင် အဲသည်တစ်ဟာ ဘယ်တစ်ဖြစ်မလဲ။
- ၁၂။ ထိုးပွဲတော့ ထိုးပွဲပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ဖူးရောင်ဒဏ်ရာရတဲ့သူ တစ်ယောက်မှ မရှိဘူးတဲ့။ အဲဒါ ဘယ်ထိုးပွဲဖြစ်မလဲ။
- ၁၃။ ကိုယ်ပြည်တွင်းက မြေဖြစ်ပေမယ့် နိုင်ငံရပ်ခြားကမြေလို့ အပြောခံရတာ ဘယ်မြေလဲ။
- ၁၄။ ခုတလော လူတွေ စိုးရိမ်ကြောက်လန့်နေကြတဲ့ အရောင်တစ်မျိုးရှိတယ်။ အဲဒါ ဘယ်အရောင်ပါလိမ့်။
- ၁၅။ အမျိုးသမီးတွေ ဝတ်ဆင်လို့ မရဘူးဖြစ်နေတဲ့ ဇာတာ ဘယ်ဇာတဲ့လဲ။

ကိုရွှေတောသား

(ကလေးဝတ္ထုတို)

သင်္ကြန်နှင့် ပျော်ရွှင်ခြင်း

မင်းတည်တံ့

ရော်ရွှက်ဝါတို့ လေရှူးနှင့်အတူ ဝေဝဲကာ မြေသို့ ဆင်းသက်ကြလေပြီ။ တွန်သံချို နွေညဉ္ဇာ၏ လွမ်းမော ဖွယ် တေးသံတို့သည်လည်း သာယာငြိမ်ညောင်းစွာ ပျံ လွင့်နေလေသည်။ တစ်ပင်လုံး ရွှေရည်လောင်း၍ အလှ ဆင်တတ်သည့် ပိတောက်ပွင့်တို့နှင့် တစ်ပင်လုံး ဝါဝင်း မော်ကြားတတ်သည့် ငှက်ပွင့်တို့သည်လည်း အလှချင်းပြိုင် ကာ နွေရာသီ တန်ခူးအချိန်အခါကို အလှဆင်၍ သင်္ကြန် ကို ကြိုဆိုနေကြပြီဖြစ်သည်။

မောင်မောင်နှင့် စိုးစိုးတို့သည်လည်း သင်္ကြန်၏ အငွေ့အသက်တွေနှင့်အတူ ပျော်ရွှင်နေကြပြီဖြစ်သည်။ မောင်မောင်နှင့်စိုးစိုးသည် အလွန်ချစ်ခင်သော သူငယ်ချင်း များဖြစ်ကြသည်။ သို့သော် ပြုမူနေထိုင်ခြင်းမှာ ကွဲပြားလို့ နေသည်။ စိုးစိုး၏မိဘများသည် ချမ်းသာမှု ငွေကြေးသုံးစွဲ နိုင်သလို ခေတ်ဆန်ဆန်နေထိုင်တတ်သူများ ဖြစ်သည်။ စိုးစိုးတွင် ညီမလေးတစ်ယောက်လည်း ရှိသေး၏။ မောင်မောင်ကတော့ ထိုသို့မဟုတ်။ မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှု အစဉ်အလာအတိုင်း မိခင်၏ ဆုံးမမှုနှင့်အတူ ခေတ်မဆန် ယဉ်ကျေးစွာ နေထိုင်တတ်သူဖြစ်သည်။

သင်္ကြန်ကျသောနေ့တွင် စိုးစိုးသည် သူ၏ညီမလေး နှင့်အတူ မောင်မောင်အိမ်သို့ ရောက်လာခဲ့သည်။ သင်္ကြန် လည်ရန် မောင်မောင်ကို လာခေါ်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

“မောင်မောင်ရေ...မောင်မောင် သူငယ်ချင်း။ ငါ စိုးစိုးပါကွ”

စိုးစိုး၏ခေါ်သံနှင့်အတူ မောင်မောင် အိမ်ရှေ့သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ ကော်ကံကတုံးလက်ရှည်အဖြူနှင့် ချိတ်ပုဆိုးလေးကို သေသေသပ်သပ် ဝတ်ဆင်ထားသည့် မောင်မောင်ကိုကြည့်၍ စိုးစိုးတစ်ယောက် အံ့ဩသွား သည်။

“ဟာ...ဟေ့ကောင် မောင်မောင် မင်းက ဒီအဝတ် တွေဝတ်ထားတာ ဘယ်သွားမလို့တဲ့။ ငါက သင်္ကြန်လည် ဖို့ မင်းကို လာခေါ်တာကွ”

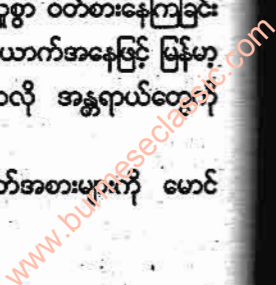
မောင်မောင်က စိုးစိုးတို့ မောင်နှမနှစ်ယောက်ကို ပြုံးကြည့်ရင်းဖြင့် -

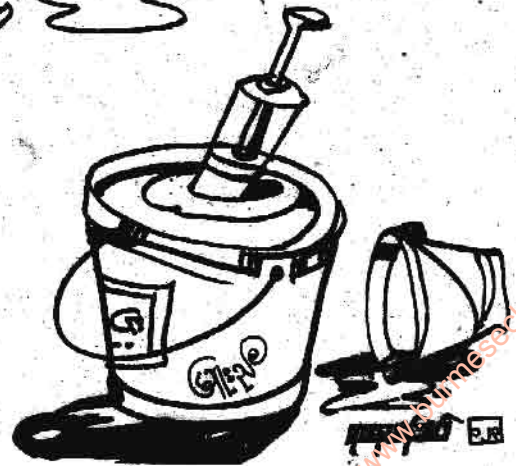
“ငါမလိုက်တော့ဘူးကွာ။ ငါ ဒီနေ့ ဘုရားသွား မလို့ကွ”

“ဟာကွာ...မင်းကလည်း။ ငါတို့က မင်းကို ပျော် စေချင်လို့ လာခေါ်တာ။ မင်းက မလိုက်ဘူးဆိုရင်လည်း ရတယ်။ ငါတို့ကတော့ တစ်နှစ်မှတစ်ခါ ပျော်ရတဲ့ သင်္ကြန်ကို ပျော်ပျော်ကြီးလည်ဖို့ သွားလိုက်ဦးမယ်။ မင်း မလိုက်လည်း နေခဲ့တော့ကွာ”

စိတ်ဆိုးပြီး ယွက်သွားသော စိုးစိုးတို့မောင်နှမ၏ ကျောပြင်ကို ကြည့်ရင်းဖြင့်သာ မောင်မောင် ရပ်နေမိ တော့သည်။ စိုးစိုးဝတ်ထားသော အဝတ်အထည်တို့မှာ ဈေးကြီးပေးဝယ်ရသော ခေတ်ပေါ်ဒီဇိုင်း အရုပ်များဖြင့် စီမံထားသော တီရှပ်အကျပ်ကို ဝတ်လျက် ဘောင်းဘီ ရှည် ဖင်ကျပ်နှင့် ဖြစ်သည်။ သူ၏ညီမလေးကတော့ အရှက်မလုံတလုံ လည်ပိုက်ဆွယ်တာအင်္ကျီအပါးကို ဝတ် ထားပြီး အောက်ပိုင်းကတော့ ကျပ်ကျပ်ထုပ်ထုပ်၊ တိုတို လန်လန် စကတ်ကို ဝတ်ထားသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ သည်။ ထိုသို့သော ဝတ်စားဆင်ယင်မှုမှာ မြန်မာ့ယဉ်ကျေး မှုနှင့် ဆန့်ကျင်ကာ အနောက်တိုင်းယဉ်ကျေးမှုကို အကောင်းအဆိုးမသိ၊ တုပုဂုဏ်ယူစွာ ဝတ်စားနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။ မြန်မာအမျိုးသမီးတစ်ယောက်အနေဖြင့် မြန်မာ့ ယဉ်ကျေးမှုကို ဖီလာဆန်ကျင်သလို အန္တရာယ်တော့မှ ဖိတ်ခေါ်နေသလို ဖြစ်နေသည်။

သူဝတ်ထားသော အဝတ်အစားများကို မောင်

မောင် ကြည့်လိုက်မိသည်။

“သား.. မြန်မာအမျိုးသားဆိုရင် မောင်ကျက်သရေ ခေါင်းပေါင်းနဲ့ ပိုးရင်ဖုံးအင်္ကျီ၊ အထဲက ရှပ်လက်ရှည် လည်ကတုံးနဲ့ ချိတ်ပုဆိုး၊ ကတ္တီပါခြေညှပ် စီးရတယ်။ မြန်မာအမျိုးသမီးဆိုရင် ရိုးရာဆံတုံးထုံး၊ ပန်းကလေးကို ပန်း၊ လက်ရှည်ရင်ဖုံးအင်္ကျီနဲ့ ချိတ်ထဘီကိုဝတ်၊ ပြီးတော့ ကတ္တီပါ ပုံတော်ဖိနပ်လေး၊ စီးလိုက်ရင် အရမ်းကျက်သရေ ရှိနေတာပဲ။ မြန်မာဆန်ဆန် ဝတ်တာက လုံလုံခြုံခြုံ ရှိတာပေါ့နော်။ ပြီးတော့ အမျိုးသမီးတွေဆို ကိုယ့်ရဲ့ အတွင်းသား၊ မမြင်အပ်တဲ့အရာတွေကို ဖုံးအုပ်ပြီးဝတ် တာ ယဉ်ကျေးမှုပဲ”

မောင်မောင်တစ်ယောက် မိခင်၏ ဆုံးမစကားများ ကို ကြားယောင်မိသွားသည်။

* * *

မောင်မောင်၏ ခြေလှမ်းများသည် သာယာငြိမ်း ချမ်းသော ဘုရားကျောင်းဝင်းထဲသို့ လှမ်းဝင်လိုက်သည် နှင့် သာယာသော ဆည်းလည်းသံနှင့်အတူ အေးငြိမ်းသည့် တရားသံတို့သည် မောင်မောင်၏ ရင်ထဲသို့ စိမ့်ဝင်ပျံ့နှံ့ သွားတော့သည်။ သင်္ကြန်အချိန်အခါတွင် တရားအရိပ်၌ သာယာကြည်နူးခြင်းအရသာကို သူငယ်ချင်းစိုးစိုးတစ် ယောက် သိပါလေစ။ မောင်မောင်အတွက်တော့ သင်္ကြန် အချိန်အခါတွင် ကောင်းမှုကုသိုလ် ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် သာယာကြည်နူးပျော်ရွှင်မှုတို့ကို ရရှိနေလေတော့သည်။

* * *

“ဟေး..ဟေး..ပျော်သလော့ဟေ့ မောင်တို့ရေ။ ပျော်တယ်ဟေ့..ပျော်တယ်ဟေ့” ဟု ဆိုသော မူးယစ် ရိုဝေသော အသံများနှင့်အတူ စိုးစိုးတစ်ယောက်ကတော့ သင်္ကြန်လည်ရင်း ပျော်ရွှင်နေလေတော့သည်။

အိမ်ပေါ်သို့ တက်လိုက်သည်နှင့် သူ၏မိခင်ကို မောင်မောင် တွေ့လိုက်ရသည်။ မိခင်၏ မျက်နှာတွင် တစ်ခုခု ပြောချင်နေဟန် ပေါ်နေ၏။

“မေမေ..ဘာဖြစ်လို့လဲ။ သားကို ပြောစရာရှိလို့ လား”

“သားသူငယ်ချင်း စိုးစိုးအကြောင်း ကြားပြီဦး လား။ သူ့ရဲ့ ညီမလေးကို နောက်ပြောင်တဲ့ကိစ္စနဲ့ ရန်ဖြစ် ကြတယ်တဲ့။ အဲဒါ ဘေးမှားက လူကြီးတွေ ဝိုင်းတားလို က်ကောင်းသွားတာတဲ့။ ဆိုးဆိုးရွားရွားတော့ မဖြစ်ဘူးလို့ ကြားတယ်။ သူ့ရဲ့ ညီမလေး ဝတ်စားဆင်ယင်မှုကြောင့် ဖြစ်ရတာလို့ မေမေထင်တယ်။ ပြီးတော့ စိုးစိုးကလည်း အရက်သောက်ထားတော့ ပြဿနာတစ်ခုကို ပြေပြေ လည်လည် ဖြေရှင်းဖို့မကြိုးစားဘဲ ဒေါသရှေ့ထားတယ်နဲ့ တူပါတယ် သားရယ်”

မောင်မောင်တစ်ယောက် သူ၏မိခင်စကားအဆုံး အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းကာ သူ၏သူငယ်ချင်း စိုးစိုးအိမ်သို့ သတင်းမေးရန် ရောက်ခဲ့တော့သည်။ အိမ်ပေါ်သို့တက် လိုက်သည်နှင့် ခေါင်းတွင် ပလာစတာတွေ ကပ်ထား သော စိုးစိုးကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

“ဟာ.. သူငယ်ချင်း မောင်မောင်၊ မင်း ငါ့ဆီလာ တယ်နော်”

“အေး..မင်းသတင်း ကြားကြားချင်း ထွက်လာ ခဲ့တာ။ ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ”

“ငါ့ညီမလေးကို နောက်ပြောင်တဲ့ကိစ္စကနေ စတာ ပဲကွာ။ သေချာစဉ်းစားကြည့်တော့ ငါ့အမှားပါကွာ။ ငါ ညီမလေး ဝတ်ထားတာကလည်း သူများတွေ နောက် ပြောင်ချင်စရာဆိုတာ ငါနားလည်ပါပြီကွာ။ အပျော်လွန် တော့ အပျက်ဖြစ်သွားတာပေါ့ကွာ။ မင်းလို သင်္ကြန်ကို ကုသိုလ်ကောင်းမှုနဲ့ အေးအေးချမ်းချမ်း ဖြတ်သန်းတာ အကောင်းဆုံးလို့ ငါနားလည်သွားပါပြီကွာ။ အခု ငါ့အဖေ က ကျန်တဲ့ သင်္ကြန်ရက်ကို ပေးမထွက်တော့ဘူးကွ”

“ဟာ.. သူငယ်ချင်း စိုးစိုး၊ မင်း ဒီလိုနားလည် သွားတာ ငါ အရမ်းဝမ်းသာတယ်ကွာ။ မင်းဘာမှမပူနဲ့ သူငယ်ချင်း။ ကျန်တဲ့ရက်တွေမှာ မင်းတို့မောင်နုမနစ် ယောက်လုံးကို အိမ်ကထွက်လို့ရအောင် မင်းအဖေကို ငါပြောပေးမယ်။ စိတ်ချ။ မင်းတို့မောင်နုမနစ်ယောက်လုံး သင်္ကြန်ရဲ့ ပျော်ရွှင်မှုအရသာအစစ်ကို ခံစားစေရမယ်လို့ ကတိပေးတယ်။ ဟုတ်ပြီလား”

* * *

ငါးများကို ဘေးမဲ့လွှတ်နေသော လူအများကြားတွင် မောင်မောင်၊ စိုးစိုးနှင့်အတူ သူ၏ညီမလေးတို့ကလည်း ပါဝင်ဆင်နွှဲနေကြသည်။ သို့သော် စိုးစိုးနှင့် သူ၏ညီမလေးတို့၏ ဝတ်စားဆင်ယင်မှုမှာ ထူးခြားလို့နေသည်။ စိုးစိုးက ကော်လာကတုံးလက်ရှည်အဖြူ၊ ချိတ်ပုဆိုးနှင့် ကတ္တီပိခြေညှပ်ဖိနပ်စီးထားသည်။ သူ၏ ညီမလေးကတော့ လက်ရှည်ရင်ဖုံးအင်္ကျီ၊ ချိတ်ထဘီကိုဝတ်ထားပြီး ကတ္တီပိပုံတော်ဖိနပ်လေးကို စီးထားသည်။ မြင်ရသူတိုင်းက ငေးမောကြည့်နေရတော့သည်။

လျှော်ပေးကြသလို စိုးစိုး၏ညီမလေးကလည်း ဘိုးဘိုး၊ ဘွားဘွားများကို လက်သည်း၊ ခြေသည်းများ ညှပ်ပေးခြင်းဖြင့် ပျော်ရွှင်နေတော့သည်။ ထိုအချိန်တွင် ဘိုးဘိုး၊ ဘွားဘွားတို့၏ တိုးတိုးကလေး ညင်သာစွာထွက်ပေါ်လာသော ဆုပေးသံများသည် စိုးစိုးနှင့် သူ၏ညီမလေးရင်တွင်းသို့ ပဲ့တင်ထပ်သွားတော့သည်။ မောင်နှမနှစ်ယောက် အကြည့်ချင်းဆုံကာ ရင်ထဲမှ ဖြစ်ပေါ်လာသော ပျော်ရွှင်ကြည်နူးမှုတို့သည် တိုက်ခတ်လာသော လေအရေတွင် လိုက်ပါလာသော ပိတောက်ရနံ့တို့နှင့်အတူ ရောထွေးသွားပါတော့သည်။

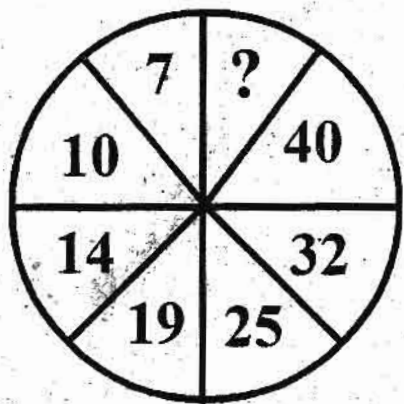
ငါးလွှတ်ပွဲမှအပြန် မောင်မောင်၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့် စိုးစိုးနှင့် သူ၏ညီမလေးတို့သည် သက်ကြီးပူဇော်ပွဲသို့ ရောက်ခဲ့ပြန်သည်။ သက်ကြီးပူဇော်ပွဲတွင် မောင်မောင်နှင့် စိုးစိုးတို့က ဘိုးဘိုး၊ ဘွားဘွားများကို ပျော်ရွှင်စွာ ခေါင်း

မင်းတည်တံ့

ဉာဏ်စမ်းပဟေဠိပြိုင်ပွဲ [၄]

မေးခွန်းသင်္ကေတနေရာ၌ လိုနေသော ကိန်းကို ဖြည့်ပါ။

[အဖြေမှန်သူကို ဆုအဖြစ် ဆုငွေ ၁၅၀၀ ကျပ်နှင့်အတူ Oxford Learner's Pocket Dictionary 2005 နှင့် ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတစ်အုပ်စီချီးမြှင့်မည်ဖြစ်ပါသည်။ အဖြေမှန်သူတစ်ယောက်ထက်များနေပါက အဖြေမှန်သူများထဲမှ တစ်ဦးကို မဲစနစ်ဖြင့် ရွေးချယ်ကာ ဆုချီးမြှင့်ပါမည်။ မူလတန်း၊ အလယ်တန်းနှင့် အထက်တန်းကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများသာ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ရှိပါသည်။ ဖော်ပြပေးထားသည့် ပြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံဖြင့်သာ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ပြုပါမည်။ ပြိုင်ပွဲအဖြေလွှာများကို ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတိုက်၊ အမှတ် ၈၀(A)၊ အပေါ်ဆုံးထပ်၊ ၁၂၄ လမ်း၊ သပြေကုန်းရပ်ကွက်၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့သို့ လိပ်မူ၍ ၁-၅-၂၀၁၆ ရက်နေ့အရောက်ပေးပို့ရပါမည်။ ပြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံကို စာအုပ်အနောက်ဘက်စာမျက်နှာတွင် ဖော်ပြပေးထားပါသည်။]

စကားထားဟေဠိ

အဖြေညှိရအောင်

• ဦးကောင်းထူး

ကလေးတို့ရေ ••

စကားထားဟေဠိ အဖြေညှိဖို့ရာအတွက် အချိန်ကျရောက်လို့လာခဲ့ပြီပဲနော်။ အရင့်အရင်လတွေက ဖြေဆိုကြရတာ အဆင်ပြေကြပါရဲ့လား။ ကျောင်းသင်ခန်းစာတစ်ခုတည်းမဟုတ်ဘဲ ဗဟုသုတဖြစ်စရာ ပြင်ပ စာပေတွေ လေ့လာဖတ်ရှုနေသူအတွက်တော့ အဆင်မပြေစရာ ဘာမျှမရှိဘူးလို့ ထင်ပါတယ်။ သည်တော့ အများနဲ့ ယှဉ်ရင် ကိုယ်က ခေါင်းတစ်လုံး သာနေရအောင် စာဖတ်ဖို့ လိုမယ်နော်။ စာဖတ်ရမယ်ဆိုတဲ့ အလေ့အကျင့်ကိုလည်း မွေးမြူလေ့ကျင့်ထားကြပေါ့။

ကိုင်း •• သည်တစ်လအတွက် စကားထားလေးတွေကို လေ့လာကြည့်ပါဦး။ သည်လမှာ ထူးခြားစွာပဲ မြန်မာ့လရာသီနဲ့ စပ်လျဉ်းပြီး ပွင့်တဲ့ပန်းအမျိုးအစားလေးတွေကို စကားထားဂုဏ်ထားပါတယ်။ ကြီးစားလိုက်ကြ ပါဦး။

၁။ တစ်နှစ်တွင် တစ်လသာ
တစ်လမှာ တစ်ရက်တည်း။
တန်ခူးမှာ အဝါလွှမ်းတယ်
ဘာပန်းတဲ့လဲ ။ ။
အဖြေ ။ -----

၄။ မိုးအေးအေးနဲ့ လဝါဆို
ဖားတို့ တေးသံချို။
ပန်သူကြိုလင့် ကြိုင်လန်းဆန်း
ပွင့်တာ ဘယ်လိုပန်း ။ ။
အဖြေ ။ -----

၂။ ရေခန်းပါတဲ့ လကဆုန်
ညောင်ရေသွန်းပွဲကြုံ။
ဝတ်မှုန်စီလို့ ရနံ့ဆင့်
ဘယ်ပန်းခိုင်ညှာဝင့် ။ ။
အဖြေ ။ -----

၅။ ဝသန်ခါမီ သိဟ်ရာသီ
ဝါခေါင်လရောက်ပြီ။
တောလုံမဒီ ခူးဆွတ်မြန်း
အဲဒါ ဘယ်ပွင့်ပန်း ။ ။
အဖြေ ။ -----

၃။ မြက်သားမွေးတဲ့ လနယုန်
ဖျန်းပက် မိုးစက်မှုန်။
မေထုန်ရာသီ ထိုကာလ
ဘယ်ပန်းပွင့်လဲဗျ ။ ။
အဖြေ ။ -----

၆။ သင်ဖျူးခင်းတဲ့ မြစ်အနေ
ပူတော့ ပုစွန်သေ။
တော်သလင်းမှာလေ ပွင့်တဲ့ပန်း
အဖြေပေးပါစမ်း ။ ။
အဖြေ ။ -----

၇။ ပလ္လင်ဆေးရိုး အုံ့ဖွဲ့ဆင်
သီတင်းကျွတ်လတွင်၊
ရနံ့ဝေလွင် ကန်ထဲတင့်
ဘယ်လိုပန်းတွေပွင့် ။ ။
အဖြေ ။ ----- ။

၁၂။ တပေါင်းသာခေါင် လများနောင်
မိုးသားကျူးမယောင်၊
ဘယ်ဝယ်မြောက်တောင် မျှော်ကြည့်စမ်း
ပွင့်တာ ဘယ်လိုပန်း ။ ။
အဖြေ ။ ----- ။

၈။ တန်ဆောင်မုန်းလ ရာသီခါ
ဓေ့ဝဲ မြူနှင်းလွှာ၊
အပွင့်ဝါဝါ ရှုမဝ
သည်ပန်း ဘာတုံးဗျ ။ ။
အဖြေ ။ ----- ။

၁၃။ နေရောင်ရှိရာ မျက်နှာမူ
ရနံ့မွှေးမကြူ၊
လူတိုင်းကြိုက်တဲ့ သူ့အစေ့
ဘယ်လိုပန်းလဲဟေ့ ။ ။
အဖြေ ။ ----- ။

၉။ နတ်တော်လတွင် နင်းသောက်ရွှင်
မြူနှင်းတွေ ဝေလွင်၊
ရာသီနှင့်ယှဉ် ပွင့်စမြဲ
ဘာပန်းပါတဲ့လဲ ။ ။
အဖြေ ။ ----- ။

၁၄။ နာမည်ကမူ ဆိုးလိုက်တာ
သို့ပေမယ့်လည်းကွာ၊
ချောင်းဆိုးတဲ့အခါ ညှစ်သောက်စမ်း
ဆေးဖက်ဝင်တဲ့ပန်း ။ ။
အဖြေ ။ ----- ။

၁၀။ ချမ်းအတ်ပြင်းတဲ့ လပြာသို
နှင်းရည် ရွဲရွဲဖို၊
ကျွဲချိုအေးတဲ့ သည်လထဲ
ဘယ်ပန်းပွင့်သလဲ ။ ။
အဖြေ ။ ----- ။

၁၅။ ပန်းဆိုပေမယ့် ပွင့်ဖတ်လွှာ
ပွင့်ချပ် မရှိပါ၊
အောင်ရာအောင်ကြောင်း အောင်ဆုတောင်း
သည်ပန်းပါမှကောင်း ။ ။
အဖြေ ။ ----- ။

၁၁။ နှင်းရည်စိရွဲ တပို့တဲ့
ထိုးကြ ထမနဲ၊
အဲသည်လမှာ ခိုင်ညှာဝင့်
ဘယ်ပန်းပွင့်သလဲ ။ ။
အဖြေ ။ ----- ။

ဦးကောင်းထူး
(အဖြေမှန်များကို စာအုပ်တစ်နေရာတွင် ဖော်ပြထား
ပါသည်။)
□

Did you know?

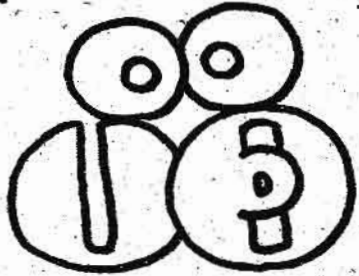
မာသည့် လူသွား

လူသွားသည် ကျောက်ခဲနီးပါး မာကျောလေသည်။

[Illustrated Startling Facts you wouldn't know စာအုပ်မှ...]

ခုနစ်ကလေး:

ကတုန်း: ဒေါလော

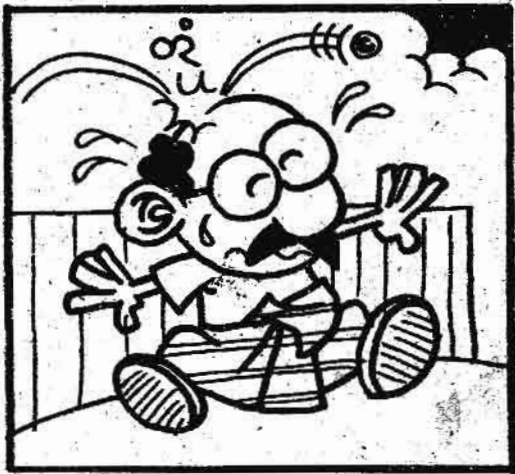

ဒီသရက်ပင်
ဆုံးပင်ကြောင့်
လေ...။

ဒီကာလက
သရက်သီးတွေ
မှည့်တဲ့အချိန်
လေကွာ

သရက်သီးစားချင်တဲ့ကလေး
တွေကလောက်လေးခွင့်ပစ်...။

တစ်ချိန်အုတ်ခဲကျိုးနဲ့ လောင်
လှမ်းပစ်ဖြာသေးတာကွ...။

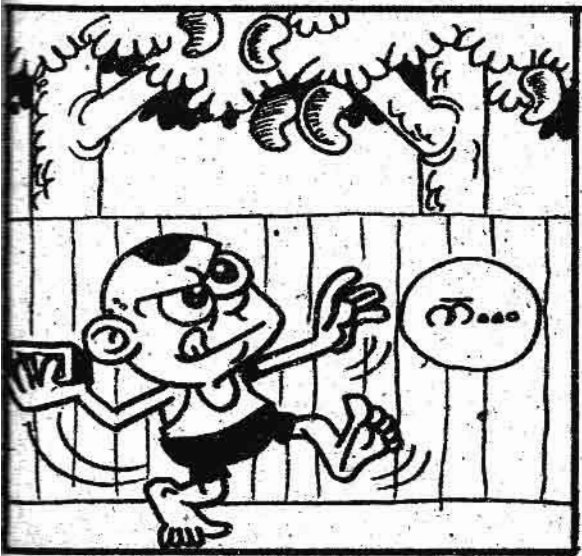
ဖြစ်ခဏလေး
ထွက်ထိုင်မိတယ်
ဘုထွက်ရမနေဖို့
မာင်း

အိမ်ထဲနေမနေ
လော့လည်းခေါ်မိမိ
ပေါ်အုတ်ခဲကျတဲ့အသံ
ကြောင့်...။

အံ့...။

(ရှေးပုံပြင်)

ဆိတ်ကလေးကို ငှက်တွေက

ဘယ်လိုကယ်စင်ခဲ့ကြသလဲ

ဝေလင်းထွန်း

ရှေးတုန်းက သာမန်ဆိတ်ထီးလေးတစ်ကောင် ရှိပါတယ်။ သူဟာ အလွန်ခေါင်းမာလေ့ရှိပြီး အမြဲတမ်း သူ့လုပ်ချင်တာကို တဖန်ထိုး လုပ်တတ်ပါတယ်။ တစ်နေ့မှာတော့ သူဟာ ခရီးရှည် လမ်းလျှောက်သွားဖို့ ဟန်ပြင်လိုက်တယ်။

“သိပ် အဝေးကြီးမသွားရဘူး” သူ့အမေက သတိပေးလိုက်ပါတယ်။ “ကောင်းကင်က မည်းမှောင်နေတယ်။ အဲဒါက မုန်တိုင်းလာတာဖြစ်နိုင်တယ်”

“မဟုတ်ဘူး။ မုန်တိုင်းမဖြစ်နိုင်ဘူး” ဆိတ်ထီးလေးက အထွန့်တက်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ အဝေးက တောအုပ်ဆီကို ခုန်ပေါက်ပြေးသွားပါတော့တယ်။

ဒီအချိန်က တောထဲမှာ မှောင်နေရာကနေ ပိုပြီးမည်းမှောင်လာတယ်။ လေပြင်းတွေ တိုက်ခတ်လာတော့ မြင့်မားတဲ့ ထင်းရှူးပင်တွေဟာ ယိမ်းယိုင်နေကြတယ်။ မည်းမှောင်တဲ့ တိတ်တိုက်ကြီးက သစ်တောအပေါ်မှာ ဖုံးအုပ်လာတယ်။ ရုတ်တရက် ပြုံးပြုံးပြက်ပြက် လျှပ်စီးတွေလက်ပြီးနောက် ပြင်းထန်တဲ့ မိုးဒြိုမ်းသံတွေ ထွက်လာပြန်ပါတယ်။

အလွန် ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့နေတဲ့ ဆိတ်ထီးလေးဟာ ဘာမှမစဉ်းစားနိုင်တော့ဘဲ ခြေဦးတည်ရာ ခြေစုံပစ် ထွက်ပြေးလိုက်တယ်။ လျှပ်စီးလက်တာတွေနဲ့ မိုးဒြိုမ်းသံတွေက သူ့နောက်လိုက်လာသလို ထင်နေတယ်။ သူ့အမြန်ပြေးပေမယ့် အမြဲတမ်း သူ့နောက်က အသံတွေ ကြားနေတယ်။ နောက်ဆုံးတော့ တိမ်မည်းညိုတွေ မိုးသီးမိုးပေါက်တွေအဖြစ် ကျလာပါတော့တယ်။ သနားစရာ ဆိတ်ထီးလေးအပေါ် အေးမြတဲ့မိုးရေတွေ သွန်ချလိုက်သလို မိုးသည်းထန်စွာ ရွာသွန်းလိုက်ပါတယ်။

ဆိတ်ထီးလေးဟာ ပြေးရင်းပြေးရင်း တောထဲကို ဖြတ်ပြေးလာရာက သူ့တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးတဲ့ မြက်ခင်းပြင်တစ်ဖက်ကို ရောက်နေပါတယ်။ သူဟာ တစ်ကိုယ်လုံး မိုးရေတွေ စိုခွဲနေပါတယ်။ မိုးကလည်း တိတ်မယ့်အရိပ်အယောင် မတွေ့ရပါဘူး။ နောက်ဆုံးတော့ မိုးရေစက်အနည်းငယ်ကျရာက မိုးတိတ်ကာ ကောင်းကင်က ကြည်လင်လာပါတယ်။ ဆိတ်ထီးလေးဟာ ကြီးမားတဲ့ကန်ကြီးရဲ့ အလယ်က သေးငယ်တဲ့ ကျွန်းလေးပေါ်ရောက်နေပြီး ပတ်လည်က မြေကြီးပေါ်မှာ ရေတွေ ဖုံးလွှမ်းနေပါတယ်။ ကျွန်းထိပ်မှာသာ ချုံနွယ်ပင်တချို့ ရေပေါ်ပေါ်နေပါတယ်။

ဆိတ်ထီးလေးဟာ ရေမကူးတတ်ပါ။ သူ့အတွက် တစ်စုံတစ်ယောက်က လာရောက်ကယ်ဆယ်တာကို စောင့်ဖို့ကလွဲလို့ ရွေးချယ်စရာမရှိပါဘူး။ သူဟာ ချမ်းအေးတာကြောင့် ခိုက်ခိုက်တုန်နေတယ်။ သူဟာ စောင့်စားရင်း ထိုင်နေလိုက်ပါတယ်။

အချိန် အတန်ကြာတဲ့အခါ သူ့သီနေတဲ့ ဝက်တစ်ကောင် ပေါ်ကာဟာ ကန်ကိုဖြတ်ပြီး လေ့လော်လာတာ မြင်လိုက်ရတယ်။ သူက -

“ဝက်ကလေး ဝက်ကလေးပေါ်ကာ .. ငါ့ကို ကယ်ပါ။ မင်းရဲ့လှေပေါ်ကို ငါလိုက်ခဲ့ပါရစေ”

“ဒီလှေက နှစ်ယောက်မနိုင်ဘူး” ဝက်က တအစ်အစ်မြည်သံနဲ့ ပြန်ဖြေပြီး အမြန်လှေလှော်သွားတော့တယ်။

“မင်းဟာ ရှက်စရာပဲ။ အဟွတ် အဟွတ်” ဆိတ်ထီးလေးဟာ ခုထိ စိန့်နေဆဲဖြစ်ပြီး သူဟာ အအေးမိနေပါတယ်။

ဝက်ဟာ သူ့မြင်ကွင်းက ပျောက်ကွယ်သွားတော့ သူဟာ တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်သွားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သိပ်မကြာပါဘူး။ သွေးဆာနေတဲ့ ဓားပြတွေ ဖြစ်တဲ့ ဝံပုလွေဖခင်နဲ့ ဝံပုလွေမိခင်တို့ဟာ သူတို့သားရဲ တွင်းထဲကနေ ဆိတ်နဲ့ရတာကြောင့် တောထဲကထွက်လာခဲ့ကြတယ်။ သူတို့က ရေကန်ကမ်းစပ်ကနေ ကန်အလယ်က ကျွန်းလေးပေါ်မှာရှိနေတဲ့ ဆိတ်ထီးလေးကို မြင်လိုက်ကြတယ်။ “အို” ဖခင်ဝံပုလွေက မာန်ဖီလိုက်တယ်။

“ငါတို့ အခုမှ မစားရတာကြာပြီဖြစ်တဲ့ လတ်ဆတ်တဲ့ ဆိတ်သား စားရတော့မယ်”

မိခင်ဝံပုလွေက သူမရဲ့ပုဆိန်ကို လျက်လိုက်ပြီး “သိပ်အရသာရှိမယ့် ဆိတ်သားပဲ”

“ငါတို့ သူ့ကို ဘယ်လိုသွားဖမ်းကြမလဲ” ဖခင်ဝံပုလွေက မေးလိုက်တယ်။ “ဒီတော့ တို့ ရေကူးသွားရလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် ငါကတော့ ညစာမစားခင် ရေမချိုးချင်ပါဘူး”

“တို့ရဲ့သားရဲတွေကို ပြန်ကြစို့။ အဲဒီကျမှ ငါ့အစ်ကိုတွေနဲ့ တိုင်ပင်မယ်” မိခင်ဝံပုလွေက အကြံပေးလိုက်တယ်။

“ဆိတ်ထီးဟာ ထွက်မပြေးနိုင်ပါဘူး။ ရေကျဖို့ ကလည်း အချိန်အများကြီးလိုပါသေးတယ်” ဝံပုလွေတွေဟာ တိတ်ဆိတ်စွာ တောထဲပြန်ဝင်သွားကြပါတယ်။

ဒီအကြားကာလမှာပဲ ဆိတ်ထီးလေးဟာ တွေ့ဝေစွာနဲ့ စိုးရိမ်ပူပန်နေတယ်။ စိတ်ပျက်စွာနဲ့ပဲ “ငါတော့ ဒီနေရာမှာ သေရတော့မှာပဲ” လို့ တွေးနေမိတယ်။ “မကြာခင်မှာဘဲ ညအခါရောက်တော့မယ်။ ငါ့ကို ကယ်တင်မယ့်သူလည်း တစ်ယောက်မှ မတွေ့ရဘူး”

“ဂတ် ဂတ်” သူ့အပေါ်က အသံကြားတာနဲ့ သူမော့ကြည့်လိုက်တော့ ဘဲရိုင်းတစ်ကောင်ဖြစ်တဲ့ ကွေကာကို တွေ့ရတယ်။

“ဂတ် ဂတ် မင်းက ဒီမှာ ဘာလုပ်နေတာလဲ” ကွေကာက မေးလိုက်တယ်။ သူ့က ကျွန်းလေးကို လှည့်လည်ပျံသန်းလာတယ်။

“မင်း မဲတွေ့ဘူးလား။ ငါဟာ အကူအညီပေးမယ့်သူ စောင့်မျှော်နေတာ။ ကြည့်ပါဦး။ ဒီကနေ ကမ်းစပ်က ဘယ်လောက်ဝေးသလဲ။ ပြီးတော့ ငါက ရေ

လည်းမကူးထတ်သလို ပျံလည်းမပျံသန်းနိုင်ဘူး” လို့ ဆိတ်ထီးလေးက ပြောလိုက်တယ်။

“ကောင်းပြီလေ။ သည်းခံပြီးတော့ စောင့်နေပါ။ ငါတို့ မင်းကို ကူညီပျံမယ်” အဲဒီလိုပြောပြီးတော့ ကွေကာက သူ့ရဲ့တောင်ပံတွေဖြန့်ကာ အမြင့်ကို ပျံတက်ပြီး ထွက်သွားတော့တယ်။

ဆိတ်ထီးလေး ဒုက္ခရောက်နေတဲ့သတင်းဟာ တောအုပ်အတွင်းမှာ ပျံနှံ့သွားပါတယ်။ နောက် တစ်နာရီအတွင်းမှာပဲ ကြင်နာတတ်တဲ့ တိရစ္ဆာန်နဲ့ ငှက်တွေဟာ စိမ်းလန်းပြီး ရှင်းလင်းတဲ့ တစ်နေရာမှာ စုဝေးကြတယ်။ ယုန်ကြီးက ခုန်ပေါက်ရောက်လာတယ်။ ဖျံကြီးကလည်း ဘဲသွားသွားသလို ဒယ်မ်းဒယ်ိုင်နဲ့ လာပါတယ်။ ကြိုးကြာတွေက ပျံသန်းလာကြတယ်။ ဟော်ငှက်ဖြစ်တဲ့ မစွပ်ဟာရွန်က သူ့ဆီအလည်လာတဲ့ ငှက်ကြီးဝန်ပိုနှစ်ကောင်နဲ့အတူ ပျံသန်းရောက်ရှိလာကြပါတယ်။

ဝမ်းဘဲဖြစ်တဲ့ ကွေကာက သနားစရာဆိတ်ထီးလေးဟာ ရေကန်အလယ်က ကျွန်းငယ်လေးပေါ်မှာ ဒုက္ခရောက်နေတာ တွေ့ခဲ့ရတဲ့အကြောင်း ပြောပြလိုက်တယ်။

“ငါတို့တစ်တွေဟာ သူ့ကို ကူညီကြရမယ်” သူ့က ဆက်ပြောတဲ့အခါ အားလုံးက သဘောတူလိုက်ကြပါတယ်။

“ဟုတ်တယ်။ တို့ အကူအညီပေးရမယ်” ယုန်ကြီးက ဝင်ပြောလိုက်တယ်။ ကြိုးကြာငှက်ကလည်း “ငါတို့ သူ့ကို ကယ်တင်ကြမယ်” လို့ ပြောလိုက်ပါတယ်။

“တို့လည်း ဝိုင်းကူပြီးလုပ်ကြမယ်” မစွပ်ဟာရွန်က ငှက်ကြီးဝံပိုတွေကို မေးသလိုကြည့်လိုက်တယ်။ သူတို့က တိတ်ဆိတ်စွာ ခေါင်းညှိတ်ကြတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ ရောက်လာတဲ့ငှက်ကျားက မေးလိုက်တယ်။

“ဒါပေမယ့် ဘယ်လိုကယ်ကြမလဲ”

“ငါတို့ သစ်ဖောင်တစ်ခု လုပ်ရလိမ့်မယ်” ဖျံကြီးက အကြံပေးလိုက်တယ်။ သူတို့ဟာ ဆောက်လုပ်ရေးကျွမ်းကျင်သူတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့ဟာ တစ်စုံတစ်ရာလုပ်ဖို့ အမြဲ အရန်သင့်ရှိနေသူတွေ ဖြစ်တယ်။ သူတို့ဟာ အလုပ်လုပ်ဖို့ ချက်ချင်းပြင်ဆင်ကြတယ်။

ဖျံကြီးက သစ်ပင်ကြီးတွေကို တစ်ပင်ပြီးတစ်ပင်

လှဲပါတယ်။ ယုန်ကြီးက သစ်ပင်တွေရဲ့အခေါက်တွေမှာ ပြီး ကြိုးဖြစ်အောင်ကျစ်နေတယ်။ ကြိုးကြာက ခုတ်ဖြတ် ပြီးသစ်တုံးတွေကို ရေစပ်ကိုသယ်ယူပြီး တစ်တုံးနဲ့တစ် တုံး တွဲချည်တယ်။ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး လိုအပ်တာတွေ ကူညီလုပ်ပေးကြတယ်။ အဲဒီလိုသူတို့ ဖောင်လုပ်နေကြ စဉ်မှာပဲ စာကလေးက ရုတ်တရက် သူတို့ဆီ ပျံသန်း ရောက်လာတယ်။

“ငါ အခုပဲ ဆိတ်ထီးလေးမြင်ခဲ့တယ်။ သူဟာ ဆာလောင်နေပြီး အော်ဟစ်နေတယ်။ သူဟာ မနက် ကတည်းက ဘာမှ မစားရသေးဘူး”

“ငါတို့ သူ့ကို အစာရှာကျွေးရမယ်” ယုန်ကြီးက ခါတိုင်းလိုပဲ ဝင်ပြောလိုက်ပါတယ်။ “ဟုတ်တယ်။ သူ့ ကိုကျွေးဖို့ လုပ်ရမယ်” ကြိုးကြာက သဘောတူထောက် ခံလိုက်တယ်။

“ဒါဆိုရင်ကောင်းပြီ။ အစာရှာပြီး သူကပို့။ တို့ က ဖောင်ကိုပြီးအောင် လုပ်မယ်” ဖျံကြီးက ပြောပြီး သူတို့အလုပ်ကို ဆက်လုပ်ကြတယ်။

“ဒါပေမယ့် ဘယ်လို အစာရှာကျွေးမလဲ” စာကလေးက မေးလိုက်တယ်။ မစွမ်းဟာရွန်က ဘာမှ မပြောဘဲ ငှက်ကြီးဝံပိုတွေကို အချက်ပြလိုက်တယ်။ သူတို့က တိတ်တဆိတ်ပဲ ရေထဲကငါးတွေကို နှုတ်သီး နဲ့ ရုတ်တရက်ဖမ်းဆီးကာ အပေါ်တင်ပြီး အစာအိမ်ထဲ ထည့်လိုက်တယ်။ ဒါကြောင့် သူတို့ဟာ အမြဲတမ်းဆိတ် ဆိတ်နေကြတာဖြစ်တယ်။

“ဂတ် ဂတ် ဆိတ်ဟာ ငါးကို မစားဘူး။ ဒါကို ခင်ဗျားတို့ မသိကြဘူးလား” ကွေကာက အော်ပြော လိုက်တယ်။

ငှက်ကြီးဝံပိုတွေက ငါးဖမ်းရာက ပြန်လှည့်လိုက် ကြပြီး သူတို့ရဲ့ အစာအိမ်ထဲက ငါးတွေ အကုန်စားပစ် လိုက်ကြပါတယ်။ (ငှက်ကြီးဝံပိုတွေမှာ အစာထည့်ဖို့ ပါးစောင်အိတ် ပါရှိပါတယ်။)

ယုန်ကြီးက ရုတ်တရက် ပြေးသွားပြီး ပြန်လာ တဲ့အခါမှာတော့ လက်မောင်းအပြည့် ပွေ့ပိုက်ပြီး လတ် ဆတ်တဲ့ မုန်လာဥနဲ့ ဂေါ်ဖီထုပ်တွေ ယူလာခဲ့ပါတယ်။ ငှက်ကြီးဝံပိုတွေက သူတို့နှုတ်သီးတွေနဲ့ ဟင်းသီးဟင်း ရွက်တွေကို ပါးစောင်အိတ်ထဲ ထည့်လိုက်ကြပါတယ်။ နောက် အစပိုင်းမှာ အမြန်ပြေးပြီး နောက် ပျံတက်သွား

ကြတယ်။ စာကလေးက လမ်းပြအဖြစ် သူတို့နဲ့အတူ လိုက်သွားပါတယ်။ မိနစ်အနည်းငယ် အကြာမှာတော့ သူတို့ဟာ သယ်လာတဲ့ အစာတွေကို ဆိတ်ထီးလေးရဲ့ ခြေရင်းမှာ ချပေးလိုက်ကြပါတယ်။ ငှက်ကြီးဝံပိုတွေဟာ သူတို့ထည့်လာတဲ့ အစာတွေ ထုတ်ချပေးပြီးတော့ ကမ်း ခြေဆီ ပြန်လာခဲ့ကြတယ်။ ဖောင်လုပ်တဲ့နေရာမှာလည်း အံ့ဩစရာ အမြန်သွားနိုင်တဲ့အထိ တိုးတက်အောင် လုပ် နေကြပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ဝံပုလွေကလည်း သူတို့ရဲ့ သားရဲတွင်း မှာ အချိန်မဖြုန်းကြပါဘူး။ သူတို့ရဲ့မီးဖိုပေါ်မှာ ရေခွေး ကျိုထားသလို ဓားတွေကို ထက်နေအောင် သွေးထား ကြပါတယ်။ ဝံပုလွေသုံးကောင်က ထင်ရာလုပ်တတ်သူ တွေနဲ့ ငယ်သေးတဲ့ ဝံပုလွေသုံးကောင်အားလုံးဟာ လှော်တက်တွေကိုကိုင်ကာ သစ်လုံးလှေကို လှော်ခတ်ကြ ပါတယ်။ သူတို့ဟာ ဆိတ်ထီးလေး လေးတွဲစွာအော် ညည်းနေတဲ့ ကျွန်းလေးဆီ ဦးတည်လာနေကြပါပြီ။

ကံကောင်းတာက မြီးညောင်ငှက်အပေါ်က ပျံ လာရာက သူတို့ကိုမြင်ရတာ ဖြစ်ပါတယ်။ သူမက သစ္စာ ရှိသူငယ်ချင်းတွေ ဖောင်လုပ်နေရာကို တိုက်ရိုက်ပျံလာ ခဲ့တယ်။

“အစ်ကိုတို့ မြန်မြန်လုပ်ကြ။ မြန်မြန်မဟုတ်ရင် သိပ်နောက်ကျသွားလိမ့်မယ်” သူမက ဖျံကြီးအနားပျံ ကာ ကျီကျီကျာကျာမြည်တွန်လိုက်ပြီး “ဝံပုလွေတွေ ကျွန်းဆီသွားနေတာ လမ်းထက်ဝက်ရောက်နေပြီ” လို့ ပြောလိုက်ပါတယ်။

သူတို့က အသင့်ဖြစ်နေတဲ့ဖောင်ကို အမြန်ရေထဲ ချလိုက်ပါတယ်။ ရေပေါ်မှာလှုပ်နေစဉ်ဖောင်ကို ယုန်ကြီး တွေက လှေထိုးသမားအဖြစ် နေရာယူလိုက်ပြီး ယုန်တွေ ထဲမှာ သတ္တိအကောင်းဆုံး ဘော့တလ်က ကပ္ပတိန်လုပ် ပါတယ်။ သူတို့ဖောင်ဟာ အမြန်ထွက်လာပါတယ်။

အခုအချိန်မှာ တောင်ပံပါတဲ့ ငှက်တွေက လေ ထဲကိုပျံတက်လိုက်ကြတယ်။ ပထမဆုံးက ကြိုးကြာ၊ နောက် ဝမ်းဘဲကွေကာ၊ ငှက်ကျား၊ ပြီးတော့ မစွမ်းဟာ ရွန်တို့ဟာ သစ်တောအပေါ်က လှည့်ပတ်ပြီး ကန် အလယ်က ကျွန်းလေးဆီ ဦးတည်ပျံသန်းလာကြတယ်။

ဝံပုလွေတွေက ဂူထဲက သစ်လုံးလှေကို မှက်ခဲ စွာ လှေလှော်လာကြတယ်။ တစ်ယောက်က “အခု

တော့ သိပ်မဝေးတော့ပါဘူး။” “သိပ်မဝေးတော့ပါဘူး” လို့ ပြောလိုက်ပါတယ်။

“ဆိတ်ဟာ ငါတို့လက်က မလွတ်နိုင်ပါဘူး။ သူထွက်မပြေးနိုင်ဘူး” ဒုတိယဝံပုလွေက ပြောလိုက်တယ်။

“သူဟာ ငါတို့အတွက်ပဲ။ သူဟာ တို့အစာပဲ” တတိယဝံပုလွေက မာန်ဖီလိုက်တယ်။

သူတို့တွက်ထားတာ သိပ်မမှားနိုင်ပါဘူး။ အဲဒီခဏမှာဘဲ သူတို့သိလိုက်ရတာက ငှက်တွေက သူတို့ကို တိုက်ခိုက်လာတာပါ။ ငှက်တွေက တစ်ကောင်ပြီးတစ်ကောင် သူတို့ရဲ့ ချွန်မြှုပ် နှုတ်သီးတွေနဲ့ သူတို့လည်ပင်းတွေကို ထိုးဆိတ်ကြပါတယ်။ ကြီးကြား၊ ပြီးတော့ ငှက်ကျား။ နောက် ဝံပုလွေတွေက ထိုးဆိတ်ကြတယ်။ ဝံပုလွေတွေဟာ ပုန်းရှောင်ကာကွယ်စရာ ဘာမှ မရှိပါဘူး။

သူတို့အတွက် ဆိုးဝါးလှတဲ့ အဖြစ်ကတော့ ငှက်ကြီးဒုံးစပ်နှစ်ကောင်က အောက်ကိုပျံဆင်းပြီးနောက် အတော်ကြီးတဲ့ ကျောက်တုံးကြီးသယ်ကာ တဖြည်းဖြည်းတက်လာပြီး အဲဒီကျောက်တုံးကြီးကို ဝံပုလွေတွေရဲ့ခေါင်းပေါ် ပစ်ချလိုက်တာဖြစ်ပါတယ်။

ကျောက်တုံးက သူတို့အတွက် အများကြီးထိခိုက်စေပါတယ်။ နာကျင်စွာနဲ့ အော်ဟစ်နေကြတယ်။ လှော်တက်တွေ ပစ်ချလိုက်ပြီး ဒဏ်ရာရတဲ့ခေါင်းကို ဖိနှိပ်ထားကြတယ်။ အရှိန်မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ ရေထဲပြုတ်ကျကုန်ပါတယ်။ သူတို့ အသက်မသေအောင်လာခဲ့ရာကမ်းခြေဆီ ကူးပြေးကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် နှုတ်သီးရှည်ငှက်တွေက သူတို့ကို အလွတ်မပေးဘဲ အရှိန်နဲ့ ထိုးဆင်းပြီး အကြိမ်ကြိမ် တိုက်ခိုက်ကြပါတယ်။ နောက်ဆုံးတော့ ဝံပုလွေတွေ ရေနစ်သွားကြတယ်။

ဖောင်က ကျွန်းလေးဆီ အန္တရာယ်ကင်းစွာ ရောက်သွားတယ်။ ဆိတ်ထီးလေးဟာ အလွန်ပျော်သွားပါတယ်။ သူက ကပ္ပတိန်ဘော့တဲလ်ကို နမ်းလိုက်ပြီး နောက် လှေလှော်ခဲ့တဲ့ ယုန်ကြီးတွေကိုလည်း ပွေဖက်ပြီး နှုတ်ဆက်လိုက်ပါတယ်။ ဆိတ်လေး ခြောက်သွေ့ပြီး နွေးထွေးအောင် ယုန်ကြီးက ဖောင်ပေါ်မှာ မီးဖိုပေးလိုက်တယ်။

ဆိတ်ထီးလေး သူမိဘတွေဆီ ပြန်ရောက်လာ

တာကိုတော့ ပြောစရာမလိုတော့ပါ။ နောက်အချက်တစ်ခုက သူဟာ နှစ်ရက်တိတိ အနားယူနေခဲ့ရတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒါဟာ မျှော်လင့်ထားတဲ့အတိုင်း ဖြစ်ပါတယ်။

တတိယမြောက်နေ့မှာ သူ့ရဲ့မိဘတွေက ဆိတ်ထီးလေးကို ကယ်တင်ခဲ့သူတွေအားလုံးကို ပါတီပွဲပြုလှုပ်ပေးပါတယ်။ တစ်ယောက်မှ မကျန်စေရပါ။ စာကလေးနဲ့ မြီးညှောင်ငှက်အပါအဝင် အားလုံးရောက်လာကြတယ်။ ဂုဏ်ပြုခံရမယ့် နေရာမှာတော့ ဆိတ်ထီးလေးဆီ ကယ်တင်ဖို့ ပထမဆုံးရောက်လာခဲ့တဲ့ ဘဲရိုင်းလေးကွေကာ ဖြစ်ပါတယ်။

မုဒိတ်ခေါ်ဘဲနဲ့ မမျှော်လင့်ဘဲ ပါတီပွဲမှာ ရောက်လာသူကတော့ ဝက်ကလေးပေါ်ကာဖြစ်တယ်။ သူတတစ်အစ်မြည်သံနဲ့ -

“ဒီက ခင်ဗျားတို့စားပွဲမှာ ကျွန်တော့်အတွက် တစ်နေရာမှ မရှိဘူးလား” လို့ မေးလိုက်တယ်။

“ဒီနေရာက အခက်အခဲကြုံတဲ့အခါမှာ ဘယ်လိုအချင်းချင်း ကူညီရမယ်ဆိုတာ သိတဲ့သူတွေအတွက် သီးသန့်နေရပဲ” ဖခင်ဆိတ်ကြီးက ပြောလိုက်တယ်။ သို့ပေမယ့် ချောင်စွာပဲ “မင်းကိုတော့ ဝမ်းနည်းပါတယ်လို့ ပြောရလိမ့်မယ်။ အကျင့်ပုတ်တဲ့ ဝက်စုတ်ကောင်” အဲလိုပြောပြီး ဝက်ပေါ်ကာကို တံခါးဆီလက်ညှိုးထိုးပြလိုက်ပါတယ်။

ဆိတ်မိသားစု အိမ်လေးမှာ သီချင်းဆိုသံ၊ ရယ်မောသံတွေနဲ့ စည်ကားနေပါတယ်။ ညဉ့်နက်ပိုင်းအချိန်ထိ ဖန်ခွက်ချင်းထိခိုက်သံ၊ ဂေါ်ဖီရွက်တွေ တကျွတ်ကျွတ်ဝါးစားသံတွေနဲ့ ပျော်ရွှင်နေကြတယ်။

ဆိတ်ထီးလေးရဲ့ စွန့်စားခန်းဟာ ဝမ်းနည်းစရာနဲ့ ပြီးဆုံးသွားနိုင်ပါတယ်။ သို့သော်လည်း ကြားကာလမှာ သစ္စာရှိတဲ့ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းတွေကြောင့် နောက်ဆုံးမှာ ပျော်ရွှင်စွာ ပြီးဆုံးသွားရပါတယ်။

[၁၉၆၉ ခု၊ ဇန်နဝါရီလထုတ် Sputrik မဂ္ဂဇင်းမှ Sergei Mikhalkov ၏ How The Birds Rescued Little Billy Goat.]

ဝေလင်းထွန်း

ရှင်ပြုမင်္ဂလာ..

 အောင်စိုက်စိန်စိန်

နေရာသီ ကျောင်းကြီးပိတ်လိုက်ပြီဖြစ်၍ သော်
သော်တို့ လွန်စွာမှ ပျော်လို့နေလေ၏။

သော်သော်မှာ ပထမတန်းဖြေထားပြီး သော်
သော်အစ်ကို ကောင်းကောင်းမှာ တတိယတန်းဖြေထား
၏။

၎င်းတို့မှာ စာမေးပွဲဖြေနိုင်သဖြင့် အောင်မြင်မည်
ဟုလည်း ယုံကြည်ထားကြသူများလည်း ဖြစ်ကြကုန်၏။

လာမည့် စနေ၊ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် သော်သော်တို့
ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်အား မိဘတို့က ရှင်ပြုပေးမည်ဟု
သိရသဖြင့် ၎င်းတို့ ကိုရင်ဝတ်ရတော့မည်ဟုဆိုကာ လွန်
စွာမှလည်း ပျော်ရွှင်နေကြလေ၏။

ထိုသို့ ပျော်ရွှင်နေကြသော်လည်း ဘာကြောင့်
ရှင်ပြုကြပြီး ကိုရင်ဝတ်တာလဲဆိုတာကို သော်သော်တို့
ညီအစ်ကို သိချင်နေကြသဖြင့် ဖခင်ဖြစ်သူအားမေးရာ
ဖခင်ဖြစ်သူမှာ အောက်ပါအတိုင်း ပြောလေတော့၏။

“အခုလို တပေါင်း၊ တန်ခူး၊ ကဆုန်၊ နယုန်ဆို
တဲ့ ရာသီမှာ ဆန်စပါး၊ ပြောင်းနှမ်းဆိုတဲ့ အသီးအနှံ
များကလည်း ထွက်ပေါ်ပြီးလို့ ရောင်းချတယ်။

ငွေစကလေးများ ရွှင်ကြတဲ့အချိန် ရာသီဥတုက
လည်း ခြောက်ခြောက်သွေ့သွေ့ သာသာယာယာရှိကြ
တဲ့အခါ တစ်မိုးလုံး၊ တစ်ဆောင်းလုံး လုပ်လာခဲ့သမျှ
လယ်ယာကိစ္စများဟာလည်း အားလပ်ကြတဲ့ကာလ

သည့်အခါ မဏ္ဍပ်တွင်း ရတုပိုဒ်ရှည်ကြီးဖြင့် မဏ္ဍပ်သွင်း
၏။ ရာဟုလာ အမွေတောင်းခန်းကို ဖွဲ့ကာနွဲ့ကာ အသံ
ဩဇာအပြည့်အဝနှင့် ရွတ်ဆိုပုံမှာ လွန်စွာမှ လွမ်းစရာ
ကောင်း၍ မျက်ရည်များပင် ကျလို့နေကြလေတော့၏။

အားလုံးပြီးဆုံးသည့်အခါ မောင်ရှင်လောင်းထိန်း
များထံမှ မောင်ရှင်လောင်းမိဘများက အခကြေးငွေ
အတန်အသင့်ပေးကာ သော်သော်တို့ညီအစ်ကို ရွေးယူ
ကြရလေ၏။

(ရှင်လောင်းဖွဲ့ခ (သို့) ရှင်လောင်းထိန်းခ ဆုချ
ခြင်း တစ်မျိုးဖြစ်၏။ စာရေးသူ)

ညနေသို့ ရောက်သည့်အခါ ဆရာတော်ကျောင်း
တွင် ဆံချ သင်္ကန်းစည်းကြရ၏။

နေ့နှင့်လိုက်သော ကောင်းကောင်းအား ‘အရှင်
ကုလ’ဟူ၍လည်းကောင်း၊ သော်သော်အား ‘အရှင်
သာရ’ဟူ၍လည်းကောင်း အရှင်သာမဏေဘွဲ့များကို
ဆရာတော်က ချီးမြှင့်ပြီး ရှင်သာမဏေဘဝတွင် ကျင့်သုံး
ရမည့် ကျင့်ဝတ်ကို မိန့်ကြား၍ ဆယ်ပါးသီလခံယူ
စေလေ၏။

သော်သော်တို့ ညီအစ်ကိုသည် လက်တွင် စိပ်
ပုတီးပတ်ထားကာ သင်္ကန်းဖိုသီဖတ်သီနှင့် ကိုရင်လက်
သစ်ကလေးများ မဏ္ဍပ်သံဃာစင်ပေါ်ဝယ် တင့်တယ်စွာ
စံပယ်နေကြရလေ၏။

အလှူပွဲကြီးနေ့တွင် ဗြောဓံစည်သံ ညံလျက်ရှိ
ပြီး ငွေနှံသံကား ချဲ့လှ၏။ ရှင်ပြုအလှူမင်္ဂလာမဏ္ဍပ်တွင်း
၌ အလှူထမင်း အလှူဟင်းနွဲ့များ ကြိုင်နေ၏။

ဝက်သား ဘီးဆံပတ်တုံး၊ ဗလာဟင်းချို၊ ငမံ
လိမ္မာကြော်၊ ပဲတီချဉ်၊ ငရုတ်တောင့်ပွကြော် စသည်ဖြင့်
စုံလင်လှပြီး ဧည့်ပရိတ်သတ်များမှာလည်း ဖြန့်ရှက်စွာ
စားကြကုန်၏။

နေ့ခင်း ၁ နာရီအချိန်တွင် သံဃာစင်တွင် ဆရာ
တော်နှင့် သံဃာတော်များ ကြွရောက်လာ၏။

ထို့နောက် အလှူတရား နာကြ၏။ ဆရာတော်
က တရားချီးမြှင့်လေ၏။

ရေစက်ချအပြီးတွင် အလှူရှင်ဒါယကာကြီး
သော်သော်ဖခင်က အမျှသုံးကြိမ် ဝေလိုက်သည့်အခါ
တရားနာပရိသတ်က သာဓုအနုမောဒနာ သုံးကြိမ်ခေါ်
ပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်တည်း အလှူထမြောက်အောင်မြင်
ပြီးဆုံးကြောင်း အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ပလုတ်ပြုန်း
ဟူသော ဗြောဓံ ထွက်ပေါ်လာလေတော့၏။

နောက်ရက်များတွင် သော်သော်တို့ညီအစ်ကို
ရှင်သာမဏေနှစ်ပါးသည် ဆွေမျိုးမိတ်ဆွေများအိမ်သို့
ဆွမ်းခံကြ၍ ကိုးရက်ပြည့်သောအခါ သော်သော်တို့ လူ
ဝတ်လဲကြလေ၏။

သော်သော်တို့ ရှင်လိင်ပြန်ဖြစ်ကြပြီ။
“ကိုရင်လူထွက် ငါးပိချက်”

ဟုဆိုကာ သူငယ်ချင်းများက ပိုင်းစကြလေ
တော့သတည်း။

အောက်တိုဘာအောင်ကြီး

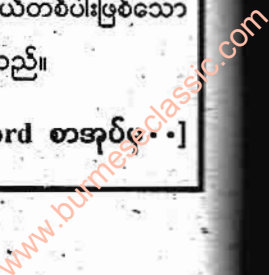

Did you know?

အရှည်ဆုံးတံတိုင်း

ဩစတြေးလျတိုက်မှ သိုးမွေးမြူရေးခြံများတွင် သိုးများအား တောခွေးများအန္တရာယ်မှ ကာကွယ်ရန်
ကာရံထားသည့် ခြံစည်းရိုးများမှာ မိုင်ပေါင်း ၆၀၀၀ ကျော် ရှည်လေသည်။ ကမ္ဘာ့အံ့ဖွယ်တစ်ပါးဖြစ်သော
တရုတ်ပြည်ရှိ ကမ္ဘာ့အရှည်ဆုံးတံတိုင်းကြီးထက် မိုင်ပေါင်း ၄၅၀၀ ပိုရှည်သည်ဟု ဆိုသည်။

[Guinness Book of World Record စာအုပ် ၉၀၀]

[ကမ္ဘောဒီးယားပုံပြင်]

ပုံပြင်မြောက်မြောက်

အောင်စည်ချမ်းသာ

ဟိုရှေးတုန်းကပေါ့ကွယ်။ ကမ္ဘောဒီးယားအရှေ့ဖျားဒေသမှာ ကောင်လေးတစ်ယောက်ဟာ သူ့ဦးလေးနဲ့အတူ နေထိုင်တယ်။ သူဟာ သိပ်ကံကောင်းတယ်။ ညတိုင်း အိပ်ရာဝင်တာနဲ့ အသက်ကြီးကြီး အလုပ်သမားတစ်ယောက်က ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ရာ ပုံဝတ္ထုတွေ ပြောပြီး ချောသိပ်သတဲ့ကွယ်။ ပုံပြင်တွေက မျိုးစုံတဲ့။ နဂါးတွေပါတယ်၊ တစ္ဆေသရဲတွေပါတယ်။ ရှင်ဘုရင်တွေ၊ မင်းသားတွေ၊ ကျားကြီးတွေ စတဲ့ ကြောက်စရာ အကောင်ကြီးတွေ ပါတယ်။ ဘိုး၊ ဘေး၊ ဘီ၊ ဘင်ကနေ သူ့အဖေ၊ အဲဒီကမှတစ်ဆင့် သူ့ကို ပုံပြောပြတဲ့ အလုပ်သမားအဘိုးအိုအထိ လက်ဆင့်ကမ်း ပုံပြောခဲ့ကြတယ်။ အဲဒီလို စိတ်ဝင်စားစရာ ပုံပြင်တွေ ပြောတတ်တဲ့သူ ရွာထဲမှာ လုံးဝမရှိဘူးတဲ့။ ပုံပြင်တွေ နားထောင်ရတာ ဒီကောင်လေးပဲ ရှိတယ်။

ထူးဆန်းတဲ့ ပုံပြင်တွေအကြောင်း ကောင်လေးက ထုတ်ကြားပြောလေ့ရှိတယ်။ တစ်နေ့တော့ သူ့သူငယ်ချင်းတွေက ပုံပြင်တွေ လာနားထောင်လို့ရမလားလို့ မေးတယ်။

ကောင်လေးက ငြင်းတယ်။

“မရဘူးကွာ။ အဲဒါတွေက ငါပိုင် ပုံပြင်တွေလေ။ ငါ့ကို အဘိုးက သီးခြားပြောပြပေးတာ”

“ဒါဆို တို့ကို မင်းပဲ အဲဒီပုံပြင်တွေ ပြောပြပေါ့။ အဲဒါတွေ မင်းကောင်းကောင်းမှတ်မိနေမှာပါ”

သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်က သူ့ကို ပူဆာတယ်။ ကောင်လေးက ပုံပြင်တွေ ကောင်းကောင်းမှတ်မိတယ်။ ဒါပေမယ့် လူက ငပျင်။ သူ့များကို ပြန်ပြောပြလိုစိတ် မရှိဘူး။ တစ်ကိုယ်ကောင်းသမားကွယ်။ တကယ်တော့ ပုံပြင်ဆိုတာ မျိုးဆက်လက်ဆင့်ကမ်းရလာကြတာ။ အဲဒီလိုမလုပ်တော့ ဒုက္ခကြုံတာပေါ့။ ပုံပြင်ထဲက ကိုယ်ကျင့်တရားနဲ့ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ အတွေးအခေါ်တွေ၊ သတ္တိ

တွေ၊ စွမ်းအင်တွေဟာ ကောင်လေးအထိရောက်အောင် အလုပ်သမားအဘိုးအိုက ပြောပြတယ်။ သူက သူငယ်ချင်းတွေထံ လက်ဆင့်မကမ်းခဲ့ဘူး။ ကောင်လေးရဲ့ အိပ်ရာခုတ်တိုင်မှာ ချိတ်ထားတဲ့ အိပ်အိတ်တစ်လုံးထဲမှာ ပဲ ပုံပြင်တွေ စုပြုံထည့်ခံနေကြရတယ်။ လွယ်အိတ်အိုထဲက ပုံပြင်တွေဟာ အကြီးအကျယ် စိတ်ဆိုးဒေါသဖြစ်ပြီး ကောင်လေးကို ဒုက္ခပေးဖို့ အကွက်ကောင်းချောင်း နေကြတယ်။ ညတိုင်း အဘိုးကြီးက ပုံတစ်ခုပြောလိုက်၊ အိတ်ထဲ အဲဒီပုံကို ထိုးသိပ်လိုက်နဲ့ ပုံပြင်တွေက များလာတယ်။ ကောင်လေးကတော့ လက်ဆင့်ကမ်း ပြောဖို့ ငြင်းနေတာပဲတဲ့။

ကောင်လေးဟာ လူပျိုပေါက်အထိ ကြီးပြင်းလာတယ်။ ပုံပြောနေကျ အဘိုးကလည်း ပုံပြင်တွေကို ပြောပြ ပြောနေတယ်။ သူက အဲဒီ ပုံပြင်တွေကို ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောဘူး။ တစ်နေ့တော့ ရွာနီးချုပ်စပ်က မိန်းကလေးတစ်ယောက်နဲ့ သူ့ကို လက်ထပ်ပေးဖို့ စီစဉ်ကြတယ်။ ကောင်မလေးက ဥစ္စာပေါ့၊ ရုပ်ချောတယ်။ သူ့အတွက် ပန်းခင်းတဲ့လမ်းဖြစ်ပြီး ရာသက်ပန် ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့မယ်လို့ ထင်ခဲ့တယ်။

လက်ထပ်ပွဲမတိုင်မီနေ့မှာ သူ့သူခင်လေးရဲ့ အခန်းနား ဖြတ်သွားတဲ့ ပုံပြောအဘိုးကြီးဟာ အခန်းထဲက တိုးတိုးတိတ်တိတ် အသံတွေ ကြားလိုက်တယ်။ အခန်းတံခါးဖွင့်ပြီး နားစိုက်ထောင်ကြည့်တယ်။ အခန်းထောင့်မှာချိတ်ထားတဲ့ အိတ်အိုကြီးထဲက ထွက်လာတဲ့ အသံတွေ ဖြစ်နေတယ်။

အသံတစ်သံ ကြားရတယ်။

“မနက်ဖြန် သူမဂံလာဆောင်တော့မယ်။

အတော်ကံကောင်းတဲ့ သူငယ်ပဲ”

နောက်အသံတစ်ခုက ဆိုတယ်။

“ဟောဒီ ဖုန်တက်နေတဲ့ အိတ်အိုထဲ ကိုကို

ပိတ်လှောင်ထားသရွေ့ သူ ဘယ်လိုလုပ် လွတ်လပ်စွာ ပျော်ရွှင်နိုင်မှာလဲ”

တတိယအသံ ထွက်လာတယ်။

“သူ့စိတ်ညစ်တာ တို့မြင်ရတော့မယ်။ ငါတို့ကို ဒီအထဲ ထောင်ချထားတာကိုက သူ့အမှားပဲ”

ကြားရသမျှကို အဘိုးကြီးမှာ ယုံချခက်ခက် ဖြစ် သွားတယ်။

“အိတ်ထဲက ထူးထူးဆန်းဆန်းအသံတွေဟာ ဘာပါလိမ့်။ မကောင်းဆိုးဝါးစကားတွေ သူတို့ ဘာ ကြောင့် ပြောနေကြပါလိမ့်”

“ငါကြိုထားတာ တစ်ခုရှိတယ်”

ပထမအသံက ပြောတယ်။

“ငါ့ကိုယ်ငါ ရေတွင်းတစ်တွင်းဟန်ဆောင်မယ်။ မင်္ဂလာဆောင်နေစဉ် သူ့ရေဆာမယ်။ ရေသောက်ဖို့လုပ် မယ်။ ရေထဲ အဆိပ်ပါမှန်း သူမသိဘဲ သောက်မယ်”

အိတ်ထဲရှိ အားလုံးက မလိုမှန်းတီးစိတ်နဲ့ အား ပါးတရ ရယ်မောကြတယ်။

“ရေတွင်းက ရေကို သူမသောက်ရင် ဘာလုပ် မလဲ”

အသံပျော့ပျော့တစ်ခုက မေးသည်။

“မပူပါနဲ့။ နောက်ထပ်အကြံရှိတယ်။ စတော် ဘယ်ရီစင်ကို ငါပန်တီးမယ်။ စတော်ဘယ်ရီသီးစားတာ နဲ့ သူ့ဗိုက်အကြီးအကျယ် နာပြီပေါ့ကွာ”

တတိယအသံက သိပ်ရယ်ရမယ့် ဖွဲ့ကြီးဖြစ်မှာပဲ နော်လို့ အသံကျယ်ကျယ်နဲ့ ဝင်ပြောတယ်။

“ညစ်ပတ်တဲ့ ကစားနည်းတစ်ခုတောင် ငါစိတ် ကူးထားသေးတယ်။ သတို့သား သွားမယ့်လမ်းမှာ အလုပ်သမားတစ်ယောက်က ဖွဲ့အိတ်တစ်လုံး ချမယ်။ အဲဒီဖွဲ့အိတ်ထဲမှာ ငါက နီရဲနေတဲ့ မှင်စာတစ်ကောင်လို ဟန်ဆောင်မယ်”

“အဲဒီလိုလုပ်တော့ ဘာဖြစ်လာမလဲကွာ”

အိတ်ထဲက မြေသံလိုလို အသံက မေးတယ်။

“မြေကြီးတစ်ကောင်ပုံ လုပ်ပြီး သူ့ကို ကိုက် လိုက်မယ်ဗျာ”

“ကျုပ်တို့ကို ပိတ်လှောင်ထားပြီး ဘယ်ကိုမှ လက်ဆင့်မကမ်းတဲ့သူ။ ကျုပ်တို့အကြောင်း သိရောပေါ့”

ဖြစ်ပျက်ပုံကို အဘိုးကြီးက သိလိုက်တော့ သူ့

အရှင်ကို ဘယ်လိုလုပ် ကယ်ရမလဲဆိုတာ စဉ်းစား တယ်။ မှန်တဲ့အတိုင်း ပြောပြရင်လည်း လူတွေက ယုံကြ မှာမဟုတ်ဘူး။ သူ့တစ်ယောက်တည်းလုပ်ဖို့ စိတ်ကူး တယ်။ တစ်ညလုံး ကောင်းကောင်းမအိပ်နိုင်ဘဲ စဉ်းစား တယ်။ မိုးလင်းတော့ စောစောထပြီး မင်္ဂလာပွဲကို သွား တယ်။

“သခင်လေးမြင်းကို ကျွန်တော်မျိုး ထိန်း ကျောင်းခေါ်ပါရစေ”

သတို့သားကလည်း အစဉ်အလာမရှိပေမယ့် အဘိုးကြီးကို ဇက်ကြိုးလေးကိုင်းပြီး ရှေ့က ဦးဆောင် သွားခိုင်းတယ်။ သူ့နောက်က သတို့သမီး စီးနင်းလိုက်ပါ ရမယ့် အဆောင်ကို ကျောမှာတင်လာတဲ့ မြင်းက ကပ် လိုက်လာတယ်။ သတို့သမီးထိုင်ရမယ့် အဆောင်ကို ရွှေချည်၊ ငွေချည်တွေထိုးပြီး အလှဆင်ထားတယ်။

“ခရီးက မဝေးပါဘူးနော်”

သတို့သမီးက နေပူလွန်းတာကြောင့် လန့်အော် ဟစ်မေးတယ်။ ရေတစ်ပေါက်လောက် သောက်ချင်လွန်း လို့ ခရီးတစ်ထောက်နားဖို့ သတို့သားက ဆန္ဒပြင်းပြ တယ်။ ဒါပေမယ့် မြင်းဇက်ကိုင်းအဘိုးကြီးက နားမကြား ဟန်နဲ့ ခပ်သုတ်သုတ်လျှောက်တယ်။ တောင်ကုန်းပေါ် တက်တယ်။ အဆိပ်ခတ်ထားတဲ့ ရေတွင်းနား ဖြတ်တော့ မြင်းကို မြန်မြန်မောင်းတယ်။

စတော်ဘယ်ရီခင်းကို ဖြတ်တဲ့အခါ သတို့သား က လှမ်းပြောသည်။ “ဟေ့... ရပ်ပါဦး။ စတော်ဘယ်ရီ သီးတွေက အရသာရှိမယ့်ပုံပဲ။ ရေဆာပြေလိမ့်မယ်ထင် တယ်”

အဘိုးအိုက မကြားဟန်ဆောင်ပြီး ရှေ့ကသွား လိုက်တာ စတော်ဘယ်ရီခင်းကိုပါ သူတို့ကျော်လာခဲ့ တယ်။ ရပ်ဖို့ ငြင်းဆန်ပြီး ခေါင်းမာလှတဲ့ အဘိုးကြီးကို သတို့သားလေးက စိတ်ဆိုးတယ်။

“မင်း ဒီလူက သူ့ကိုယ်သူ ဘာဝင်ကိုင်နေတယ်။ မင်္ဂလာပွဲရောက်တာနဲ့ သူ့ကို ကြိမ်းမောင်းဆွပ်စလိုက် မယ်”

သတို့သမီးအိမ်ရောက်တော့ သူတို့ ခေတ္တနား ကြတယ်။ အလုပ်သမားတစ်ယောက်က သတို့သား မြင်းနားမှာ အတက်အဆင်း လွယ်အောင် ဖွဲ့တစ်အိတ် ကို ပြေးလာချတယ်။ သတို့သား ခလုတ်တိုက်လဲကျ

အောင် ဖွဲ့အိတ်ကို အဘိုးအိုက ပိတ်ကန်လိုက်တော့ လူတွေအံ့ဩကုန်တယ်။

“ဒီအဘိုးကြီးက ငါ့တူရဲ့ လက်စွဲတော်ပဲ။ ဒါပေမယ့် အခုလိုလုပ်တဲ့အတွက်တော့ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဒဏ်ခတ်ရမယ်”

ဦးလေးတော်က စိတ်ထဲမှာ မှတ်ထားတယ်။ အိမ်ပိုင်းထဲဝင်တော့ မင်္ဂလာပွဲအတွက် စားသောက်ပွဲကြီးကို ခမ်းခမ်းနားနား ပြင်ထားတာ တွေ့ရတယ်။ စားပွဲရည်ကြီးပေါ်မှာ စားချင်ဖွယ် အသီးတွေ၊ အရသာရှိတဲ့ အသားငါးဟင်းတွေ၊ ချိုချည်ခဲဖွယ်တွေ တည်ခင်းထားတဲ့ ရွှေခွက်တွေ အပြည့်မြင်ကြတယ်။ လူငယ်က စားသောက်စားပွဲထိပ်မှာ ရပ်ပြီး သတို့သမီးအလားကို စိတ်ထက်သန်စွာ မျှော်လင့်နေတယ်။ လမ်းခရီးမှာ ကံမကောင်းလို့ ကြုံကြုံကန်ခဲ့ရတဲ့ အရာတွေ၊ သူ့အထိန်းတော်အဘိုးကြီးရဲ့ ထူးထူးဆန်းဆန်း အပြုအမူတွေကို သူ့မေ့မေ့လျော့လျော့ ထားလိုက်တယ်။ လိုက်ကာတစ်ခု အကွယ်ဘေးမှာ နေရာယူဝင်ထိုင်လိုက်တယ်။ မင်္ဂလာအချီရည်ခွက်ကို နှစ်ဦးစလုံး သောက်သုံးကြတယ်။ မင်္ဂလာအခမ်းအနားကို စတင်လိုက်ပါတယ်။

အထိန်းတော်အဘိုးကြီးကတော့ ဘာမှ စားသောက်ခြင်းမပြုဘူး။ သူ့သခင်လေးမှာ အသက်ဘေးအန္တရာယ်ရှိနေဆဲဆိုတာကိုမူ သတိထားမိတယ်။ အကအခုန်တွေ၊ လူရွှင်တော်တွေ၊ ဘားကျွမ်းသမားတွေရဲ့ ဖျော်ဖြေမှုကို သူက ရယ်မောခြင်းလည်းမပြု။ လက်ခုပ်တီးအားပေးခြင်းလည်း မပြုဘဲနေတယ်။ အခမ်းအနားကို စေ့စေ့စပ်စပ် စောင့်ကြည့်အကဲခတ်နေတယ်။ မင်္ဂလာစားပွဲအခမ်းအနားမှာ ဘေးမသီ၊ ရန်မခအောင် သူ့အာရုံထားတယ်။

ညနေစောင်းလာတာနဲ့အမျှ နောက်ဆုံး ဧည့်သည်တွေလည်း ပြန်ကုန်ကြပြီ။ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ် မင်္ဂလာဇနီးမောင်နှံသာ သူတို့အိမ်ဆောင်ထဲကို ပျော်ရွှင်စွာ ဝင်ရောက်သွားကြတယ်။ သို့သော် မကြာလိုက်ပါချေ။ တံခါးကို တဒုန်းဒုန်းထုသံတွေနဲ့အတူ သတို့သားအနှောင့်အယှက်ခံရတဲ့အဖြစ်အပျက် ပေါ်တော့ အထိန်းတော်အဘိုးကြီးဟာ အခန်းထဲ ပြေးဝင်သွားတယ်။

“စောင်တွေနဲ့ ဝေးဝေးနေကြ”
လှမ်းအော်ရင်း ကြီးမားတဲ့ တုတ်တစ်ချောင်းကို

ကိုင်ကာ အခန်းအလယ်ကို ရောက်လာတယ်။ စောင်တွေကို ဖယ်လိုက်တော့ ပါးပျဉ်းထောင်နေပြီး အပုံလိုက်ခွေနေတဲ့ မြွေကြီးကို တွေ့တယ်။ ပါလာတဲ့ တုတ်နဲ့ မြွေကြီးကို အသေရိုက်တယ်။ မင်္ဂလာနေ့အတွက် သူ့သိသမျှ ကြံစည်ထားသမျှတွေကို ခရေစေ့တွင်းကျ တိတိကျကျ ပြန်ရှင်းပြတယ်။ ဖွဲ့အိတ်ကိုဖွင့်ပြီး ဖွဲ့ထဲရှိ မှင်စာကို ပြတယ်။ စတော်ဘယ်ရီခင်းနဲ့ အဆိပ်ခတ်ထားတဲ့ ရေတွင်းအကြောင်းပါ ပြောပြတယ်။ ပုံပြင်တစ္ဆေတွေရဲ့ မကောင်းကြံမှုတွေပါပဲ။

အသက်ဘေးမှ ကင်းဝေးအောင် ကယ်တင်စောင့်ရှောက်တဲ့ အထိန်းတော်အဘိုးအိုကို ဆုချတယ်။ သတို့သားလူငယ်လေးဟာ သူ့ရဲ့တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်မှုကို ရှက်သွားတယ်။ နောက်တော့ သတို့သမီးကို အရင်ဆုံး ပုံတွေပြောပြတယ်။ သားသမီးတွေကို ပုံပြင်လက်ဆင့်ကမ်းဝေတယ်။ အားလုံးဟာ အထိန်းတော်အဘိုးကြီးရဲ့ ပုံပြင်တွေပဲ။ အိတ်ထဲအလှောင်ခံထားရတဲ့ ပုံပြင်တွေဟာ သားစဉ်မြေးဆက် လက်ဆင့်ကမ်းပြောဆိုလာကြတာ ဒီနေ့အထိပေါ့ကွယ်။

[Linda Jennings ၏ Stories from Around the World ကမ္ဘောဒီးယားပုံပြင် စာအုပ်မှ A Sackful of Spirits.]

အောင်ချစ်စိုး(လသာ)

ဂျူဒီသည် တိရစ္ဆာန်မြို့တော်ကြီး ဇူးတိုးပီးယားရှိ ZPD ခေါ် ဇူးတိုးပီးယားရဲတပ်ဖွဲ့မှ ရဲလုံမေအသစ် ကလေး ဖြစ်ပြီး စခန်းမှူး 'ဘိုဂို' က သူမအား စည်းကမ်း မဲ့ မော်တော်ယာဉ်များကို အရေးယူရန် တာဝန်ချပေး ထားသည်။ နှစ်ပိုင်း(လ်)မှာ လိမ်လည်ခြင်းဖြင့် ငွေရှာ စားသော မြေခွေးတစ်ကောင်ဖြစ်ပြီး ဂျူဒီကို အခါအား လျော်စွာ အရှက်ခွဲပြီး လူလယ်ကျသူဖြစ်သည်။

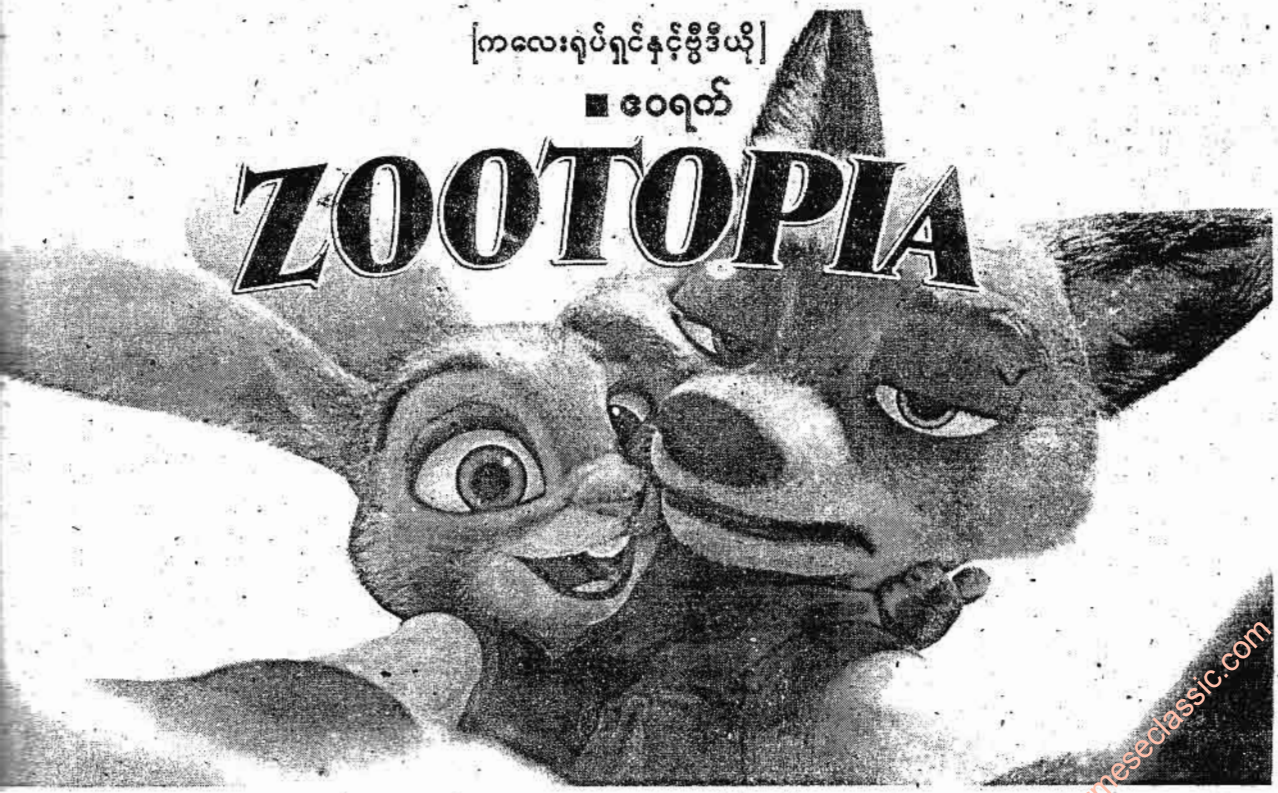
တစ်ရက်၌ ဂျူဒီက ရာဇဝတ်ကောင် ဂျူ(ခ်)ဝိ ဆယ်တန်အား လစ်တဲ(လ်)ရိုဒင်းရှားရပ်ကွက်ထဲ၌ အမိ ဖမ်းသော်လည်း သူမ၏ လုပ်ပိုင်ခွင့်ကျော်ပြီး လုပ်သည် ဆိုကာ စခန်းမှူးဘိုဂိုက ဒဏ်ပေးသည်။ မစွက်အော်တာ တန်က ပျောက်ဆုံးသွားသော သူမခင်ပွန်းအား လိုက်ရှာ ပေးဖို့ အကူအညီလာတောင်းသောအခါ ဂျူဒီက ဆောင် ရွက်ပေး၍ 'ဘိုဂို' က သူမအား တာဝန်မှ ရပ်စဲမည်အပြု ဒုတိယမြို့တော်ဝန် 'ဒွန်း' က 'ဂျူဒီ' ကို ကယ်တင်လိုက် သည်။

အမှုကို ၄၈ နာရီအတွင်း မဖော်ထုတ်နိုင်ပါက

မိမိနတ်ထွက်ပါမည်ဟု ဂျူဒီက ဘိုဂိုအား ကတိပေး ပြီး နှစ်ကို အကျပ်ကိုင်ကာ အကူအညီရယူသည်။ နှစ်က ကူညီသော်လည်း စုံစမ်းမှုပိုကြန့်ကြာအောင် အချိန်ဆွဲ သည်။ ခြံဝင်းတစ်ခုအတွင်းသို့ ဂျူဒီနှင့် နှစ်တို့ ဝင်ရှာရာ သက်သေခံပစ္စည်းဖြစ်သော မော်တော်ကားမှာ ရာဇဝတ် ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်ကြီး မစ္စတာဘစ်(ဂ်)၏ ကားဖြစ် ကြောင်း သိရစဉ် ဘစ်(ဂ်)၏တပည့် ဝင်ရိုးစွန်းဝက်ဝံ များ၏ ဖမ်းချုပ်ခြင်းခံကြရသည်။ ၎င်းတို့နှစ်ဦး အသတ် ခံရခါနီးတွင် မစ္စတာဘစ်(ဂ်)၏သမီး ဖရူးဖရူးက အစော ပိုင်းက သူမကို ဂျူဒီကယ်တင်ခဲ့ခြင်းကြောင့် ၎င်းတို့အား ပြန်ကယ်တင်လိုက်သည်။ မစ္စတာအော်တာတန်မှာ မိမိ အား ပန်းဇရောင်းသူဖြစ်ပြီး ၎င်းက အရေးကြီးကိစ္စ ပြော ခွင့်တောင်းသဖြင့် မိမိက ကားနှင့်သွားခေါ်စဉ် အမှိုင်း စိတ်ဝင်ပြီး မိမိယာဉ်မောင်း မန်ချာ(စ်)ကို တိုက်ခိုက်ကာ ခြေရာပျောက်သွားကြောင်း မစ္စတာဘစ်(ဂ်)က ဂျူဒီကို ရှင်းပြသည်။ ဂျူဒီနှင့် နှစ်တို့က ကျားသစ်နက်ကြီး မန်ချာ(စ်)အား နေအိမ်၌သွား၍ မေးမြန်းသောအခါ

[ကလေးရုပ်ရှင်နှင့်ဗွီဒီယို] ■ ဝေရတ်

ZOOTOPIA

လိုက်သွားသောအခါ ပျောက်ဆုံးနေသူများအား ဖမ်းချစ် ထားပြီး ၎င်းတို့မှာအရိုင်းစိတ်ပေါက်နေကြောင်း၊ မြို့ တော်ဝန်ကြီး-လီယိုဒိုးက ဆရာဝန်တစ်ဦးနှင့် တိုင်ပင် ဆွေးနွေးနေကြောင်း တွေ့ကြရသည်။ ဂျူဒီက ZPD သို့ အထောက်အထားတင်ပြနိုင်သဖြင့် လီယိုဒိုး အဖမ်း ခံရပြီး အရိုင်းစိတ်ပေါက်နေသော တိရစ္ဆာန်များ ထိန်း သိမ်းခံရသည်။ ဂျူဒီအောင်မြင်မှုရသော်လည်း သတင်း စာရှင်းလင်းပွဲ၌ သူမစကားပြောမှားသွား၍ ဂယက် ရိုက်ခတ်သွားရာ ဒွန်းနှင့် ဘိုဂိုတို့က ဟန့်တားလင့်ကစား ရဲတပ်ဖွဲ့မှ နုတ်ထွက်သွားလေသည်။

ဂျူဒီသည် မိဘပိုင်စိုက်ပျိုးမွေးမြူရေးခြံသို့ ပြန် ရောက်သောအခါ နိုက်ဟောင်းလား(စ်)မှာ တိရစ္ဆာန် များ၏စိတ်ကို ပြောင်းလဲစေသော အပြင်းစားစိတ်ကြွ ဆေးအစွမ်းရှိသည့် ပန်းပွင့်များဖြစ်ကြောင်းသိရ၍ နစ်နှင့် ပြန်တွေ့စဉ်သို့ ဆက်လက်စုံစမ်းကြရာ ဂျူ(စ်)ဝီဆယ် တန်က ထိုပန်းများကို စုဆောင်းပေးပို့လျက်ရှိသည့် ဓာတ်ခွဲခန်းကို ခြေရာခံမိကြသည်။ ထိုဓာတ်ခွဲခန်း၌ သိုးများက ယင်းပန်းပွင့်ကို အသုံးပြု၍ သွေးရည်ကြည် ဖန်တီးထုတ်လုပ်ကာ မြားထဲထည့်၍ သားရဲတိရစ္ဆာန် များအား ပစ်ခွဲကြကြောင်း သိရသည်။ ZPD သို့ တင်ပြ ရန် အထောက်အထားရယူဖို့ ကြိုးပမ်းစဉ် ဂျူဒီနှင့်နစ် တို့ကို သိုးများက ဖမ်းချုပ်ရန် ကြံစည်သဖြင့် ထွက်ပြေး ရင်း ZPD အနီး၌ ဒုမြို့တော်ဝန် ဒွန်းနှင့် ပက်ပင်းတိုး ကြသည်။

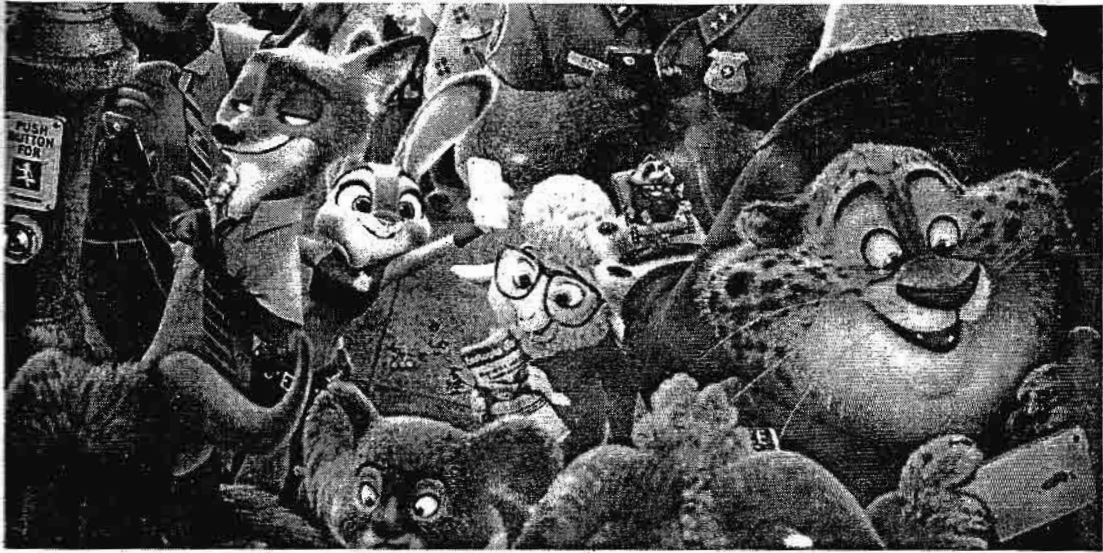
သို့သော် ဒွန်းကိုယ်တိုင် သိုးများကို ညွှန်ကြားသူ

‘နိုက်ဟောင်းလား(စ်)’ (ညဘက်အူသံပေးသူများ) ဟု သည့် ဝေါဟာရသာသိရပြီး ၎င်းက စိတ်ဖောက်၍ လိုက် လံတိုက်ခိုက်သဖြင့် ထွက်ပြေးကြရသည်။ ဘိုဂိုက ထို အဖြစ်အပျက်ကြောင့် မိုလီလားအပ်သော လန့်ဖျပ်မှုများ ဖြစ်စေသည်ဆိုကာ တာဝန်မှရပ်စဲမည်အပြု ဘိုဂိုပေး ထားသော အချိန် ၄၈ နာရီပြည့်ရန် ၁၀ နာရီကျန် သေးကြောင်း နစ်က ဝင်ပြောပေးခြင်းကြောင့် ဂျူဒီ လည်း အမှုဆက်လိုက်ခွင့်ရရာ နစ်ကို သူမကျေးဇူးတင် မိသည်။

ယာဉ်ကြောစောင့်ကြည့်မှု ဝိဒီယိုမှတ်တမ်းများ ကို စစ်ဆေးဖို့ စိတ်ကူးရသော ၎င်းတို့နှစ်ဦးက ဒုမြို့ တော်ဝန် ဒွန်း၏ အကူအညီဖြင့် စိစစ်ရှာဖွေရာ မန်ချာ(စ်) ကို ပြန်ပေးဆွဲသွားသူများမှာ ယူနီဖောင်းဝတ်ထားသော ဝံပုလွေများဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရ၍ မစ္စတာအော်တာ တန်ပြောသည့် ‘နိုက်ဟောင်းလား(စ်)’မှာ ၎င်းတို့ပင် ဖြစ်ရမည်ဟု ကောက်ချက်ချသည်။

ဓာတ်ခွဲခန်းကြီးတစ်ခုသို့ ဂျူဒီနှင့် နစ်တို့ ခြေရာခံ

ဖြစ်ကြောင်း ပေါ်သွား၍ ၎င်းထွက်ပြေးသွားပြီး ဂျူဒီနှင့် နစ်ကို သိုးများက ဝမ်းချုပ်ကာ နစ်အား ဆေးထိုး၍ ဂျူဒီကို သတ်ခိုင်းသည်။ ဒွန်းက သားရဲတိရစ္ဆာန်တို့ ဇူးတိုးဝီးယားမြို့ကို အုပ်စိုးဖို့ ရည်ရွယ်ကာ ဤစီမံကိန်းကို အကောင်အထည်ဖော်နေခြင်းဖြစ်သည်။ ဒွန်းက သူမ အကြံအစည်ကို ဖွင့်ပြောပြီးသောအခါ ဂျူဒီနှင့်နစ်တို့က

သူမမြားထဲ၌ မသွေးရည်ကြည်အစား ဘလူးဘယ်ရီ သီးရည်အစားထိုးခဲ့ပြီး အဆိပ်သင့်ချင်ယောင်ဆောင်ခဲ့ ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ပြောရုံမက သူမစကားအားလုံးကို အသံဖမ်းထားကာ ရဲတပ်ဖွဲ့လက်ထဲ အပ်နှံလိုက်ကြလေ သည်။ မြို့တော်ဝန်ကြီး လီယိုဒိုးမှာလည်း သူမ၏ အကွက်ချချောက်တွန်းခံရခြင်းဖြစ်၏။ လပိုင်းအကြာတွင် ဂျူဒီက သူမ ရာထူးပြန်ရပြီး နစ်လည်း ရဲတပ်ဖွဲ့ထဲဝင်၍ ဂျူဒီ၏ တွဲဖက်ရဲအရာရှိ ဖြစ်လာလေသည်။

Jared Bush နှင့် Phil Johnston ၏ ဇာတ်ညွှန်းကို Byron Howard နှင့် Rich Moore တို့ ရိုက်ကူးပြီး Ginnifer Goodwin, Jason Bateman, J.K. Simmons နှင့် Idris Elba တို့အသံဖြင့် သရုပ်ဆောင်ပေးထားသည့် ဤဇာတ်ကား မှာ Disney ၏ ၅၅ ကားမြောက် ကာတွန်းဇာတ်ကား ဖြစ်ပြီး တိရစ္ဆာန်ချစ်သော ကာတွန်းရုပ်ရှင်ဝါသနာအိုး များ အထူးနှစ်ခြိုက်ဦးမည့် ဇာတ်ကားဖြစ်ဖို့ ကျိန်းသေ ပါသည်။

(ကြာမြင့်ချိန် ၁၀၀ မိနစ်ရှိ ဤဇာတ်ကားကို Disney မှ ဒီဗွီဒီအဖြစ် ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိသည်။)

၀၀၇၇

လက်ထပ်ပွဲများ

■ ခူပါမင်း

ဆင်ဖြူများသခင် ဘဝရှင်မင်းတရားကြီးသည် အမတ်ကြီးဗညားဒလကို ချစ်မြတ်နိုးတော်မူ၏။ ချစ်မြတ်နိုးတော်မူပုံကား ဤသို့တည်း။

ဆင်ဖြူများသခင် ဘဝရှင်မင်းတရားကြီးဟံသာဝတီကို အလိုတော်ပြည့်၍ မြို့လည်တော်မူသောအခါ ဗညားဒလသည် ဝေါတော်ထမ်း အမှုထမ်းများနှင့် တိုင်ပင်ပြီး ဓားကို မြေတွင်မြှုပ်ထား၍ ဓားမြှုပ်ထားသောနေရာသို့ရောက်လျှင် ဘုန်းတော်ကြောင့် ရဲမက်တော်တို့ နင်းမိသဖြင့် ဓားပေါ်သည်။

ဝေါတော်သားတို့လည်း မရပ်မတည်နိုင်ရှိသည်ကို မင်းတရားကြီးမြင်တော်မူ၍ စစ်မေးတော်မူသော် ဗညားဒလအကြံအစည် ဖြစ်သည်ဟူ၍ အကြောင်းကို လျှောက်လေ၏။ ဆင်ဖြူများသခင် ဘဝရှင်မင်းတရားကြီးဘုရားလည်း ဗညားဒလကို ခေါ်တော်မူ၍ ဝေါတော်သားတို့ ထွက်ဆိုသည့်အတိုင်း နှုတ်တော်ဖြင့် စစ်မေးတော်မူသည်။ မှန်သောကြောင့် မလျှောက်ဝံ့ ဆိတ်ဆိတ်နေလေ၏။

မင်းတရားကြီးဘုရားလည်းအကြောင်းကို သိတော်မူလျှင် “ဗညားဒလသည် ငါ့ကိုကြံဝံ့မည် မဟုတ်။ ကြံငြားသော်လည်း ငါသို့သောမင်းကို ဖြစ်နိုင်မည်မဟုတ်” ဟူ၍ အမိန့်တော်ရှိပြီးလျှင် ဝေါတော်သားတို့ကိုသာ ကွပ်မျက်တော်မူသည်။ ဗညားဒလမှာ အခင်းမရှိ။

တစ်ကြိမ်လည်း ရွှေဖော်ဓောဘုရားသို့ တက်တော်မူရာတွင် နှုတ်ထည့်ပြီးသူ တစ်ကျိပ်တို့ကို မင်းတရားကြီး ဘုရားသို့အတက်တွင် လုပ်ကြံလေဟု မဟာရာမစောင်းတန်းအထက် မှစ်ဦးတွင် နေရသည်။ မင်းတရားကြီးဘုရား ဘုရားသို့တက်တော်မူ၍ မဟာ

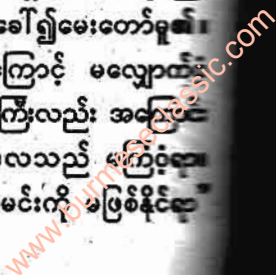
ရာမမှစ်ဦးသို့ ရောက်တော်မူလျှင် တံခါးမှစ်ဦးအထက်က နေနှင့်သူတို့သည် ဘုန်းတော်ကြောင့် မရပ်တည်နိုင်၍ မြေသို့ချည်း ကျကုန်၏။

ထိုသူတို့ကို မင်းတရားကြီးစစ်မေးတော်မူသော် ဗညားဒလ အကြံအစည်ဟူ၍ လျှောက်ကြ၏။ ဘဝရှင်မင်းတရားကြီးဘုရားလည်း ဗညားဒလကိုခေါ်ပြီး စစ်မေးတော်မူသော် မှန်သောကြောင့် မည်သို့မျှ မလျှောက်ဝံ့။ ဆိတ်ဆိတ်နေလေ၏။

အကြောင်းကို သိတော်မူလျှင် “ဗညားဒလသည် ငါ့ကိုမကြံဝံ့ရာ။ ကြံငြားသော်လည်း ငါသို့သော မင်းကို မဖြစ်နိုင်ရာ” ဟု အမိန့်တော်ရှိပြီးလျှင် မိသူတို့ကိုသာ ကွပ်မျက်တော်မူသည်။

တစ်ကြိမ်လည်း တိဂုံဘုရားရှင်သို့ ရွှေဖော်တော်ဖြင့် ကြွတော်မူရာတွင် ရေညီအရှည်အကြာ ငုပ်၍နေနိုင်သော လူနှစ်ယောက်တို့ကို “ရွှေဖောင်တော်သို့ မင်းတရားကြီးအတက်တွင် လုပ်ကြံလေ” ဟူ၍ ဖောင်တော်ရင်း ဝါးတော်ရှည်အောက် ရေတွင် ငုပ်၍နေရသည်။ ဘဝရှင်မင်းတရားကြီးဘုရား ဝေါတော်မှ ဖော်တော်သို့အတက်တွင် ဘုန်းတော်ကြောင့် ရေပလုံထိုးသည်ကို မြင်တော်မူသဖြင့် ငုပ်၍စမ်းစေသော် ဓားကိုင်နှစ်ယောက်ကို တွေ့လေ၏။

အကြောင်းကို စစ်မေးရာ ဗညားဒလ၏ အမိအရင်ဟူ၍ သိရလေသည်။ ဘဝရှင် မင်းတရားကြီးဘုရားလည်း ဗညားဒလကို ခေါ်၍မေးတော်မူ၏။ ဗညားဒလမှာ မှန်ကန်သောကြောင့် မလျှောက်ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ မင်းတရားကြီးလည်း အကြောင်းစုံကို သိတော်မူလျှင် “ဗညားဒလသည် မကြံဝံ့ရာ။ ကြံငြားသော်လည်း ငါသို့သောမင်းကို မဖြစ်နိုင်ရာ”

မိန့်တော်မူ၏။

ဆင်ဖြူရှင် ဘဝရှင်မင်းတရားကြီးဘုရားသည် ထိုအမှုတွင်လည်း ရေငုပ်သမားနှစ်ယောက်ကိုသာ ကွပ်မျက်တော်မူသည်။ ဤကဲ့သို့ ကိုယ်တော်မြတ်ကို သုံးကြိမ်စေ့အောင် ကြံငြားသော်လည်း ဗညားဒလသည် နှုတ်ရည်၊ လက်ရည် ဝုတ်ဗျတ္တိဖြင့် ပြည့်စုံသူဖြစ်၍ နှမြောတော်မူသောကြောင့် ကွပ်မျက်တော်မမူ။ တစ်ပါးသောမင်းဧကရာဇ်တို့ ခံခဲ့လှစွာ သောသည်းကို ခံတော်မူသည်။

သည်တစ်ကြိမ်မူကား စစ်ရေးဖြစ်သောကြောင့် သည်းခံတော်မမူသာ။ ဒုဋ္ဌဝတီကျေးဇနက်သို့ ပို့တော်မူသည်။ ငါးလခန့်ရှိလျှင် ဇနက်ဟူသောအရပ်သည် အနာအဖျား ထူထပ်ကြမ်းတမ်းကြောင်း ကမန်ပိုက်စားက လျှောက်လာ၍ ကမန်ပိုက်သို့ ပြောင်းရွှေ့ထားရာတွင် အသက်အရွယ်ကြီးရင့်ခြင်း၊ ရာသီဥတုဆိုးရွားခြင်းတို့ကြောင့် နှလုံးရည်ရော၊ လက်ရုံးရည်ပါ ထက်မြက်သော ပညာရှိအမတ်ကြီးသည် ပြည့်ရှင်မင်း၏ အကျဉ်းသားအဖြစ်ဖြင့် ကွယ်လွန်ခဲ့ရရှာသည်။

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၉၃၄ ခုနှစ် သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် တစ်ဆယ့်တစ်ရက် တနင်္လာနေ့တွင် တိဂုံဆံတော်ရှင် ဘုရားမြတ်စွာကို ထီးတင်တော်မူသည်။ သဘင်ခံတော်မူ၍ ရက်လည်အောင် ဆွမ်းလုပ်ကျွေးတော်မူသည်။ ပရိက္ခရာရှစ်ပါးလည်း အစုံခုနစ်ရာ လှူတော်မူသည်။

တပို့တွဲလဆန်းလေးရက် တနင်္လာနေ့ မကာရစန်းလင်္ဂတွင် သားတော်ဒတ္တ ဆံချတော်မူသည်။ သက္ကရာဇ် ၉၃၅ ခုနှစ် နယုန်လဆန်းဆယ်ရက် စနေနေ့။ ဥယျာဉ်တော်တွင်သီးသော အုန်းသီး၊ ကွမ်းသီး၊ လိမ္မော်၊ ခရမ်းပိမ်းစသော သစ်သီးဖိုး၊ စံပယ်ကြက်ရုံး အစရှိသော ပန်းဖိုးရသည့် ကြေးစင်တစ်ထောင်ကို ဘုရားကြီးသွန်းတော်မူသည်။

ထိုနေ့၌ ဆင်တော်ဟူသရွေ့ကို အမည်သမုတ်တော်မူသည်။ သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် ခုနစ်ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၊ အနန်က ဆင်ဖြူရောက်လာ၍ နန်းတွင်းသို့ သွင်းတော်မူသည်။ သီးတင်းကျွတ်လကွယ်

တနင်္လာနေ့ သိန်းယိုဋ်က ချစ်မြတ်နိုးလှစွာသော သမီးကို အခြွေအရံနှင့်တကွ သင်္ဘောတွင်တင်၍ ဆက်လာသည်။ ပုသိမ်သင်္ဘောဆိပ်သို့ ရောက်လာသောအကြောင်းကို လျှောက်လာ၍ ကြားလျှင် လှော်ကားနှစ်စင်းတွင် သာယာလှစွာသော ထားဝယ်နှစ်ထပ်လုပ်စေ၍ အမိုးခုံးစပ်မိုးစေပြီးလျှင် ကတော်ကြီးလေးပါးတို့ကို အဆောင်အယောင် ကျင်းပစေလျက် ဖောင်တွင်စီးစေပြီးလျှင် သင်္ဘောဆိပ်တိုင်အောင် ကြို၍ သင်္ဘောကို လှော်ကားနီလေးစင်း ငင်ရသည်။

မှူးတော်မတ်တော် အပေါင်းတို့ကိုလည်း မိမိတို့ရသော လှေမှတ်နှင့်လှော်ကားကြော့လှေ သုံးရာကျော် ဝန်းရံ၍ လိုက်ရသည်။ စည်း၊ မောင်း၊ ခရာ၊ ပတ်သာ၊ စောင်း၊ ငြင်း၊ ပုံ၊ လင်းကွင်း၊ မြစ်လုံးပဲ့တင်ထပ်မျှ တီးမှုတ်စေလျက် ပုသိမ်သင်္ဘောဆိပ်ကသည် ဟံသာဝတီသို့ ဆောင်ယူရသည်။

ရောက်လျှင် မင်းညီမင်းသား မှူးတော်မတ်တော် ရဲမက်ဗိုလ်ပါအများ ခြံရံစေ၍ မုတ်လှေနှင့် သွင်းတော်မူသည်။ နန်းတွင်းမှာလည်း ကောင်းမွန်သာယာလှစွာသော အိမ်နှင့် အထိန်းအချီ ပေးတော်မူ၍ နေရသည်။

နတ်တော်လပြည့်ကျော်နှစ်ရက်၊ ကြေးဘုရားကြီးထားစရာ ထူးဆန်းလှသောပြာသာဒ်ကို ဆောက်တော်မူသည်။ ယင်းသည့်နေ့ပင် ဇဓိမယ်မှာ မဟာစေတီဘုရား ပြုပျက်လေသည်ကို ငွေသုံးရာလှူတော်မူ၍ လုပ်ရလေသည်။

ယင်းသည့်နေ့ပင် “ကျိုက်ကိုဘုရား” ပြုပျက်လေသည်များကို လုပ်စီမံမည်ဟူ၍ အုတ်ဖိုးငွေ တစ်ဆယ့်ငါးပိဿာ လှူတော်မူ၍ လုပ်ပြန်ရသည်။ လုပ်ပြန်ရသေးသည်။ ၎င်းတပို့တွဲလပြည့် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ သားတော် ဥတ္တမရာဇ်ကို သမီးတော်ခင်ဘုန်းမြတ်နှင့် ခုံဖက်တော်မူသည်။ ကွမ်းခွက်ရှစ်မြှောင့်၊ လက်ဖက်အိုးတကောင်းဖိုး၊ ပတ္တမြားငါးရစ်စီထွေးခံ၊ ရွှေချက်တစ်စင်း၊ မြင်းရွှေကြိုး၊ ရွှေကဆင်ဝေါင်းဝန်း၊ ရွှေရေးစည်ခုနစ်လုံး၊ နံသုံးစင်း၊ ခရာနှစ်စင်း၊ အပတ်သားတစ်ကျိပ်၊ ဆင်ဆယ်စီးနှင့်တကွ စစ်ကိုင်းမြို့ကို

ပေးတော်မူသည်။

သမီးတော်ကိုလည်း ပတ္တမြားမြိတ်ရစ် မြိတ်ခံ နှင့်တကွ ကွမ်းခွက်လက်ဖက်အိုး၊ တကောင်းဖုံး၊ ပတ္တမြားသုံးရစ်စီထွေးအင်၊ ကျိုင်းကြီးရွှေချက်၊ ကျိုင်း ငယ်ရွှေချက် နှစ်စင်း၊ အပျိုစီးဝေါ ပေးတော်မူသည်။ ယင်းသည်နှစ်ပါးတွင် မွေးမြင်သည့်သမီးကို "ပယ်သူ ငယ်စား" အချင်းဖွဲ့ဆို၍ ခင်ကြီးစားချင်းဟုတွင်၏။ သားတော်ရှင်နန်းမြင့်ကိုလည်း သမီးတော်သီလဝတီ နှင့် ခုံဖက်တော်မူ၍ ကွမ်းခွက်ရစ်မြောင့်၊ လက်ဖက် အိုး၊ တကောင်းဖုံး၊ ပတ္တမြားတစ်ရစ်စီထွေးအင်၊ ရွှေချက်တစ်စင်း၊ မြင်းရွှေကြိုး၊ ရွှေက၊ ဆင်ပေါင်း ဝန်း၊ ရွှေရေးစည်ခုနစ်လုံး၊ နဲသုံး၊ ဓရာနှစ်၊ အမတ် သားတစ်ကျိပ်၊ ဆင်ဆယ်စီးနှင့်တကွ တောင်တွင်းမြို့ ကို ပေးတော်မူသည်။

သမီးတော်ကိုလည်း ပတ္တမြားမြိတ်ရစ် မြိတ်ခံ နှင့်တကွ ကွမ်းခွက်ရစ်မြောင့်၊ လက်ဖက်အိုး တကောင်းဖုံး၊ ပတ္တမြားသုံးရစ်စီထွေးအင်၊ ကျိုင်းကြီး ရွှေချက်ကျိုင်း ငယ်ရွှေချက်နှစ်စင်း၊ အပျိုစီးဝေါ ပေးတော်မူသည်။

သားတော် အရှင်ဦးပုတ်ကိုလည်း သမီးတော် နဲသီလနှင့် ခုံဖက်တော်မူ၍ ကွမ်းခွက်ရစ်မြောင့် လက်ဖက် အိုးတကောင်းဖုံး၊ ပတ္တမြားတစ်ရစ်စီထွေး အင်၊ ရွှေချက်တစ်စင်း၊ မြင်းရွှေကြိုးရွှေကဆင်ပေါင်း ဝန်း၊ ရွှေရေးစည် ခုနစ်လုံးနဲသုံး၊ ဓရာနှစ်၊ အမတ် သားတစ်ကျိပ်၊ ဆင်ဆယ်စီးနှင့်တကွ၊ ညောင်ရမ်း မြို့ကို ပေးတော်မူသည်။

သမီးတော်ကိုလည်း ပတ္တမြား မြိတ်ရစ်မြိတ်ခံ နှင့်တကွ၊ ကွမ်းခွက်ရစ်မြောင့်၊ လက်ဖက်အိုး တကောင်းဖုံး၊ ပတ္တမြားသုံးရစ်စီထွေးအင်၊ ကျိုင်းကြီး ရွှေချက် ကျိုင်းငယ်ရွှေချက်နှစ်စင်း၊ အပျိုစီးဝေါ ပေးတော်မူသည်။

သားတော်ဝရမေ့ကို သမီးတော်သုစဝတီနှင့် ခုံဖက်တော်မူ၍ ကွမ်းခွက်ရစ်မြောင့်၊ လက်ဖက်အိုးတ ကောင်းဖုံး၊ ပတ္တမြားတစ်ရစ်စီထွေးအင်၊ ရွှေချက် တစ်စင်း၊ မြင်းရွှေကြိုးရွှေက၊ ဆင်ပေါင်းဝန်းရွှေရေး။

အမတ်သား တစ်ကျိပ်၊ တစ်ဆယ်စီးနှင့်တကွ မော်လ မြိုင်မြို့ကို ပေးတော်မူသည်။

သမီးတော်ကိုလည်း ပတ္တမြားမြိတ်ရစ်မြိတ်ခံ နှင့်တကွ ကွမ်းခွက်ရစ်မြောင့် လက်ဖက်အိုး၊ တကောင်းဖုံး၊ ပတ္တမြားသုံးရစ်စီထွေးအင်၊ ကျိုင်း ကြီးရွှေချက်၊ ကျိုင်းငယ်ရွှေချက်နှစ်စင်း၊ အပျိုစီးဝေါ ပေးတော်မူသည်။

ငင်းတပို့တွဲလပြည့်ကျော် ၂ ရက်၊ သောကြာ နေ့ ကောင်းမှုတော်မဟာစေတီတော်မျက်နှာ၊ ဟံသာ ဝတီမင်း အဆက်ဆက်တို့ မဆောက်လုပ်စူးသေး သော ကောင်းမွန်လှပစွာသော သုဓမ္မစရပ်တော်ကို ဆောက်လုပ်မော်မူ၍ အတွင်းအပြင် ရွှေအပြည့်ထည့် တော်မူသည်။

တပေါင်းလဆန်း ၇ ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၊ ရာဇ ဒေဝီရှင်မိဖုရား သားတော်မင်းသား ဇန့်ကို၊ ညီတော် ပြည်ဘုရင် သတိုးဓမ္မရာဇာ၏သမီးတော် ဆင်ဖြူရှင် မယ်တော်နှင့် ခုံဖက်တော်မူသည်။ ယင်းသည်နေ့ပင် ရာဇဒေဝီရှင်မိဖုရား၊ သမီးတော်ရာဇစာတုကလျာကို နားထွင်းတော်မူသည်။

ငင်းတပေါင်းလပြည့်နေ့ ရှင်မိဖုရားအစရှိ သော သားတော်၊ သမီးတော်၊ မောင်းမမိသံ၊ မှူး တော်မတ်တော်၊ ကတော်စိုးမင်းမြဲရဲလျက် ရတနာ အတိပြီးသော ဟင်္သာရုပ်၊ ရွှေဖောင်တော်စီး၍ လှေ ရံလှော်ကားသုံးရာကျော်၊ တိုက်လှေကတ္တူ လွန်း ကြင်တစ်ထောင်တို့ဖြင့် မြစ်လုံးပဲ့တင်ထပ်မျှ တိပုံဆံ တော်ရှင်ဘုရားသို့ ဧရကြောင်းချီတော်မူသည်။

ကြည်းကြောင်းမှလည်း အထပ်နှစ်ဆယ် စီရင် တော်မူ၍ ချီရသည်။ ရောက်တော်မူလျှင် သဘင်ကြီး စွာ ခံတော်မူသည်။ ထီးကျလေသည်ကို တင်တော် မူသည်။ ရွှေဆည်းလည်း၊ မိုးကြိုးဆည်းလည်း၊ ငွေ ဆည်းလည်း လှူတော်မူသည်။

ဆင်တော်မူသော မကိုဋ်တော်နှင့်တကွ ရွှေ အချိန်သုံးဆယ့်ငါးဝိသာကိုလည်း မျက်ပါးတော်၍ ထီးချရားသီးကလည်း မြေတိုင်အောင် ရွှေထည့်တော် မူသည်။ ဆီမီးမြင်းမိုရ်လည်း နှစ်ဆောင်လုပ်စေ၍

ဆီမီးလှူတော်မူသည်။ ဘုရားတွင် ငါးရက်နေတော်မူပြီး ရေအား၊ ကြည်းအား ပြန်တော်မူသည်။

ရွှေနန်းတော်သို့ ရောက်တော်မူလျှင် ရွှေရုပ်တု မိုးကြိုးရုပ်တု၊ ငွေရုပ်တု၊ ပဉ္စလောဟာ ရုပ်တုတို့ကို အနေကစာတင်တော်မူသည်။ ယင်းသောအခါ ပင့်သောသံဃာတော်ကား မြန်မာပြည်အလုံး၊ ဗုဒ္ဓပြည်အလုံး၊ ယုန်ပြည်အလုံး၊ ရှမ်းပြည်အလုံးတွင် ရှိသော ကျောင်းနေပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်း (၃၅၅၅) ပါးတို့ကို ဘုရားဝန်းကျင်တွင် မဏ္ဍပ်ကနားကြီး အဆောင်ဆောင်ဆောက်၍ ဆွမ်းလုပ်ကျွေးတော်မူသည်။

ပရိက္ခရာ ရှစ်ပါးနှင့်တကွ ခါသာအုပ်၊ ပိတ်အုပ်၊ အုန်းမွေ့ရာ၊ ကော်စော၊ ငရုတ်၊ ကွမ်းသီး၊ ပရဆေးများစွာ အစုံလှူတော်မူသည်။ ဟံသာဝတီ ရွှေမြို့တော်တွင်ရှိသော မစားရတတ်၊ မဝတ်ရတတ်သော သူတို့အားလည်း ပုဆိုးတစ်ထည်၊ အင်္ကျီတစ်ထည်၊ ကြေးသုံးပိဿာ၊ ဆန်တစ်စိတ်စီ လှူတော်မူသည်။

ပုဆိုးပေါင်း ငါးထောင်လေးရာ၊ ကြေးပိဿာပေါင်း တစ်သောင်းခြောက်ထောင်နှစ်ရာ၊ ဆန်တင်းပေါင်း သုံးရာငါးဆယ်၊ သည်အလှူတော်များကို တံခါးတွင် ဖူးတော်မတ်တော်များ ကြပ်မတ်၍ လှူရသည်။ ဗုတ္တိဗလပြင်ပြည့်စုံသော မြန်မာသာမဏေတို့ကိုလည်း ယင်းသည်နေ့ပင် ကလျာဏီသိမ်တွင် ပဉ္စင်းစံတော်မူသည်။ အဋ္ဌကထာဋီကာကျမ်း တစ်ရာ တစ်ဆယ့်လေးကျမ်းကိုလည်း အဝေးသံဃာတို့အား တစ်ကျမ်းစီ အပ်တော်မူသည်။

ဆန်၊ စား၊ ငါးပိလည်း သုံးဆောင်လောက်အောင် အဝေးသံဃာတို့အား လှူတော်မူ၍ ကောင်းမွန်စွာပို့သည်။ ၎င်းတပေါင်းလပြည့်ကျော် ၁၂ ရက် တနင်္ဂနွေနေ့တွင် သမီးတော်မင်းဘုန်းမြင့်ကို ဝတ္ထုမင်းကြီးသားတော် နမိန္ဒတနှင့် စုံဖက်တော်မူ၍ ကျပ်မြင်းမိုရ်လက်ဖက်အိုး၊ ပတ္တမြားတစ်ရစ်စီ ကျိုင်းရိုးကြံဆစ် ပေးတော်မူ၍ နေရာလွတ်နေရသည်။

သမီးတော်ကိုလည်း ပတ္တမြားမြိတ်ရစ် မြိတ်ခံနှင့်တကွ ကွမ်းခွက်၊ လက်ဖက်အိုး၊ တကောင်းပုံး၊

ပတ္တမြားသုံးရစ်စီ ထွေးအင်၊ ကျိုင်းကြီးရွှေချက်၊ ကျိုင်းငယ် ရွှေချက်နှစ်စင်း အပျိုစီးဝေါ ပေးတော်မူသည်။ သမီးတော် မင်းအကြီးကို ပသိန်မင်းကြီးသားတော် နန္ဒကျော်ထင်နှင့် စုံဖက်တော်မူ၍ ကျပ်မြင်းမိုရ်လက်ဖက်အိုး၊ ပတ္တမြားတစ်ရစ်စီ ကျိုင်းရိုးကြံဆစ်ပေးတော်မူ၍ နေရာလွတ်နေရသည်။ သမီးတော်ကိုလည်း ပတ္တမြားမြိတ်ရစ် မြိတ်ခံနှင့်တကွ ကွမ်းခွက်၊ လက်ဖက်အိုး၊ တကောင်းပုံး၊ ပတ္တမြားသုံးရစ်စီထွေးအင်၊ ကျိုင်းကြီးရွှေချက်၊ ကျိုင်းငယ်ရွှေချက်နှစ်စင်း၊ အပျိုစီးဝေါ ပေးတော်မူသည်။

သမီးတော် သုဂန္ဓဝတီကို တားဝယ်မင်းကြီးသားတော် ရမ္မယောစာနှင့် စုံဖက်တော်မူ၍ ကျပ်မြင်းမိုရ် လက်ဖက်အိုး၊ တကောင်းပုံး၊ ပတ္တမြားတစ်ရစ်စီ ကျိုင်းရိုးကြံဆစ် ပေးတော်မူ၍ နေရာလွတ်နေရသည်။ သမီးတော်ကိုလည်း ပတ္တမြားမြိတ်ရစ် မြိတ်ခံနှင့်တကွ ကွမ်းခွက်၊ လက်ဖက်အိုး၊ တကောင်းပုံး၊ ပတ္တမြားသုံးရစ်စီ ထွေးအင်၊ ကျိုင်းကြီးရွှေချက်၊ ကျိုင်းငယ်ရွှေချက်နှစ်စင်း အပျိုစီးဝေါ ပေးတော်မူသည်။

သမီးတော်မြတ် ချိုးဘုန်းဝေကို ပြည်ဘုရင်သတိုးဓမ္မရာဇာ သားတော်နန္ဒယောစာနှင့် စုံဖက်တော်မူ၍ ကျပ်မြင်းမိုရ်လက်ဖက်အိုး၊ ပတ္တမြားသုံးရစ်စီ ကျိုင်းရိုးကြံဆစ် ပေးတော်မူ၍ နေရာလွတ်နေရသည်။ သမီးတော်ကိုလည်း ပတ္တမြားမြိတ်ရစ် မြိတ်ခံနှင့်တကွ ကွမ်းခွက်၊ လက်ဖက်အိုး၊ တကောင်းပုံး၊ ပတ္တမြားသုံးရစ်စီ ထွေးအင်၊ ကျိုင်းကြီးရွှေချက်၊ ကျိုင်းငယ်ရွှေချက်နှစ်စင်း အပျိုစီးဝေါ ပေးတော်မူသည်။

သတ္တရာစံ ၉၃၆ ခုနှစ် သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် ၁ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့ မိုးကောင်းမိုးညှင်းသို့ ဗန်းဇော်စော်ဘွားတစ်တပ်၊ မိုးမိတ်စော်ဘွားတစ်တပ်၊ အုန်းဆောင်စော်ဘွားတစ်တပ်၊ သိန္နီစော်ဘွားတစ်တပ်၊ မိုးနဲစော်ဘွား တစ်တပ်၊ ဧညာင်ရွှေစော်ဘွား တစ်တပ်၊ ပုဂံစား တစ်တပ်၊ တလုပ်စား တစ်တပ်၊ ပုစန်းကြီးစား တစ်တပ်၊ အမြင့်စား တစ်တပ်၊ ကနီစား တစ်တပ်၊ ပဒုံစားတစ်တပ်၊ တပယ်စား တစ်တပ်၊ မြေခူးစား တစ်တပ်၊ သမင်လောသတိုး

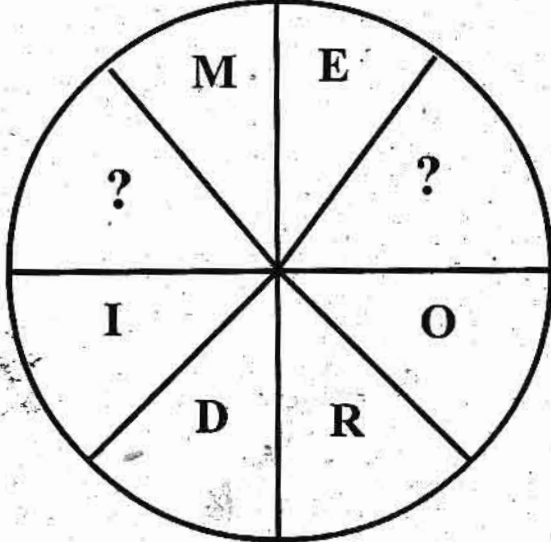

မင်းစောကို တပ်မပြု၍ ချီရာသည်။
သည်တစ်ဆယ့်ငါးတပ်တွင်ပါသည့် တိုက်
ဆင်ရှစ်ရာ၊ မြင်းရှစ်ထောင်၊ စစ်သည်သူရဲ ခြောက်
သောင်းနှင့် ချီရသည်။ ရောက်လျှင် မိုးကောင်း
မော်ဘွား၊ မိုးညှင်းမော်ဘွားတို့လည်း ဖြိုတွင်းမှ
မစံပုံ၍ အလုံးအရင်းနှင့်တကွ တောသို့ပြေးလေ၏။

အဝဘုရင်-သတိုးမင်းစောတို့ တစ်ဆယ့်ငါး
တပ်သားတို့လည်း မိုးကောင်းတွင် အနေအထားပြု၍
လိုက်လံရှာကြရသည်။ မတွေ့ချေ။
(မှန်နန်းမဟာရာဇဝင်တော်ကြီး တတိယတွဲမှ)
စူပါမင်း

ဉာဏ်စမ်းပဟေဠိပြင်ပွဲ [၅]

မေးခွန်းသင်္ကေတ နှစ်နေရာတွင် လိုသော အက္ခရာနှစ်လုံးကို ဖြည့်ကာ
နာရီ လက်တံသွားသည်အတိုင်း (သို့) ပြောင်းမြန်သွားသည်အတိုင်း အစဉ်လိုက်
အဓိပ္ပာယ် ရှိသော စာကြောင်းတစ်ကြောင်းကို ဖော်ပြပေးပါ။

[အဖြေမှန်သူကို ဆုအဖြစ် ဆုငွေ ၁၅၀၀ ကျပ်နှင့်အတူ Oxford Learner's Pocket Dictionary 2005
နှင့် ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတစ်အုပ်စီချီးမြှင့်မည်ဖြစ်ပါသည်။ အဖြေမှန်သူတစ်ယောက်ထက်များနေပါက
အဖြေမှန်သူများထဲမှ တစ်ဦးကို မဲစနစ်ဖြင့် ရွေးချယ်ကာ ဆုချီးမြှင့်ပါမည်။ မူလတန်း၊ အလယ်တန်းနှင့်
အထက်တန်းကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများသာ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ရှိပါသည်။ ဖော်ပြပေးထားသည့် ပြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံ
ဖြင့်သာ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ပြုပါမည်။ ပြိုင်ပွဲအဖြေလွှာများကို ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတိုက်၊ အမှတ်
၈၀(A)၊ အပေါ်ဆုံးထပ်၊ ၁၂၄ လမ်း၊ သပြေကုန်းရပ်ကွက်၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့သို့
လိပ်မူ၍ ၁-၅-၂၀၁၆ ရက်နေ့အရောက်ပေးပို့ရပါမည်။ ပြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံကို စာအုပ်အနောက်ဘက်စာမျက်နှာ
တွင် ဖော်ပြပေးထားပါသည်။]

ဉာဏ်စမ်းပဟေဠိပြိုင်ပွဲ (၅)

[အဖြေမှန်သူများစာရင်း]

မောင်အိမ်ဌေးပွား၊ စတုတ္ထတန်း၊ အမှတ်(၁)၊
 အ. မ. က၊ သရက်မြို့။

[ဤပြိုင်ပွဲတွင် အဖြေမှန်သူ တစ်ဦးသာရှိရာ
 အဖြေမှန်သူ မောင်အိမ်ဌေးပွားအား ဆုငွေ ၁၅၀၀
 ကျပ်နှင့်အတူ Oxford Learner's Pocket Dictio-
 nary 2005 နှင့် ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတို့ကို ချီးမြှင့်
 မည်ဖြစ်ပါသည်။]

ဉာဏ်စမ်းပဟေဠိပြိုင်ပွဲ (၆)

တတိယဆုအဆင့် သတ်မှတ်ထားသည့် အမှတ်
 ပင် မိသွတစ်ဦးမျှ မရှိပါ။

အတွဲ ၂၀၊ အမှတ် ၁၊ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ။

ဉာဏ်စမ်းပဟေဠိပြိုင်ပွဲ(၁)အဖြေ

အဖြေ - 17

သက်သေပြချက်

ပထမ ကြက်ခြေခတ်

$20 - 5 = 15$
 $18 - 3 = 15$ > (အလယ်ကိန်း)

ဒုတိယ ကြက်ခြေခတ်

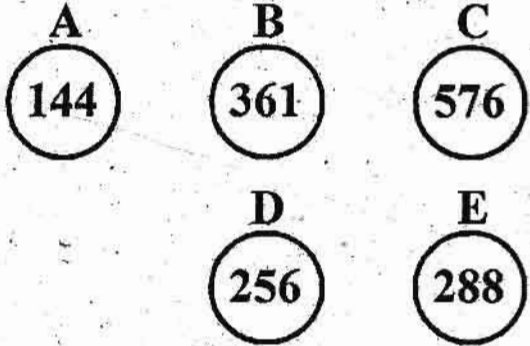
$31 - 15 = 16$
 $17 - 1 = 16$ > (အလယ်ကိန်း)

တတိယ ကြက်ခြေခတ်

$19 - 2 = 17$
 $24 - 7 = 17$ > (အလယ်ကိန်း)

ထို့ကြောင့် မေးခွန်းသင်္ကေတနေရာတွင် မြည့်ရမည့်
 ကိန်းမှာ 17 ဖြစ်ပါသည်။

ဉာဏ်စမ်းပဟေဠိပြိုင်ပွဲ(၂)အဖြေ

အဖြေ - E (ကျန်ကိန်းများမှာ နှစ်ထပ်ကိန်းရလဒ်များ
 ဖြစ်ကြပါသည်။)

သက်သေပြချက်

$12^2 = 12 \times 12 = 144$
 $19^2 = 19 \times 19 = 361$
 $24^2 = 24 \times 24 = 576$
 $16^2 = 16 \times 16 = 256$

288 သည် နှစ်ထပ်ကိန်း မဟုတ်ပေ။

ဉာဏ်စမ်းပဟေဠိပြိုင်ပွဲ(၃)အဖြေ

အဖြေ - 27

သက်သေပြချက်

ပထမ စက်ဝိုင်း

$(7 \times 8) \div 4 = 56 \div 4 = 14$

ဒုတိယ စက်ဝိုင်း

$(11 \times 8) \div 4 = 88 \div 4 = 22$

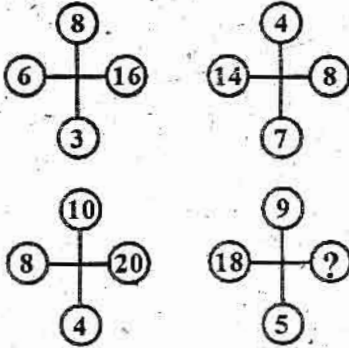
ထို့ကြောင့်

တတိယ စက်ဝိုင်း

$$(9 \times 12) \div 4 = 108 \div 4 = 27$$

မေးခွန်းသင်္ကေတ၌ လိုနေသောကိန်းမှာ 27 ဖြစ်ပါသည်။

ဥာဏ်စမ်းပဟေဠိပြင်ပွဲ(၄)အဖြေ

အဖြေ - 10

သက်သေပြချက်

$$(6 \times 16) \div (8 \times 3) = 96 \div 24 = 4$$

$$(14 \times 8) \div (4 \times 7) = 112 \div 28 = 4$$

$$(8 \times 20) \div (10 \times 4) = 160 \div 40 = 4$$

ထို့ကြောင့် မေးခွန်းသင်္ကေတ၌ လိုနေသောကိန်း

$$(18 \times x) \div (9 \times 5) = 4$$

$$(18 \times x) \div 45 = 4$$

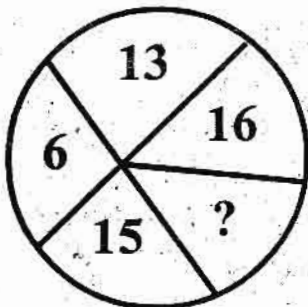
$$18x = 45 \times 4$$

$$18x = 180$$

$$x = \frac{180}{18} = 10 \text{ ဖြစ်ပါ}$$

သည်။

ဥာဏ်စမ်းပဟေဠိပြင်ပွဲ(၅)အဖြေ

အဖြေ - 10

သက်သေပြချက်

16 မှ စတင်ကာ နာရီလက်တံအတိုင်း တစ်ကွက်ကျော်၍ 1 နုတ်၊ နောက်တစ်ကွက်ကျော်တွင် 2 နုတ်၊ နောက်တစ်ကွက်ကျော်တွင် 3 နုတ်၊ နောက်တစ်ကွက်ကျော်တွင် 4 နုတ်သွားလျှင် မေးခွန်းသင်္ကေတနေရာ၌ လိုနေသောကိန်းကို ရရှိပါမည်။

$$16 - 1 = 15$$

$$15 - 2 = 13$$

$$13 - 3 = 10 \text{ (မေးခွန်းသင်္ကေတနေရာတွင် ဖြည့်ရမည့်ကိန်း)}$$

$$10 - 4 = 6$$

ဥာဏ်စမ်းပဟေဠိပြင်ပွဲ(၆)အဖြေ

၁။ ကမ္ဘာသစ် ခေါ် မြောက်အမေရိကတိုက်ကို ၁၄၉၂ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၁၂ ရက်နေ့တွင် တွေ့ရှိခဲ့သော ဂန္ထဝင်နယ်မြေသစ်ရှာဖွေသူ ခရစ္စတိုဖာကိုလံဘတ်၏ ကမ္ဘာသစ်ခရီးစဉ်မတိုင်မီ ကျူးရင့်လိုက်သော ဥဒါန်းစကားမှာ မည်သည့်စကား ဖြစ်သနည်း။

ကမ္ဘာသစ်ခေါ် မြောက်အမေရိကတိုက်ကို ၁၄၉၂ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၁၂ ရက်နေ့တွင် တွေ့ရှိခဲ့သော ဂန္ထဝင်နယ်မြေသစ်ရှာဖွေသူ ခရစ္စတိုဖာကိုလံဘတ်၏ ကမ္ဘာသစ်ခရီးစဉ်မတိုင်မီ ကျူးရင့်လိုက်သော ဥဒါန်းစကားမှာ “နေ၏အလင်းရောင် နှင့်အတူ ကျုပ်တို့ ကမ္ဘာဟောင်းကို စွန့်ခွာခဲ့ပြီ” ဖြစ်ပါသည်။

၂။ ၁၄၀၈ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွင်းက ဗြိတိသျှရေတပ်၏ တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် ရွှေ၊ ငွေ၊ ကျောက်သံပတ္တမြား လက်ဝတ်ရတနာများကို စုစည်းထင်ဆောင်လာသည့် ‘ဆန်ဟိုဆေး’ စပိန်ရှစ်သင်္ဘောကြီးသည် မည်သည့်နေရာတွင် နစ်မြုပ်ခဲ့ကာ ယခုအခါ၌ သင်္ဘောပျက်ကို မည်သည့်နေရာတွင် ပြန်လည်တွေ့ရှိခဲ့သနည်း။
၁၄၀၈ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွင်းက ဗြိတိသျှရေတပ်၏ တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် ရွှေ၊ ငွေ၊ ကျောက်သံပတ္တမြား

လက်ဝတ်ရတနာများကို စုစည်းတင်ဆောင် လာသည့် 'ဆန်ဟိုဆေး' စပိန်ရွက်သဘောကြီး သည် ကိုလံဘီယာကမ်းလွန် ကာတာဂျီးနား ဆိပ် ကမ်းမြို့နှင့် မနီးမဝေးတွင် နှစ်မြိုင်ခွဲကာ ယခုအခါ ၌ သဘောပျက်ကို ယင်းနေရာအနီးတွင်ပင် ပြန် လည်တွေ့ရှိခဲ့ပါသည်။

၃။ ၁၉၄၄ ခုနှစ်၊ မေလ ၈ ရက်တွင် ပညာတံခွန် အသင်းက ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၊ မြန်မာနိုင်ငံစာရေး ဆရာအသင်းက ပုဂ္ဂိုလ်များသည် စာဆိုတော် နေ့ ကျင်းပရေး အစည်းအဝေးတစ်ရပ် ကျင်းပ ကာ 'ဦးပုညနေ့ ၁' အစား နှစ်စဉ် နတ်တော် လဆန်း ၁ ရက်နေ့ ရောက်တိုင်း မည်သည့်နေ့ အဖြစ် သတ်မှတ်၍ ကျင်းပရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြ သနည်း။

၁၉၄၄ ခုနှစ်၊ မေလ ၈ ရက်တွင် ပညာတံခွန် အသင်းက ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၊ မြန်မာနိုင်ငံစာရေး ဆရာအသင်းက ပုဂ္ဂိုလ်များသည် စာဆိုတော်နေ့ ကျင်းပရေး အစည်းအဝေးတစ်ရပ် ကျင်းပကာ 'ဦးပုညနေ့ ၁' အစား နှစ်စဉ် နတ်တော်လဆန်း ၁ ရက်နေ့ ရောက်တိုင်း 'ပမာစာဆိုတော်နေ့' အဖြစ် သတ်မှတ်၍ ကျင်းပရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြပါ သည်။

၄။ ကမ္ဘာ့လူဦးရေ၏ မည်သည့်ရာခိုင်နှုန်းသည် ဒိုင် လူကြီးများ၊ နည်းပြများနှင့် အားကစားနှင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုသူများ ဖြစ်ကြ သနည်း။

ကမ္ဘာ့လူဦးရေ၏ ၄ ရာခိုင်နှုန်းသည် ဒိုင်လူကြီးများ၊ နည်းပြများနှင့် အားကစားနှင့် အသက်မွေးဝမ်း ကျောင်းပြုသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။

၅။ အာကာသအတွင်း ပထမဆုံး နေထိုင်ခဲ့သည့် သက်ရှိသတ္တဝါမှာ မည်သည့်သတ္တဝါ ဖြစ်ပါ သနည်း။

အာကာသအတွင်း ပထမဆုံးနေထိုင်ခဲ့သည့် သက် ရှိသတ္တဝါမှာ 'လေကာ'ဟူ၍ ခေါ်ဆိုသည့် ခွေး ကလေးဖြစ်သည်။

[၁၉၅၇ ခုနှစ်တွင် ရုရှားနိုင်ငံမှ လွတ်တင်သည့် အာကာသယာဉ်ဖြင့် လိုက်ပါသွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။]

ခွေးကလေးသည် အောက်ဆီဂျင်ကုန်သွား၍ သေ ဆုံးသွားသည်။]

၆။ သမိုင်းမတင်မီခေတ်က အကြီးဆုံး ပင်လယ်နို့ တိုက်သတ္တဝါကြီးမှာ မည်သည့်သတ္တဝါ ဖြစ်ပါ သနည်း။

သမိုင်းမတင်မီခေတ်က အကြီးဆုံး ပင်လယ်နို့တိုက် သတ္တဝါကြီးမှာ 'ဘာဆီလိုဆောရပ်စ်' Basilosaurus ဝေလငါးကြီး ဖြစ်သည်။

[အဆိုပါ ဝေလငါးကြီး၏ ကိုယ်ခန္ဓာအရှည်မှာ ၂၀ မီတာ (၆၅ ပေ) ရှိပြီး ယနေ့ သက်ရှိပင်လယ် နို့တိုက်သတ္တဝါကြီးဖြစ်သော အပြာရောင် ဝေလငါး ကြီးထက် ၇ မီတာ (၁၃ ပေ) သေးငယ်သည်။]

၇။ ပင်လယ်ရေမှ တစ်နှစ်လျှင် ဆားတန်ချိန် မည် မျှထုတ်လုပ်ရရှိသနည်း။

ပင်လယ်ရေမှ တစ်နှစ်လျှင် ဆားတန်ချိန် ၆ သန်း ထုတ်လုပ်ပါသည်။

၈။ ကမ္ဘာ့ဘာသာစကားများတွင် စကားလုံးအများ ဆုံး ဘာသာစကားမှာ မည်သည့်ဘာသာစကား ဖြစ်သနည်း။

ကမ္ဘာ့ဘာသာစကားများတွင် စကားလုံးအများဆုံး ဘာသာစကားမှာ အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကား ဖြစ် ပါသည်။

[စကားလုံးပေါင်း တစ်သန်းခန့်ရှိပြီး သုံးပုံတစ်ပုံ မှာ ပညာရပ်စကားလုံးများ ဖြစ်ကြသည်။]

၉။ မြန်မာ့သမိုင်းတွင် တူရိယာပစ္စည်းများကို မည် သည့်ခေတ်ယဉ်ကျေးမှုမှ စတင်သုံးစွဲခဲ့သနည်း။

မြန်မာ့သမိုင်းတွင် တူရိယာပစ္စည်းများကို ပျူခေတ် ခေတ်ယဉ်ကျေးမှုမှ စတင်သုံးစွဲခဲ့ပါသည်။

[ခရစ်နှစ် ၈၀၂ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလတွင် ပျူမင်း တစ်ပါးက တရုတ်ပြည် ထန်မင်းဆက်၏ နန်း တော်သို့ ချစ်ကြည်ရေးတေးဂီတအဖွဲ့ စေလွှတ်ခဲ့ ရာ အနုပညာရှင် ၁၅ ဦးနှင့်အတူ တူရိယာပစ္စည်း စုစုပေါင်း ၂၂ မျိုး ပါဝင်သွားခဲ့ကြောင်း လေ့လာ တွေ့ရှိရသည်။]

ဂုဏ်နာမနာမင်း

ရှစ်စုံမဂ္ဂဇင်း

အတွဲ ၂၁၊ အမှတ် ၂၊ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ
ဗဟုသုတ ဉာဏ်စမ်းပဟောဠိပြိုင်ပွဲ-၁ (ပြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံ)

- ပြိုင်ပွဲဝင်သူ၏အမည်
- အတန်းနှင့်ကျောင်းလိပ်စာ
- မွေးသက္ကရာဇ်
- မိဘအမည်
- မှတ်ပုံတင်အမှတ်(ရှိပါက)
- နေရပ်လိပ်စာအပြည့်အစုံ
- အဖြေ

(ဤပုံစံဖြည့်စွက်ချက်နှင့်အတူ အဖြေများကို သီးခြားစာရွက်တွင် ဖြေဆိုကာ ပူးတွဲ၍ပေးပို့ရပါမည်။)

ဂုဏ်နာမနာမင်း

ရှစ်စုံမဂ္ဂဇင်း

အတွဲ ၂၁၊ အမှတ် ၂၊ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ
ဗဟုသုတ ဉာဏ်စမ်းပဟောဠိပြိုင်ပွဲ-၂ (ပြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံ)

- ပြိုင်ပွဲဝင်သူ၏အမည်
- အတန်းနှင့်ကျောင်းလိပ်စာ
- မွေးသက္ကရာဇ်
- မိဘအမည်
- မှတ်ပုံတင်အမှတ်(ရှိပါက)
- နေရပ်လိပ်စာအပြည့်အစုံ
- အဖြေ

(ဤပုံစံဖြည့်စွက်ချက်နှင့်အတူ အဖြေများကို သီးခြားစာရွက်တွင် ဖြေဆိုကာ ပူးတွဲ၍ပေးပို့ရပါမည်။)

ဂုဏ်နာမနာမင်း

ရှစ်စုံမဂ္ဂဇင်း

အတွဲ ၂၁၊ အမှတ် ၂၊ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ
ဗဟုသုတ ဉာဏ်စမ်းပဟောဠိပြိုင်ပွဲ-၃ (ပြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံ)

- ပြိုင်ပွဲဝင်သူ၏အမည်
- အတန်းနှင့်ကျောင်းလိပ်စာ
- မွေးသက္ကရာဇ်
- မိဘအမည်
- မှတ်ပုံတင်အမှတ်(ရှိပါက)
- နေရပ်လိပ်စာအပြည့်အစုံ
- အဖြေ

(ဤပုံစံဖြည့်စွက်ချက်နှင့်အတူ အဖြေများကို သီးခြားစာရွက်တွင် ဖြေဆိုကာ ပူးတွဲ၍ပေးပို့ရပါမည်။)

ဂုဏ်ပန်းခြံ

ရှစ်စုံမဂ္ဂဇင်း

အတွဲ ၂၁၊ အမှတ် ၂၊ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ
ပဟုသုတ ဉာဏ်စမ်းပဟောဠိပြိုင်ပွဲ-၄ (ပြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံ)

- ပြိုင်ပွဲဝင်သူ၏အမည်
 - အတန်းနှင့်ကျောင်းလိပ်စာ
 - မွေးသက္ကရာဇ်
 - မိဘအမည်
 - မှတ်ပုံတင်အမှတ်(ရှိပါက)
 - နေရပ်လိပ်စာအပြည့်အစုံ
 - အဖြေ
- (ဤပုံစံဖြည့်စွက်ချက်နှင့်အတူ အဖြေများကို သီးခြားစာရွက်တွင် ဖြေဆိုကာ ပူးတွဲ၍ပေးပို့ရပါမည်။)

ဂုဏ်ပန်းခြံ

ရှစ်စုံမဂ္ဂဇင်း

အတွဲ ၂၁၊ အမှတ် ၂၊ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ
ပဟုသုတ ဉာဏ်စမ်းပဟောဠိပြိုင်ပွဲ-၅ (ပြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံ)

- ပြိုင်ပွဲဝင်သူ၏အမည်
 - အတန်းနှင့်ကျောင်းလိပ်စာ
 - မွေးသက္ကရာဇ်
 - မိဘအမည်
 - မှတ်ပုံတင်အမှတ်(ရှိပါက)
 - နေရပ်လိပ်စာအပြည့်အစုံ
 - အဖြေ
- (ဤပုံစံဖြည့်စွက်ချက်နှင့်အတူ အဖြေများကို သီးခြားစာရွက်တွင် ဖြေဆိုကာ ပူးတွဲ၍ပေးပို့ရပါမည်။)

ဂုဏ်ပန်းခြံ

ရှစ်စုံမဂ္ဂဇင်း

အတွဲ ၂၁၊ အမှတ် ၂၊ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ
ပဟုသုတ ဉာဏ်စမ်းပဟောဠိပြိုင်ပွဲ-၆ (ပြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံ)

- ပြိုင်ပွဲဝင်သူ၏အမည်
 - အတန်းနှင့်ကျောင်းလိပ်စာ
 - မွေးသက္ကရာဇ်
 - မိဘအမည်
 - မှတ်ပုံတင်အမှတ်(ရှိပါက)
 - နေရပ်လိပ်စာအပြည့်အစုံ
 - အဖြေ
- (ဤပုံစံဖြည့်စွက်ချက်နှင့်အတူ အဖြေများကို သီးခြားစာရွက်တွင် ဖြေဆိုကာ ပူးတွဲ၍ပေးပို့ရပါမည်။)

SOLUTIONS

အဖြေညှိကြည့်လိုက်ပါလားမှအဖြေ

၁	A	နာ	B	ဇွန်		J	C	ဟာ	သာ	၀	E
ထန်း		ဟာ		၃	ဝတ်	သိုး		သ		လိမ်	
သ		၄	ရံ	ရွှေ		ထ		နာ		ထ	
ရံ		တံ		၅	သစ်	မင်း		၆	ဆံ	ကျစ်	
	၇	F	တိုင်း	ကျော်		မ	ဆ	လာ			
၈	ဝဲ	ကြီး		စ်		သိုး		၁၀	H	ဓာတ်	ဓာ
		၉		ကေး		၁၁	I	ဟင်း	ခါး		မြေ
၁၂	၂	ထောင်း	၆		၁၃	ကြယ်	သီး	၁၄	နတ်	ခြ	ဓာ
ထော်				K		၁၅	ဟင်း	လျာ		ဓာ	
၁၆	ထောင်း	၉	ထု	သိုလ်		၉	ထု		L		M

စကားထာပဟေဋ္ဌိ အဖြေညှိရအောင်မှအဖြေ

- ၁။ ပိတောက်ပန်း
- ၂။ စံကားပန်း
- ၃။ စံပယ်ပန်း
- ၄။ မြတ်လေးပန်း
- ၅။ ခတ္တာပန်း
- ၆။ ရင်းမှာပန်း
- ၇။ ကြာမျိုးငါးမည်
- ၈။ ခဝဲပန်း
- ၉။ သလင်ပန်း
- ၁၀။ ခွာညှိပန်း
- ၁၁။ ပေါက်ပွင့်၊ လဲပွင့်
- ၁၂။ သရဖီပန်း
- ၁၃။ နေကြာပန်း
- ၁၄။ ခွေးသေးပန်း
- ၁၅။ အောင်သပြေပန်း

ဝေါဟာရဝေါကြွယ် စာလုံးဆက်မယ်မှ အဖြေ

1	C	O ₂	N	T ₅	A	I	N	E ₈	R		
		V		A				N			
2	T ₁	E	A	K	E	T	T	L	E		
3	O	N		E				A		S ₁₀	
						4	C ₆	A	R	I	
			L ₄			A		G		L	
5	E	V ₃	I	L		6	S	P ₇	E	A ₉	K
7	T	O	O			8	S	E	A		W
		9	I	N					I		R
						10	M	E	R	C	Y

ဦးနောက်ရွှင်ကြည့်လန်းစေဖို့ ညှန်စမ်းကလေးတွေ ဖြေကြည့်ဖို့မှ အဖြေမှန်များ

- ၁။ ခြင်ထောင်ထဲ ဝင်နေတဲ့အချိန်လေ။
- ၂။ တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ အသက်ကြီးလာတာလေ။
- ၃။ ဆံပင်
- ၄။ ခွဲစိတ်တာ မအောင်မြင်ခဲ့ရင် သူတို့ရဲ့မျက်နှာကို မမှတ်မိအောင်လို့။
- ၅။ ထီးက အိမ်မှာကျန်ရစ်ခဲ့လို့ပါ။
- ၆။ ဖေဖော်ဝါရီလလေ။ တစ်လမှာ ၂၈ ရက်ပဲ ရှိတယ် မဟုတ်လား။
- ၇။ မီးရထား
- ၈။ အလွယ်တကူ လှမ်းဟပ်၊ လှမ်းကိုက်နိုင်အောင် လို့ပေါ့။
- ၉။ ခေါင်းကို ပြောင်အောင်ရိတ်ပစ်လိုက်ပါ။
- ၁၀။ မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်
- ၁၁။ ခံတပ်
- ၁၂။ ထမနဲထိုးပွဲ
- ၁၃။ ဘီလပ်မြေ
- ၁၄။ အယ်လ်နီညို
- ၁၅။ ဘုဒ္ဓိဓာ

စိတ်ကူးချိုချို၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိစာအုပ်

စစ်သူကြီးမဟာဗန္ဓုလ
မောင်ခေတ်ထွန်း
ဒုတိယအကြိမ်

မြန်မာ့ဇာတိသွေး၊ ဇာတိမာန်ကိုပြုသလျက် ရင်မြေကတုတ် ပြုလုပ်ကာ သေသည်အထိ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ပြီး နယ်ချဲ့ ဆန့်ကျင်ရေးတပ်ဦးတွင် တပ်မှူးအဖြစ်ပါဝင်ခဲ့သော ...

အဂ္ဂမဟာသေနာပတိဝန်ကြီးသတိုးသူဓမ္မ

စစ်သူကြီးမဟာဗန္ဓုလ

မောင်ခေတ်ထွန်း

ပြ | စု သည်

ဒုတိယအကြိမ်

[ရှားပါးဓာတ်ပုံပေါင်းများစွာဖြင့်]

- ❑ နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်တို့ ဖိန့်ဖိန့်တုန်အောင် ကြောက်ခဲ့ရသော မြန်မာစစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး
- ❑ နွားကျောင်းသားဘဝမှ မြန်မာ့ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးနှင့် စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဖြစ်လာသူ
- ❑ ကမ္ဘာက အံ့ဩခဲ့ရသော မြန်မာ့စစ်နည်းဗျူဟာ၊ မဟာဗျူဟာများကို ချမှတ်ခဲ့သည့် တစ်ဦးတည်းသော စစ်သေနာပတိချုပ်

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၃၁၀၀၄၅၀၅၁၀

ဤစာအုပ်သည် မျိုးချစ်စိတ်ကို အခြေခံပြုရထားသောစာအုပ်ဖြစ်၍ နိုင်ငံခြားအတ္ထုပ္ပတ္တိများ ပလူယုံအောင် ထွက်နေချိန်တွင် ခက်ခက်ခဲခဲ စွန့်စွန့်စားစားပေါ်ထွက်လာသော အတ္ထုပ္ပတ္တိကောင်းတစ်ခုဖြစ်သည်။

အောင်သန်း(မန္တလေး)

ဤစာအုပ်သည် အချက်အလက် အထောက်အထား ပြည့်စုံ ခိုင်ခန့်မှုရှိသည်။ ထို့ပြင် လိုအပ်သော အထောက်အထားများအတွက် ဓာတ်ပုံမှတ်စာမ်းများဖြင့် ဝေဝေဆာဆာ ဖော်ပြထားကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ တနည်းဆိုသော် မဟာဗန္ဓုလအကြောင်း ထောင်စေ့စေ့အကွက်ပြည့်ပြည့် လေ့လာဖော်ထုတ် တင်ပြထားသည်ဟုဆိုရပါမည်။

အမျိုးသားစာပေဆုရ မနုဿကျော်ဝင်း

ဗန္ဓုလအကြောင်းနှင့်ပတ်သက်လာရင် ဒီစာအုပ်လောက်ပြည့်စုံတဲ့စာအုပ် တစ်အုပ်မျှ မရှိသေးပါဘူး။

ချစ်စံဝင်း

စာအုပ်ဆိုင်များတွင် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါသည်။ တန်ဖိုး - ၂၃၀၀ ကျပ်

စိတ်ကူးချိုချိုစာအုပ်တိုက် - ၉(တ)၊ ၁၆၄ လမ်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-၅၄၆၈၄၅၊ ၇၂၆၆၂၄